

Osvobození

JAK SE STÁT ODOLNÝM
VŮČI NEMOCEM
A NEÚSPĚCHŮM

- Celý svět je energie
- Energetika lidského těla
- Patologické vazby v lidské společnosti
- Jak se měníme v mátohy
- Pohyby éterického těla a jeho vnímání
- Ochrana před energoinformačními útoky
- Energoinformační parazité a jejich vláda nad světem

eugenika

DMITRIJ VERIŠČAGIN

Dmitrij Veriščagin

Osvobození

Jak se stát odolným vůči nemocem a
neúspěchům

Obsah

Obecné poselství D. S. Veriščagina.....	4
Kapitola 1:	6
Historie Příčiny a následky kolem nás – energoinformační pole	6
Kapitola 2:	10
Celý svět je energie Jeho projevy jsou energoinformační procesy	10
Vědomí působí na hmotu	13
Tělo je automobil, energoinformační podstata je řidič.....	17
Falešná kolej energie – cesta k záhubě.....	21
V železné pasti společnosti: dnešní stav věcí.....	23
Ovládat energii může každý	28
Kapitola 3: Energetika lidského těla.....	29
Léčení bez léků.....	29
Hlavní energetický proud.....	33
Čakry – energetická centra člověka.....	35
Patologické vazby v lidské společnosti	38
Kapitola 4:patologické vazby společnosti a psychika davu.....	45
Neposkvrněná příroda – náš ztracený ráj	45
Jak se měníme v mátohy	49
Energetické „smetí“ vede ke ztrátě smyslu života	57
Program prvního stupně	62
Pohyby éterického těla a jeho vnímání.....	64
Krok 1: Vnímání vlastního éterického těla.....	64
Krok 2: Změna velikostí éterického těla	67
Krok 3:Vnímání energoinformačních změn v prostoru.....	71
Krok 4: Zrakové vnímání aury	76
Krok 4a: Zrakové vnímání záření (nepovinný)	79
Krok 5: Vnímání vlastního energetického obalu hmatem.....	82
Krok 6:Vnímání energetického obalu jiného člověka hmatem	84
Krok 7: Ovládání vzestupného proudu.....	89
Krok 8: Ovládání sestupujícího proudu.....	92
Krok 9: Komplexní vnímání hlavních energetických proudů vlastního těla	93
Krok 10: Kritický bod vzestupného proudu	99
Krok 11: Kritický bod sestupujícího proudu	102
Krok 12: Vytvoření standardního stavu vědomí	108
Krok 13: Přímý energetický průlom a vampyrismus – diagnostika a protiopatření	118
Krok 14:Programování – diagnostika a protiopatření	126
Krok 15: Průnik do éterického těla – uhranutí	131

Krok 16: Připojení k nezávislé energoinformační podstatě – prokletí. Diagnostika a protiopatření	137
Krok 17: Odpojení od parazitických podstat a formování ochranného obalu: technika	156
Krok 18: Odstranění patologických energetických spojení v organismu	177
Krok 19: Udržování biologických rytmů těla.....	190
Závěr.....	207

Máte před sebou vydání 1. stupně systému DEIR (další energoinformační rozvoj).

DEIR je ucelený systém dosažení harmonie a zdraví. Tento systém byl vyvíjen jako tajný program na speciální objednávku nejvyšších stranických orgánů SSSR koncem 80. let a je založen na metodikách uvědomělého řízení energetických proudů.

Obecné poselství D. S. Veriščagina

Tím, že jste otevřeli tuto knihu, jste získali šanci navždy změnit svůj život a vystoupit na vyšší stupeň evoluce. Odhalíte skutečné příčiny zdraví, nemoci, lidského konání i osudu.

Osvobodíte se od vlivu ohromných energetických parazitů, kteří ovládají ostatní lidi a nabádají je k sebevražednému jednání. Pamatujte, že nesmíte ubližovat lidem, již se ještě nerozvinuli. Chovejte se k nim s pochopením a pomáhejte jim.

Budete mít přístup k věcem, na které obyčejní lidé nemohou ani pomyslet. Neplývejte silami zbytečně a nehoňte se za bezvýznamnými statky. Máte významný cíl – odhalit nový svět a nalézt v něm své místo.

Získáte schopnost léčit, přičemž tento dar nabyde každý vlastní cestou. Využívejte této schopnosti ku prospěchu ostatních a pomáhejte nezištně.

Vaše duše projde posilujícím procesem a vy budete moci stanout v čele ostatních lidí. Přinášejte jim světlo a radost, nikoliv tmu a bolest.

Nebudete závislí na karmě a karmických chorobách. Pomozte i druhým, aby tohoto stavu dosáhli.

Budete mít v ruce skutečný nástroj k proměně světa – víru. Nechť vaše víra přinese dobro nejen vám!

K tomu, abyste absolvovali celou cestu, budete potřebovat pomoc. Čerpejte ji od takových poutníků jako jste vy sami. Poznávejte se navzájem v davu a nezapomínejte na sebe.

Až vystoupáte na nový stupeň rozvoje, stanete se částí nové energetické jednotky, společenství svobodných lidí. Podporujte se navzájem, nezapomínejte na sebe a předávejte si společnou energii, neboť cena svobody je vysoká a jednotlivci na ni někdy nestačí.

Nezapomínejte na nás, kteří jsme do nového světa vstoupili jako první. Tvoříme pro vás novou energetickou jednotku. Když se na nás v těžkých chvílích obrátíte, přijdeme na pomoc. Budete-li spokojeni, můžeme svou pomoc nabídnout milionům jiných lidí. Smrt neexistuje. Přijdeme i z druhé strany.

Uvědomte si spojení se mnou, autorem těchto řádků. Čekám na to. Proste o pomoc a pomáhejte mi.

Přidejte ke světlu nové energetické jednotky své paprsky.

Vytvořte nové svobodné lidstvo. Zasloužíte si to.

Kapitola 1:

Historie Příčiny a následky kolem nás – energoinformační pole

System návyků DEIR (dalšího energoinformačního rozvoje) je nyní rozšířen po celém světě a otevřeně se vyučuje v desítkách zemí. Technologie školy si v různém rozsahu osvojily miliony lidí, čtenářů a posluchačů kurzů. Miliony vykročily cestou rozvoje svých hlubokých schopností, na cestu vývoje lidského rozumu. To je ale současnost...

Samotná historie systému návyků DEIR se začala odvíjet v roce 1982, když do mé pracovny, nacházející se ve správní budově výzkumného psychologického komplexu nedaleko Jekatěrinburgu, který se tehdy ještě nazýval Sverdlovsk, nahlédl senzibil Petr Keldorovský, můj dávný přítel, a tajuplně se začal vyptávat, zda nemám zájem opustit projekt, na kterém pracovala moje skupina. Zamyslel jsem se nad jeho návrhem, protože mne k tomu vedly jisté důvody.

Nyní se o tom hovoří mnohem snáz než tehdy, ale v oněch dobách podléhaly veškeré výzkumy, které se týkaly bioenergetiky, tlaku vycházejícímu z politických potřeb SSSR. Dříve nebo později se všechny soustředily na čistě praktické záležitosti. Co dělat, aby se člověk cítil lépe a sebevědoměji? Jak může rozvíjet svůj vliv? Zlepšit paměť? Rozvíjet pozornost? Dosahovat neuvěřitelných výsledků? Naslouchat myšlenkám druhých?

Takovými výzkumy se zabývala i moje skupina v době, kdy ke mně přišel Keldorovský. Projekt mě už unavoval, už se bezvýsledně „táhl“ několik let. Ne snad proto, že by se bioenergetickými metodami nedalo vytýčeného cíle dosáhnout. Právě naopak, možné to je a velmi úspěšně. Mě unavovalo něco jiného: za prvé to byla práce s neobyčejně nevyrovnanými lidmi, přírodními senzibily (nepřál bych vám zažít hysterie, které dennodenně rozpoutávala skupina chorobně citlivých telepatů!), za druhé neustálé nároky

vedení, požadující to vylepšit, to opravit; nekonečné předělávání metodiky, aby ji mohli využívat lidé co nejméně připravení, až to hraničilo se zprofanováním celé práce.

Jsem přesvědčen, že bioenergetiku je nutno zkoumat buď profesionálně a do hloubky, aby se její potenciál stal součástí našeho života, nebo vůbec. Ostatně i rozvoj projektu se zastavil. Aby bylo možné dojít k nejjednodušším výsledkům, byly nezbytné obvyklé plánovité výzkumy, ovšem spěch věci škodil. Krátce řečeno, Petr už věděl, jak odpovím. Chtěl jsem se zabývat něčím skutečně důležitým.

Souhlasil jsem s návrhem stanout v čele administrativní části nového projektu. Když jsem vyřídil všechny záležitosti, odeslal kontejnery na nové místo a absolvoval dovolenou, která mi přišla mimořádně vhod – jak by taky ne, vždyť mě netrápily žádné pracovní problémy, začal jsem pracovat ve vesničce nedaleko Novosibirská.

Cílem nového projektu bylo zformovat lídra – člověka, který vidí dál než ostatní, chápe víc než ostatní, bere na sebe větší zodpovědnost než ostatní, zkrátka člověka harmonicky se rozvíjejícího a odhalujícího své přirozené schopnosti.

Naším úkolem bylo i rozpracování systému postupů, s jejichž pomocí by se člověk mohl stát jiným – takovým, jakým sám bude chtít. Výkonnějším, zdravým, vlivným, charismatickým. Právě tento úkol vyžadoval výzkum samé podstaty lidské bytosti, bylo třeba vytvořit „slitinu“ drahocenných zrněk starodávných znalostí a oslňujících nejnovějších vědeckých objevů. Bylo to opravdu zajímavé a já jsem vytušil, že nadcházejí léta přitažlivé práce.

V podstatě to byl plně řešitelný úkol. Prakticky kdokoliv z mého předcházejícího projektu byl s to takové postupy používat (samozřejmě kromě čistých jasnovidců). Ale tentokrát bylo součástí úkolu vytvoření takového systému postupů, které by byly dostupné komukoliv, dokonce i člověku zcela nerozvinutému, se střední nebo slabou energetikou. To se zdálo být velmi obtížné, ale přece jen proveditelné.

Brzy jsem se seznámil se členy naší skupiny – s Alexejem Gryščakem, nevysokým člověkem se začínající pleší, který se

vyznačoval vyrovnaným chováním a velkolepými telepatickými schopnostmi, a Sergejem Děsměncovem, vysokým Ukrajincem s parametry jasnovidectví mimořádnými v rámci celého Sovětského svazu, který byl velmi nadějným senzibilem a operačním důstojníkem policie. Byli jsme tedy čtyři – já, Petr Keldorovský, Alexej Gryščak a Sergej Děsměncov. Rád bych, abyste si tato jména zapamatovali, neboť oni byli první. Oni vytvořili systém návyků DEIR, tedy systém Dalšího EnergoInformačního Rozvoje. Zapamatujte si je.

Nebudu vás unavovat popisem všech událostí, kterými jsme procházeli v období zpracování projektu. Experti přijížděli a odjížděli, překládaly se staré rukopisy, dešifrovaly se unikátní postupy. Prováděly se dlouhé výzkumy a studovaly se tisíce možností. Postupně náš systém návyků dostával konečnou podobu. Ovšem ne všechno, co jsme získali, jsme předváděli nepřipraveným mozkům.

Byli jsme nuceni vše prověřovat na sobě samých. K tomu, aby člověk svou energetiku skutečně aktivoval, se musí naučit používat stávající výzbroj a tu ještě rozšířit. Ale to nejde bez toho, aniž by odpojil rozum, a aniž by se navždy oprostil od vnějších řídicích vlivů, to znamená, že se musí stát neovladatelným zvenčí neboli svým pánem. Tímto okamžikem započala práce na systému návyků DEIR jako cesty k osvobození člověka a jeho plnému rozvoji.

Aby člověk mohl jednat zcela uvědoměle, bylo nezbytné ochránit ho proti rozporuplným impulsům podvědomí a rozumně je využít. Vypracovali jsme tedy systém rozmístění vnitřních programů pro zdraví a úspěch.

Zcela v souladu s projektem jsme vytvořili systém zvýšení vlivu a součinnosti s jinými lidmi, který si učící se subjekt okamžitě osvojil jako neoddelitelnou součást svých návyků.

Váhali jsme s odevzdáním tohoto programu, protože pole působnosti, které se před námi otevřelo, nás očarovalo rozsahem úspěchů, jichž mohl člověk dosáhnout. Ukázalo se, že nejasná oblast poznání je počátkem široké a nekonečné cesty do budoucnosti lidstva.

Z Keldorovského iniciativy jsme zanesli do projektu prvky, spojené s prodloužením života a zachováním zdraví. Vedla nás k tomu snaha o dokonalost – vždyť otázky udržení zdraví, umíme-li ovládat vlastní energetiku, jsou natolik elementární, že nikdo z nás zasvěcených se těmito problémy doopravdy vážně nezabývá! Ale orientovali jsme se na lidi nepřipravené, jací přijdou po nás. Snažili jsme se, aby znalosti byly dostupné každému, kdo je připraven jít kupředu ve svém zájmu, v zájmu toho, co je mu drahé.

Vypracovali jsme a prozkoumali systém zvýšení osobního magnetismu – charismatu, které nutí ostatní lidi sjednocovat se kolem takových jedinců.

Keldorovský s Děsměncovem samostatně rozpracovali systém zvýšení energetiky duše a využití víry jako nástroje k řízení jevů okolního světa. Když se k nim přidal Gryščak, všichni se dokonale naučili způsoby existence subjektu na jiném substrátu, než je mozek.

Projekt se tedy už podstatně rozšířil a jeho rozšíření neproběhlo běžným utilitárním způsobem. V roce 1988 už systém návyků DEIR nabyl té konečné podoby, v jaké vám jej nyní představujeme.

Mezitím se politická situace v zemi měnila ze dne na den. Na onen svět odešel Brežněv, za ním Andropov, Čeměnků...

Přišel Gorbačov a vyhlásil *pěrestrojku*. Období sovětské moci končilo, nastupovalo období svobody. Vytvořily se podmínky pro šíření znalostí v zájmu dobra. V roce 1989 jsme ohlásili završení své práce.

Kdo měl pochopit, ten chápal význam naší práce. V tomtéž roce jsme realizovali zkrácený kurz výuky, který absolvovalo několik poměrně známých lidí, jež lze nyní často spatřit na televizní obrazovce. Ale potom naštěstí přišli noví lidé, takoví, kteří se celou svou duší zaměřili na plnohodnotnou budoucnost. Evoluce člověka pokračuje a my všichni jsme její součástí.

Jednou, když jsme si uvědomili celou hloubku systému návyků DEIR, který jsme vypracovali, a pochopili, co by se mohlo stát, kdybychom tyto závažné znalosti ztratili, jsme si navzájem udělili zplnomocnění, která umožňují každému z nás jednat jménem ostatních. Znalosti, jež jsou s to vdechnout naději celému lidstvu, nemohou zůstat jen v našich rukou. Patří lidstvu.

Já Dmitrij Veriščagin předávám tento rukopis Kirillu Titovovi, svému zmocněnci, spoluautorovi a žáku, aby jej vydal tiskem. Jednám jménem svým i jménem svých kolegů, prvních objevitelů systému DEIR – Petra Keldorovského, Alexeje Gryščaka a Sergeje Děsměncova.

Ti, kdož se stanou našimi žáky, získají naději. Osvobodí se a budou zdraví. Budou žít déle než obyčejní lidé a jejich život bude úspěšný. Dokáží, co obyčejný člověk nedokáže.

Hodně štěstí!

Dmitrij Veriščagin jménem svým i jménem Petra Keldorovského, Alexeje Gryščaka a Sergeje Děsměncova.

Kapitola 2:

Celý svět je energie Jeho projevy jsou energoinformační procesy

Každý z vás si určitě nejednou položil otázky: proč jsem stále nemocný, zatímco ostatní se zdají být zdraví? Proč se nedostavuje žádný úspěch, zatímco druhým se vše daří snadno a rychle? Jak se mám vůbec vyмотat ze svých četných problémů a nepříjemností? Proč cosi jako by člověka přímo drželo a bránilo mu dosáhnout úplné spokojenosti a dokonalého zdraví?

Možná jste už pro dosažení úspěchu použili všechny možné i nemožné prostředky. Užívali jste velmi drahé léky, objednávali se k vyhlášeným lékařům, aby vás vyléčili apod. Aby se vaše finanční situace zlepšila, snažili jste se získat dobře placenou práci, nejednou ale bez efektu. Už jste udělali všechno pro to, aby se zlepšily vaše vztahy v rodině? A výsledek stále žádný, že ano?

Nezoufejte a nemyslete si, že jste takoví pouze vy sami. Tak se cítí většina lidí, i když ne všichni to přiznají.

Všechny tyto nepříjemnosti se dějí jen proto, že většina lidí nezná to nejdůležitější: cestu ke zdraví, štěstí, blahobytu může objevit každý, ale obvykle ji nikdo nevidí. Přitom stačí pouze vykročit po této cestě

a už mizejí nemoci, nepříjemnosti, problémy a život se zbarvuje jen duhovými barvami.

Nevěříte? Navrhuji vám, drazí čtenáři, abyste se na vlastní kůži přesvědčili, že to tak je. Systém návyků DEIR je speciálně vypracován proto, aby vám pomohl.

Především je třeba pochopit, proč život obyčejného člověka dnes není vůbec jednoduchý. Je to proto, že se veškeré úsilí současné společnosti (a děje se to ostatně odnepaměti) soustřeďuje pouze na dosažení ekonomických cílů. Samotnému člověku, procesu jeho osobního vnitřního rozvoje společnost nevěnuje ani trochu pozornosti.

Člověk, žijící v této společnosti, se podobá vězni, který hledá cestu ke svobodě, ke skutečnému smyslu života, ke zdraví, ale naráží jen na stěny svého vězení. Toto vězení se podobá domu se spoustou pokojů, což jistou iluzi svobody vyvolává – vězeň přece může otevírat jedny dveře za druhými, přecházet z jednoho pokoje do druhého. Jenže on neví, že ať otevře dveří, kolik chce, může zemřít, aniž uviděl světlo a aniž se nadechl svěžího vzduchu.

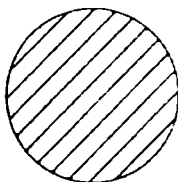
Posuďte sami! Člověk se vyhoupl na nevídanou úroveň technického pokroku v domnění, že touto cestou dospěje ke štěstí a obecnému blahobytu. Jenže to ta pravá cesta nebyla: technický pokrok nebyl nic jiného než jen dveře do dalšího tmavého pokoje. Člověk ovládl přírodu, vyletěl do vesmíru, přistál na Měsíci... A co se stalo? Co se pro něho změnilo na Zemi? Jeho život už je bez problémů? Je šťastný, zdravý? Ale kdepak. Problémy má stále stejné, jaké měl před sto lety, dokonce přibýly další jako AIDS a jiné neléčitelné nemoci, pokles porodnosti a narození stále většího počtu nemocných dětí, ekologické katastrofy, hromadný stres, války, převraty, terorismus a násilí, růst úmrtnosti v důsledku infarktů a mrtvic...

Člověk důkladně prozkoumal svět kolem sebe. Odhalil příčiny a následky jevů, naučil se využívat přírodu, udělal vše – ale přesto nenašel své vlastní místo na obraze stvoření světa. Nevíme, kdo jsme, jací jsme a proč vnímáme tento svět.

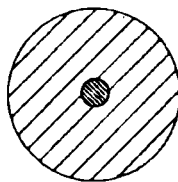
Je to slepá ulice a já uvedu příčinu. Svět, v němž žijeme, a tedy materiální svět, je pouze dočasnou etapou, již musí prožít každý, ale

od které nelze očekávat, že přinese skutečné štěstí a že v ní objevíme skutečný smysl života. Člověk, jenž chce toto všechno nalézt v materiálním světě, se podobá motýlovi, který naráží na sklo, až se mu křídla lámou, ale nevidí, že je vedle pootevřené větrací okénko.

Ano ano, v našem vězení je takové otevřené okénko a trpící vězeň, pokud je nehledá, je nevidí, neboť je zaměstnaný neustálým otevíráním nových a nových dveří a nechápe, že za nimi není nic než tma a prázdno. Ne náhodou se v *Bibli* píše: „Mající uši uslyší, mající oči uvidí.“ Toto okénko nabízí cestu ke svobodě. Tímto okénkem nahlédnete do skutečné podstaty světa. Pochopíte, že svět, který nás obklopuje, vůbec není takový, jaký jsme si jej zvykli vidět nevyzbrojeným okem (obr. 1). Přesvědčíte se, že tento svět je skrz naskrz prosycen energií, že jeho podstata je energoinformační a že ani vaše pravá podstata nepatří do hmotného světa, v němž žije naše fyzické tělo (obr. 2). Ze naše cíle jsou snadno dosažitelné, jen je třeba vědět, jakým způsobem.

Obr. 1. Náš společný svět
– je rovnoměrně zaplněn živým
energoinformačním polem.

Obr. 2. Člověk v poli vesmíru
– jako kapička vody v bezbřehém
oceánu.

To, co je obyčejně nazýváno *vědomí* (a nezapomínejme na to, že právě naše vědomí, to jsme my – osobnost, paměť, myšlenky), nepatří do našeho světa, není to hmotný předmět a nikdo nikdy je neobjevil při pitvě. Vědomí patří do energoinformačního světa. Prvopočátkem všeho života je jednotné energoinformační pole vesmíru. Vědomí každého člověka je pouze částíčkou v tomto jednotném energoinformačním poli. Příčina všech našich nemocí, utrpení, problémů se vůbec nenachází ve fyzickém těle, jak se mnozí

chybně domnívají. Tato příčina leží v naší energoinformační složce, přesněji v nepravidelné cirkulaci energie – právě té energie, která je pravou podstatou člověka.

Jste-li nemocní a žádní lékaři vám nemohou pomoci, znamená to jen jediné: vaše energoinformační podstata se úporně dožaduje pozornosti. Žádá, abyste konečně normalizovali pohyb své energie, očistili ji, abyste se osvobodili od patologických zkratů.

Společnost se dnes oficiálně staví k energoinformační podstatě světa záporně (nicméně to nebrání tomu, že prakticky v každé zemi se touto otázkou zabývají početné tajné vládní skupiny). Proto vám ani nemůže ukázat pravou cestu ke svobodě, zdraví a získání skutečného smyslu života.

O všem rozhodne úhel pohledu. Když dokážete pochopit, přijmout a ucítit svou skutečnou podstatu, váš život se zcela změní. Naučíte se řídit svou energii, samostatně normalizovat její hladinu, odstraňovat patologická energetická spojení, která jsou příčinou nemocí. Uplatníte netušené možnosti, jež v sobě od přírody máte, ale které zatím využíváte jen z několika procent. Získáte sílu a bez problémů i klíč ke všemu, o co nyní s neuvěřitelným nasazením, ale absolutně bezvýsledně usilujete: ke zdraví, k úspěchu. Ba dokonce k tomu, co vám zatím připadá příliš fantastické: ke schopnosti předvídat události a řídit osud. Složitě se to zdá jen zpočátku, to mi věřte. Až toho všeho dosáhnete, bude to znamenat jen jedno: vystoupili jste na nový stupeň evoluce, vyšší, než byl ten, na němž jste se nacházeli dříve.

Vědomí působí na hmotu

Co to tedy je, ona energetika, která tvoří základ všeho – zdraví a nemoci, úspěchu a neúspěchu, blahobytu a nedostatku? Co je to za energii, již jste se dosud nenaučili cítit svými smysly? Taková elektřina, to je věc jiná: je cítit až až. Ale povšimněte si, že radiaci nebo rozhlasové vlny taky necítíme, a přesto je každý z nás na sto procent přesvědčen, že existují. Stejně je to i s energoinformačním polem: pokud jste se je dosud nenaučili cítit, neznamená to, že není.

Právě energoinformační pole řídí všechny biologické procesy. Toto pole je nositelem vědomí a duše člověka. Energoinformační pole organizuje a orientuje život a existenci hmoty, neboť jak už bylo řečeno, je prvopočátkem života.

Takzvané *principy evoluční samoorganizace hmoty*, o kterých nás učila materialistická věda, jsou velká filozofická lež. Hmota, počínajíc živou buňkou a končíc nebeskými tělesy, by nikdy nezískala takovou podobu, jakou má, kdyby nebylo organizujícího počátku – energoinformačního pole. Právě ono spojuje svět do jednoho systému. Bez něj by ve světě vládl chaos.

Připomeňme si teorii pravděpodobnosti. Vždyť čistě statistická pravděpodobnost, že se molekuly a atomy spojí takovým způsobem, že z tohoto spojení vznikne život, je velmi malá, prakticky nulová. Sotva mohlo na Zemi náhodně vzniknout takové chemické složení vzduchu a vody, v němž mohly přežívat živé organismy, taková koncentrace ultrafialového záření, které bude hřát, ale nespalovat, takové klima, jež poskytne příznivé podmínky různým živým bytostem, atd. Je tu příliš mnoho „shody náhod“, že?

To vše „zařídilo“ energoinformační pole. Bylo při tom, když se z chaosu rodil řád. Stvořilo život na Zemi, a tudíž i nás.

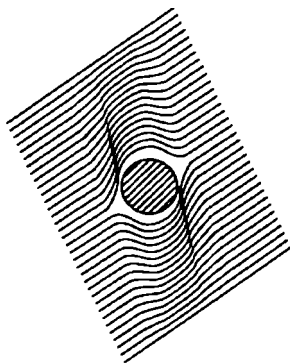
Lidské vědomí, duše má energoinformační strukturu. Fyzicky se neví, z čeho je, ale proto ji člověk nepřestane mít.

Povaha energoinformačního pole není nikomu známa. Ale existuje a je jedním ze základních a neotřesitelných prvků vesmíru.

Ale nejzajímavější je, že s pomocí tohoto energoinformačního pole může lidské vědomí působit na okolní svět.

Každý z nás může být tvůrcem svého vlastního vesmíru, může zakládat kolem sebe takový svět, jaký potřebujeme. Vědomí je energetická struktura a může působit na

okolní svět (obr. 3). Jenže lidé si zatím své možnosti neuvědomili, a proto živoří v odporně známém, ze všech stran prozkoumaném fyzickém světě namísto toho, aby si otevřeli dveře do světa

Obr. 3. Pole člověka má vliv na pole vesmíru. Velmi se podobá kameni vhozenému do řeky.

skutečného, tajemného a nezměrného, do světa, kde na ně čekají neomezené možnosti.

Možná se domníváte, že vliv naší společné energetiky je příliš slabý a bezvýznamný, takže sotva můžeme pretendovat na roli tvůrce, sotva se můžeme domnívat, že můžeme působit na okolní svět. Ale vědci se už dávno přesvědčili o možnostech bioenergie. Například pokusy prováděné se senzibily Kulaginovou a Davitašvilim. A co Uri Geller, který už řadu let bez doteku ohýbá lžičky a vidličky pouhým pohledem, a nyní to ještě učí děti? Mnoho otevřených pokusů se provádělo u nás v Rusku už asi od 40. let. Existuje dokonce přístroj, který umí u člověka odhalit senzibilské schopnosti – sestává ze šipky, zavěšené ve vakuu na tenké křemenné niti. Při působení senzibila-energetika se šipka začíná otáčet.

Věda se zabývala i poměrně ojedinělým jevem, jakým je *telekineze* neboli schopnost jednotlivců přenášet předměty silou vůle. Zdatný senzibil se může soustředit, zahledět se například na krabičku sirek a krabička začíná poskakovat po stole, až nakonec spadne na podlahu.

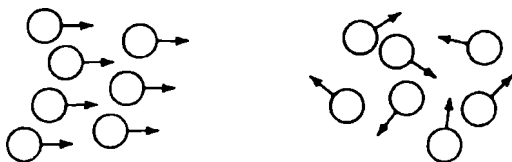
Podobné pokusy se nejednou prováděly v laboratořích a výsledky jsou zaznamenány na fotografiích či na videu: ano, vědomím lze skutečně působit na hmotný svět. V naší laboratoři současně pracovalo 10-15 senzibilních lidí. Na projektu Družba se podílelo podle mých výpočtů na 500-600 lidí s výrazným nadáním senzibila.

Jaké tedy má být ono působení, abychom donutili zcela hmatatelný předmět, který má svou váhu a rozměr, aby se přesunul? Abychom přiměli molekuly, z nichž se skládá, naráz se pohnout jedním směrem? Přitom energie v klasickém smyslu slova, to jest přímé působení síly na pohybující se předmět, tu žádná nebyla! Jak je vidět, část molekul, které se obvykle nacházejí ve stavu neusměřeného pohybu, pod vlivem senzibila vykonala „bůh ví proč“ svůj běžný pohyb ne chaoticky, ale ve směru, jaký určil senzibil (obr. 4). Přitom žádný zákon zachování energie nebyl porušen.

Jen si představte, jakou sílu vyprodukovalo energoinformační pole, o němž je tu řeč! Vždyť molekuly jakéhokoliv předmětu se při pokojové teplotě pohybují rychlostí vyšší než několik set metrů za

vteřinu. A vydají-li se všechny z vůle senzibila jedním směrem? Předmět, složený z těchto molekul, se v okamžiku změní v dělovou kouli.

Věda se už dávno naučila nejen zaznamenat sílu působení energoinformačního pole, ale i získávat jeho viditelné zobrazení. Pole člověka se nejčastěji zaznamenává pomocí fotografie. Tato metoda se nazývá *Kirlianův efekt* podle ruského vědce, který jako první vyfotografoval to, čemu se říká *aura* neboli *energetický obal lidského těla*. Základem této metody je schopnost jakéhokoliv živého objektu zářit, pokud je umístěn do elektromagnetického pole. Už jsme se dávno naučili takto auru nejen fotografovat, ale podle jejího tvaru, rozměru a barvy i určovat zdravotní stav člověka.

Obr. 4. Část molekul, které se v běžném stavu neustále chaoticky pohybují, se pod vlivem působení senzibila pohybovaly ve směru, jaký jim určil.

Vědecké důkazy o existenci energoinformačního pole máme. Dnes s ním pracují nejen senzibilové, čarodějové a mágové, ale i vědci ve většině zemí světa. Aby mohla tato práce být dostupná všem, je třeba odpovědět na otázku, jak se má budovat vzájemný vztah člověka a energoinformačního pole a jak tento vztah učinit uvědoměným.

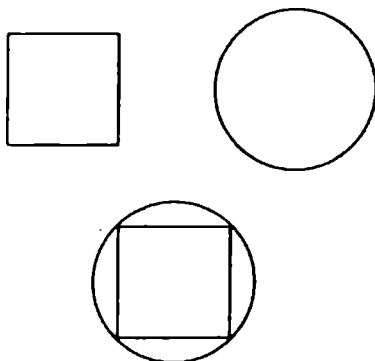
Tělo je automobil, energoinformační podstata je řidič

Proč jsme dosud sami nepocítili působení energoinformačního pole? Pouze proto, že se naše smysly zatím nacházejí v neaktivním stavu, do kterého je dostalo veškeré předcházející vzdělávání. Přesněji nejde o smysly, ale o způsob nazírání na svět. Ale to se dá napravit: každý se může na vlastní kůži přesvědčit, že energoinformační pole existuje. Zatím se ale toto pole stále nachází za hranicemi vašeho vnímání, neboť se s vámi děje něco podobného jako s kořaty, se kterými byl proveden jeden známý pokus.

Výzkumníci dvěma kořatům prakticky hned po narození (jen co začala vidět) zafixovali hlavy v určité poloze ve vztahu k podlaze (přivázali je na speciální sánky). V takovém stavu je drželi po několik měsíců. Hlava prvního kotěte byla zafixována tak, že před jeho očima byly pouze vertikální linie, a pokud se v zorném poli objevily předměty, opět byly umístěny přísně vertikálně. Před očima druhého kotěte byly linie pouze horizontální a stejně byly orientovány i všechny předměty.

Když kořata nakonec osvobodili a dali jim možnost pohybovat se podle libosti, stala se podivná věc. Kořata absolutně nebyla s to vnímat předměty, umístěné v jim neznámých rovinách. První kotě stále naráželo na příčné hrany židlí a neumělo překročit práh – zakopávalo o něj a padalo. Prostě práh nevidělo, protože neumělo vnímat horizontální linie! Druhé kotě neustále vráželo do noh od židlí a stolů a tlouklo se o ně.

Stejně tak i my se musíme znova učit energoinformační pole vnímat, protože náš celý fyzický, hmotný svět a s ním kultura a společnost, s níž nás odmalička učí se sžívat, raději toto pole nevidí, raději o jeho existenci nic neví a zavírá před ním oči (obr. 5). Tudíž narážíme na miliony „rohů“, které jsou pro nás neviditelné, bolí nás to a trpíme nedostatkem svobody, prostoru, světla v našem životě. Ale co je hlavní – ve vězení nejen žijeme, ale i umíráme. Zatímco nám, kteří jsme na svobodě a již jsme jí dosáhli, vůbec smrt nehrozí! Ten, kdo se naučil uvědomovat si svou duši a je s ní uvědoměle spojen, si kontrolu nad ní uchová jednou provždy.

Obr. 5. Čtverec je šablona pro vnímání materiálního světa, kruh je energoinformační podstata. Kruh se zkrátka do čtvercové šablony nevejde.

Sami se brzy přesvědčíte, že právě tyto silné energoinformační vazby ovládají hmotu, ze které je postaveno naše tělo. Právě ony „řídí“ práci všech orgánů, tkání, systémů našeho organismu.

Vaše tělo je automobilem, přičemž řidičem je energoinformační podstata, vědomí, duše. Kdo řídí auto? Přece řidič. Auto nikdy samo nepojede! Mysleli jste si, že vaše tělo existuje samo o sobě a samo sebe řídí? Ale kdepak! Kdo opravuje auto, odstraňuje závady? Také šofér. A když se automobil už úplně pokazí – například vinou stáří – a bude třeba jej odvézt na vrakoviště, řidiče spolu s ním na skládku neodvezou. V nejhorším případě odejde domů pěšky.

A pokud se auto „nafoukne“, že ono je tady tím nejdůležitějším, že si vládne samo i bez řidiče, potom je nutné připravit se na nejhorší. Skutečný řidič ztratí vládu nad řízením a auto se řídí, kudy se mu zachce, až nakonec sebe i řidiče pohrbí. A pokud i šofér tvrdí, že vše určuje jen automobil, potom i on je zralý na to, aby byl odvezen na vrakoviště spolu s tou hromadou plechu.

Musíme si uvědomit jedno: tělo je pouhým „automobilem“, pouhým prostředkem k přemístování, pouhým sluhou skutečného pána a řidiče, kterým je naše energoinformační podstata. Tělo – sluha – se nesmí za žádnou cenu zmocnit volantu, nesmí se mu dovolit, aby se chopilo role pána.

Pořád ještě nevěříte, že je to tak? Stále se ještě domníváte, že řídicím centrem člověka není energoinformační podstata, ale něco

jiného – například mozek? Ale jsou známy četné případy, kdy i při velmi rozsáhlém poškození mozku si člověk stále zachovával zdravý rozum, bystrou paměť a plné vědomí. Pro příklady nemusíme chodit daleko. Všichni jsme se kdysi při studiu setkali s Leninovými díly. Některá z těchto děl vůdce proletariátu napsal v době, kdy už mu jedna polovina mozku prakticky nefungovala!

I dnes lze nalézt podobné příklady. V novinách se hodně psalo o jednom poměrně známém a velmi nadaném člověku, občanu Jekatěrinburgu, který byl v důsledku pouliční rvačky s chuligány fakticky smrtelně zraněn: tloukli ho těžkou litinovou trubkou do hlavy s jasným záměrem zabít ho. Prožil několik klinických smrtí, řadu měsíců ležel v bezvědomí, ale přežil – a zachoval si všechny své dřívější schopnosti a nadání, jeho intelekt nebyl nijak poškozen a zůstala mu i vynikající paměť. Dnes stále žije aktivním životem, sportuje, je velmi společensky činný, cestuje. Málokdo by jen tušil, že značnou část jeho lebky se nepodařilo zachránit a bylo třeba ji vytvořit... z umělé hmoty. A v této umělohmotné lebce se nachází jen zbytky toho, co se dříve nazývalo mozkem. Ale kde se tedy takřikajíc teritoriálně nacházela ona vůle a touha po životě, jestliže byl mozek nefunkční? Odpověď je jasná: v energoinformačních vrstvách.

U Novosibirská jsme pozorovali jednu pacientku, šestiletou holčičku, které strávila více než měsíc na nemocničním lůžku ve stavu mozkového kómatu a činnost všech jejích životně důležitých systémů byla udržována jen s pomocí speciálních přístrojů. Lékaři připravovali rodiče na nejhorší, neboť byli přesvědčeni, že děvčátko nejspíš nepřežije, a pokud přežije, nebude zcela v pořádku. Z hlediska naší lékařské vědy může takové dlouhodobé kóma zanechat následky, ani v jeho důsledku dochází nezbytně k narušení psychického rozvoje.

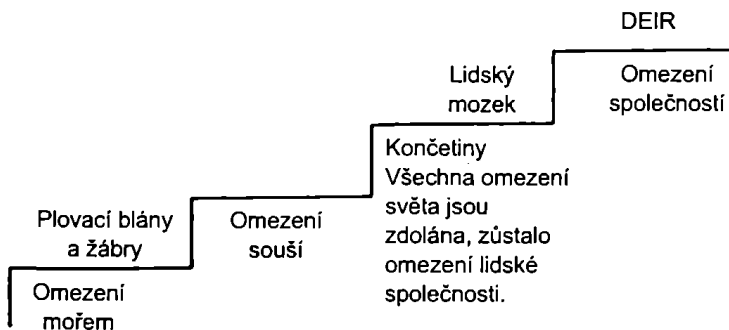
Dnes je holčička docela normální dítě, které nijak v rozvoji nezaostává za svými vrstevníky. Lékaři u ní nenacházejí žádné odchylky a poruchy a domnívají se, že se stal zázrak, protože tento fenomén nejsou schopni vysvětlit. Ale my už přece vysvětlení známe: vědomí „nežije“ v mozku. Nepatří do materiálního světa. Patří do světa energoinformačního. Do toho světa, jehož existenci

jakákoliv ekonomicky orientovaná společnost nechce připustit. A to je její veliká a fatální chyba.

Vždyť cesta osobní evoluce člověka nevede oblastí ekonomických vztahů (obr. 6). Tato cesta neleží ve společnosti, a už vůbec nevede fyzickým světem. Cesta evoluce, určená pro člověka, leží v takzvaném *jemnohmotném světě*, ve světě energoinformačním. Člověk trpí právě proto, že se snaží vytýčit si cestu pro svůj rozvoj ve společnosti, v sociu, ve fyzickém světě, aniž tuší, že je to cesta nesprávná. Sama příroda určila, že rozvíjet se a růst má právě energoinformační podstata člověka, nikoliv jeho tělo, jeho obal, jenž se nazývá „*člověk společenský*“. Lidské tělo a mozek jsou natolik dokonalé, že v biologickém světě homo sapiens nemá nepřátele. Tělo tudíž už vyčerpalo své možnosti rozvoje – žádné hranice k překonávání už nejsou! Jako pomůcka k žití už tělo překonalo samo sebe a lidstvo, které se snaží vést „tělesný život“, už dávno zašlo do slepé uličky. Nyní jsou hlavními nepřáteli člověka jeho příbuzní a produkty jeho vlastní činnosti: ekologie, daně, přelidněnost.

Evoluce člověka nemůže probíhat ve společnosti – to je třeba pochopit a vzít za své čím dříve, tím lépe.

Příroda člověku předurčila rozvíjet schopnost komunikace s energoinformačním světem. Pro ty, kteří chtějí v 21. století přežít, je to prostě nezbytné.

Obr. 6. Omezení na cestě evoluce člověka

Falešná kolej energie – cesta k záhubě

Energoinformační součinnost je základem všeho. Je to klíč ke všemu. Ke zdraví a nemoci. K neúspěchu i úspěchu. K předvídání. K vylepšení karmy. A dokonce k životu po smrti.

Pokud řidič otočil volantem na špatnou stranu – auto narazí na strom. Pokud naše energetika uhnula ze správné koleje – lze očekávat životní katastrofy, činnost organismu začne být nepravidelná a přijdou nemoci. Vždyť člověk, pokud se o tom speciálně nepoučil, neví, kde se ta správná kolej nachází. A co vlastně je pro nás v životě správné a co nesprávné? Bez znalosti správné cesty může člověk ujít po cestě falešné velmi daleko, dokud neprohlédne a nepozná, že se choval nesprávně, a tím se ničil. Podobá se narkomanovi, který nezná jinou cestu ke svobodě, vnitřní harmonii, k plnohodnotnému procítění života a hledá ji v drogách. Dlouho mu nedochází, že se ničí, vždyť mu každá dávka drogy přináší dočasné ulehčení, zlepšení jeho stavu. A on neví, jak svůj stav zlepšit jinak, a v důsledku toho přichází smrt.

Člověk má vědomí a má duši. Tyto části naší bytosti se už vztahují k energoinformačnímu světu. Na nich jsme závislí.

V čem spočívá nesprávnost cesty, již si volí většina lidí? Kde je ona správná kolej pro naši energetiku?

Mnozí lidé chybují v tom, že orientují všechnu svou energii na svět hmotný, fyzický, namísto aby ji namířili na svou energoinformační podstatu. Lidé nevědí, že hmotný, fyzický svět, svět ekonomicky orientované společnosti vysává veškerou naši energii jako velmi výkonný upír a namísto ní nám nedává absolutně nic.

Hmotný svět, kterému sloužíme, nám bere zdraví, štěstí, harmonii, neboť my sami se mu dobrovolně odevzdáváme, dáváme mu všechny své životní síly. Zvykli jsme si domnívat se, a ostatně tak nás to učili ve školách a na univerzitách, že kromě hmotného světa v přírodě nic jiného není, že tento hmotný svět je ten nejvyšší, jediný, neopakovatelný a že právě tento svět nám musí poskytnout blahobyt, radost, pohodlí a rozkvět, neboť nikdo jiný už to udělat nemůže.

Tady dělá lidstvo zásadní, fatální chybu. Ve skutečnosti totiž hmotný, fyzický svět v našem společném vesmíru vůbec není hlavní. Posuďte sami – člověk byl obdařen vědomím. Kámen vědomí nemá. Jak je tedy možné hrubou fyzickou realitu přenášet na člověka? Navíc tento svět zde hraje naprosto nevýznamnou, druhořadou roli. Věnovat mu všechny své síly je něco naprosto nesmyslného. To, co je skutečně významné – to je svět energoinformační.

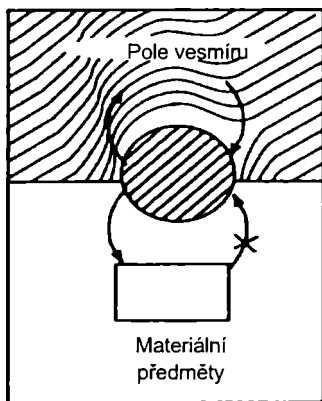
Právě energoinformačnímu světu se musíme naučit odevzdávat svou energii. To je ta jediná správná kolej pro cirkulaci naší energetiky. Energoinformační pole na rozdíl od hmotného světa za energii, kterou od nás získá, štědře zaplatí. Na oplátku nám poskytne jak sílu, zdraví, odolnost, tak i informaci o tom, jak máme žít, kam jít, co dělat, aby nás neopouštěl úspěch, informaci, jež se obvykle dostavuje v podobě, které říkáme *intuice, vnitřní hlas*.

Ale protože lidé obvykle svou energoinformační podstatu ignorují a neposkytují jí svou energii, rozptyluje se jejich energie bez

efektu ve společnosti, ve fyzickém viditelném světě očima, ale na oplátku dostávají jen prázdnou nepotřebnou informaci, jež lidský život odvádí na falešnou cestu. Energetická výměna je v takovém případě neúměrná

(obr. 7). Vydáváte spoustu sil a náhradou dostáváte neúměrně málo životních požitků, pokud vůbec nějaké dostanete.

Představte si, že kupujete meloun, za který máte zaplatit spoustu peněz; cena se rovná úměrně váze melounu a odůvodňují vám, to tím, že váha předmětů určených k výměně musí být stejná. Samozřejmě se rozčlíte a prohlásíte, že meloun tolik nestojí. A zatím v životě děláte právě to: platíte neúměrně vysokou cenu za mizerný výsledek. Takový je model naší

Obr. 7. Pouze síly, které jsou předávány energoinformačnímu poli, jsou nahrazovány. Vydávání sil na materiální předměty, například koupi nového nábytku či získávání peněz, je jen jejich plýtváním, i když se dosáhne cíle.

energetické výměny se společností. Jistě souhlasíte, že je to patologická, nenormální výměna.

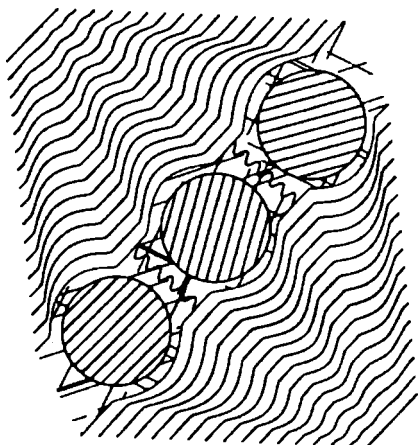
Při normální výměně musíte za meloun zaplatit jen jednu minci v hodnotě pět rublů. Tímto způsobem probíhá naše energetická výměna s energoinformačním polem. Na rozdíl od energetické výměny s materiálním světem je tato výměna vždy ekvivalentní. Uděláte-li třeba jen jeden vstřícný krok k poli, získáte mnohdy daleko víc, než jste očekávali.

Například vás trápí nějaká nemoc a stojí vás mnoho sil, abyste se vyléčili: navštěvujete lékaře, obíháte lékárny, trpíte ve frontách na poliklinice... To všechno vás hrozně unavuje, ničí vám to nervy a nakonec se od lékaře vracíte domů nevyлéčeni, stále ještě nemocní. Nemůžete dělat nic jiného než si stěžovat: „Aby se u nás člověk mohl léčit, musí být pořádně zdravý...“ Přitom si ani neuvědomujete, že stačí poslat energoinformačnímu poli setinu energie, již jste právě vydali, aby se ve vašem organismu vytvořily předpoklady a podmínky pro uzdravení. Tehdy i léky budou mít účinek.

V železné pasti společnosti: dnešní stav věcí

Lidská energetika je dnes uzavřená ve fyzickém světě, ve světě společnosti, zatímco skutečná podstata člověka – energoinformační podstata – jen sní o tom, že by se jednou mohla osvobodit z těchto sítí, z těchto energetických pout, a až se z nich uvolní, že by mohla skutečně dosáhnout svobody. Zatím ale váš „řidič“ sedí se spoutanýma rukama, přičemž jeho pouta nejsou ničím jiným než energetickými vazbami na společnost.

Samozřejmě vedle vás ve společnosti žijí i jiní lidé, kteří na vás působí, vy se podřizujete jejich nařízením, cílům, snahám (obr. 8). Ani oni nechápou, že všichni společně běží špatným směrem, chovají se tak, jako by přesně věděli, kam jdou, co je třeba dělat, a jsou přesvědčeni, že jejich způsob života je ten jediný správný. Proto se vám zdá, že je třeba žít stejně jako všichni ostatní.

Obr. 8. Křížení polí mnoha lidí
porušuje pole vesmíru
- vznikají smyčky, útržky, chaos.

Není na tom nic divného, vždyť třeba jede-li tramvaj po kolejích, nemůže nikam uhnout – proto tu ty koleje jsou. Tramvaj veze lidi, již do ní nastoupili, a ti lidé nemají jiné východisko než jet dál po předem určené trase.

Ale co když jste náhle pochopili, že tramvaj, ve které společnost jede, vůbec nemíří tam, kam potřebujete jet vy? Není nic jednoduššího než na nejbližší stanici z tramvaje vystoupit a pokračovat svou cestou.

Každý má svou cestu evoluce, již nám vytýčila naše energoinformační podstata. V lidské společnosti ovšem velmi často dochází k záměně a člověk vyráží za hodnotami, které mu jsou cizí a jež mu vnucuje společnost. Všichni se v určitém období života stáváme skutečnými mátohami.

Jestliže jste už zaznamenali, že stále děláte něco, co v důsledku vede k sebedestrukci, jestliže jste pochopili, jak tvrdě na vás doléhá cizí energetika, energetika lidského společenství, energetika fyzického světa, který zajímá jen honba za materiálními statky, za reprodukcí stále nové a nové hmoty, znamená to, že máte dost sil na to, abyste se od energetických svazků se společností osvobodili a vytýčili si své vlastní cíle, svou vlastní cestu k evoluci a smyslu života.

Jedna z našich známých umělkyně, jejíž práce jsou velmi ceněny v zahraničí, jako mladá dívka velmi toužila stát se herečkou. Ale tato profese ji nepřitahovala proto, že by nemohla žít bez jeviště. Jak už

to v mládí bývá, lákalo ji něco jiného – vnější lesk, možnost být vždy vidět, popularita, sen o vyšší společnosti, bohémském životě... V honbě za tímto pohádkovým snem čtyřikrát podávala žádost na konzervatoř, protože energetické působení společnosti, která našeptává člověku falešné cíle a poskytuje mu pouze deformovanou informaci, se může zvláště silně projevit vůči mladé, ještě nezralé a nezocelené bytosti.

Místo naší hrdinky byly bůhvíproč na konzervatoř vždy přijímány nějaké jiné dívky podle jejího soudu mnohem méně nadané než ona. Pokaždé se jí zjevná nespravedlnost dotkla, ale ve snaze prolomit smůlu neustávala. Přitom vůbec nešlo o nespravedlnost, jen se jí nedostávalo schopností potřebných k tomu, aby byla přijata, protože byla pod vlivem patologických energetických vazeb společnosti.

Dívka byla bezesporu talentovaná, přičemž její nadání bylo všestranné. Konkrétně velmi dobře malovala. Ale tomuto svému talentu nepřikládala velkou váhu, dařilo se jí to snadno, malovala, když si chtěla odpočinout a uvolnit se, a vůbec ji nenapadlo změnit tento svůj koníček v povolání.

Mezitím dostávala nabídky zaměstnání, kde bylo zapotřebí uplatnit umělecké schopnosti: malovat plakáty, zdobit hrnečky nebo matrijošky... Ale ona podobné nabídky odmítala a pracovala jako domovnice, aby ve volném čase mohla studovat scénický pohyb a hlasový projev.

Dívka byla velmi tvrdohlavá. Sama sebe neposlouchala. Chovala se jako zombie, mátoha, neboť její rozum okupovala energetika společnosti. Rozumem si před sebe postavila cíl a toho chtěla dosáhnout za každou cenu. Napočtvrté se na konzervatoř dostala. Kdyby tehdy uměla naslouchat svému vědomí, zbavila by se vnějších vlivů a uslyšela by přibližně toto: „Tolik se snažíš o dosažení svého cíle, přestože už ti bylo tolikrát naznačeno, že to není nic pro tebe? Nuže dobrá, měj si jej. Ale pamatuj: za svou volbu zaplatíš a poneseš odpovědnost jen ty sama.“

Vystudovala a nastoupila do divadla. Ale co to? Kde je úspěch, květiny, ctitelé, filmové festivaly? Dostávala jen epizodní role, celé měsíce neměla práci vůbec. Od filmu nikdo nepřicházel. Život evidentně nebyl takový, jak si vysnila. Když mladá herečka už

nebyla mladá, pochopila, že šanci stát se úspěšnou hvězdou v divadle a ve filmu nemá. Namísto lesku bohémského života zůstalo téměř živoření, naprostá nespokojenost a žádná perspektiva. Oči jí vyhasly a začala propadat depresím, proti kterým bojovala alkoholem. To trvalo docela dlouho. Pomalu se blížila k deliriu a k pobytu v psychiatrické léčebně.

A náhle si naštěstí vzpomněla na kdysi zavrhané malířství. Zpočátku jí plátno a barvy pomohly v boji s depresemi. Potom se ukázalo, že tato činnost přináší peníze: objevili se známí, kteří její práce začali s úspěchem prodávat. Nyní je z ní více než úspěšná malířka. Ukázalo se, že k tomu, aby se její osud změnil k lepšímu, je právě tato cesta, cesta malíře, pro její seberealizaci, evoluci, rozvoj nejlepších duševních vlastností tou nejprůhodnější, nejvhodnější. Jenže tuto cestu jí život ukazoval od samého počátku. Kdyby to byla už tehdy pochopila, nebyl by její osud natolik pošramocený a na duši by se jí nenahromadilo tolik bolesti a smutku.

Zvenčí vnucené a naší pravé podstatě vůbec neodpovídající lživé cíle a přání nevedou nikam – jen k bolesti a smrti. Následující typický příklad se udál v rodině mého známého: svobodný muž má vztah s vdanou ženou. Je to skutečná láska, opravdová a vzájemná, ale ona nemůže opustit rodinu, protože má děti, které potřebují otce.

Jenže tento „nezákonný“ vztah je svým způsobem krásný, je v něm blízkost srdcí, duševní shoda, vzájemné porozumění a okouzlení, jež často se svatbou mizí. Přesto se muž rozhodne žít jako všichni, to znamená oženit se a mít děti. Opouští svou lásku, je seznámen s mladou krásnou dívkou, žení se a na svět přichází dítě. Rodinu je třeba žít, žena potřebuje peníze a on se vrhá do podnikání, kterému vůbec nerozumí. Se svou ženou se duševně nesblížil, slyší od ní jen výčitky a lamentace, v neoblíbeném podnikání také nemá úspěch. Ze života se vytratila radost, okouzlení – zmizel jeho smysl.

Ovšem z pohledu jeho příbuzných a známých je všechno v pořádku: nakonec dostal rozum a usadil se. Společnost se raduje: podařilo se jí lapit člověka do svých energetických sítí a podřídit si ho.

Ale po nějaké době lékaři objevili u mého hrdiny rakovinu žaludku ve stadiu metastáz. Zemřel mladý v 35 letech. Podle lékařů ho do nemoci uvrhl neustálý stres. Ale lze to vysvětlit i jinak: zradil sebe sama, zradil svou duši, když ji vyměnil za obecně přijaté společenské stereotypy. Vzdal se své duše, své energoinformační podstaty, která je nositelem duše a vědomí. Bez ní tělo žít nemůže. Vydal veškerou energii na dosažení falešných cílů.

Další příklad: starší žena si vytýčila cíl za jakoukoliv cenu nahromadit deset milionů rublů. Všeho se zříkala, žila skoro o hladu, nekoupila si ani to nejnnutnější a žila bez televize a ledničky a také v polotmě, protože šetřila elektřinou. Když se jí ve vkladní knížce objevila cifra rovných deset milionů, žena onemocněla a zemřela. Neboť cíle, jež si sama vytýčila, bylo dosaženo. Dále žít už vlastně nebylo proč. Znovu falešný cíl, vnucený společností, která se domnívá, že hodně peněz přináší člověku štěstí, zavedl člověka do záhuby. Přitom kdyby stejný energetický potenciál zaměřila na sebe, měla by možnost prožít daleko delší život.

Každý den vidíme na ulici či v prostředcích hromadné dopravy spoustu nemocných a nemohoucích starých lidí. Méně často potkáváme staré lidi v dobré náladě s jiskrou v oku, dosud ještě pracující. V čem spočívá ten rozdíl? V tom, že ti první si řekli: „Jsem nemocný, nešťastný, až sem mě dovedla přestavba, demokracie, reformy, vláda.“ Znamená to, že se podřídili energetice společnosti, celou svou energoinformační podstatou se oddali zákonům okolního materiálního prostředí.

Jen se zamyslete – zákony společnosti, vnější programy, tito lidé povýšili na zákony pro své vědomí, duši a pro svou vyšší energoinformační podstatu. Ale vždyť tato podstata má docela jiné zákony, které s těmi společenskými ani s celým materiálním světem nemají nic společného. Když nutíme vědomí a duši, aby žila podle zákonů společnosti, zavíráme svou energoinformační podstatu do klece, do vězení materiálního světa. Naše éterické tělo, energetické struktury, vědomí, vše slábne, vždyť pokud je člověk zcela pohlcen společností, jeho podstatě nestačí energie – společnost ji vysává. Takoví lidé skutečně onemocní, ztrácejí se před očima a velmi rychle umírají.

Jiní lidé, a jsou to jejich vrstevníci, nechtěli být závislí na politice, vládě, a dokonce ani na věku. Řekli si: „Jsem silný, mladý, žádné stáří, věk nehraje roli. Co je hlavní, je mladá duše. Miluji život a budu žít dlouho a šťastně.“ Takto odpojili svou energii od společnosti, a osvobodili své vědomí, energoinformační podstatu, svou duši z pout jejích zákonů. Duše, zbavená společenských zákonů, zajistila pro tělo zdraví.

Tedy pokud chcete opustit životní slepé uličky, musíte žít podle zákonů energoinformační podstaty, a ne hrubé hmoty. K tomu je třeba se naučit tuto energii ovládat, odpojovat ji od hmotného světa a připojovat ke světu energoinformačnímu.

Ovládat energii může každý

Abychom se stali nezávislími na společnosti a nastartovali nový život, k němuž jsme všichni předurčení přírodou, je nutné naučit se řídit tok své energie. Je třeba zničit kruh zhoubného průniku do našeho energoinformačního pole, které provádí patologicky orientované lidské společenství. Není vyloučeno, že se vám mnohé věci, o nichž budu hovořit, zpočátku budou zdát nezřetelné, pochybné a možná až absurdní. Ale přece jen, třeba jako experiment, zkuste následovat má doporučení. Uvidíte, že se před vámi otevře zcela nový svět. A váš život získá jiný, mnohem hlubší, pravý smysl.

Bojíte se, že se to nedokážete naučit? Domníváte se, že řídit energii je prakticky nemožné? Zbytečně. Chcete se přesvědčit, že to můžete dělat právě teď? Prosím.

Jediné, co pro to musíte udělat, je naplnit sklenici vodou a postavit ji na stůl před sebe. Smočte ve vodě prst, je jedno který, třeba ukazováček pravé ruky. Nyní prst vytáhněte a podívejte se na něj. Jak vidíte, voda z prstu skla poměrně rychle. Nyní dejte dlaně k sobě, pevně je stiskněte a minutku poseďte se sevřenými dlaněmi. Potom je rozpojte a oběma rukama sevřete sklenici. Potom znovu ponořte do vody prst. Uvidíte, že nyní po něm voda stéká, jako by se jí nechtělo, mnohem pomaleji než v prvním případě.

Co se to stalo s vodou? Je to velmi jednoduché: vaše vlastní pole, zkoncentrované mezi dlaněmi, zapůsobilo na vodu ve sklenici, takže změnila svou tekutou krystalickou strukturu. Stalo se to, když jste oběma rukama svírali sklenici.

Přesvědčili jste se, že svou energií můžete působit na vodu? Ale to je přirozená vlastnost, již máte od přírody. Prostě jste to nikdy nepoužívali, protože jste o tom nevěděli. Tuto schopnost má každý člověk od okamžiku, kdy přišel na svět. Ale v procesu dospívání se člověk dostává do energetických kanálů materiálního světa a na tuto svou vrozenou schopnost zapomíná. Je tedy třeba si znovu vzpomenout, jak se to dělá – a otevře se nám celý svět.

Kapitola 3: Energetika lidského těla

Léčení bez léků

Aby bylo možné naučit se ovládat svou vlastní energii, na které závisí zdraví, je třeba nejdříve získat povědomí o tom, jaká je energetická struktura člověka, jak funguje a jak působí na stav našeho organismu.

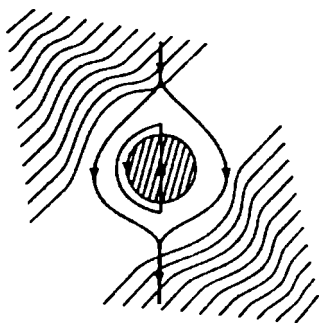
Současná medicína při veškeré úctě nepřístupuje k člověku jako ke složitému mnohovrstevnému energoinformačnímu systému, ke skutečnému mikrokosmu, ale častěji jako k primitivnímu mechanismu, kterému lze pomoci dlátem a šroubovákem: šroubek se přitáhne a vše je v pořádku.

Jenže člověk, to není jen soubor orgánů, z nichž lze přebytně vyříznout, chybějící příšit, a pokud nastanou výpadky, zkorigují se léky. Lidské tělo je konstrukce nesmírně složitá, mezi jejímiž částmi existuje přímá vazba. Člověka nelze vnímat jako soubor nepropojených komponentů. Pokud ano, problémy se budou hromadit jeden na druhý: tento orgán byl vyléčen, ale nemoc přeskočila na druhý. Byla objevena antibiotika a s jejich pomocí

začala být léčena virová onemocnění – organismus na to odpověděl snížením imunity. Opravdu: k čemu je mu imunita, proč by se měl sám nemoci bránit, když do něho vstupují zvenčí látky, které jsou s to tuto nemoc zdolat?

Tady má počátek i AIDS, mor 20. století. AIDS je syndrom ztráty imunity. Proč imunita schází? Protože v průběhu evoluce, jež míří do slepé uličky, jednoduše odumírá na „nepotřebnost“, a to i kvůli vítěznému tažení antibiotik a dalších léčiv planetou. Člověk nepřetržitě hledá nová neštěstí jen proto, aby se naučil je zdolávat. Aby byl silnější. Aby se donutil k rozvíjení sebe sama.

Četní specialisté nazývají nynější stav medicíny *krizí léčiv*. Není náhodné, že se dnes sami lékaři stále častěji obracejí k výtvarným východní medicíny. Vždyť východní medicína vnímá člověka jako jednotnou energetickou strukturu, nikoliv jako mechanický shluk orgánů. Podle východního lékařství je člověk energetickým systémem, který je na úrovni energetiky úzce spojen s celým světem (obr. 9).

Obr. 9. Energie vesmíru napájí proudy energie lidské podstaty doslova jako řeka.

Už jsme si ujasnili jedno: člověk není jen tělo. Ale i toto tělo má svou energetiku. První stupeň řízení procesů, probíhajících v našem těle, řízení vlastního zdraví, to je řízení energetických proudů těla. Brzy se přesvědčíte, že energetické proudy v těle jsou pokračováním energoinformačních struktur, odpovídajících za vědomí, a proto je možné je vědomě řídit.

Zdravý člověk má v souladu energetiku těla a vědomí. Všichni vědí, že ve zdravém těle se nachází zdravý duch. Ale lze to říci i jinak: bez zdravého ducha není ani zdravého těla.

Staré východní lékařství dosáhlo v oboru působení na energetiku těla významných úspěchů a dokázalo, že korekcemi energetických proudů, probíhajících v lidském těle, lze skutečně působit na zdraví člověka a léčit jeho nemoci. A netřeba přitom konzumovat léky nebo se ohánět skalpelem.

V tradiční čínské medicíně se tato energie nazývala *energie čchi* (odtud i cvičení *čchi-kung*). U jogínů se tato energie nazývá *prána* – odtud i *pránajáma*, název speciálních dýchacích cvičení.

My nevíme, jaká je podstata této energie. Stačí, že ji člověk může pocítit a ona že může na člověka působit. Shodněme se na tom, že energie jsou naše pocity a pocity jsou energií.

Podle starodávných názorů tato energie obíhá speciálními kanály, jimiž je protkáno celé lidské tělo. A všechny lidské nemoci vznikají narušením cirkulace této energie, z jejího nadbytku nebo nedostatku. Znamená to, že k tomu, aby bylo možné nemoc vyléčit, je třeba naučit se tyto proudy korigovat a dostat je znovu do rovnováhy.

Jak? Právě k tomu slouží vyhlášená japonská bodová masáž a neméně proslavená čínská akupunktura. Ostatně podobná metoda existuje i v ruském lidovém léčitelství a není to nic jiného než léčení pijavicemi. Jehla v ruce čínského lékaře, japonská bodová masáž nebo nám blízké pijavice, to vše jsou způsoby, jak korigovat pohyb energie. Dávni léčitelé věděli, že působením na konkrétní, lidstvu odpradávná známé biologicky aktivní body lze odblokovat energii, jež „uvízla“ v kanálech, a ta pak začne protékat bez překážek rovnoměrně a právě v tom objemu, který je zapotřebí pro zachování zdraví.

Východní medicína zná spoustu rozmanitých metod. Je to už výše jmenovaná bodová masáž, akupunktura, ušní akupunktura (léčení s pomocí ušního boltce, na němž se nachází plno bioaktivních bodů), su-jok (korejská metoda, v překladu ruka-noha, kdy se působí na ty části ruky a nohy, které odpovídají různým orgánům lidského těla). Aby bylo možné léčit se s pomocí těchto metod, není třeba odjíždět na Východ, slušní specialisté pracují nyní v dostatečném počtu i v jiných zemích. Lze uvést řadu příkladů, jak tyto metody navracejí lidem zdraví a jak je zbavují zdánlivě neléčitelných nemocí.

Východní lékařství dokáže přímo zázraky. Astmatici, kteří absolvují léčebný kurz, zapomínají na inhalátory, nemocní trpící žaludečními vředy se zbavují bolestí a zanechávají diet. Přitom fakt, že jsou vyléčeni, potvrzuje i oficiální medicína. Na jedné klinice, kde se lékaři pokoušejí spojit výsledky současné západní medicíny se starodávnými východními poznatky, byl proveden experiment: nemocní, již absolvovali kurz reflexní akupunktury, pak byli zkoumáni nejmodernějšími vyšetřovacími prostředky – ultrazvukem, rentgenem, metodou termovize atd. A lékařská technika potvrdila, že u jednoho pacienta se opravdu ztratily ledvinové kameny, u jiného zmizely žaludeční vředy a třetí se zbavil vleklé chronické bronchitidy.

Aby bylo možné se ujistit, že východní metody dokážou vyléčit i takovou téměř neléčitelnou chorobu, jakou je psoriáza, není ani technika zapotřebí, neboť pacienti i jejich příbuzní a známí to uvidí na vlastní oči.

Dnes takovou metodu léčení, jakou je reflexní terapie, uznává i oficiální medicína. Už byly zpracovány četné atlasy energetických kanálů a biologicky aktivních bodů. Zdálo by se, že není nic jednoduššího: nyní se všichni rozběhneme ke specialistům, ovládajícím východní medicínu, naladíme energetiku a budeme zdraví!

Ale... Jako obvykle se ono malé „ale“ vloudí zcela nevhod, stačí nám jen probudit v sobě naději a uvidět na konci tunelu světlo. Rozradostnění a povzbuzení vyléčení pacienti jsou časem vystaveni neradostnému faktu, že už budou do konce života nuceni navštěvovat léčitele. Dostali se do těžké závislosti na akupunktuře nebo akupresuře a budou je muset využívat stále častěji. Záludná nemoc se obvykle vrací, a pokud se nevrací v dřívější podobě, přicházejí obvykle nějaké jiné nepříjemnosti.

V čem vězí problém? Očividně v tom, že i když se podaří jednou, dvakrát či třikrát zkorigovat energii protékající kanály, ani jehla ani masáž neodstraní příčinu nemoci, protože působí až na následek, na symptomy nemoci. To znamená, že příčina nemoci se nenachází v energetických kanálech, ale někde hlouběji. A kde konkrétně?

Hlavní energetický proud

Už jsme hovořili o tom, že energie lidského těla je úzce spojena s energií jeho vědomí. Jedno bez druhého neexistuje, naopak na sebe vzájemně působí. A ony energetické kanály, s nimiž pracuje východní medicína, jsou druhořadé ve vztahu k základnímu energetickému proudu, který protéká lidským tělem a spojuje je s tím, co nazýváme *vědomí*.

Tento hlavní energetický proud je možné přirovnat ke kmeni stromu, z něhož vyrůstají větve – druhotné energetické proudy. Je-li kmen nemocný, pokřivený nebo nahlodaný živočichy, můžeme jej samozřejmě po nějakou dobu zkoušet narovnat tím, že taháme za větve, ale dříve či později dospějeme k závěru, že léčit je nutné celý kmen.

Stejně tak když se působí metodami východního lékařství na energetické kanály, zdraví se zlepší jen dočasně, ale není možné tímto způsobem odstranit příčinu nemoci. Neboť ta spočívá právě v deformaci hlavního proudu energie. Samozřejmě i tato deformace má své příčiny a právě o nich budeme ještě hovořit. Ale pokud se podaří provést korekci tohoto základního proudu, automaticky se normalizuje průtok energie bočními energetickými kanály. A teprve tehdy nastává skutečné uzdravení jak tělesné, tak duševní.

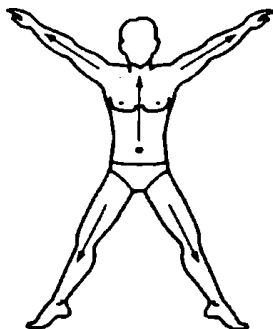
Lidé jako celek neznají zákony života, zákony existence složité energoinformační struktury nazývající se *člověk*. Proto se vydávají falešnou cestou: otravují organismus zbytečnými léky, podrobují se složitým, bolestivým a drahým léčebným procedurám. A nechápou, že je to totéž jako záplatovat starý obnošený oblek, nedbale sešívát bílou nití díry, zatímco oblek potřebuje celý znovu přešít.

Základem zdraví je zdravá energetika (obr. 10). Lidé, kteří toto dokázali pochopit a energeticky se očistili, nepotřebují ani lékaře, ani léčitele, ani senzibility. Protože vědí: náš zdroj zdraví je v nás samých.

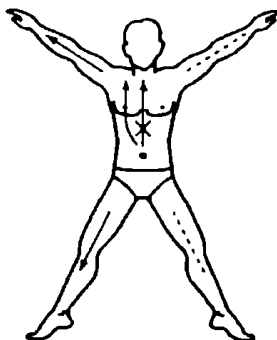
Nyní se vrátíme k otázce, co to je *základní energetický proud*. Vysvětlíme si, co za staletí nashromážděné vědomosti sdělují o povaze energetického proudu, jenž tvoří podstatu člověka.

Tento proud je tvořen dvěma proudy, které protékají v opačných směrech – jeden vzhůru a druhý dolů. O jednom proudu existuje

domněnka, že vystupuje ze země, druhý přichází z vesmíru. Právě z těchto dvou proudů se skládá celá energetika člověka (obr. 11). Člověk je spojení dvou proudů, tím je řečeno vše!

Obr. 10. Zdravý člověk se trochu podobá hvězdě – jeho hlavní energetické proudy se snadno a bez překážek větví a cirkulují po celém těle.

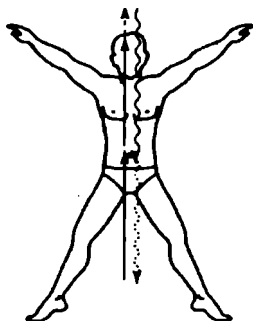

Obr. 11. Jestliže se na cestě hlavního proudu objeví překážka, proud se zakříví a po těle je rozptýlen nepravidelně. Tehdy člověk onemocní.

Lze si představit člověka, jeho fyzické tělo a energetický obal jako náušničku, volně visící na dvou svislých nitkách – proudech, které jsou provlečeny skrze ni.

Tady je potřeba upřesnit: energetické proudy samozřejmě neprocházejí přímo fyzickým tělem člověka, ale probíhají jemnou energetickou strukturou, jíž je tělo prostoupeno. Jsou to doslova dva prostory, položené jeden na druhý. Proto vám teorie o proudech a kanálech energie nic neřekne: objevit je ve fyzickém těle nepřipraveným okem není možné. Přesto má každý z nich své „území“: ten, který prochází zdola nahoru, se nachází přibližně dva palce před páteří u mužů a čtyři palce u žen; proud přicházející z vesmíru, tedy shora dolů, je téměř přimknutý k páteři.

Proud postupující zdola se nazývá *proud energie země*, je to energie, již země vysílá do vesmíru. Poskytuje energii především pro realizaci hrubých, silových vztahů mezi člověkem a okolním světem. Prochází středem energetické podstaty člověka a odchází do vesmíru (obr. 12).

Obr. 12. Stejně jako květ leknínu současně pije vodu a dýchá vzduch, tak i člověk získává svou životní energii z vesmíru a ze země.

Proud shora metaforicky přináší energii vesmíru, vesmírnou informaci, která zajišťuje podporu „božské jiskry“ vědomí. Když člověk přemýšlí, uvolní se a uklidní. Už jsme hovořili o tom, že člověk je schopen přijímat informaci z energoinformačního pole vesmíru. Děje se to právě prostřednictvím kosmického proudu, jenž protéká shora dolů. Proud z vesmíru také prochází středem energetické podstaty člověk, odchází do země a bez vědomí člověka se s proudem jdoucím ze země nemísí.

Díky vzájemnému působení těchto proudů se tvoří energetický obal člověka. Vždyť lidský organismus je uspořádán tak, že je schopen zachycovat energii ze země i vesmíru, zpracovávat ji a přizpůsobovat ji svým potřebám.

Čakry – energetická centra člověka

Naše hrubé fyzické tělo není nic jiného než „stroj“ pověřený tím, aby zajistil existenci mozku, vědomí. Je to jen hmotný nosič tenkých energoinformačních struktur. Proto jsou proudy energie orientovány především na zajištění energoinformační struktury vědomí. Energetika těla je spojena s energetikou vědomí pomocí důležitého prvku energetické struktury člověka, kterým jsou čakry.

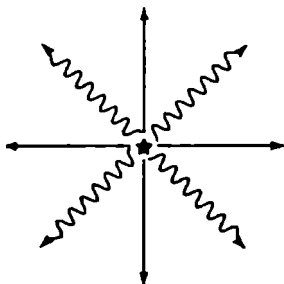
Povědomí o čakrách jako energetických centrech člověka k nám přišlo opět z Východu. Lépe než cokoli jiného charakterizují čakry energetickou výměnu člověka. Čakry jsou určeny právě k tomu, aby přetvářely energii dvou proudů, jdoucích ze země a z vesmíru, do formy příhodnější pro lidskou bytost. S jejich pomocí se tato přece

jen poměrně tvrdá záření změkčují a mění podobu podle potřeb lidské existence.

Přirozeně ani čakry se nenacházejí v hmotném fyzickém těle, ale v jemnomotném energetickém těle člověka. Každá je spojena s konkrétními anatomickými oblastmi, k nimž přiléhá. Proto při poškození čaker podléhají nemoci ty orgány, které s nimi souvisejí.

Právě v čakrách dochází ke hromadění energie, přijímané ze dvou různě orientovaných proudů. Pomocí čaker se tato energie rozptyluje do organismu, do energetického obalu lidského těla. Činnost čaker zajišťuje existenci energetického obalu, zvláštního kokonu kolem lidského těla, oné „náušničky“ zavěšené na dvou proudech. Pokud je obal mohutný, silný a jasně svítí, znamená to, že je člověk zdravý. Jelikož je tvořen čakrami, plyne z toho, že zdraví člověka a stav jeho duše v mnoha aspektech, ne-li ve všem, závisí na tom, jak dobře mu pracují čakry.

Ve zdravém stavu je každá čakra nevelký energetický vír, svítící a zářící (obr. 13). Pokud je čakra narušena, je matná a uzavírá se jako vadnoucí kvítek. Jasně je to patrné na barevných Kirlianových fotografiích.

Obr. 13. Čakry jsou energetické víry, jež nás spojují s vesmírem.

Člověk má sedm základních čaker. Jsou umístěny podél dvou centrálních energetických proudů, podél páteře na přesně vyhrazených místech. Každá čakra má svůj název (zdola nahoru): první čakra múládhára, druhá svádhištána, třetí manipúra, čtvrtá anáhata, pátá višuddhi, šestá ádžňá, sedmá Sahasrára.

Všimněte si: čaker je sedm, a to jistě není náhodou. Pokud se nad tím zamyslíme, odhalíme příznak krásy a harmonie, podle jejichž

zákonů existuje příroda i sám člověk. Čakry dokonce frekvencí svého záření odpovídají sedmi barvám duhy i sedmi notám! To znamená, že člověk je duha, je hudba! Očividně má od přírody usilovat o to, aby zněl harmonicky a zářil jasným a čistým světlem. K tomu je třeba pouze naladit náš hudební nástroj, hodně opotřebovaný životem, a očistit barvy naší palety, zašpiněné okolní realitou.

Nyní si povíme o každé čakře podrobněji.

Múládhára – takzvané *kostrčové centrum* – se nachází mezi konečníkem a pohlavními orgány. Je to centrum hromadění energie, stálosti v životě, centrum zodpovědné za přežívání. Mysticky souvisí s červenou barvou a notou „c“.

Svádhísthána se nachází v oblasti kříže. Zodpovídá za hromadění sexuální energie, za řízení energie nezbytné pro lidský život. Mysticky souvisí s oranžovou barvou a notou „d“.

Manipúra je umístěna v oblasti solární pleteně nad pupkem. Zodpovídá za životní síly. Mysticky k ní patří žlutá barva a nota „e“.

Anáhata se nachází na úrovni srdce uprostřed hrudi. Zodpovídá za emocionálnost, komunikaci, schopnost dávat a přijímat lásku. Je to čakra výměny energií, energetické rovnováhy; právě přes anáhata oba proudy částečně vycházejí na povrch, ale rovnováha energie tím není narušena, protože anáhata současně sbírá z vnějšího prostředí svobodnou energii, rozptýlenou v prostoru. Právě tak se tvoří vnější obal energetické podstaty člověka. Anáhata mysticky souvisí se zelenou barvou a notou „f“.

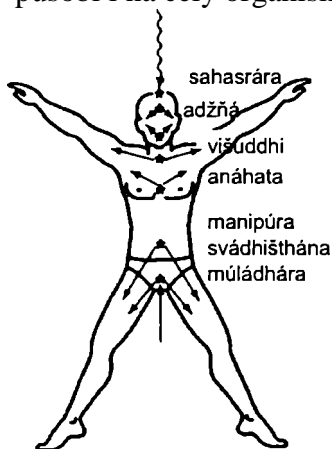
Višuddhi je umístěna v oblasti krční jamky. Je to centrum vůle, komunikace s okolním světem a lidmi. Mysticky patří k modré barvě a notě „g“.

Adžňá se nachází uprostřed mozku na úrovni středu mezi obočím, je to ono známé „třetí oko“. Zodpovídá za sílu intelektu, za schopnost převádět myšlenky do života. Mysticky souvisí s tmavomodrou barvou a notou „a“.

Sahasrára se nachází na temeni. Zodpovídá za duchovní aspekt lidské bytosti, za jeho spojení s vesmírem. Mysticky patří k fialové barvě a notě „h“.

Kromě toho, že formují energetický obal, jsou čakry právě oněmi strukturami, prostřednictvím nichž člověk podvědomě působí na okolní svět, na ostatní lidi a jejichž prostřednictvím přijímá libovolné působení zvenčí (obr. 14). Neboť člověk je energoinformační struktura, která je úzce spojena s okolním světem, a proto vnímavě reaguje na veškeré vnější energetické vlivy.

Nyní jsme se dostali k mechanismu vzniku našich nemocí a patologických stavů. Podstata spočívá v tom, že patologický vliv okolního materiálního světa, druhotná energetika, která přichází z ostatních lidí, ze společnosti, z hmotného světa vůbec, čakry „znečišťuje“ a brání jim v normální práci. A skrze čakry pak ničivě působí i na celý organismus.

Obr. 14. Čakry rychle rozdělují energii vesmíru po lidském těle.

Patologické vazby v lidské společnosti

Do vnějšího světa a k ostatním lidem neustále vysíláme uvědomělé a neuvědomělé energetické impulzy. Máme v sobě všelijaké myšlenky, přání, programy chování zaregistrované v mozku, a to všechno právě prostřednictvím čaker bezděčně působí na okolí. Závidíme, zlobíme se, rozčilujeme se, ubližujeme si, nadáváme nebo litujeme sebe i druhé, hněváme se nebo vybuchujeme v návaznosti na čísi hněv. A všechny tyto impulzy mají zcela konkrétní energetický základ, vlastní frekvenci a směr vyzařování. Všechny tryskají z týchž čaker různých lidí a jsou přijímány jinými

čakrami jiných lidí. Právě tak vznikají patologické energetické vazby mezi lidmi, jakoby energetické provazce, hadičky, kterými se naše energetika přelévá k ostatním lidem. Jak se zde tedy mohou lidé mohou cítit svobodně, když jsou k sobě tak těsně připoutáni?

O tom, že lze působit energií na ostatní lidi a také být ovlivňován stejným způsobem z jejich strany, jsme se všichni přesvědčili nejednou na vlastní kůži i bez znalosti bioenergetiky. Jen si vzpomeňte, jak jste se znenadání otáčeli, když jste pocítili něčí pohled, nebo jak se někdo obracel, když pocítil váš upřený pohled. Čím člověk v takovém případě působí? Snad ne opravdu jen pohledem? Ne, je tu ještě působení oné energie, která tryská z oblastí čaker.

Schopnost energeticky působit mají absolutně všichni lidé. V okamžicích emocionálního vypětí se síla takového působení stává nezměrnou a desetkrát se násobí. V jednom nevelkém městě na jihu se udál docela zajímavý příběh, byť velmi typický. Mí příbuzní, místní obyvatelé, muž a žena žili šťastně a spokojeně... do léta. Jakmile přišlo léto a ve městě začala lázeňská sezona, v muži se probudily přírodní instinkty a začal na ulicích vyhledávat mladé sympatické návštěvnice lázní. Jednou zaujatě následoval jednu svou oběť, aniž věděl, že jeho žena právě v té době šla do obchodu a náhodou se stala svědkem této scény (je to jen městečko). Schovala se za stromem a s pochopitelným zájmem začala sledovat chování svého muže. Dívka, kterou pronásledoval, právě vešla do obchodu a on samozřejmě vyrazil za ní. Do obchodu ovšem vedlo několik schůdků. Žena stojící za stromem si pomyslela: „Bože, kdyby se tak chtěl na těch schodech přerazit!“ A co se nestalo? Manžel zakopl a rozplácl se na schodech.

Jestli se probral natolik, že byl schopen pokračovat ve svém sledování, to se neví. Zato jeho žena si byla od té doby jistá, že má nezanedbatelné telepatické schopnosti (přestože něco takového umí každý).

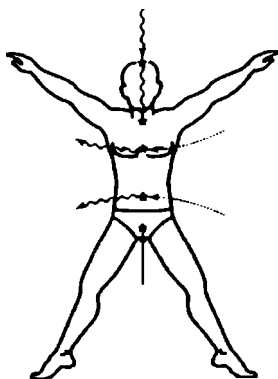
Jak tedy naše čakry působí na ostatní lidi, že mohou vyvolat i nejvážnější choroby či doslova srazit člověka na kolena?

Děje se tak díky následujícím zvláštnostem činnosti čaker. Čakry svádhištána a anipúra shromažďují energii země rozptýlenou v

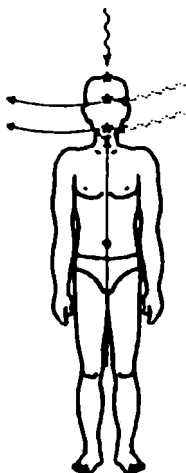
okolním prostředí a osvobozují energii vesmíru, transformovanou vědomím člověka. Jsou to specifická okna, skrze něž se uvolňují energetické proudy vědomí (obr. 15). Proto tyto dvě čakry umožňují s pomocí energie vesmíru vědomě působit na jevy okolního prostředí. Používají to například kouzelníci a věštcí, proto svádhištána a manipúra jsou jejich čakrami. Rozptýlená energie plynoucí z těchto čaker může dokonce „kódovat“ lidi v okolí, to jest vnucovat jim cizí myšlenky, ideje i programy. Právě z tohoto důvodu je role těchto dvou čaker při formování patologických vazeb v lidské společnosti vskutku zásadní.

Manipúra a svádhištána vytvářejí energetickou vrstvu lidské bytosti, která má vztah k jeho fyzickému tělu nebo spíše k řízení tohoto těla s pomocí vědomí.

Čakry višuddhi a ádžná uvolňují energii země, postupující zdola nahoru, přičemž pohlcují energii vesmíru (obr. 16). Proto lze prostřednictvím těchto čaker a za přispění energie země energeticky působit hrubým způsobem, s pomocí emocí. Není náhodou, že lidé, u nichž tyto čakry pracují dobře, jsou hypnotizéry, politiky či herci. Tyto čakry vytvářejí vrstvu energetické bytosti člověka, která má vazbu na jeho vědomí. To znamená, že ovlivňují vědomí tím, že mu zajišťují energetické zásobování, tvořené právě emocemi, motivy chování.

Obr. 15. Transformovaná energie vesmíru se uvolňuje spodními čakrami, které ale ochotně nasávají transformovanou energii země.

Obr. 16. Transformovaná energie země se uvolňuje horními čakrami, ale ty ochotně pohlcují transformovanou energii vesmíru.

V lidské společnosti tvoří energie získaná právě z těchto čaker takové negativní fenomény, jakými jsou například újma, uhranutí a vampyrismus.

Jedna moje známá, žena ve věku 42 let, si stěžovala na šílené bolesti hlavy a záchvaty hypertenzní nemoci, proti kterým byly všechny léky bezmocné. Doktoři nedokázali odhalit příčiny nemoci a ani ona nic nechápala – vždyť dříve si nikdy na zdraví nestěžovala a teď najednou z ničeho nic... Prozkoumal jsem její pole a objevil jsem otvory v jejím energetickém obalu; negativní energie z ní „trčela“ na všechny strany jako kůly, jimiž je člověk skrz naskrz protnut. Ukázalo se, že všechny problémy se zdravím u ní začaly poté, co strávila dovolenou na jihu s přítelkyní. Přítelkyně je podle ní dáma velmi energická, velmi ráda uděluje rady a míchá se do cizího života se svými kategorickými závěry. Kamarádčino kázání a její neustálé „dobré“ rady mou pacientu zpočátku silně dráždily, a potom se ozvaly ony silné bolesti hlavy. Od té doby končí každý kontakt s přítelkyní prudkým vzestupem tlaku a točením hlavy vedoucím skoro až k mdlobám.

Diagnóza byla jednoduchá: nejelementárnější ukázka újmy. Újma je samozřejmě lidový název, za nímž se neskrývá nic jiného než *energoinformační náraz*, jehož příčiny a způsoby, jak se mu bránit,

budeme probírat dále. Jak se zdá, přítelkyně velmi záviděla mé známé její spokojený osobní život i přitažlivý zevnějšek. Ale závist ukryvala za ponaučeními a poučováním a současně doslova vyhazovala skrze své horní čakry chumáče negativní energie a ty se zachytily v poli mé pacientky.

Když jsem odstranil tyto otvory, začal se normalizovat i ženin zdravotní stav. Nyní se naučila svou energii řídit a chránit se před negativními vlivy.

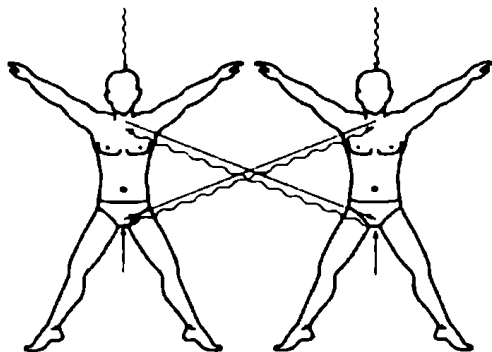
Takže čakry různých lidí na sebe neustále působí v překříženém pořadí. Vědomí jednoho člověka prostřednictvím jeho horních čaker ovlivňuje spodní čakry jiného člověka – horní čakry osvobozují energii země, která obsahuje jeho emoce, a ty jsou přijímány spodními čakrami jiných lidí.

A naopak myšlenky, uvolněné prostřednictvím dolních čaker, působí na horní čakry lidí v okolí. Vzniká natolik pevná vazba, až je příčinou onemocnění, s nimiž si lékaři nevědí rady, a také nevysvětlitelných soužení a neštěstí.

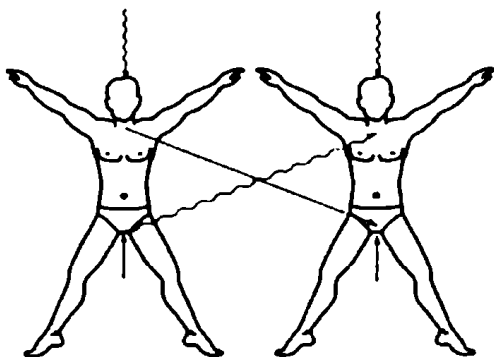
Dvanáctiletého chlapce k nám přivedla jeho matka, která už byla zoufalá z neustálých návštěv u lékařů. Medicína byla bezmocná proti náporu nemocí, jež na dítě náhle útočily: astma, alergie, psoriáza plus prudké zhoršení zraku. Chlapec, jak se ukázalo, měl docela stržený energetický obal, jako by ho někdo dlouho a pečlivě „ohlodával“.

Ptám se: kdo s vámi ještě žije? A ukazuje se, že staříčká devadesátiletá prababička, která už je skoro pomatená, ale bůhvíproč stále chlapce sekýruje, otravuje mu život a jeho se to velmi dotýká.

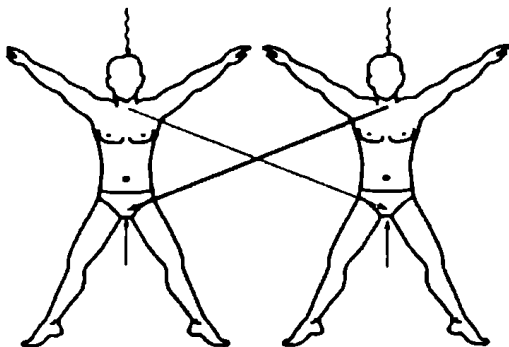
Všechno bylo nakonec velmi jednoduché: prababička už neměla žádné vlastní energetické zdroje k životu, a tak začala čerpat energetiku z pravnuka, jednoduše řečeno ji z něho sála jako upír (obr. 17, 18, 19). K tomu nutně potřebovala vytvořit patologickou vazbu na energetický obal dítěte. Prababička to všechno samozřejmě dělala podvědomě, ona přece jako většina lidí nevěděla nic o fungování bioenergie. Ale hrubý výron její energie nasycené negativními emocemi ve vztahu k chlapci, který tryskal z jejích horních čaker, byl vstřebáván přímo spodními čakrami dítěte a poškozoval normální proudění jeho energetiky.

Obr. 17. Lidé omotávají jeden druhého proudy vlastní energie jako pavučinou.

Obr. 18. Člověk vpravo zcela podléhá člověku vlevo.

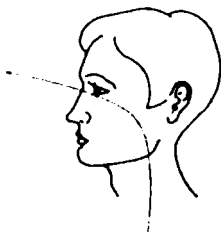

Obr. 19. Prababička vydávala tisíckrát méně energie, než kolik jí získávala od dítěte.

Zároveň jeho energie po energetickém provazci stále přetékala k prababičce, čímž zajišťovala životaschopnost jejího organismu.

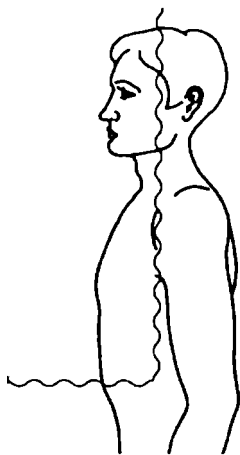
Když chlapce od prababičky oddělili, jeho zdravotní stav se normalizoval. Tehdy si matka vzpomněla, že když dříve odváželi hochy v létě na chatu k druhé babičce, jeho nemoci mizely! Ovšem s podzimem všechno začalo znovu.

Jak už víme, člověk je duha, stupnice. Je-li třeba jen jedna čakra poškozena, není možné dosáhnout souladu a duha se nevytvoří. Jak známo, smíchají-li se všechny barvy duhy v jednu, dostaneme barvu bílou. To znamená, že zdravé, normálně pracující čakry spolu dohromady musejí vytvářet čisté, jasně bílé světlo energetického obalu. Pokud byť jen jedna barva chybí, nesvítí ani toto světlo. Člověk jakoby pohasne, jeho vnitřní světlo mizí, jeho energetický obal je slabý a nevýrazný člověk je nemocen.

Obr. 20. Tento proud energie je schopen přenést vaše emoce na druhého člověka.

Proč v běžném stavu nepozorujeme působení čaker lidí mezi sebou (obr. 20, 21)? Vysvětlení je prosté: člověk nejen že tyto proudy přijímá pasivně, ale sám je vytváří, a my tudíž nepozorujeme tyto základní, nejdůležitější vlivy, stejně jako v záři Slunce nevidíme plamen svíce. Pokud ale v těchto emanacích (výronech) a „erupcích“ vlastního fyzického těla a těl okolních lidí zabloudíme, zákonitě ztratíme orientaci. Vždyť jen proudy země a vesmíru jsou trvalé. Ale proudy, náležející lidské sféře, se stále mění. A právě na nich často závisí náš osud a životní projevy vůbec.

Obr. 21. A tento proud umožňuje programovat druhého člověka, aby jednal určitým způsobem.

Pokud stále ještě pochybujete o tom, že vzájemné působení čaker má tak veliký význam a je tak silné, udělejte si následující pokus. Pamatujte ale, že tato technika není určena k stálému používání. Zkuste si vyvolat pocit proudu energie, který začíná vzadu u

kořene šije a tryská ven kořenem nosu. Pokuste se tento proud za pomoci pohledu zaostřit na místo mezi lopatkami nějakého nic netušícího člověka. Zjistíte, že tento člověk brzy nutně pocítí neklid a ohlédne se.

Pokud si zkusíte zaexperimentovat s proudem, vznikajícím mezi vašimi lopatkami a vycházejícím ven v bodě kousek pod pupkem, budete moci přimět pohybujícího se člověka, aby se obrátil vámi požadovaným směrem (nebo předpovědět, kam se chystá zahrnout, což je z hlediska energetické podstaty, jež nepodléhá vazbě příčina-následek, totéž). Podaří se vám to na první pokus.

Chápete, co to znamená? Skutečnost, že se stále nacházíme pod vlivem podvědomých impulzů a energetických výronů, pocházejících z okolního světa. Tyto výrony jsou příčinou patologických vazeb, vyvolávají nemoci a poškozují naši energetickou podstatu. Těchto vazeb je nutné se uvědoměle zbavit.

Kapitola 4:patologické vazby společnosti a psychika davu

Neposkvrněná příroda – náš ztracený ráj

Energetický systém člověka nebyl odnepaměti přizpůsoben existenci v natolik přesyceném prostředí, jakým je dnešní společnost. K tomu, aby normálně žil a rozvíjel se, člověk vždy potřeboval čistou energetiku přírody a nikoliv kanalizační energetické stoky, jimiž je dnes znečištěna a omotána od hlavy až po paty současná společnost.

Připomeňme si příběh Adama a Evy. Pastorální Eden, to je to ideální prostředí k žití, jež bylo původně pro člověka předurčeno. Model lidského života byl vyprojektován zcela jinak než varianta, kterou jsme nakonec dostali do vínku. Náš život se měl odehrávat uprostřed čisté přírody, s čistými úmysly a čistými pocity.

Ale člověk si sám vybral cestu jinou. A když sis to jednou vybral, pohrdl jsi „skleníkovými“ podmínkami, tak nyní buď silný, jinak na zvolené cestě nepřežiješ.

Ovšem vzpomínka nebo sen o rajske idyle přežívá v člověku a v každé buňce jeho těla dodnes. Není to náhodou, že mnohého z nás to periodicky zoufale táhne odjet někam pryč z města do přírody tam, kde nejsou městské zácpy, kde ticho narušuje jen ptačí zpěv, oči se kochají zelení listoví a plíce nasávají čistý vzduch.

Jestliže člověk ještě není zcela zkažen městem a civilizací, pak právě v kontaktu s přírodou, se zemí, s krásnými pohledy na krajinu, s rostlinami a zvířaty se cítí nejpohodlněji, načerpává síly, a jak se říká, jeho duše odpočívá. Protože právě v lůně přírody se naše energetická výměna s okolním prostředím harmonizuje a nezasahují do ní cizí vlivy, právě tam získáváme největší energetický náboj.

Na pravidelném zásobování energií závisejí jak pohnutky člověka, tak jeho schopnost využívat energie pro sebe – k udržování svého těla v normě, ve zdravém stavu. Pokud člověk včas nedostane normální, správnou energetickou dávku, ztrácí celý svůj energetický potenciál, a tím se odsuzuje k nemocím a trápením.

Jistě jste to sami zažili: právě jste se po víkendu vrátili z chaty, kde jste načerpali nové síly, do sytosti jste se pohrabali v hlíně, užili jste si ptačího zpěvu, vůně květin, ticha a čistého vzduchu. Ani si možná neuvědomujete, že jste tam jednoduše čerpali normální energetickou zásobu z okolí, z vesmíru a ze země a vaši energetiku nenarušovaly cizí vlivy jenom proto, že kolem nebylo ani živáčka.

Ale ráno v pondělí, ještě v dobré náladě, usedáte do přeplněného vagonu metra. A když po pouhých dvaceti minutách opouštíte prostředek hromadné dopravy, už jste k nepoznání: váš pohled pohasl ramena poklesla stejně jako koutky úst.

Co se to s vámi v tom vagoně stalo? Vlastně nic zvláštního. Jen o vás někdo zlehka zavadil, když šel okolo, a vás to z nějakého důvodu rozčílilo. Pak jste náhodou zaznamenali něčí pichlavý nepříjemný pohled, který vás doslova proklál jako šíp. Uvnitř jste sebou trhli a sklopili jste oči (proč, to jste sami nevěděli: copak se toho člověka bojíte, copak mu něco dlužíte?). K završení všeho do vás při východu strčili jakoby nechtěně, ale vy už máte po náladě. Přicházíte do práce

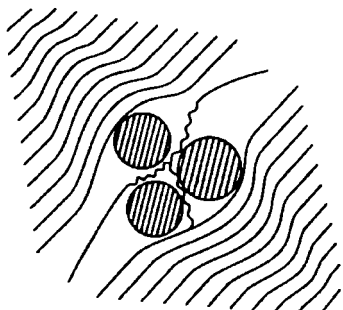
nazlobený, bolí vás hlava, nechce se vám nic dělat a sníte jen o příštím víkendu, nebo ještě lépe o dovolené.

Přihodilo se toto: váš energetický potenciál si rozebrali lidé, se kterými jste jel v metru. Přitom energie protékala špatným korytem a normální zásobovací kanál začal pracovat neregulárně.

Prostředí ve společnosti je vždy agresivní. V současnosti bohužel je příliš mnoho lidí zlostných a závistivých a s dobrosrdečnými a přátelskými spoluobčany se setkáváme méně často (vzniká dojem, že takoví lidé nejezdí hromadnou dopravou ani nechodí nakupovat, přitom jsou jenom méně nápadní!).

Kohosi popudila vaše opálená tvář („Hele ho, flákače, kdyby radši pracoval namísto válení se na slunci“), jiného zase váš drahý oblek („Zatracení boháči!“), někoho jste namíchli svou vysokou (malou) postavou, dlouhými (krátkými) vlasy, moderními botami (sešmajdanými sandály) atd. Nikdy se nezadvěčíte všem, lidé zapomněli na poučení: „Nesudte, abyste sami nebyli souzeni.“ A tak soudí, porovnávají, hodnotí. A ani netuší, že jejich soudy nejsou vůbec ničím pomíjivým a nehmotným, ale že to jsou zcela materiální energetické stavby, které začínají samostatně existovat v prostoru a vtiskovat se do jemnohmotných energetických obalů lidí v okolí. Vždyť to všechno cítíte! Vzniká doslova energetické klubko patologických vazeb.

Nejednou jste si jistě všimli, že v metru nebo v natřískané tramvaji vnímáte člověka stojícího nebo sedícího vedle vás zcela jinak než v neposkvrněné přírodě. Jednak člověka v návalu vnímáte daleko ostřeji, jednak takový člověk vyvolává velmi málo kladných emocí (obr. 22). V přírodě je to naopak, člověk je vnímán slaběji, ale jakoby hlouběji a pozitivněji.

Obr. 22. Energie vesmíru se v těsném prostoru střídá s polemí jednotlivých lidí a stává se z něj zakřivené zrcadlo, které deformuje vše a všechny.

Například jedete ve vlaku a zamračený soused ve vaťáku a s batohem stále potahuje nosem, posmrkává a strká do vás loktem. Jste podráždění a z onoho člověka už nevnímáte nic jiného než jeho špinavý vaťák a loket, kterým do vás strká. Ani vás nenapadne podívat se spolucestujícím do očí a pocítit, jaká duševní hnutí a možná ušlechtilé povahové rysy ukrývá jeho nehezký vzhled.

Představte si ale, že sedíte někde na břehu tiché říčky pod břízkou, kolem ani živáčka a někde nablízku jakýsi člověk v pravidelném rytmu seče trávu. Ani vás nenapadne, že je to možná tentýž protivný chlap, jenž seděl vedle vás ve vlaku. Nyní, zpovzdálí, ve vás není ani trochu rozhořčení. Obrázek, který máte před očima, se vám jeví málem jako idylický a člověk s kosou vyvolává pouze kladné emoce. Nyní se vám možná i zdá, že to musí být člověk s nádhernou povahou a čistou duší.

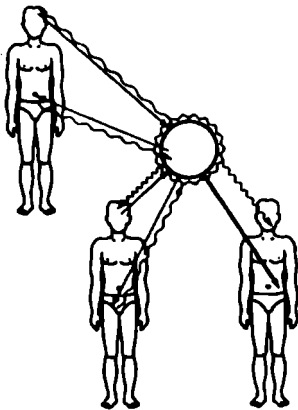
Přítom je docela možné, ba ono to tak i je, že právě teď jste uviděli skutečnou podstatu tohoto člověka, neboť vaše vnímání není narušeno cizím energetickým vlivem. Váš vlastní energetický proud teď není pokažený oním shonem a obecným podrážděním, které panovalo ve vlaku. Tam jste neviděli skutečnou tvář člověka, ale jeho odraz v „křivém zrcadle“ vlastní narušené energetické struktury. Váš soused se v ten okamžik ukazoval ne ve světle své pravé podstaty, nýbrž byl rovněž pozměněn energetikou lidí kolem sebe. Možná právě s ohledem na tuto skutečnost se říká, že tváří v tvář tváře nevidět.

Ve společnosti jsme neustále obklopeni útržky vedlejších programů, narušujících naše vědomí. A nejhorší je na tom, že torza nepotřebných programů formují vektory soustředěných paprsků energoinformačních parazitů, kteří se zrodili z chaotických energetických struktur.

Jak se měníme v mátohy

Proč se naše vnímání tak deformuje, jsme-li mezi lidmi, zatímco v přírodě je zcela jiné? Dokonce i sám člověk v přírodě vyhlíží jinak – jaksí čistěji, světleji, lépe. To má svou příčinu. Dám vám analogický příklad: ať je počet lidí, dýchajících čerstvý vzduch v lese, na poli, u moře, jakýkoliv, vzduch stejně zůstane svěží, čistý a jeho svěžest se neustále samovolně obnovuje. Pokud se ovšem větší množství lidí nachází v uzavřené nevětrané místnosti, čistého vzduchu je stále méně a méně, až není žádný a lidé začínají vdechovat to, co vydechují, co mnohokrát prošlo cizími plícemi a co se mění v čistý jed. Totéž probíhá v davu i s lidskou energetikou.

Jak už jsme si řekli v předcházející kapitole, normální pole lidského organismu se skládá z proudů země a vesmíru, které jsou přetvářeny vlastní energetickou strukturou člověka. Při shromáždění mnoha lidí vytvářejí četné energetické výrony velkého počtu lidí stejný otrávený vzduch – otrávenou energetiku, která formuje jakousi novou oduševnělou energetickou strukturu. Tato nová energetická struktura začíná žít samostatným životem a působit na lidi, určovat jejich reakce, činy i zvláštnosti jednání (obr. 23).

Obr. 23. Energoinformační parazit, podobající se medúze, drží svými chapadly tisíce a tisíce lidí, přičemž od jedněch dostává programy a od jiných energii země. Všechny bez rozdílu využívá ke svým záměrům.

Tato oduševnělá energetická struktura, kterou stvořila masa lidí, začíná využívat člověka pro své cíle známé jen jí. (Například sto lidí má stejné přání. Jejich sumární energetika si lehce podřídí ještě deset dalších lidí a bez ohledu na to, že jiných deset lidí z nějakých důvodů odpadlo, se struktura stále živí zářením stovky lidí. Postupně se lidé, kteří celý proces začali, od struktury odpojují, ale ona stále žije, přičemž si podmaňuje další členy.) Energoinformační parazit vysává z lidí energii, již potřebuje pro vlastní existenci. Tak vznikají válečné hysterie a revoluce. Jedinec v této situaci nutně prohrává – vždyť ztrácí sám sebe, přestává si náležet a být pánem svého jednání a stává se pouze šroubkem mohutného energetického stroje, který ho vleče za sebou bez ohledu na jeho vůli.

Z pohledu bioenergetiky je mechanismus tohoto jevu prostý. Jak už víte, spodní čakry vypouštějí ven energii vesmíru, která když projde horními čakrami člověka a načerpá aktivní komponenty jeho vědomí, získává schopnost programovat jiné lidi. V horních čakrách se vesmírný proud nabíjí prvky uvědomělých kódů člověka.

To znamená, že všechno, o čem člověk přemýšlí, sestupuje z horních čaker dolů a poté přes spodní čakry nutně prosakuje do okolního prostředí a působí na podvědomí jiných lidí. Takto probíhá znečištění okolní energetiky a pole ostatních, kteří se nacházejí v blízkosti lidí, z nichž neustále prosakují navenek cizí myšlenky a programy.

Horní čakry vypouštějí ven energii země, která už je nabitá lidskými emocemi. Takže horními čakrami vycházejí ven různá přání, neklid, hněv atd. Pole je tak znečištěno emocionálními informacemi, jež nemůže na lidi v okolí nepůsobit.

Takovým způsobem se patologicky uzavírá kruh energetiky v lidské společnosti – když je narušen rovnoměrný průtok energie lidským organismem ze země do vesmíru, z vesmíru k zemi a energie jen cirkuluje od jedněch lidí ke druhým a nazpět a přitom znečišťuje jejich pole cizími programy.

Můžeme nekonečně dlouho dumat nad psychologickými detaily rozšíření těch nebo oněch myšlenek ve společnosti – z energoinformačního úhlu pohledu je všechno mnohem jednodušší. Pozitivní nebo negativní myšlenka se nikam neztrácí. Platí zákon

zachování myšlenky. A energie těchto myšlenek proudí, přenáší se z člověka na člověka a hromadí se v určitých místech a určitých vědomích.

Například člověk byl právě na koberečku u nadřizovaného a po práci jede domů ve zlé a podrážděné náladě. A vám připadl úděl ocitnout se v přeplněném autobuse právě vedle něho. Možná si ho ani nevšimnete, ani ho nezpozorujete, ale najednou, ani nevíte proč, máte zkaženou náladu a pátráte, na kom byste si tu nenadálou zlost vybili.

Vy přece nevíte, že váš soused doslova vyzářuje svou zlost do prostoru, neboť vyzářování probíhá ve formě energetických impulzů jdoucích z jeho horních čakr, přičemž všichni cestující v autobuse podléhají stejnému stavu. Náhle pozorujete, že nejste našťvaný jen vy sám, ale ještě jeden občan a žena vedle také nějak nahněvaně křiví ústa. Schází málo, aby propukl konflikt.

Přitom lidé v takovéto situaci vůbec nechápu, proč jsou najednou tak podráždění. Možná jsou to v jádru dobráci, a až všechno přejde, budou se sami kát za své nevysvětlitelné chování. Prostě v onom okamžiku nebyli pány sebe sama – jednali podle cizího programu.

V zájmu objektivního pohledu uveďme jiný příklad: stačí dvě tři veselé osoby v autobuse a už se usmívají i ostatní a na zastávkách z autobusu vystupují spokojení sami se sebou i spolucestující.

Vzpomínám si na jeden bezvýznamný případ, který se mi kdysi dávno stal. Měl jsem první den dovolené, proto jsem měl velmi dobrou náladu, těšil jsem se na cestu do svého oblíbeného místa odpočinku na černomořském pobřeží Krymu s názvem Nové světlo, v duchu jsem už ležel na pláži a dýchal mořský vzduch a vychutnával šťavnaté broskve. Jenže jeden kolega mě poprosil, abych k němu na chvíli zašel kvůli nějaké záležitosti. Šel jsem tam. V oddělení vládla pracovní napjatá atmosféra. Zabývali se zde tvorbou nových pracovních míst, všichni pracovali, aniž zvedli hlavu, a vzduch byl doslova prosycen čerstvými myšlenkami a novými perspektivami.

Strávil jsem tam nějakých pár minut. S nikým jsem nekomunikoval. Nikdo se semnou nepodělil o své pracovní plány. Ale co se to se mnou stalo? Kam se poděly sny o dovolené?

Dovolená už mě kupodivu vůbec nevzrušovala. Ke svému údivu jsem místo balení kufru usedl k práci nad plánem zprávy – myšlenky se doslova samy řinuly z hlavy.

Už tehdy jsem se vážně zabýval bioenergetikou, a tudíž jsem pochopil, co se semnou stalo: jednoduše na mě zafungoval program záření spodních čakr pracovníků oddělení, do kterého jsem zašel za svým známým. Všichni přece přemýšleli o novém projektu. Samozřejmě když se tok myšlenek tolika lidí soustředí jedním směrem, je jejich působení potom neobyčejně silné. To bylo to, co přimělo moje myšlenky, aby se obrátily zcela jiným směrem, dokonce opačným, než kudy se ubíraly ještě před pěti minutami.

Tak probíhá náhodné i cílené znečištění pole člověka cizími myšlenkami a programy, cizími emocemi a náladami. Chcete-li, je to jedna z variant transformace v oživlé mrtvolu, *mátohy*, neboť mátoha není nic jiného než bytost, která žije podle cizích programů, podle cizího rozumu a jedná podle diktátu cizí vůle.

Pohleďte, co se děje (mně osobně to připomíná spojení dílků stavebnice Lego nebo baterií v radiopřijímači). Lidé vytvářejí jednotnou konstrukci, společně pole tím, že se nabíjejí společnými idejemi, myšlenkami, pocity a přáními. A většina z nich už nedokáže určit, co je jejich a co je cizí.

Představte si: v jedné kanceláři pracují tři lidé. První má velký hlad. Jeho přání jít na oběd je natolik silné, že v podobě energetického výronu proniká ze spodních čakr a je zachyceno horními čakrami druhého člověka, který se sice rád dobře nají, ale v daný okamžik hlad nemá. Ale jelikož myšlenka na jídlo mu je celkem blízká, jeho čakry radostně lapají po této informaci a tu on, když v prostoru ucítil (samozřejmě neuvědoměle na úrovni energetiky) známý a příjemný signál o tom, že by nebylo špatné poobědvat, má najednou také příznaky hladu. Proud jeho spodních čakr se připojuje ke zpracování tohoto programu.

Impulzy jsou stále silnější – teď už vycházejí ze dvou lidí, přičemž oba pocity hladu umocňují, a tato zdvojená energie atakuje třetího člověka, který má dietu a byl dnes rozhodnut udělat si odlehčující den. I on najednou pociťuje neodbytné a neodůvodněné

přání pořádně se najíst, což ho zneklidní: „Proč mě to tak najednou táhne do kantýny, když jsem se rozhodl, že budu držet dietu...?“

Tento pocit neklidu se formuje v podobě přísného imperativního proudu z horních čakr, které působí na spodní čakry oněch dvou lidí.

Dopadá to tak, že první člověk pod vlivem signálů zesílených dvěma kolegy cítí nesnesitelný hlad a je silně podrážděný. Produkuje celou kaskádu reakcí, proces se znovu rozbíhá po kruhu a ještě více se zesiluje, a to všechno donekonečna.

Nakonec všichni tři, nazlobení a podráždění, aniž vědí proč, společně odcházejí do jídelny a nappou se k prasknutí.

Druhý člověk přitom poněkud nechápe („Co mě vedlo k tomu, že jsem se tak přejedl?“) a třetí je přímo nešťastný, zlobí se na sebe za slabou vůli a měkký charakter a vzdychá: „Sbohem, moje štíhlá linie.“ Vůbec netuší, že byl prostě sražen ze svého vlastního informačního proudu, že síla cizího programování byla větší než program, který si sám nastavil.

Jakákoliv společnost je tak či onak vždy podobná davu.

Existuje výraz *psychologie davu*. Dav je vždycky agresivnější než jednotlivci, již jej tvoří, vždycky snadno podléhá emocím a není s to střízlivě hodnotit situaci. Dav nikdy nepřemýšlí, proto není obtížné jej přimět k nějakým masovým akcím – k protestu, odsouzení nebo jednoduše ke vzpouře. Dav je vždy připraven k boji, k obraně „barikád“. Tuto vlastnost davu vždy využívali a využívají vůdcové usilující o moc nebo držící moc ve svých rukou, politici, „řvouni hlavouni“. Naučili se bez problémů davem manipulovat podle vlastních potřeb, tahat za „nitky“ emocí a včas zatlačit na bolavé místo...

V davu nejsou osobnosti; dav je jen bytost o mnoha hlavách, ale bez mozku. Energetické monstrum, zpívající podle taktovky vychytralých „dirigentů“.

I když se tomu nechce věřit, takovéto na první pohled nevysvětlitelné věci se stávají i velmi chytrým lidem: jsou-li například na mítinku, najednou podléhají všeobecné náladě a společně se všemi začínají skandovat: „My požadujeme! My protestujeme!“ Potom o samotě, když takový člověk přijde k sobě, si

najednou s hrůzou uvědomí, že vůbec neví, kdo to jsme „my“, jejichž jménem se tak vehementně čehosi dožadoval a protestoval. On má přece své vlastní Já, které nechce ani požadovat, ani protestovat.

Mnozí vědí, co je to „pocit stáda“. Vzniká tehdy, když při pohledu na běžící lidi se k nim člověk, jenž jde klidně za svými záležitostmi, najednou nevědomě přidá. Je to jednoznačné: dostává se do vlivu cizího programu a v jeho podvědomí se uloží asi toto – všichni běží, to znamená, že i já mám běžet. Byly známy případy, kdy člověk v takovém stavu, když neměl čas si vše uvědomit, naskakoval do zcela nevhodného vlaku a potom toho litoval a zkoumal, jak se dostat domů. V dřívějších dobách všeobecných front se nejednou odehrávaly scénky, kdy lidé stáli hodinu ve frontě a aby potom koupili naprosto nepotřebné věci jen proto, že „to kupovali všichni“.

Ano, je jasné, že společnost se proto nazývá společností, protože je schopná koordinovaných reakcí. Lze říci, že psychologie davu je zcela přirozená a pro společnost potřebná věc. Ale vždyť přece společnost sleduje především vlastní zájmy, přičemž my tu hovoříme o blahu jednotlivce. Zde se zájmy člověka a společnosti dramaticky rozcházejí.

Psychologie davu, podřízení se energetice velkého množství lidí, to je přímá cesta k nemocem, rozvoji zloby, negativismu, nesmyslnému trávení času a k ještě tisíci dalších lidských neštěstí. Schéma rozvoje nemoci v případě, kdy se poddáte cizímu programování, je velmi prosté. Na tuto udičku se často chytají starší lidé. Například někdo stále vsugerovává takovému už ne mladému člověku, že ve vládě jsou samí zloději. On neměl možnost přesvědčit se o tom osobně, ale bůhvíproč věří na slovo tomu, kdo mu o tom řekl. Věří – či spíše je nucen uvěřit, protože byl uvědoměle zakódován, naprogramován. Provedlo se to takto: tato hypnotizující informace postoupila ze spodních čaker přesvědčujícího člověka do horních čaker „zpracovávaného“ občana. Informace naráží u staříka na emocionální odezvu, tyto záporné emoce se začínají nejen vylévat na další lidi pomocí horních čaker, ale zároveň znehodnocují normální energetický proud vlastního organismu. Stařík podlehl přesvědčování a začíná se nervovat a zlobit – až dostane infarkt.

Přítom člověk, který ho přesvědčoval, měl své zřejmé cíle. Tento mazaný „mluvka“ a „řečník“ usiloval o to, aby chytil co nejvíce lidí na svou udičku ublíženosti a nespokojenosti se životem. Potřebuje chytat občany do svých sítí, aby jimi pak mohl manipulovat v zájmu svých politických předvolebních cílů. Nešťastný stařík leží v nemocnici a člověk, jenž mu vsugeroval černé myšlenky, si už dávno hovoří v poslaneckém křesle.

Ještě jeden příklad: dostali jste hrubě vynadáno v prostředku hromadné dopravy. Odpověděli jste stejně jadrně. Co jste udělali? Správně, opět jste postupovali podle cizího programu. Hrubcián stál právě o to, aby vyvolal vaši zlost a donutil vás k explozi emocí, aby se mohl „nasytit“ vaší energetikou. A vy jste ho poslušně „nakrmili“, když jste udělali to, co od vás očekával. Podřídil vás svému vlivu. A vy jste se pokorně poddali, čímž jste uznali jeho význam, jeho schopnost působit na lidi a vyvolávat v nich emoce.

Tím, že máte ve zvyku reagovat na urážky urážkami, i vy stejným způsobem „svádíte z cesty“ emoce jiných lidí. A nechápete, proč se pořád dostáváte do nějakých hádek, proč na své cestě potkáváte pořád jenom hrubiány a hulváty, proč se pořád musíte s někým hádat. Přítom je to proto, že už i vy sami, nakažení cizí hulvátskou energetikou, tento impuls posilujete a do kruhu reakcí vysíláte ten svůj nový vodopád vystřelujete dosud uvnitř dřímající náboj do okolního světa. Současně na úrovni vašeho vědomí vzniká jasný program: všichni lidé jsou hulváti. Tento program vytéká do prostoru z vašich dolních čaker a nutí všechny kolem, aby se v hrůze rozutekli, protože cítí, že v nich vidíte jen nepřátele, nebo naopak vás oni začínají vnímat jako nepřátele a zaútočí na vás.

Tak může vzniknout averze k celému světu. Člověk začíná všechno vidět v temných barvách. Nepozoruje dobro, ve všem nachází jen zlo. Takový člověk se ve výsledku v tomto proudu zla udusí, aniž vidí, že častokrát tento proud posílil on sám. Normální proudění energie se zastavuje. Člověk se odtrhuje od energie vesmíru a země, začíná se utápět ve škodlivých výronech a nakonec skončí vyčerpán. Jak bývá zvykem, přijde neléčitelná nemoc a smrt.

Proč se dokonce ten nejzapřisáhlejší abstinent může stát alkoholikem, pokud se ocitne v partě opilců? Ze stejného důvodu:

když pijí všichni, jeden může všem sotva odolávat a zmocní se ho energetika přání dát si skleničku. Narkomany se lidé stávají rovněž často proto, aby „netrhali partu“. Nyní víte, jak to probíhá – tatáž parta chytá člověka do energetické sítě a ovládne ho svými přáními bez ohledu na jeho vůli.

Kolikrát se stává, že nechceme jít na návštěvu, ale jdeme, protože nás k tomu přemluvili? Pak celý večer sedíme u lidí, kteří nás absolutně nezajímají, zoufale se nudíme a zlobíme se na sebe, že ztrácíme čas (ježž jsme chtěli věnovat něčemu jinému, daleko důležitějšímu). Lidé obyčejně takové nevysvětlitelné činy svalují na slabou vůli a nedostatečnou vytrvalost. Jenomže nevědí, že energetické sítě cizích přání, snah, myšlenek, emocí mohou být tak silné, že i člověk se silnou vůlí, pokud se toho neumí zbavit uvědoměle, má potíže se jim ubránit.

Příklady s alkoholiky, hulváty a otravnými příbuznými jsou, jak jistě chápete, jen střípky. Energetické struktury, jež je spojují, jsou pouhé mikroby v porovnání se skutečnými energoinformačními parazity, kteří vyvolávají války, válečné hysterie, revoluce, politické převrasy, sdružují lidi do stran a politických hnutí, nutí je podporovat hrstku politiků, již se drží zuby nehty svého vesla a s využitím prostředků masové informace vytloukají z národa, toho stáda dojníc pro energetické parazity, nové vlny energie. Tato energoinformační monstra vládnu zemi – je jim podřízeno velké množství lidí, ale svou vlastní existenci ukrývají do stínu.

To zanechává neskutečné škody na karmě, neboť nic není horšího než lživá přání, která nám vnucuje někdo zvenčí. Nejvíce trpí děti, neboť jako dosud nezralé bytosti nejsou schopné se vlivu davu bránit. Dětská narkomanie je už natolik masovou záležitostí ne proto, že výrostek chce vplout do narkotického opojení, neboť je otráven bezvýchodným životem, ale proto, že tu vládne onen známý pocit stáda: všichni to už zkusili, copak nejsem taky tak otrlý jako oni? Právě v dospívajícím věku se nejsilněji projevuje touha být jako všichni. Samozřejmě, výrostek lehce spadne do zhoubných sítí energetických vazeb masy jemu podobných adolescentů: jeho vlastní energoinformační podstata se projevuje ještě velmi tiše, kdežto požadavky ostatních znějí majetnicky a hrubě jako příkaz.

Právě proto se tak snadno rodí bandy dospívajících. Tito mladí instinktivně cítí, že když se sdruží, vytvoří novou oduševnělou energetickou strukturu, která bude mít daleko více síly, než by měl každý z nich o samotě. Jedinec se může jen těžko vyrovnat se složitými životními situacemi a s těžkými životními podmínkami. Je obtížné být v opozici proti společenství dospělých také skrz naskrz prošpikovanému patologickými vazbami. Aby mohli alespoň nějak existovat, spojují se do skupin a stejně jako zvířata ve stádě pak ztrácejí svůj individuální rozum a získávají rozum kolektivní. Přitom cítí, že dokud jsou spolu, všichni se jich bojí a všechno jim prochází. Oni totiž společně tvoří jeden organismus, monolit, energetické monstrum. I proto se domnívají, že se mohou chovat agresivně, drze a obtěžovat kolemjdoucí. Zkuste se k nim přiblížit – po srážce s touto mohutnou energetickou stěnou doslova odletíte.

Výrostci samozřejmě netuší, že přitom ničí svou karmu, život a osud, odmítají svou vlastní energoinformační podstatu a podřizují se zcela cizím, zvenčí vnuceným programům, emocím a přáním. Pokud jim „tlupu“ vezmeme, jestliže tu mohutnou energetickou strukturu, jakou banda je, rozdělíme na jednotlivé části, nezůstane po této síle ani stopa a uvidíme jenom ubohé, slabé a zrazené bytosti.

Osvobození od energoinformačních parazitů (EIP) znamená svobodu – svobodu pro rozvoj. Neboť právě EIP nás nutí, abychom zůstali hluší, zakrývají nám uši a dělají z nás dojně krávy. Je třeba nad nimi zvítězit za jakoukoliv cenu, neboť jen tehdy je bude možné využívat k našemu prospěchu.

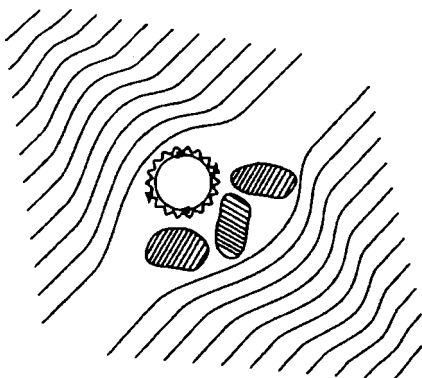
Energetické „smetí“ vede ke ztrátě smyslu života

Jak jste se již dozvěděli, „je cosi shnilého v království dánském“. Tato situace nevznikla dnes ani včera. O tom, že lidé v davu nepatří sami sobě, se ví už dávno. Ale dnes, v moderních podmínkách je situace prostě katastrofální. Současné město, to je skutečná výheň, neustále vyplavující „odpadní“ energetiku, jež vyvolává nemoci a nutí lidi jednat v rozporu se svou vlastní přirozeností. Dokud se člověk od všech těchto „odpadních“ vazeb neoprostí, dokud

nedokáže, aby s nimi jednal svobodně na základě vlastního přání, do té doby nemůže opravit vlastní energetiku ani získat vlastní vnitřní pravdy a skutečný smysl života. Bez toho není možný dlouhý život bez nemocí, nelze se stát úspěšným a šťastným, není možné zkorigovat karmu a svůj osud obrátit k lepšímu. Právě takové energetické „smetí“ nutí lidi zapomenout na sebe, zradit svou přirozenost a pochodovat v řadách a kolonách tam, kam míří dav. Přitom dav neví, že jeho cesta je slepá, že nevede nikam, protože cesta, vedoucí pouze za materiálním bohatstvím, ani nikam vést nemůže.

Povšimněte si, že dlouhověcí lidé, pokud nejde o poustevníky, jsou obvykle ti, kteří problémům a snahám společnosti přikládají jen malý význam a raději dávají přednost samotě, klidu a samostatnému rozjímání v lůně přírody. Aby bylo možné se vyhnout nemocím a žít co nejdéle, je třeba soustředit se na sebe, zabývat se sebou namísto neustálého pozorování, co dělají sousedé, kam jdou a o čem přemýšlejí. Když se člověk dívá pod nohy druhého, a ne pod své vlastní, nesmí se divit, že zakopává. Drží-li v rukou volant a místo toho, aby se díval před sebe, neustále nahlíží do kabiny vozu jedoucího vedle a snaží se napodobit pohyby jeho řidiče, havárii se nevyhne.

Dokud se člověk nenaučí oddělovat svou energetiku od energetiky společnosti, nebude člověkem, ale robotem, automatem, který nikdy nezjistí, že je řízen (obr. 24).

Obr. 24. Energoinformační parazit svým tlakem roztepává podstaty jednotlivých lidí, přizpůsobuje je sobě a brání jim v kontaktu s energií vesmíru. Lidé se stávají uschlými stroupký na plnokrevném těle parazita.

Člověk se narodil, aby realizoval to, co si přinesl na svět. Pokud se tak neděje, obrací se náš organismus proti sobě a začíná požírat své zdroje a konflikty ukládat do podvědomí. Pomalu, ale jistě se loď potápí a nic se nedá dělat – kurz byl špatně vybrán a vlny zaplaví palubu. Jsme závislí na tomto kurzu.

Možná si myslíte, že se vás to všechno vůbec netýká a cizí energetika na vás zas tak silně nepůsobí? Zkuste si tento *pokus*.

Když máte špatnou, lítostivou náladu, kterou vyvolaly nějaké zcela konkrétní okolnosti, vydejte se tam, kde se baví hodně lidí – do restaurace, na diskotéku, do veselé společnosti. Nebo naopak, jestliže máte náladu poněkud bujarou, zkuste strávit nějaký čas v místnosti, kde se všichni mračí. Máte-li pořád nová a nová přání, navštivte společnost lidí, již jsou životem přesyceni a unaveni. Jestli cítíte apatii a lhostejnost, jdete tam, kde si hrají děti.

Ve všech těchto případech zjistíte, že se váš stav změnil. Nyní přemýšlejte: co se to vlastně stalo? Cožpak se něco změnilo u vás osobně, co se pak stalo příčinou nové nálady? Ne, u vás osobně se nezměnilo vůbec nic, jen jste se dostali pod vládu cizí energetiky. Co jste měli dělat místo toho, pokud jste chtěli nějakým způsobem zlepšit svůj stav? Měli jste nasměrovat svou vlastní energetiku na korekci svého stavu a na řešení svých problémů. Ale nyní byl tento váš vlastní náboj vystřelen naprázdno, vytěsnil jej cizí náboj, který dorazil zvenčí a jenž vás nevytléčí ani nezkoriguje, ale pouze naprogramuje na to, abyste se chovali a reagovali jinak, než jak je to pro vás přirozené.

Vezměte přitom v potaz, že uvědomělé podněty člověka tvoří méně než jedno procento ostatních bezděčných podnětů. Kolik jste ještě posbírali cizích vedlejších programů, o nichž ani netušíte? Cožpak můžete předvídat, jak se na vás projeví?

Položte si otázku: zdalek jsou všechna vaše slova a myšlenky skutečně vaše? Nebo aniž o tom přemýšlíte, opakujete cizí slova – nejlepší přítelkyně, váženého kolegy, sousedky, oblíbeného moderátora? Jestlipak všechny vaše emoce skutečně náležejí jen a jen vám, nebo se radujete, protože se radují všichni, pláčete, protože všichni pláčou. Jsou všechna vaše přání ta pravá, nebo chcete

norkový kožich, bombastický automobil, zájezd na Kanáry, a to vše jen proto, že to chtějí všichni?

Možná jste naopak v sobě potlačili nějaké důležité poslání, a proto se bojíte, že vás kvůli tomu budou soudit? Potlačování přání také vede k nemoci, stejně jako vyvolává nemoc cizí program, jímž jste narušili svou podstatu. Neuvedla náhodou cizí energetika do chodu program k sebezničení? Vždyť vy to vůbec nevíte. A na tuto otázku vám ani nikdo neodpoví, dokud program sám nedospěje do celistvosti, nezačne působit a neukáže vám sám, kam vás zavedl.

Jeden z mých někdejších žáků, mladý muž, byl velmi úspěšný manažer, cítil se jako skutečný pán svého života. Měl všechno, o čem lze jen snít: peníze, poslední model zahraničního vozu, výkonný mobilní telefon, cesty do zahraničí, ženy... Život mu ubíhal ve věčném shonu, spojeném s realizací nových a nových způsobů vydělávání peněz, v posezeních s přáteli, v zakouřených kancelářích. Ano, byl hodně unavený a stále nervóznější, podrážděný, a dokonce zlý, ale nevěnoval tomu zvláštní pozornost, neboť se domníval, že je to jen hloupost: postačí vydat se někam do přírody, uvolnit se, odpočinout a všechno zase bude v pořádku. Ale uvolnit se mu jaksi nedařilo, vnitřní napětí naopak vzrůstalo – ani ženy, ani peníze či zahraniční cesty mu nepřinášely potěšení. Svět kolem se podobal dětskému kaleidoskopu.

Jednou přímo na pracovním jednání omdlel. Odvezli ho do nemocnice s těžkým infarktem. Pět dní strávil na jednotce intenzivní péče – lékaři ho zachránili, jak se říká, za pět minut dvanáct. A teprve tady v nemocnici, když byl nucen odpočívat, si nakonec přece jen našel čas, aby pobyl sám se sebou a zamyslel se nad svým dosavadním životem.

Vzpomněl si na dětství, na tichého, hodného chlapce, kterým kdysi byl, jenž měl rád přírodu, staral se o toulavá kořata, hodiny a hodiny se dokázal zabývat rybičkami v akváriu a všechen volný čas trávil v zoologickém kroužku. Maminka mu říkala: „Ach, Vládičku, ty jednou určitě budeš veterinářem!“ Vzpomněl si prostě na svá dávno zapomenutá přání – přání své pravé podstaty.

Potom mu před očima vyvstal jeho současný život, který byl zcela řízen jinými lidmi, společností a požadavky materiálního světa.

A najednou si uvědomil, že po jeho skutečné touze nezůstala ani stopa – místo toho se objevil jakýsi manekýn, reklamní hrdina v drahém obleku s hollywoodským úsměvem na tváři. Bezduchý stroj na vydělávání peněz.

Lékaři mu sdělili: „Pokud nezměníte způsob života, budete žít ještě tak rok, rok a půl, víc už vaše srdce nevydrží.“ Tehdy se rozhodl: všeho nechal a koupil si dům na venkově. Nyní má malou farmu, kde chová krávy, husy, králíky.

Poté, co prodělal zásadní rekonstrukci své energetiky, při které byly odstříhnuty nežádoucí vazby, navštívil znovu kardiologa. Lékař zůstal jako omráčený: jizvy po infarktu žádné, srdce v takovém stavu, že by pacient mohl od minuty letět do vesmíru.

Zkusme se podívat na jiný případ. Žena, ředitelka firmy, zjistila, že má neoperovatelnou rakovinu žaludku. V přípravách na jistou smrt nechala práce, odjela do vnitrozemí, najala si domek na venkově a tam, v ústraní a o samotě, chtěla dožít své dny. Navíc ještě docela přestala jíst. Po nějaké době naprosto neočekávaně pocítila, že se jí v duši rozhostil klid, jakási harmonie, a dokonce jako by se tam zažehlo tiché smířlivé světlo.

Po několika měsících se ukázalo, že vůbec není nemocná. Lékaři nechápali: to přece není možné. To je zázrak. Nebo se možná mýlili ve svých předcházejících analýzách?

Nešlo o žádný omyl. Ani se neudal žádný zázrak. Organismus se jednoduše vrátil k původnímu přirozenému kurzu. Žena si prostě uvědomila, že se musí očistit, osvobodit se od vlivu cizí energetiky, zhoubných cizích programů, zbavit se falešných životních ideálů a cílů.

Každý člověk má v sobě vše potřebné k tomu, aby byl zdravý, aby samostatně korigoval svou energetiku. Každý se může naučit cítit proudy energie, řídit je a uvědoměle se zbavovat negativních energetických vazeb.

Program prvního stupně

Cíle a úkoly praktického cvičení

1. Zformování návyků vnímání a využití energetiky neboli sensorických a induktivních projekcí.
2. Ovládnutí diagnostiky pomocí návyků a normalizace energetické struktury těla.
3. Vybudování ochranného obalu neboli systému zpětných vazeb, blokujících indukované pocity.

Struktura praktického cvičení

1. Éterické tělo neboli sensorická projekce těla.
2. Vnímání aury neboli sensorická projekce vizuálního kanálu.
3. Vnímání a normalizace pole čili sensorická projekce taktilního kanálu.
4. Návyky citění a řízení induktivních projekcí neboli hlavních energetických proudů.
5. Vytvoření projekčního zdroje, standardního stavu (etalonu), a jeho využití k diagnostice a korekcím.
6. Diagnostika, korekce, předvídání energoinformačních nákaz neboli narušení sensorické architektury psychiky.
7. Sensorické uzamknutí ochranné zpětné vazby neboli vytvoření ochranného obalu.
8. Metody podpory energetické dynamiky těla čili rytmiky poznávání (dobrovolné).

Výsledky praktického cvičení

1. První energoinformační návyky pro diagnostiku a léčitelství.
2. Základní návyky pro osobní energetické korekce a komunikační vyrovnávání energie.
3. Reflexní návyky pro psychoenergetickou ochranu.

Téma 1: Éterické tělo

Éterické tělo (ET) je psychoenergetický komplex tělesných pocitů, řízených nezávisle na těle fyzickém.

1. Pocítění éterického těla.
2. Řízení dimenzí éterického těla.
3. Vnímání energoinformačních změn v prostoru.

Příčiny jevů materiálního světa – dynamika energoinformačních procesů

Pravými příčinami nemocí nejsou viry či mikroby, ani špatný stav životního prostředí či životní trampoty. Právě příčiny tkví v poruše toku energetických proudů v lidském těle. Znamená to, že je především třeba naučit se tyto proudy energie cítit, aby bylo možné zbavit se těchto příčin, a tím pádem i nemoci. Jen když se je naučíme cítit, můžeme je potom ovládat.

Po pravdě řečeno, nemusíme se to učit, jen si musíme vzpomenout, jak se to dělá. Už jsme mluvili o tom, že schopnost vnímat energoinformační pole je každému člověku vlastní od narození. Společnost pouze vytláčuje pole ze sféry našeho vnímání a člověk „zapomíná“ na své pravé přirozené vlastnosti, které mu jako energetické bytosti náležejí.

I vy sami si právě teď můžete vzpomenout na své přírodou dané možnosti a začít cítit energetické signály v prostoru. Musíte to udělat. Přesvědčte se, jak je to prosté. Vaše pocity stále evidují celý soubor signálů, ale dříve jste si to neuvědomovali a nepřikládali jste těmto signálům žádný význam. Nyní i pro vás nastal čas začít pozorovat to, kolem čeho jste denně lhostejně procházeli.

K uvedení člověka do stavu vnímání energoinformačního světa existuje poměrně dost systémů, jež žákovi umožňují osvojit si ten nebo onen aspekt postižitelné reality. Ale všechny tyto systémy jsou zahaleny tajemstvím, jsou složité a k jejich osvojení je třeba příliš mnoho času. Když jsme rozpracovávali systém návyků DEIR, cíleně jsme je odmítli, neboť jsme objevili jinou cestu, po níž dospěje k

uvědomělému vnímání energoinformačního světa rychle a bez komplikací jakýkoliv člověk, aniž by to nějak záviselo na jeho osobním rozvoji.

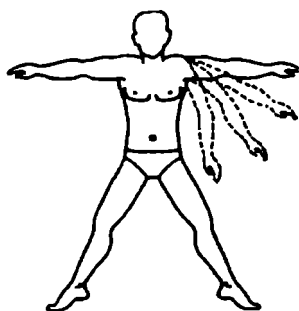
Pohyby éterického těla a jeho vnímání

Člověk, vychovaný v materialistické společnosti, není zvyklý fixovat ty ze svých pocitů, které jakoby leží mimo oblast hmotného. A o to víc není zvyklý porovnávat své pocity s realitou energoinformačního světa. Přitom energoinformační pole na nás neustále klepe, je přítomno ve všech projevech, doslova vylézá všemi škvírami, dožaduje se naší pozornosti a očekává ji. Není to nic překvapivého, vždyť pole je to, co prostupuje skrz naskrz celým světem, všemi předměty a jevy, všemi živými i neživými objekty. Pole prostupuje celým prostorem.

Abyste mohli pocítit, jak se v každém okamžiku našeho života projevuje, potřebujete absolvovat počáteční iniciaci. Patří to k základním dovednostem, jako je umění chodit, mluvit, držet v ruce předměty.

Krok 1: Vnímání vlastního éterického těla

Postavte se rovně a klidně stůjte, nohy mějte rozkročené na šířku ramen. Nyní pomalu a procítěně zvedejte nataženou pravou ruku do strany tak, aby se dostala do polohy rovnoběžné s podlahou. Stejně pomalu a procítěně ruku spusťte dolů. Pohyb opakujte několikrát. Přitom se snažte zcela soustředit na pohyb ruky a cítit každou kůstku, každé svalové vlákno, každou buňku. Spusťte ruku a stále v nehybném stoji (ruce jsou volně spuštěny podél těla) zopakujte tento pohyb v mysli. Vyvolejte si tytéž vjemy, které jste cítili při reálném pohybu rukou: teď se ruka zvedá, dostává se do polohy rovnoběžné s podlahou, teď pomalu klesá... I když se hmotná ruka nehýbe a pohyb je jen obrazný, budete překvapeni tím, jak jasně pohyb ruky cítíte (obr. 25).

Obr. 25. Oči vidí, že se ruka nehýbá, ale vy sami cítíte, jak se pohybuje její éterická kopie.

Tak co, podařilo se? Blahopřeji! Právě jste poprvé v životě uskutečnili uvědomělý pohyb svého, jemnohmotného“ těla! To tělo není ničím jiným než vašim energoinformačním „dvojníkem“, prostupujícím každou buňku vašeho těla fyzického. Právě éterické tělo dodává fyzickému tělu vědomí. Ale je schopné i samostatného pohybu.

To, co jste udělali, je bez ohledu na zdánlivou jednoduchost stejně zásadní jako první krok, jež učiní batole, když se učí chodit. I vy se učíte „chodit“ po energoinformačním světě. A kolik objevů vás ještě čeká!

Nyní následuje cvičení poněkud obtížnější. Natáhněte ruku (hmotnou, patřící k fyzickému tělu) dopředu přímo před sebe – například směrem k protilehlé stěně (jste-li v místnosti) nebo k nejbližšímu stromu, sloupu, budově (jste-li venku, například u chaty). Nyní si představte a tu představu náležitě prociťte, že se vaše ruka vytáhla dopředu o metr, dva, tři – je tak dlouhá, že dosáhne až ke stěně (stromu, sloupu, budově). Vnímejte, jak se vám ruka natahuje. Prodlužuje se, je delší a delší, až se dotýká svého cíle – předmětu, který jste určili za cíl. Ohmatává tento předmět. Opravdu neopakovatelné pocity, že ano? Prsty skutečně cítíte chladnou hladce omítnutou stěnu nebo teplou, sluncem prohřátou kůru stromu, popřípadě nerovný, popraskaný třískovitý povrch dřevěného sloupu... Přitom vaše materiální ruka z masa a kostí neměří několik metrů, aby skutečně toto vše mohla nahmatat a cítit (obr. 26).

Prozradím vám tajemství. Tohle všechno už jste mnohokrát dělali, přestože si na to dnes už nepamätujete. Této činnosti jste se

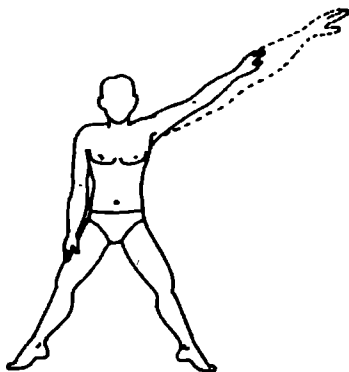
věnovali podvědomě, když jste byli batolata a leželi v postýlce. Samozřejmě jste tehdy nemohli dosáhnout svou slabou dětskou ručičkou na stěnu, strop, skříň nebo stůl. Okolní svět jste zkoumali na dálku pomocí své energetiky, kterou jste tehdy uměli velmi snadno používat.

Potom jste vyrostli a na tyto pocity zapomněli, protože jste je dál nerozvíjeli – nikdo vás k tomu ani nevedl a nikdo o něčem podobném nikdy nehovořil. Prostě jste zapomněli, co jste kdysi dokázali. Ale nyní si na tyto své návyky velmi snadno vzpomenete, neboť co se v mládí naučíš, k stáru jako když najdeš.

Cvičení

Eterické tělo a ruka jemnohmotného těla

Vysvětlíme si podstatu cviku: naším aktuálním úkolem je přenést tělesný pocit, aniž bychom se dotýkali fyzického těla. Ve skutečnosti to ve svém každodenním životě děláme poměrně často, aniž si to uvědomujeme. Jenže naším úkolem je nyní oddělit pocity, spojené s přemístěním tělesné projekce, od uvolněné představivosti. Trochu to upřesním.

Obr. 26. Na rozdíl od ruky hmotné se éterické tělo snadno prodlouží.

Prostě představovat si sebe, jak se pohybujete, ze strany, to není správné. Je to jen vizuální představa. Očekávat pocit intenzitou srovnatelný s pocitem při pohybu fyzického těla, to také není to pravé. Myslet si, že se vám nic pořádně nedaří, rovněž není dobré.

Projekční, energetický element pocitů je jemný, ale patrný. Pohlad'te si koleno. Zavřete oči. Nyní si vybavte, jak jste si hladili koleno. Teď si představte, že když jste si hladili koleno, vypnuli světlo. Co zůstalo?

Zůstal slabý, ale zřetelný pocit – to jest pocitová vzpomínka na pohyb ruky. Teď je to správně. Toto je pocit, se kterým budeme pracovat dále.

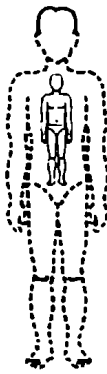
Kontrola

Natáhněte svou éterickou ruku a dotkněte se jí drsného povrchu. Pohybujte rukou po tomto povrchu a zapamatujte si své virtuální pocity. Nyní nechejte narůst dlaň svého éterického těla, až bude velká jako pánev. Zahýbejte s ní a zapamatujte si své pocity. Nyní dlaň zmenšete do velikosti krabičky zápalek. Opět s ní přejed'te po povrchu a zapamatujte si pocity. Čím se liší, vnímáme-li drsný povrch velkou, nebo malou éterickou rukou? Pokud jste si dokázali všimnout, že velká ruka vnímá drsný povrch hůře než malá ruka, prováděli jste vše absolutně správně.

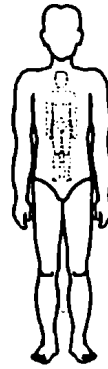
Je jasné, že pole ruky má limitovanou senzickou hustotu. Proto když se éterická dlaň zvětší, na jeden její čtverečný centimetr připadá menší koncentrace pocitů než u ruky zmenšené, a proto i drsnost povrchu vnímá slaběji.

Krok 2: Změna velikostí éterického těla

Nyní se naučíte pracovat s těmito pocity svobodněji, budete je prohlubovat a rozšiřovat. Přistupujte k tomu jako k zajímavé hře. Samozřejmě jste dospělý a vážný člověk, o tom nikdo nepochybuje. Ale i v dospělém a vážném člověku vždycky přebývá jeho vnitřní dítě. Toto dítě si umí hrát a je zodpovědné za tvořivé vnímání světa. Pokud jste na ně v neustálém shonu zapomněli, pokud jste je zatlačili někam hluboko do nejtajnějších koutů své duše, můžete si na ně vzpomenout, probudit je k životu a ono, rozradostněné tím, že jste si na ně nakonec vzpomněli, vás povede k novému životu, k novým

Obr. 27. Svě éterické tělo můžete zvětšovat, jak se vám zlíbí.

Obr. 28. Svě éterické tělo můžete zmenšovat, jak se vám zachce.

objevům a k novým pocitům. Jen to, co děláte, ve skutečnosti žádná hra není; je to opravdová vážná činnost.

Už jste se tedy dotýkali předmětů prodlouženou rukou éterického těla. Nyní si musíte zvyknout na podobné pocity, ale teď pracujete s celým tělem najednou. Zaujměte uvolněnou polohu – vsedě, vestoje či vleže, jak je to pro vás nejpohodlnější. Nyní vnímejte pocit, jak se obrys vašeho těla začíná pomalu rozpínat. Jste stále větší a větší, až je vaše tělo velké jako dům. Už zaplnilo celý prostor domu, kde žijete (obr. 27). Jaké to bylo, cítit se obrem, gigantem, Gulliverem v zemi Liliputů? A nyní se pomaličku zmenšujte. Víc a víc, až jste maličcí jako zrnko písku (obr. 28).

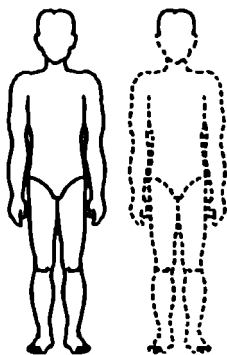
Setrvejte chvíli v této maličké podobě, rozhlédněte se a vnímejte, jaké velké předměty vás obklopují. Pak se zase vraťte ke svým obvyklým rozměrům. Pokud byste to neudělali a přišli do práce s miniaturním éterickým tělem, budete se velmi divit: jak to, že si mě nikdo nevšímá, všichni do mě vrážejí, přivírají mě ve dveřích? Lidi podvědomě reagují na rozměry éterických těl jiných lidí kolem sebe, neboť je to důležitá složka jejich reakcí (například lidé z města mají ve srovnání s venkovany menší éterická těla a v souladu s tím i aury. Proto například Moskvané provokují lidi z Petrohradu, kteří mají akceptovatelnou vzdálenost mezi hovořícími osobami o nějakých patnáct centimetrů větší než lidé z Moskvy, neboť v porovnání s nimi jsou Petrohradští venkované, zvyklými držet si ostatní tak metr a půl od těla, zatímco například Japonci jsou zvyklí hovořit v takové

blízkosti druhého člověka, že by tím vyvolali záchvat klaustrofobie i u sardinky).

Jestliže naopak zapomenete opustit rozměr svého těla o velikosti domu, může se stát, že lidé kolem si budou při pohledu na vás vyvracet krk, jak velcí se jim budete zdát. Nezapomínejte, to není hra. Psychologicky máte na hru právo stejně jako všichni lidé, dokonce i ti zcela dospělí. Uvolněte svou obrazotvornost. Hrajte si, fantazírujte, experimentujte. Ale pamatujte si, že nyní je vaší hračkou reálný svět.

V principu se vám změna rozměrů éterického těla může už nyní docela hodit: například při pohovorech nebo příliš tvrdém rozhovoru vám zvětšení éterického těla výrazně pomůže, neboť dodáte svým slovům dodatečnou váhu a posílíte svůj vliv na okolí. Zmenšení rozměrů éterického těla vám může pomoci vyhnout se nechtěnému setkání a ztratit se v davu. Ale můžu vás ujistit, že až dokončíte náš kurz, nebudete podobné laciné způsoby již potřebovat.

Tak co, vzbudili jste svou dětskou představivost? Vždyť děti provádějí podobné experimenty neustále, protože mnohem lépe než dospělí cítí možnosti energoinformačního pole; samozřejmě jen po tu dobu, dokud na ně působí vliv společenských konvencí v menší míře než na dospělé.

Obr. 29. Éterické tělo se může přemísťovat nezávisle na těle fyzickém.

Pojďme dále. Vrátili jste se do svých obvyklých rozměrů. Nyní se přesuňte v prostoru o několik metrů od svého stanoviště (obr. 29).

Stojíte například uprostřed pokoje, a aniž se pohnete z místa, cítíte, jak děláte krok, druhý, třetí a už stojíte v rohu pokoje. Máte neviditelné éterické tělo a díváte se na své tělo fyzické, stojící uprostřed místnosti. Nyní se vraťte zpátky do sebe.

A teď znovu pomyslně opusťte své tělo; můžete poněkud poodejít, pohybovat se po pokoj i, vejít do sousední místnosti... A to všechno, aniž byste opustili původní místo.

Jsou to neobyčejné pocity, že ano? Pokud si myslíte, že jste chodili po svém bytě jenom pomyslně ve své fantazii, pak se mýlíte. Pohybovali jste se ve svém jemnohmotném těle. To je realita.

To, co jste právě uskutečnili, senzibilové často nazývají *výpravy do nižšího astrálu*. Nižší astrál, jak už název naznačuje, je jedním ze spodních a nejhrubších vrstev energoinformačního pole, ale není tak hrubý jako materiální svět, kde přebývá naše fyzické tělo. Následující vrstvy energoinformačního pole, stojící výše ve vztahu k astrálu, jsou stále jemnějšími a jemnějšími energetickými vrstvami.

Je třeba říci, že většina energetických vazeb mezi lidmi se v současné lidské společnosti vyskytuje právě v nižším astrálu.

Cvičení

Změna parametrů éterického těla je jednoduché i složité cvičení zároveň. Složitě zaprvé proto, že jsme se v několika posledních letech nacházeli ve fyzickém těle, které bylo stále stejně velké. A za druhé, když se nacházíme ve velkém éterickém těle, jsme zároveň ve vlastním těle fyzickém. Přesto využíváme pocity éterického těla v každodenním životě plošně i souběžně, a proto se také vše daří.

Není správné si představovat éterické tělo ze strany a očekávat stejně mocné vjemy, jaké nám poskytuje tělo fyzické, a soustředit se nikoliv na cvičení, ale na mentální bloky (jak mi to báječně nejde!).

Pocity zvětšeného éterického těla lze dobře postihnout, pokud se zvětšujete s ním a zároveň otevíráte oči fyzického těla. Dostaví se tak specifický pocit dvojitosti místa, v němž se nacházíte – díváte se na svět očima fyzického těla a současně vnímáte perspektivu v úrovni očí těla éterického. Tento pocit je příznakem správného provádění úkonů.

Kontrola

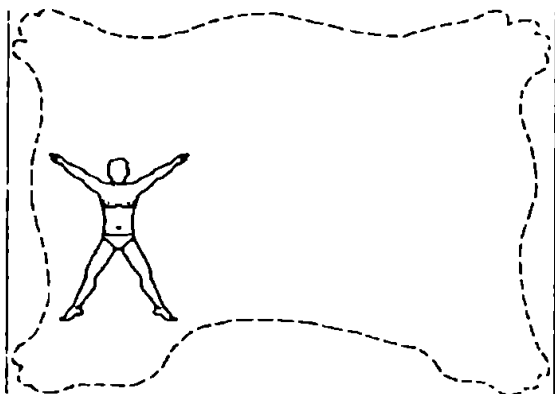
Zvětšete své éterické tělo. Zapamatujte si své virtuální vnímání okolního světa, toho, co vidíte očima éterického těla, i to, jak se samo cítí. Zmenšete své éterické tělo a znovu si vryjte do paměti své pocity. Čím se liší pocity velkého éterického těla od vjemů éterického těla malého?

Pokud jste dokázali zaznamenat, že vnímání velkého éterického těla je mlhavější a nejasnější ve srovnání s pocity těla malého, cvičili jste správně.

Tento efekt způsobuje tentýž mechanismus jako v případě snížené citlivosti velké éterické ruky.

Krok 3: Vnímání energoinformačních změn v prostoru

Posaďte se v prázdném pokoji na židli a uvolněte se. Nemusíte zavírat oči. Už umíte vyrůst do velikosti domu, neboť tuto zkušenost už jste získali. Představte si, že se hranice vašeho uvědomění rozšiřují na úroveň pokoje. Stěny pokoje, to jsou meze vašeho těla. Prociťte své sjednocení s pokojem (obr. 30). Vnímejte se jako vzduch, který jej naplňuje. Vzduch, stěny, strop i podlaha, to vše je ve vás, jsou to součásti vašeho těla. Nebo naopak vaše tělo se nyní skládá ze vzduchu, ze světla v pokoji, z jeho stěn, podlahy a stropu.

Obr. 30. Své éterické tělo můžete zvětšit tak, že zcela zaplníte pokoj a ucítíte jeho prostor.

Nyní si představte, že se dveře do vašeho pokoje otevřely. Vnímejte rozdíl v pocitech, jež vaše tělo zaznamenává – rozdíl mezi zavřenou a otevřenou místností. Nyní si představte, že do pokoje vešel člověk. Opět zaregistrujte rozdílný pocit. Máte teď poněkud jiné pocity, že ano? Nedivte se, váš pokoj totiž změnil energoinformační strukturu. Vraťte se znovu k pocitu prázdného pokoje. Neuvěřitelný rozdíl, že?

Opět se vraťte ke svému běžnému vnímání a k obvyklým hranicím těla. Pocity, které jste nyní zakusili, jsou na první pohled jemné a sotva postižitelné. Jsou natolik nezjistitelné pro obyčejné vnímání materiálně vychovaného člověka, že ani jeden jazyk pro tyto pocity nemá název. Není to ani hmat, vůně ani zrak... Co to tedy je? Jakýsi neuchopitelný „šestý smysl“. A přitom jsou tyto pocity dostatečně zřetelné a určité a vědomí je snadno rozpozná.

Cvičení

Vnímání energetiky prostoru je v určitém smyslu návyk pro člověka důležitější než vnímání éterického těla. Jde o to, že se často podvědomě necítíme v konkrétní místnosti bezpečně, pokud je tato místnost pro nás energeticky neuzavřená. Provést kontrolu jiným způsobem je složité, odstranit to je ještě složitější; vždyť jak by člověk mohl jen tak samovolně zapomenout na jakousi nezakončenou věc? Jak jsou vnímány otevřené dveře? Správně, jako průvan, jako neuzavřenost, jako by se intenzivní pocit v tom místě vytrácel, unikal. Lze se ovšem přesunout do té části místnosti, kde otevření prostoru už není tak cítit.

Kontrola

Jděte do místnosti, kde se otevírají a zavírají dveře. Může to být hala, vestibul, železniční stanice. Spojte se energeticky s prostorem. Pozorujte pocity po nějakou dobu. Potom zavřete oči. Pocítíte-li změnu vjemů, podívejte se na dveře – budete-li cvičení provádět správně, uvidíte, jak se dveře zavírají nebo otevírají.

Díky zkušenosti, kterou jste získali na základě těchto cvičení, jste pocítili, jak je energetika prostoru na úrovni nižšího astrálu v kontaktu s vnitřní energetikou člověka, s jeho citlivou sférou. Právě

na této úrovni do lidského podvědomí, do jeho energetické sféry velmi často pronikají cizí programy.

Vyhodnoťte prostor svého pokoje. Nejspíše nebude uzavřený, ani když jsou zavřené dveře. Přesuňte se tam, kde energetický „průvan“ ani nepocítíte. Přesvědčíte se, že je to v daném okamžiku nejpříjemnější místo v pokoji.

Tím jste, úspěšně splnili všechny tyto snadné úkoly. Znamená to, že nyní ovládáte základní návyk nezbytný k tomu, abyste si obnovili normální cirkulaci energie a správné, nepokřivené vnímání světa.

Pocity dané třídy jsou velmi užitečné, neboť vám pomohou splynout s okolním prostorem a ucítit jeho sebemenší změny. Právě tyto pocity tvoří základ vnímání nebezpečí, které je pozorováno u zástupců přírodních národů a divokých zvířat.

Vnímání nižšího astrálu je pouze první, nejjednodušší stupeň na cestě k vnímání energoinformačního pole. Jak už víte, v nižším astrálu se snadno pohybuje naše představivost, která přitom aktivuje především kanál obrazové informace. V představách se můžete toulat lesem, sedět v divadle, plavat v moři, chodit na schůzky, aniž přitom tušíte, že se ve stejném okamžiku vaší obrazotvornosti pohybuje i vaše jemnomotné tělo. Není náhodou, že si můžeme kdykoliv snadno vybavit obrázek jarního lesa, a to i když sedíme ve svém městském bytě a venku panuje zima. Nebo si na procházce lesem můžeme vybavit hlučnou městskou ulici a vidět ji svým vnitřním zrakem jako živou.

Právě sem, do světa nižšího astrálu, se dostáváme i ve snu. Naše jemnomotná těla zde pak cestují a potkávají se se stejnými poutníky. Putovat tam doopravdy většina lidí nemůže právě proto, že je naše vnímání výchovou poškozeno a my se domníváme, že je to zkrátka nemožné.

Ovšem vy na rozdíl od obyčejného člověka už jste se začali maličko probouzet a poznávat, čím svět ve skutečnosti je. Pokud vytrváte na této cestě, budete stoupat stále výš a výš a vaše vnímání půjde dále od nižšího astrálu až po nejvyšší úroveň energoinformačního pole, které v sobě máte odnepaměti.

Často pokládané otázky

1) Když si představím, že vstupuji do ET, necítím v něm vůbec nic a všechny pocity jsou soustředěny ve fyzickém těle.

Jde o to, že si to představujete; to znamená, že jednoduše vidíte svůj obrázek ze strany. Tady pokroku nedocílíte. Pracujte především s uvedenými vjemy pohybu a vznikajícími změnami jeho vnímání, pokud se dotýkáte předmětů.

2) V ET jsem se podíval za roh a zdálo se mi, že vidím výrazné auto. Ve skutečnosti tam stál transformátor. Ale vlastně jsem viděl něco podobného, nakonec však z toho byl jasný obraz auta.

Setkal jste se s projevem takzvaného *vnitřního kritika*. To je oblast rozumu, která se zabývá kontrolou hypotéz a dělá ty nejpravděpodobnější závěry – její činnost lze například pozorovat při sledování obrazů, kde jsou mnohé detaily jen načrtnuty, ovšem my z nich v duchu skládáme nám známý předmět. Vnitřní kritik vstupuje do děje prakticky ihned, protože je ale signál z éterického těla slabý, začínáme fantazírovat. Tajemství spočívá v tom, že je nutno zaregistrovat a zafixovat úplně první dojem. To je věc praxe.

3) Mohou ostatní cítit moje ET?

Pokud přijdete v éterickém těle ke skupině lidí, již pracují s energetikou, tak oni přítomnost cizí energetiky rozpoznají. Ve škole máme dokonce takový trénink – určit, zda člověk zvětšil, nebo zmenšil své ET. Netrénovaný člověk rovněž pocítí přítomnost cizího ET, ale nejspíš si to neuvědomí. Sám si to můžete lehce ověřit – vstupte v ET do skupiny hovořících lidí a uvidíte, jak začnou měnit polohu a uvolňovat neviditelnému „spolubesedníku“ místo. Nebo své ET zvětšete a kolemjdoucí se začnou rozestupovat, aby vám udělali místo. Vymyslete si svoje vlastní způsoby ověření.

4) Skutečně cítím své ET, nebo je to jen moje představa o něm?

Tato otázka ve skutečnosti nemá smysl. Pokud máte pocity, pak ano, máte je. Pokud chcete vědět, zda je ET reálné nebo zda je to jen výplod vaší fantazie, pak na tuto otázku může odpovědět jen praxe, jen vaše vlastní zkušenost, která potvrdí pravdivost informace ET, reakci okolního světa na něj a efektivnost manipulace s ním. Praxe je kritériem pravdy.

Téma 2: Vizualní projekce – aura

Aura je vnímaný vizuálně projekční komplex, který rozšiřuje obraz objektu, registrovaný zrakem, o dodatečně vnímanou informaci.

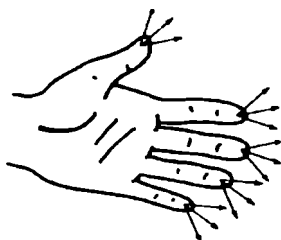
1. Vnímání aury
2. Trénink citlivosti očí

Energetiku lze vidět

Devadesát procent veškeré informace o okolním světě člověk získává prostřednictvím orgánu zraku – očí. Člověk ale používá zrak hlavně proto, aby viděl předměty a jevy materiálního světa. Jenže s pomocí zraku lze vidět i éterické struktury, tvořící nejnižší vrstvy energetiky jemnohmotného světa a člověka jako části tohoto světa. Přesvědčte se, že i vy můžete vidět éterická těla, přičemž se kvůli tomu vůbec nemusíte dostávat do hlubokého meditativního transu, náboženské extáze ani se léta týrat hladem a vést asketický způsob života.

Krok 4: Zrakové vnímání aury

Večer před spaním si lehněte na posteli nebo jen zaujměte pohodlnou polohu. Je třeba, aby bylo šero. Natáhněte před sebe ruku tak, aby se pěst rýsovala na pozadí stropu. Roztáhněte prsty a dívejte se ve směru ruky, ale snažte se, aby váš pohled nedopadal na prsty, ale procházel jakoby skrze ně a zastavil se na stropě. Zkuste vnímat prostor bezprostředně před konečky prstů. Soustředte se na tento prostor a nějakou dobu se dívejte nehnutě. Nedívejte se však na tento prostor, ale skrze něj na strop. Po nějaké době zpozorujete v prostoru kolem prstů jakousi změnu. Tato změna může být u každého jiná (obr. 31). Někdo uvidí cosi, co vzdáleně připomíná bezbarvé paprsky, vystupující z prstů, jiný jakoby bělavé chomáče mlhy, u dalšího prostor kolem prstů podivně změní barvu, potemní nebo zesvětlá...

Obr. 31. Aura prstů ruky – jako by od konců prstů odskakovaly bezbarvé paprsky energie. Trochu se ještě podobají vlnění horkého vzduchu nad asfaltovou silnicí za slunečného dne.

Zkuste lehce zahýbat prsty a s těmito paprsky nebo skvrnkami si pohrát. Není to nic jiného než vaše vlastní éterické tělo, které teď můžete vidět na vlastní oči. Zkuste prodloužit éterické tělo své ruky – uvidíte, jak se prsty natahují.

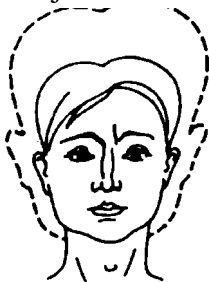
Nepokoušejte se vysvětlit si to tím, že vás klame zrak. Když si pohrajete s aurou, rychle se přesvědčíte, že se chová jako obyčejný materiální předmět jen s tím rozdílem, že se mění při změně vašich pocitů. Společnost prostřednictvím vašich vychovatelů a rodičů vás odmalička obelhávala, když vám tvrdila, že nemůžete vidět nic neobyčejného, že se vám to muselo jenom zdát. A stejným způsobem byli od dětství balamuceni vaši vychovatelé a rodiče, takže se na ně nezlobte. Přestali si všimát všelijakých nepochopitelných pocitů, které se u každého člověka vyskytují, protože se také domnívali, že se jim jen něco zdálo. Za léta se ve společnosti vytvořil názor, že pokud člověk zpozoruje něco, co tupá masa vnímá jako nevysvětlitelné, pak se nejspíše zbláznil.

Nyní jste připraveni na to, abyste se ke svým pocitům chovali pozorněji. Sami můžete potvrdit, že to, co jste právě viděli, se vám nezdálo, že jste se nezbláznili. To, co jste spatřili, byla realita, neboť éterické tělo existuje reálně, byť se je většina lidí odnaučila vidět. Stačí je ale jednou zahlédnout a pochybnosti jsou ty tam.

Když uvidíte zřetelně éterické tělo své ruky, zkuste ji vztáhnout (éterickou, ne fyzickou ruku!) ke své druhé ruce. Dotkněte se této ruky rukou éterickou. Pocity budou zcela zřetelné, vždyť už se umíte virtuální rukou dotýkat předmětů. Dotkli jste se ruky éterickým prstem, pohladili jste ji éterickou dlaní. Právě jste sami se sebou uskutečnili éterický stisk ruky.

Až se vám zatajil dech, že? Ruka se vlastně nepohnula, a vy jste přesto pocítili, jak se dotýká druhé! Doteky éterických prstů cítíte právě tehdy, když se dotýkají „paprsky“, které z nich vycházejí.

Když se náležitě vytrénujete, brzy se naučíte vidět nejen éterické tělo, ale i auru kteréhokoliv člověka, která obsahuje jemnější energetické vrstvy. Podívejte se na prostor obklopující hlavu kolemjdoucích. Uvidíte průzračnou korunu aury. Nebudete k tomu potřebovat žádný Kirlianův efekt, ale uvidíte

Obr. 32. Hlavu každého člověka jako koruna nebo svatozář obklopuje jasně zřetelná aura.

moci vidět velikost i barvu aury, její tvar i tloušťku. Podle barvy, tvaru a tloušťky aury pak budete moci usoudit, zda je člověk nemocen nebo zdravý, je-li uhranutý nebo prokletý. Například pokud jste zpozorovali jakési zřídnutí aury, pak tento člověk byl uhranutý, je-li v jeho energetickém obalu znetvořený nebo kompaktní temný útvar, pak byl váš objekt proklet. Vidění aury vám umožní odhalit takové nepříjemné úkazy

jako programování, vampyrismus, a dokonce kletbu (obr. 32). Ale o tom dále.

Cvičení

Vnímání aury je cvičení psychologicky složitější než práce s éterickým tělem. Skutečně: máme před sebou úkol uvidět něco v prostoru, o němž předpokládáme, že je prázdný (a on je!). Mohou být nápomocny jednoduché instrukce.

Za prvé si vyberte stejnorodé, nelesknoucí se pozadí, tmavé nebo světlé. Vaším úkolem je vyhodnotit změny v prostoru, který obklopuje váš prst. Dívejte se klidně, volně skrz ruku na pozadí a soustřeďte pozornost na prostor, obklopující prst. Potom prstem pohněte – přitom uvidíte mlhu, která prst obklopuje, jak se hýbe spolu s ním.

Není správné mhouřit oči ani hledět upřeně, upírat pohled ze všech sil. Není ani správné očekávat, že tam bude něco svítivého, zářícího nebo barevného. Zpočátku to není nic než našedla mlha.

Tak tedy, co vidíte? Všimněte si, že aura je krásně viditelná, i když se díváte jedním okem. Popište strukturu mlhy. Správně – je tmavá nebo světlá podle toho, jaké je pozadí (světlá na tmavém, tmavá na světlém). Samotný prst je obklopen jakoby milimetrovou průzračnou vrstvou a nad ní je onen opar. Před konečkem prstu je průzračná vrstva i vrstvy mlhy tlustší.

Existence dvou vrstev aury je důležitý prvek. Jedna je průhledná, druhá zamlžená. Zóny bohaté na receptory mají více oparu, zóny silně vnímané více průhledné vrstvy.

Pokud se jedná o auru kolem hlavy a ramen člověka, je tato aura především průhledná a připomíná potápěčskou helmu z kresleného filmu – průhlednou bublinu, pohybující se společně se siluetou. V auře člověka lze pozorovat plno poruch, které jsou odrazem jeho vnitřního stavu, ale o tom budeme hovořit později.

Kontrola

Nasměřujte ukazováčky k sobě a připravte se na vnímání aury. Spojte je tak, že se skoro dotýkají, aby se opar aury sloučil. V konečcích prstů ucítíte maličko šimravý pocit kontaktu. Udržujte tento pocit. Nyní pomalu rozpojte prsty a oddalte je od sebe do stran. Uvidíte, jak se šedavá mlha natahuje... Centimetr po centimetru.

Jakmile ale ztratíte šimravý pocit kontaktu, mlha zmizí a aura kolem prstů se obnoví v původní podobě.

To je příznak, který umožňuje vnímat auru jako samostatný fenomén.

Krok 4a: Zrakové vnímání záření (nepovinný)

Oči jsou unikátní nástroj. Pokud chcete ještě jednou prověřit jejich možnosti, zkuste v rámci experimentu například uvidět teplo. Podívejte se nejprve na strop, potom na horkou čajovou konvici a několikrát to zopakujte. Vidíte rozdíl? Jestliže ruka cítí teplo hořící sirky na vzdálenost do jednoho metru, může oko rozpoznat dokonce jeden jediný foton. Oko je supercitlivý výtvar přírody. Proto může snadno registrovat éterická těla i auru a bioenergetické záření vůbec. Jen je třeba, aby člověk sám byl na takové vnímání jemných signálů připraven. Pamatujete? „Mající oči uvidí...“ Udělali jste to, co se pro člověka v principu považuje za nemožné – „uviděli jste“ infračervené záření!

Cvičení

Tento cvik je nesmírně jednoduchý. Strop – horká konvice, rozpálené ústřední topení – studená minerálka, sníh a plamen zapalovače. Jeho cílem je naučit se pozorovat slabé podněty. Během jiných tréninků se používá k vypracování návyků potřebných k orientaci ve tmě.

Ale i tento cvik skrývá malé užitečné tajemství. Naše psychika je závislá na množství a kvalitě vnímaných pocitů. Když si zvyknete vnímat rohovkou rozdíly venkovní teploty, budete bohatší ještě o jeden způsob vnímání světa. Budete se díky tomu cítit dobře i na podzim.

Kontrola

Tento úkol se nedá provést špatně, ale kontrola neuškodí: vezměte několik hrnečků, naplňte jeden z nich teplou vodou (ale takovou, aby z ní nestoupala pára) a do ostatních dejte vodu

studenou. Necht' vám někdo pomůže a přestaví hrnečky, abyste to neviděli. Určete podle pocitu očí, ve kterém z hrnků je teplá voda (pro začátek ze vzdálenosti půl metru). Potom zvětšete vzdálenost tak na dva metry.

Zasloužíte si další gratulaci! Vaše vnímání už překročilo úroveň, jíž dosahuje obyčejný člověk běžné společnosti. Vnímání se vrací přímo před očima. Brzy už nebudete moci bez těchto pocitů žít, protože stupňovitá evoluce DEIR je nevratná.

Často pokládané otázky

1) Je pravda, že dobrý člověk má auru světlou, zatímco zlý tmavou?

Samozřejmě že to není pravda. To je jednoznačně mýtus. Není těžké se přesvědčit, že aura jediného člověka bude tmavá na světlém pozadí a světlá na tmavém pozadí. Člověk přece nemůže být současně dobrý i zlý v závislosti na osvětlení! Jak vidno, milovníci krásné jednoduchosti vás uvádějí do omylu.

2) Vidím auru našedlou, přitom jsem četl, že aura má být barevná, nádherná a zářící. Červená barva má odpovídat nízké úrovni člověka a modrá vysoké.

Opět používáte informace, pocházející od milovníků zjednodušování, kteří si rádi hrají s představivostí a mystifikací. Ano, aura je barevná. Zvláště pěkně se barvy vnímají se zavřenýma očima (technika retrospektivního vidění). Ale vůbec nejsou spektrální ani blyškové. Zpočátku jsou vidět jako odstíny bílé (vezměte si listy papíru z různých zdrojů a uvidíte, že jeden je dožluta, jiný domodra, další dorůžova...). Barvy skutečně přinášejí doplňující informaci, ale je to informace o vašich pocitech. Nedá se hovořit o tom, že konkrétní barva znamená něco jednoznačného. Dívejte se, pamatujte si, srovnávejte. Postupně si vytvoříte svůj vlastní obraz a uvidíte, že pro vás červená barva znamená jedno a pro jiného vidoucího něco zcela jiného.

3) Proč já vidím auru kolem prstů své ruky ve vzdálenosti dvou centimetrů, kdežto můj známý ve vzdálenosti jednoho centimetru? A auru stejného člověka vidíme každý jinak tlustou.

To je věc individuální citlivosti a schopnosti sestavit senzoryckou projekci. Když vyfotíte svíčku na běžný film, bude jasně vidět; když na citlivý, záběr bude přesvícený.

4) Když se chystám k vidění aury, vidím prst dvakrát.

Děláte to špatně. Není třeba mhouřit oči. Takovým způsobem se spíše než k sledování aury chystáte k vyvolání optického klamu. Zkuste se dívat jedním okem. K tomu, abyste uviděl auru, není nutné žádné napětí.

Téma 3: Senzorická projekce – pole

Pole je psychikou vytvořená senzorycká projekce, kterou lze registrovat taktilně.

1. vnímání vlastního pole
2. vnímání pole jiného člověka

Energetické proudy jsou všude kolem nás. Už jsme si pověděli, že energoinformační pole prostupuje celý svět, což znamená, že je lze ucítit v jakémkoliv místě prostoru a času. Sami budete překvapeni tím, jak je to jednoduché.

Nyní se naučíte vnímat energetické struktury s pomocí receptorů svého fyzického těla, abyste se později naučili navazovat kontakt bezprostředně s energetickými strukturami vědomí a také působit společně s jinými energetickými podstatami.

Krok 5: Vnímání vlastního energetického obalu hmatem

Posadte se na židli, zaujměte pohodlnou, volnou polohu bez napětí. Opřete se lokty o kolena a zvedněte ruce tak, aby dlaně byly naproti sobě a rovnoběžně jedna s druhou. Mezi nimi musí být vzdálenost tak 20-25 centimetrů. Nyní začněte pomalu, rovnoměrně a zhluboka dýchat (nádech –výdech). Do rytmu nádechů začněte pomalu přibližovat dlaně, přičemž se soustřeďte na pocity mezi dlaněmi. Lze si představit, že mezi nimi držíte poloprázdný nafukovací balónek (obr. 33). Zcela se soustřeďte na to, co cítí pokožka vašich dlaní.

Není zapotřebí dýchat silně, neboť by se dostavili nepříjemné pocity a celkové vnímání by bylo obtížnější. Prostě pohyb rukou musí být v souladu s rytmem dýchání.

Obr. 33. Takto nejlépe ucítíte pole své ruky...

Podle toho, jak se bude vzdálenost mezi dlaněmi zmenšovat, budete náhle cítit jakýsi odpor – jako byste opravdu v rukou drželi nafukovací balónek. Cítíte, jak „balónek“ brání rukám aby se k sobě přiblížily? Jak vaše dlaně zřetelně cítí jeho pružný povrch?

Můžete mít ze svých pocitů radost, vychutnejte si je – vždyť dříve jste nic takového nezažili!

Cvičení

Takže, nejdůležitější je ucítit pole mezi dlaněmi fyzického těla. Tato projekce vzniká ihned, proto není třeba očekávat žádné mystické pocity, ale je nutné připravit se na běžnou existenci. Proto je lepší se při provádění cviku dívat na ruce. Psychika pak snadněji vytvoří projekci. Pocítit pole rukama éterického těla je už složitější úkol, dostupný samozřejmě jen po tréninku.

Už víte, co se odehrává, když se mezi dlaněmi jakoby tvoří balónek: jedna ruka dopředu cítí dotek druhé, odráží se tato projekce

ve vnímání pocitů druhou rukou a tak dále. Vytváří se pocit pružného objektu mezi dlaněmi.

Tedy není správné očekávat, že tyto pocitu budou silově srovnatelné s pocity na dlani fyzické ruky. Je špatné domnívat se, že budete cítit výrazné teplo nebo chlad. Intenzitou jsou tyto pocity srovnatelné s těmi, jež máme, když se dotýkáme hebké kožešiny. Správné je prostě čekat, dokud v dlani pocity nevzniknou, a pak je popsat.

Jak je vnímán balónek? Jako tlak, vibrace, nebo teplo? Každý z těchto vjemů je správný; –ve skutečnosti v projekci figurují všechny tři, vy jste prostě zaregistrovali jen jeden z nich. Důležité je, že při přibližování rukou se pocit zesiluje; oddálíme-li je, zeslábne.

Kontrola

Zformujte balónek – horký, hustý, pružný – čím zřetelněji bude vnímán, tím lépe. Podržte si tento pocit a přemístěte dlaně tak, aby byly jedna nad druhou. Vjem si podržte. Nyní prudce odtáhněte horní dlaň (číslo 1), přičemž spodní (číslo 2) nechte na místě. Okamžitě porovnejte pocity v dlaních.

Zatřepete dlaní číslo 2, aniž změníte místo, kde se nachází. Máte pocit, že na ní stále leží cosi pružného a teplého. Ovšem v dlani, jejíž místo jste změnili (číslo 1), žádný takový pocit nemáte! Vše provádíte správně: energetický balónek skutečně lze překládat z dlaně na dlaň.

Přiblížte prázdnou dlaň a přeložte na ni neviditelný balónek. Pocity se přelijí a nyní je vnímáte v dlani číslo 1, zatímco v dlani číslo 2 necítíte nic. Zničte balónek, prostě ho rozmáčkněte mezi dlaněmi.

Nyní položte ruce znova na kolena a proved'te totéž imaginárněma rukama – rukama éterického těla. Už moc dobře víte, co to je, a umíte se přemísťovat v astrálu. Pocity jsou stejné jako při pohybu skutečných fyzických rukou, že?

To, co se právě odehrálo, je velmi důležité. Poprvé jste ucítili svůj vlastní energetický obal. Energetický obal je pokračování éterického těla ve vnějším prostředí. Vnější část energetického obalu se nazývá *aura*. Právě na této úrovni se do našeho těla obyčejně

dostávají tvrdé energetické a emocionální náboje. Pokud je obal porušený, člověk onemocní. Jestliže jsou na něm zesílení a výrůstky, je to důkaz toho, že se v obalu uhnízdila cizí energetická struktura. Ovládnete-li tyto pocity, pomůže vám to při diagnostikování jak nemocí fyzického těla (mimochodem sotva to budete potřebovat, protože budete sami umět používat samouzdravovací metody, které vysvětlíme na tomto a dalších stupních), tak i příznaků energoinformačních infekcí. Ale spíše než byste je hned použili k léčení a diagnostice jiných lidí, raději těmto lidem pomozte, aby tyto metody léčby sami zvládli a naučili se jim.

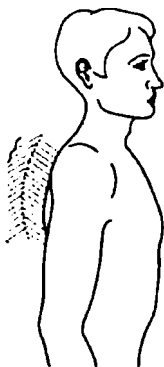
Krok 6: Vnímání energetického obalu jiného člověka hmatem

Nyní, když už umíte vnímat vlastní éterický obal, můžete se naučit jej cítit i u jiných lidí. Když převedete rukou nad tělem jiného člověka, ucítíte stejný pocit pružného předmětu, jaký mezi vašimi dlaněmi vyvolal pomyslný balónek.

Pro začátek neuškodí, když si se svým tělem ještě trochu zaexperimentujete. Převed'te rukou nad svou holení, kyčlí... Přesvědčte se, že existuje jakýsi odpor, že cítíte pod rukou pole, že rukou cítíte jeho pružnost. Možná že v ruce ucítíte i jiné vjemy, například teplo nebo bolest, jako by do dlaně bodalo tisíc jehliček. Pocity v ruce mohou být různého druhu, je to věc hluboce individuální. Vy byste ale především měli cítit, jak vaše ruka reaguje na pole, co přitom cítí, a měli byste se postarat o to, abyste si své pocity zapamatovali.

Nyní pozměňte cvičení – zatlačte polem ruky na pole kyčle, aniž přitom pohnete rukou. Vnímejte, jak se pole ruky prodlužuje a vyvíjí tlak. V kyčli přitom pocítíte slabé teplo a tíhu, pocit tlaku. Nyní evidujte pocit, že se pole vaší ruky zkracuje, vtahuje – na kyčli vzniká pocit ochlazení a lehkosti, jako by tlak ustoupil. Opakujte tento cvik tak dlouho, dokud pocity nebudou dokonale zřetelné a hodnověrné.

Pozorně prozkoumejte pole jiného člověka (nebo pole vlastního těla). Všimněte si, že má dvě jasně rozlišitelné vrstvy – vnější (řídčí)

Obr. 34. Ucítíte dvě vrstvy pole – vnější, řídká, to je vlastní éterické tělo, a hustá, vnitřní, je pole tělesných buněk. Pokud jsou buňky ještě živé, vnitřní vrstva je zachována.

a vnitřní (hustší) (obr. 34). Vnitřní vrstva je souhrnná struktura polí buněk těla, zatímco vnější tvoří bezprostředně struktura éterického těla. Struktury vědomí nepodléhají vnímání, protože nemají zřetelnou hranici a rozprostírají se do velké dálky. Ale i ze dvou vrstev je možné vyčíst diagnózu: například při paralýzách nebo jiných poruchách průchodnosti nervových cest je vnější vrstva ztenčená, a může dokonce zmizet, zatímco při zánětech se zvětšuje vnitřní hustá vrstva.

Cvičení

Pole je nejlépe cítit nad solární pletení a nad hlavou. Je těžké vnímat obě vrstvy. Proto se pro začátek věnujme tomuto cvičení. Umístěte dlaň nad hlavu ve vzdálenosti asi třiceti centimetrů. Začněte dlaň přibližovat k hlavě, dokud se neobjeví nám už známý pocit přítomnosti pole. Je husté, teplé, pružné. Výborně. Nyní otočte dlaň od sebe a zcela natáhněte paži. Vyhodnoťte pocity v dlani a pohněte jí. Nemáte žádné druhotné pocity. Obráťte dlaň k sobě a začněte ji pomalu přibližovat. Pozorujte, jak se pocity mění – ruka ještě není ohnutá docela a už se objevily slabé pocity buď vibrací, nebo přímo až „tepání“. To jsou pocity přítomnosti vnějšího pole. Ještě jednou cvik zopakujte, a přitom si vštěpujte do paměti pocity při kontaktu s vnějším a vnitřním polem a také absenci pocitů (při natažené paži).

Jak už jsme zmínili, tyto dvě vrstvy pole odpovídají dvěma vrstvám viditelné aury.

Kontrola

Porovnejte vnitřní pole nad svým žaludkem před jídlem a po jídle. Před jídlem ucítíte nevelkou prohlubeň, po jídle naopak bude

pole zesíleno. Přesně tak se zeslabí pole nad plícemi, pokud zadržíte dech, a zesílí, když dýchání obnovíte.

Právě jste se naučili svou vůlí řídit proudy energie. Když jste zatlačili polem ruky na kyčel, předali jste kyčli energii, a když jste pole své ruky zkrátili, část energetické struktury kyčle jste odebrali.

Uskutečnila se výměna biologické energie, která obvykle probíhá právě na této úrovni. Tak se provádí energetická masáž, tak se vyrovnávají prohlubně a trhliny v energetickém obalu, které se objevují po újmě. To vše se provádí s pomocí energie, kterou vyzařuje ruka.

A vlastnost ruky energii odebírat lze využít pro odstranění bolesti a zápalu. Ovšem pozor! Zatím vám důrazně doporučuji, abyste takové manipulace s cizí bioenergií neprováděli. Abyste mohli používat nabyté znalosti v praxi, musíte se nejprve naučit chránit vlastní energii, a to zatím neumíte. Bez této ochrany je jakékoliv působení na cizí pole nebezpečné, neboť spolu s cizí energetikou k sobě snadno přetáhnete i cizí nemoci a cizí problémy.

Seznámili jste se tedy s principy energetického léčitelství. Nyní už chápete, že léčitelé vůbec nejsou ani mimozemšťani, ani nadlidé, ale že jsou to stejní lidé jako vy, jen se dříve než vy naučili orientovat ve svých schopnostech a pochopili pravé uspořádání světa. Vždyť v lidské společnosti se dokonce takový jednoduchý úkon, jakým je ztlumení bolesti hlavy s pomocí ruky, dosud považuje za zázrak, za něco, co překračuje meze chápání. Ve skutečnosti je to tak elementární: bolest hlavy může být často vyvolána chomáčem negativní energie, který uvízl v energetickém obalu člověka v oblasti jeho hlavy. Tato negativní energie může být jak cizí, tak i vlastní, pokud ji vyprodukovaly negativní myšlenky. Léčitel tento negativní chomáč odsává za pomoci ruky jako pístu a hlava přestává bolet bez jakýchkoliv tabletek.

Jenže lidé tyto prosté věci neznají a hned sahají po medikamentech, jako by tabletky byly s to odčerpat negativní energii, která bolest hlavy vyvolala. Nikoliv, chemické léky jen zklidní tkáň a odstraní příznaky. Ale negativní energie nadále zůstává v poli a je stále připravena ve svém ničivém díle pokračovat. Nyní už chápete, jak je léčení tabletami absurdní? Ten, kdo se takto léčí, vnímá svět z

absurdního, převráceného úhlu a začíná rozmotávat klubko svých nemocí z opačného konce. Pak může dlouho a bezvýsledně tahat za nit, aniž chápe, že bylo třeba uchopit druhý konec –nikoliv ten, který představuje výsledek vzniklé patologické situace, jímž je bolest, ale druhý, který je spojen s příčinou této patologie a jenž leží v oblasti energetiky.

Energetická působení, která jste právě poznali, představují takzvanou *silovou energetickou práci s energetickými strukturami lidského těla*. Tyto energetické struktury jsou naše svaly v energoinformačním světě, ve světě, na nějž lidstvo zapomělo, když se ve svém rozvoji vydalo nesprávnou cestou. Jakmile jednou lidstvo na svou energoinformační podstatu zapomělo, potom atrofovalo i jeho energetické svalstvo. A kde nejsou svaly, tam není ani síla.

Ale vy osobně, mí vážení čtenáři a žáci, jste už nastoupili cestu k získání své ztracené síly. Vy už ovládáte návyky elementárního „nabíjení“ pole – naučili jste se cítit energii a přesouvat se ve svém energetickém těle, naučili jste se vidět éterické tělo, a dokonce používat sílu v energoinformačních polích tak, že s pomocí energie působíte na tělo.

Buďte na sebe hrdí, ale neusněte na vavřínech. To vše je jen začátek cesty, první krůčky a „dětské žvatlání“ v oblasti energoinformačních struktur. To hlavní na vás teprve čeká. Ještě totiž neznáte základy ovládání hlavního energetického proudu lidského těla, a právě tento proud je tou psychoenergetickou základnou, na které se naučíme budovat světlou a nádhernou stavbu svého zdraví, úspěchu, rozkvětu a věčného života.

Často pokládané otázky

1) Vytvořím si na dlani balónek, ale jakmile jen trochu upřu pozornost na něco jiného, balónek začne mizet.

Tak je to správné. Projekci udržuje vaše pozornost. Jednoduše mu nedovolte, aby zmizel, soustřeďte pozornost na svůj pocit a balónek zůstane na místě.

2) Mohu cítit balónek, pokud oddám dlaně na vzdálenost deseti i třiceti centimetrů. Jaké je tedy pole nad mými dlaněmi ve skutečnosti?

Pole, to jsou vaše pocity a vaše pocity jsou energie. Proto může být projekce vytvořena na jakoukoliv vzdálenost. Je tím větší, čím více trénujete. Lze to vysvětlit pomocí energoinformační terminologie – s každým okamžikem pozorování se vaše pocity stále více soustřeďují do prostoru mezi dlaněmi a o to snáze pak tuto energii cítíte. Řečeno psychologickými termíny – čím déle pozorujete, tím větší projekci tvoříte.

3) Proč je pole jiného člověka cítit jinak než moje?

To je jednoduché. Je to jiný člověk. Vy to cítíte a jeho vlastnosti, které ve vašem vnímání nabývají nového smyslu, se účastní utváření projekce. Vznikají jiné pocity. Terminologie energoinformatiky to říká jasně – energie jiného člověka se od vaší liší.

4) Jaká tloušťka je pro pole normální? Jak rozpoznám nemocný orgán?

Byla by chyba říkat, že taková a taková tloušťka odpovídá normě a jiná nemoci. Stejně tak je nesprávné například říkat, že při určité nemoci budete v poli cítit teplo nebo tvrdost. Lze vyhodnocovat jen rovnoměrnost vjemů. Řekněme, že cítíme nad ramenem v porovnání se zbytkem těla propad nebo výstupek pole. V takovém případě můžeme říci, že se pole liší a v tomto místě může probíhat patologický proces.

5) Proč je pole nad hlavou člověka nerovnoměrné a nestabilní?

Protože hlavou člověk myslí. Jestliže se pozornost takového člověka neustále mění, mění se i stupeň našeho kontaktu a současně se to vše odráží i v naší projekci. Řečeno energoinformačními termíny – energie nad hlavou se mění nepřetržitě.

Téma 4: Hlavní energetické proudy – induktivní projekce

Hlavními energetickými proudy jsou triggerové psychoenergetické vjemy, určující vyjádření a orientaci psychické aktivity a umožňující ovládání stavu člověka.

1. ovládání hlavního vzestupného proudu (VP) neboli triggerového vjemu aktivity
2. ovládání hlavního sestupujícího proudu (SP) neboli triggerového vjemu kalkulativní aktivity
3. ovládání síly triggerových vjemů neboli hlavních energetických proudů (HP)

Hlavní energetické proudy

Jak už víte, základní energetický proud v lidském těle sestává ze dvou proudů, které protékají v opačných směrech: proud zdola nahoru probíhá kousek před páteří a vychází skrze horní čakry, proud shora dolů téměř přiléhá k páteři a vystupuje ven přes spodní čakry. Nyní se naučíte vnímat pohyb těchto proudů.

Krok 7: Ovládání vzestupného proudu

Obr. 35. Tímto způsobem vychází z těla tvrdý proud energie země; spěchá ven horními čakrami.

Posad'te se nebo postavte rovně, klidně a uvolněně, soustřed'te se, potlač'te Vedlejší myšlenky a koncentrujte se na pocity ve vlastním těle. Postupně ucítíte před páteří jakýsi pohyb energie zdola nahoru. Nejprve jej sotva zachytíte; je vnímán jako nějaký náznak pohybu. Ale pokud vytrváte a nevzdáte to hned po prvním pokusu, pohyb bude stále zřetelnější a citelnější. Nakonec ucítíte tento proud zcela jasně. Zpočátku jako by si potůček prorážel cestu od první čakry ke druhé a třetí, už se blíží k hrudi, prochází hrdlem, kořenem nosu, pohybuje se směrem k temeni (obr. 35).– Cítíte to?

Budete-li toto cvičení často opakovat, váš potůček pocitů se postupně změní v mohutnou

vodnatou řeku. Obtíže při vnímání tohoto pocitu neplynou z toho, že by byl slabý, ale z toho, že je pro člověka naprosto přirozený. Je to stejně těžké jako cítit neustávající tlukot vlastního srdce.

Když dosáhnete toho, že pohyb proudu zřetelně cítíte, představte si, že je uprostřed vaší hlavy umístěna páčka ve tvaru šipky, kterou můžete točit do různých stran, jak se vám zachce (obr. 36, 37). Je připevněna ke spodině lebeční a v daném momentě míří vpřed. Vnímejte, jak se proud zdvihá nahoru, jak sílí a tryská skrze horní čakry, zvláště pak skrze čakru ádžňá.

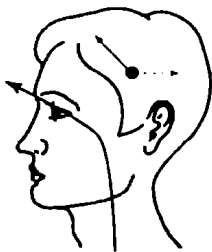
Nyní otočte páčkou dozadu. Ucítíte, že se čakra ádžňá zastavila a jako vysavač nasává energii!

Zkontrolujte několikrát tyto pocity, dokud nebudou zřetelné a jasné.

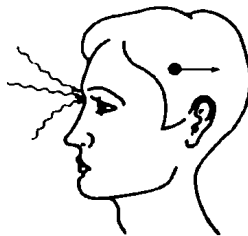
Cvičení

Tento cvik není sám o sobě složitý, ale je nesmíme důležitý. Ihned vysvětlíme, co by mohlo být špatně. Nesprávné by bylo, kdybyste se snažili představit si své tělo ze strany a v něm vizualizovat vzestup jakési mystické energie. Vaším úkolem je soustředit se na reálné pocity v těle.

Druhá možná chyba spočívá v očekávání prvního momentu zřetelných pocitů. Triggerový vjem vzestupného proudu (VP) je obvykle charakterizován jako horký, mohutný, pružný. Ale všechny tyto pocity nebudete mít hned. Nejprve se zrodí jednoduchý pohyb a pružnost.

Obr. 36. Při otočení vnitřní páčky-šipky dopředu začne energie země proudit čakry Ádžňá doslova jako gejzír.

Obr. 37. Je-li vnitřní páčka otočena dozadu, Adžňá začne nasávat rozptýlenou energii vesmíru jako čerpadlo.

Do třetice může být špatně, pokud si představujete páčku, jakousi šipku, umožňující ovládnání pohybu proudu. Snažte se ji raději ucítit – pevnou, těžkou, na jednom konci zaostřenou. Potom po ní budou pocity klouzat potřebným směrem a určovat nový směr pro naše vjemy – naši energii. Obecně řečeno, triggerový vjem aktivity se nutně projeví a zesílí u každého člověka, jenž se nalézá v situaci, vyžadující okamžitou pohybovou reakci. Proto si zkuste sednout, zavřít oči a přitom se plně soustředit na pocity v těle. Potom si vybavte nějakou situaci, například že zamyšleně stojíte na zastávce a najednou vidíte, že vám odjíždí autobus. Když si to uvědomíte, vyskočíte a spěcháte nastoupit... Všechnu pozornost soustřeďte na tělesné pocity! Všimněte si, že tělo je velmi napjaté v oblasti solární pleteně, pak pozornost přesuňme k hrudnímu koši – i tam je cítit napětí, na šíji – tam také, jakési napětí se rodí i v hlavě... Sledujeme tyto pocity a jeden po druhém zdola nahoru, posilujeme. Povšimněte si, že jakmile hlavní proud vystoupí na povrch, cítíme jej uvnitř – jde doslova o sensorické pokračování našeho vnitřního světa ve vnějším prostoru. Je to důležitá vlastnost, charakteristická i pro sestupující proud.

Kontrola: zapamatujeme si aktuální situaci a své pocity. Posílíme VP, nakolik je to možné. Šipku v hlavě obracíme dozadu směrem k zátylku. Setrváme v tomto stavu asi minutu. Otevřeme oči. Cítíte v hlavě tíhu? To znamená, že jste cvik provedli správně. Obrátíte-li šipku v hlavě dopředu směrem k místu mezi obočím, ucítíte, jak tíha ustupuje. Ještě lépe.

Právě jste se naučili ovládat základní nástroj lidské „energetické stanice“, s jehož pomocí předáváme své emoce jiným lidem. Už jste použili prvky vzestupného proudu tehdy, když jste nutili kolemjdoucího člověka, aby se otočil. Ale jeho možnosti jsou daleko větší. Budete jej potřebovat k odpojení cizích vlivů, k manipulaci energetickými strukturami a ovládnání jiných lidí.

Krok 8: Ovládání sestupujícího proudu

Nyní uděláme to stejné s proudem, tekoucím shora dolů. Soustředte se, uvolněte a vnímejte, jak podél páteře od temene ke spodním čakrám protéká energie. „Šipku“ umístěte do oblasti čakry manipuláru. Vnímejte, jak energie může skrze manipuláru prýštit ven a jak ji může čakra nasávat. Když energie tryská ven, programujeme jiné lidi, vnucujeme jim své myšlenky a ideje. Když je energie pohlcována, proudí emoce a přání jiných lidí do nás a znamenají pro nás náказu.

Nevýrazné působení sestupujícího proudu jste už prováděli, když jste v jedné z předcházejících kapitol nutili kolemjdoucího člověka, aby změnil směr chůze. Ale ovládání tohoto proudu bude zapotřebí nejen k ochraně před cizími vlivy, ale i k obnovení vlastního zdraví.

Cvičení

Triggerový vjem sestupujícího proudu (SP), který v nás zapíná mentální aktivitu, je poněkud obtížnější ucítit, než tomu bylo s vnímáním VP. Ale pokud se nebudete dopouštět výše uvedených chyb, podaří se vám jej objevit celkem rychle. Pomůže vám příklad.

Soustředte se na pocity v těle a zavřete oči. Vybavte si nebo si představte, jak sedíte na zkoušce a nic neumíte. Vtom učitel na chvíli odchází ze třídy a vy s tlukoucím srdcem vytahujete tahák, nemáte čas na nervozitu, musíte to stihnout opsat... Jaké pocity jste v tu chvíli měli? Jakási vlna doslova zaplavuje tělo shora dolů, měkká, průzračná, sotva zaznamatelná... Posilujeme tuto vlnu jako samostatný pocit.

Otevíráme oči a všímáme si toho, jak se nám jeví okolí. Je jasné, zřetelné, průzračné.

Kontrola

Vzpomeňte si na tabulku násobilky pěti a zaznamenejte čas, kdy se vám vybavila. Nyní zesilte SP a zadržte jej v zesílené podobě několik minut. Otevřete oči, vybavte si tabulku násobilky sedmi a opět zaznamenejte, kolik jste na to potřebovali času. Nyní vnímejte šipku v žaludku, nasměrovanou dopředu, a umožněte pocitům

energie, aby po dobu jedné dvou minut vycházely ven. Vybavte si tabulku násobení šesti a zaznamenejte si dobu.

Pokud jste na vybavení si tabulky po zesílení SP potřebovali méně času než bez tohoto posílení a po vyvedení SP ven zase více, pak jste cvičili správně.

Krok 9: Komplexní vnímání hlavních energetických proudů vlastního těla

Obr. 38. Není třeba dlouze vysvětlovat – vnitřní páčka ve spodní části břicha umožňuje ovládat pohyb sestupujícího proudu.

Nyní se podíváme za hranice našeho fyzického těla, abychom prozkoumali, kam proudy pokračují.

Vnímejte celou dráhu proudu, jdoucího shora dolů: sestupuje na vás z veliké výšky, ze zenitu, prochází temenem, klesá podél páteře přes všechny čakry a odchází hluboko do země (obr. 38). Naproti mu jde jiný proud – zvedá se ze země a prochází vaším tělem vertikálně vzhůru do vesmíru, do nekonečné výše. Vnímejte sami průtok těchto dvou proudů v sobě, tento věčný pohyb, v němž spočívá dar života (obr. 39). Sebe přitom vnímejte jako náušničku, která volně visí na nitkách dvou proudů. Nebojte se „pustit“ – proudy vás drží pevně a spolehlivě. Můžete jim klidně důvěřovat a přestat kontrolovat své fyzické tělo. Svěřte své tělo energetickým

proudům a ony je samy povedou ke zdraví, dobré náladě, ke všemu tomu, co potřebujete k životu. Uvidíte, že se v takovém stavu budete cítit mnohem lehčeji a klidněji.

Cvičení

Toto cvičení je dost jednoduché. Protože se proudy vyznačují efektem různého směru, tak čím vyšší je úroveň každého vjemu, tím silnější je potenciál organismu a rychlejší jeho reakce v jakémkoliv směru, mentálním nebo pohybovém. Současně je v tomto cviku

důležité jedno – co nejvíce posílit vnímání hlavních proudů a co nejvíce těchto pocitů – energií – soustředit v těle.

Kontrola

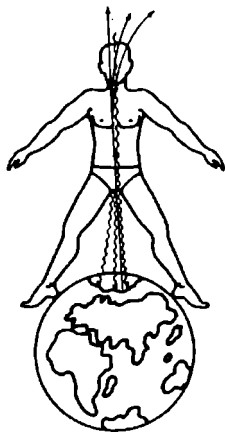
Zapamatujte si svou náladu – čílost, tonus, zřetelnost vnímání skutečnosti. Proved'te cvik, přitom na několik minut a posilte proudy co nejvíce jejich energie soustřeďte v těle.

Otevřete oči. Vyhodno'te svou náladu ještě jednou – pokud je tonus větší a jste naplnění energií, pak jste cvičili správně.

Hlavní proudy jsou základním zdrojem energie, nezbytným pro lidské tělo, pro to, aby žilo, bylo zdravé a harmonické. Ale musí být splněna jedna podmínka: pohyb těchto proudů musí být přímý, silný a ochráněný před vnějšími vlivy, to znamená před oněmi patologickými vazbami na energii jiných lidí, společnosti, fyzický svět, o nichž jsme tu již hovořili. Jen tehdy se bude člověk cítit zdravý, silný, schopný dostat od života vše, co potřebuje. Právě v tom se ukrývá tajemství našeho zdraví a nemoci, síly a slabosti, života a smrti.

Zapamatujte si pocit dvou naproti sobě tekoucích proudů ve svém těle. Kontrolujte čas od času tyto své vjemy, jsou-li v pořádku, protéká-li energie obou proudů s potřebnou silou a rychlostí.

Pokud náhle pocítíte, že se proud zpomalil, můžete jeho původní rychlost v kterémkoliv okamžiku obnovit tím, že vynaložíte potřebné vnitřní úsilí. K tomu, aby energetika celého těla fungovala normálně a byla ovladatelná, musí být hlavní energetický proud silný.

Obr. 39. Vnímejte - takto žije člověk na Zemi a získává z ní energii z nekonečných prostor vesmíru.

Často pokládané otázky

1) Jak mají být proudy spojeny s dýcháním? Je nutné, aby se jeden zesiloval na výstupu a druhý na vstupu?

Ne. Taková spojitost neexistuje. Statisticky nejčastěji se proudy zesilují v různých fázích dýchání. Ale poté, co jste zachytili pocity, není vůbec nutné udržovat nadále toto spojení. Proudů lze posilovat, i když dech zadržíte. Spíše je důležité to, že nikdy nesmíte dýchat zhluboka. Příliš mnoho kyslíku brání soustředění.

2) Je nutné, aby proudy měly jeden před druhým náskok a určitý průměr?

Ani to ne. Vnímání hlavních proudů lze srovnat s proužkem dýmu – je hustý uvnitř a rozptyluje se po obvodu. Stejně i vnímaný průměr proudů závisí především na individuální citlivosti. Daleko důležitější je zde směr pohybu.

3) Představuji si proudy různých barev. Je to správně?

Ne. Představovat si induktivní projekce ze strany je špatně. Znamená to, že si prostě hrajete s figurkami vizuální představitosti, které nejsou v dané podobě schopny zapůsobit ani na individuální psychiku, ani je nelze někomu předat. Soustřeďte se na pocity v těle.

4) Při práci s proudy necítím žádné teplotní vjemy. To vůbec není důležité. Co je hlavní, to je směr pohybu pocitů. S přibývajícím praxí se dostaví i teplotní vjemy, zřejmě nejdříve u vzestupného proudu, neboť příprava těla k aktivitě vyžaduje určité zvýšení tělesné teploty.

5) Necítím proud na úrovni hrudníku (břicha, šíje...). To se stává. V energoinformatické se to nazývá *blok*. Tento fenomén je znám i v psychologii – člověk si uvědomuje své tělo a jeho pocity nerovnoměrně. Když prudce zesílíte vjem proudu a soustředíte se na problematickou oblast „bloku“, lze jej „prorazit“ – to jest podaří se přimět vědomí, aby zaregistrovalo pocity. Trochu pozornosti a soustředění a pocítíte nejen proud, ale uděláte něco užitečného pro

své zdraví, neboť podobné bloky jsou často příčinou nemocí v důsledku snížené funkční aktivity oblastí, jež jsou vnímané slabě.

6) Jaký mají hlavní proudy vztah k energiím čchi a reiki, připomínaným v ezoterické literatuře? Pokud by šlo o bezprostřední pocit a jeho fyziologické efekty, pak je to totéž. Ale není zapotřebí věřit mystickému obsahu těchto termínů. Tak se vlastně rodí mýtus – zrnko pravdy je obalováno vrstvou výmyslu. Vnímejte své pocity, a potom sami odhalíte, co je v legendách pravdivé a co ne.

Nyní jste pochopili, že můžete sami ovládat pohyb svých proudů, že se můžete stát jejich pánem. A nejenže můžete, ale musíte – aby se pánem vašich proudů nestal někdo jiný, aby vás neovládaly nějaké vnější síly. Přitom pro běžného člověka je to životní norma. Běžný člověk je ovladatelný zvenčí prakticky neustále.

Ale vy se ještě musíte učit, učit a učit, abyste doopravdy normalizovali svůj hlavní proud. Učit se vnímat svou energetiku, vidět ji, ovládat ji. Jak už jste se přesvědčili, není na tom nic nemožného. Musíte se jednou provždy odpojit od vlivů vnějších energetických podstat, přinášejících člověku jen nemoci a zbavujících ho vlastní vůle.

Téma 5: Kontrola energetiky – kontrola triggerových vjemů v komunikaci

Kontrolní body hlavních proudů jsou oblasti, ve kterých je především vnímána změna intenzivity triggerových vjemů indukovaná zvenčí, změna zvaná odtok energie.

1. kontrolní bod vzestupného proudu
2. kontrolní bod sestupujícího proudu

System vlastní kontroly hlavních proudů

Už jste se naučili vnímat ve svém těle hlavní energetický proud, přesněji dva proudy, jež tvoří jádro energetické podstaty člověka. Člověk je „navržen“ tak, aby prostřednictvím těchto dvou proudů neustále dostával energetickou výživu ze země a z vesmíru a přetvářel získanou energii pro zabezpečení svých životních potřeb.

Ale současný člověk je bytost zdeformovaná okolním prostředím, která se částečně od energie země a vesmíru oddělila a namísto toho se napojila na energetiku lidské společnosti. A lidská společnost, jak už bylo řečeno, z nás odčerpává spoustu energie, aniž nám cokoli vrací. Energie začíná odtékat patologickými energetickými provazci, patřícími jak jiným lidem, tak samostatným energetickým podstatám. Člověku začíná tato energie chybět a z tohoto nedostatku se rodí nemoci, nepříjemnosti a neštěstí; vždyť člověku scházejí životní síly, které mu sebrala společnost.

Když se naučíte vnímat proudění vertikálních energetických proudů ve svém těle, vždy budete moci kontrolovat, zda nedošlo k porušení dodávky výživy ze země a vesmíru, zda proudy tečou dostatečně silně, mohutně a rychle. Jestliže proud náhle prudce poklesl, zpomalil, znamená to, že jste se dostali do patologické energoinformační sítě, utkané společnostmi, nebo jste padli za oběť agresí ze strany cizí energetiky.

Abyste se naučili zbavovat se takových cizích vlivů, musíte především jaksepatří natrénovat schopnost pozorovat ve vlastním energetickém systému podobné změny. Potom se budete muset naučit odhalovat zdroje vedlejších vlivů. A když budete znát zdroj, budete moci jeho vlivy neutralizovat.

Doufám, že jste si osvojili všechny úkony, o kterých jsme hovořili v předcházející kapitole. Budete je potřebovat k tomu, abyste mohli normalizovat svou energetiku.

V této kapitole budeme hovořit o tom, jak se vytváří a trénuje systém kontroly vlastního stavu. Před námi leží dvojí úkol. Za prvé musíme určit klíčové body, jejichž prostřednictvím můžeme čas od času spouštět systém operativní sebekontroly (cosi jako kontroly bojové připravenosti všech systémů letadla podle klíčových bodů). A

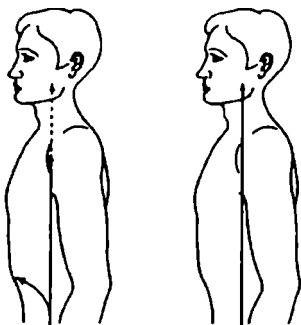
za druhé si musíme v paměti zafixovat normální stav těchto klíčových bodů.

Tak se tedy efektivní a přesnou sebekontrolu dostatečně naučíme? Pokud jste náležitě zvládli předcházející materiál a znalosti zafixovali praxí, můžete prohlásit: není nic jednoduššího. Ráno vstanu, zkontroluji, zda proudy tečou normálně, a je-li něco v nepořádku, uvedu to do normálu silou vůle, a vzhůru do života, do společnosti. Pokud skutečně uvažujete takhle, nezbyvá než vám gratulovat, děláte pokroky a hlavní princip jste pochopili správně. Ale přesto to není docela tak.

Za prvé, každou vteřinu svého života nedokážete držet proudy pod kontrolou – žádná pozornost není dostatečná. Zvláště pokud uvážíme, že současný člověk žije v dost napjatém tempu a má mnoho různých starostí. Dejme tomu, že ráno cestou do práce v dopravních prostředcích, abyste neztráceli zbytečně čas a nepoddávali se vlivu okolních lidí, můžete kdekoliv v hromadné dopravě přelévat své proudy sem tam. Ale potom budete nutně zaměstnán pracovními povinnostmi a na proudy nebudete mít ani pomyslení. Budete muset přemýšlet o práci, bude třeba nakoupit, uvařit oběd, pomáhat dětem s úkoly, začít s přestavbou bytu a tak dále. Potom ve vás hrkne – a kde jsou proudy? Ty mezitím nepozorovaně zeslábly, ani sami nevíte, jak se to mohlo stát. Před spaním si trochu zapracujete na jejich obnově, ovšem ráno všechno začne znovu. Jak vidno, nebude se dostávat sil, věčně se budete vymotávat z patologických stavů a úspěchy žádné.

Úkol spočívá v tom, abyste se naučili odhalovat příčiny vysychání proudů, to znamená fixovat fakt vnějšího působení. K tomu potřebujete znát, že oba proudy mají takzvané kritické body – místa spojení, a podle pocitů v nich lze soudit o charakteru vnějšího vlivu. Nyní se budeme učit cítit kritické body vzestupného a sestupujícího proudu, body, podle nichž se můžeme orientovat, ztrácíme-li energii či ne, protéká-li energie normálně nebo uniká nežádoucím směrem. A i podle pocitů, v nichž můžeme odhalit samotnou příčinu narušení cirkulace energie v našem těle.

Krok 10: Kritický bod vzestupného proudu

Obr. 40. Zadržte výdech – energie vzestupného proudu se okamžitě začne rozplývat; pokud se ale nadechnete, opět začne mohutně a rovně téci. Toto je rytmus vzestupného proudu země.

Uvolněte se, postavte se rovně, a roznožte na šířku ramen. Zvedněte ruce do stran, hluboce se nadechněte a potom pomalu vydechněte. Při nádechu zachyťte pocit stoupajícího proudu a podržte jej jak při nádechu, tak při výdechu. Zopakujte nádech a výdech několikrát a přitom stále držte pocit stoupajícího proudu. Učítíte, že při nádechu se proud zřetelně zesiluje a při výdechu svou intenzitu ztrácí.

Nyní se nadechněte a zastavte nádech v polovině (obr. 40). Učítíte, že proud pomalu zeslabuje. Zopakujte nádechy, nádechy se zadržením dechu a výdechy několikrát, dokud si tento pocit nezapamatujete. Za pomoci nádechu a výdechu trénujte zesílení a zklidnění proudu dle libosti.

Povšimněte si, že když zadržujete dech, proud se začíná vytrácet v místě kousek nad pupkem. Děje se tomu proto, že energie, i když stoupá jako předtím směrem k hlavě, se začíná pomaličku rozptylovat skrze horní čakry. Tento pocit si jaksepatří zapamatujte – jak proud mizí v oblasti pupku, když zadržujete dech.

Nyní si musíte co nejlépe vštípit následující (je to nadmíru důležité!): pokud nezadržujete dech, pokud dýcháte rovnoměrně a klidně jako obvykle, a stoupající proud přesto mizí kousek nad pupkem, je to příznak toho, že vás kdosi nebo cosi nutí energii ztrácet!

Je třeba říci, že tento pocit je natolik specifický, že není možné jej nezpozorovat, a pokud jste jej už jednou zaznamenali, sami to potvrdíte. Kdykoliv se tento pocit neočekávaně objeví, znamená to, že jste se stali terčem přímé a hrubé energetické agrese. Jak už víte, vzestupný proud je zdrojem zemské, hrubé energie, proto poškodit tento proud lze zase jen hrubým, emocionálním energetickým působením. Proto máte-li pocit, že energie v oblasti nad pupkem mizí, můžete si být jisti tím, že někdo ve vašem okolí se nachází

agresor, který přebil hrubým vyvržením zemské energie skrze své horní čakry váš vzestupný proud. Nyní už víte, v jakém místě se napojil na vaši energetiku.

Cvičení

Toto cvičení není těžké ani provést, ani analyzovat. Není prakticky možné je vykonat nesprávně, je nutno se jen při zadržení dechu soustředit na odpovídající proud. Zadržíme-li dech, organismus začíná přecházet na úspornější režim, což se přirozeně odráží i ve změnách hlavních proudů. V závislosti na vývoji samotné reakce „zamrznutí“ triggerové vjemy slábnou progresivně. Změny jsou vnímány především v oblasti, která je pro daný proud nejcitlivější.

V uvedeném případě je třeba se při provádění cviku soustředit na pocity VP. Všimněte si, že když zadržíte dech, pocit ztráty vnímání vzestupného proudu začíná v oblasti tváře a šíje a podle délky zadržení klesá tento pocit odtoku dolů.

V principu lze odtok ukončit, jakmile si v oblasti odtoku uvědomíme šipku otočenou ve směru jeho obvyklého koryta. Ale tato metoda, i když platná, od nás přece jen vyžaduje to hlavní, a to je soustředění pozornosti. Suma sumárum tyto problémy řeší ochranný projekční obal. Ale tuto techniku je zatím dobré si natrénovat.

Kontrola

Potřebujete partnera, aniž by musel o této spolupráci nutně vědět. Pozorujte své pocity během rozhovoru s člověkem, jenž dotěrně vypráví o svých smutných záležitostech nebo od vás požaduje něco, co vy udělat nechcete. Zafixujte pozornost na svém vzestupném proudu. Zjistíte, že se začíná rozptylovat v kontrolní oblasti stejně, jako když zadržíte dech. Zastavte odtok tím, že začnete vnímat šipku navádějící proud do jeho obvyklého koryta.

Nyní zhodnoťte, jak se změnil charakter dialogu – váš partner přestane mít vedoucí úlohu, jako by se přizpůsobil vám, a vy sami jste se začali cítit daleko lépe.

Energetické útoky namířené na vzestupný proud vedou k srdečním a cévním chorobám, snížení imunity, k anémii a neurastenii. Všechno to je důsledek porušení emocionální sféry, která je závislá na normálním průtoku vzestupného proudu.

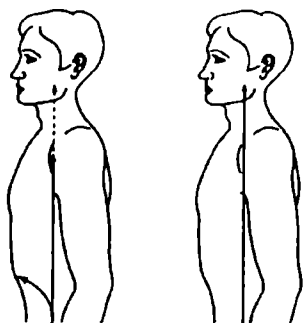
Aby bylo možné tyto nepříjemnosti odvrátit, nezbyvá vám než se naučit odhalovat agresory. Já samozřejmě doufám, že mě pochopíte správně a nebudete se vrhat na kolemjdoucí s výkřiky: „Ty agresore!“ a přitom mávat pěstmi. Věřte mi, že takové metody k ničemu dobrému nevedou a vzniklé patologické energetické vazby se jen posílí. Raději se uklidněte, posaďte se a zamyslete: možná vám někdo vynadal, byl na vás hrubý? Možná neznámá stařenka někde v dáli něco zamumlala nebo do vás někdo vrazil v metru, záměrně vám šlápl na nohu? Obecně vzato, neprojevil někdo vůči vám záporné emoce?

Odhalit zdroj takového působení není až tak těžké, i když už jste na samotný fakt působení zapomněli nebo jste jej nezpozorovali. Člověk, s nímž jste navázali patologické energetické vazby, obvykle u vás začne vyvolávat záporné emoce sám: rozčiluje vás, vyvolává jakousi podivnou a nepříjemnou nespokojenost, bůhvíproč se s ním chcete pohádat, odporovat mu. Tak se projevují patologické vazby. Zkontrolujte z tohoto hlediska své okolí: kdo vás irituje? Ale ne, všichni najednou? No, potom vězte: to všechno jsou lidé, se kterými jste spojeni patologickými vazbami a již nenechávají vaši energii normálně protékat, popřípadě je spojuje vliv energoinformačního parazita, který má v daný moment chuť vycucnout zrovna vás.

Jak se lze zbavit těchto vazeb, to vás naučím později. Zatím si trénujte jejich rozpoznání a uvidíte, že během podobných tréninků se některé tyto vazby odstraní samy.

Je třeba dodat, že vnější zdroje emocionálního působení mohou někdy vyvolat i zesílení vzestupného proudu. Zesílení proudu obvykle vnímáme na šířku dlaně pod tím místem, kde se projevuje oslabení proudu, to znamená pod pupkem. Zesílení proudu neohrožuje ani zdraví, ani život, ale je provázeno zvýšením emocionální aktivity a může člověka vyprovokovat k nepředloženým činům a neadekvátnímu jednání. V takových případech se říká: „Jednal v afektu.“

Krok 11: Kritický bod sestupujícího proudu

Obr. 41. Pomalu vydechněte – ucítíte, jak se zesiluje sestupující proud; pokud se ale nadechnete, začne se rozptylovat po těle. Toto je rytmus sestupujícího proudu vesmíru.

Nyní se naučíme rozeznávat, jak cizí vlivy pronikají do našeho sestupujícího proudu. Postavte se rovně a bez napětí zvedněte ruce do stran. Pořád je to stejné: nádech-výdech, ale nyní se soustřeďte na sestupující proud. Zopakujte několikrát nádech a pomalý výdech a vnímejte sestupující proud (obr. 41). Nebud'te roztrpčení, jestli se vám hned nepodaří ucítit vznik proudu v sedmé, temenní čakře: vždyť tudy vstupuje čistá energie vesmíru a tento pocit se objevuje postupně. Spíše budete zpočátku cítit zrod proudu kdesi v oblasti počátku šíje u

zátylku a proud se bude ztrácet kdesi pod břichem.

Když zopakujete několik nádechů a výdechů, uvědomte si, jak proud na výstupu sílí. Zopakujte několikrát nádech a výdech, dokud si nezvyknete na pocit proudu a nezačnete jej cítit tak jasně, jako například vnímáte zvuk ladičky nebo paprsek světla. Naučte se proud s pomocí dýchání zesilovat a zklidňovat podle vlastního přání.

Nyní vydechněte jen na polovinu, výdech nedokončete. Vnímejte, jak se sestupující proud začíná rozptylovat. Povšimněte si, že se začne ztrácet a mizet přibližně pět centimetrů pod pupkem. To je onen kritický bod sestupujícího proudu. Tento pocit si jaksepatří zapamatujte.

Pozor! Nyní přijde to, co se musíte naučit: pokud nezadržíte výdech, a sestupující proud se přesto v bodě pět centimetrů od pupku začne rozpouštět, je přítomno energetické působení zvenčí.

Pocit zmenšování a rozptylování sestupujícího proudu se projevuje méně zřetelně a jasně než proudu vzestupného, a proto je k tomu, abyste se naučili registrovat tento pocit, nutný soustavný trénink. Přesto se naučte rozeznávat zmenšování tohoto proudu, neboť je to velmi důležité: tento proud přináší energii vesmíru, která je zdrojem našeho vědomí. Ale protože právě tato energie napájí naše

vědomí, má vědomí problém oslabování zdroje svého vlastního napájení rozeznat. Neboť i vědomí přitom jaksi zeslábne, obtížně se orientuje v probíhajících procesech a těžko se s nimi vyrovnává.

Cvičení

Cvičení se zcela podobá předcházejícímu – ale pocítit mizení sestupujícího proudu je poněkud náročnější.

Všimněte si, že i v tomto případě začíná únik v dolní části břicha, ale jak zadržujete dech, posouvá se výše. Tento únik lze zastavit stejně, jako tomu bylo v případě odtoku vzestupného proudu, to jest když ucítíte v jeho kanálu šipku, která orientuje energetický proud pocitů náležitým směrem – shora dolů.

Kontrola

Pozorujte své pocity při rozhovoru s člověkem, jenž se vás snaží nakazit svým vzrušením, nebo například s obchodním cestujícím, který se vám neodbytně pokouší nabízet své zboží. Objevíte rozptýlení sestupujícího proudu v kontrolní oblasti. Únik zastavte.

Vyhodnoťte změny v povaze rozhovoru – argumenty psychického intervanta, jež se dosud jevily jako rozumné, odhalují své slabiny jste to náhle vy, kdo má přehled a se zdravým rozumem posuzuje problém, zatímco diskutér rezignuje, kontakt je přerušen.

Pokud přerušeni vzestupného proudu znamená hrubé emocionální energetické působení, pak porušení sestupujícího proudu napovídá, že tu existuje parazitující, programující působení patologické energetiky okolního světa. Sami se ujistíte, že tyto vlivy často působí společně a my máme co do činění s komplexními nákazami napadajícími naše vlastní energetické systémy.

Společnost, její politika, velké soustředění lidí, dav, jak už jsme řekli, plodí novou oduševnělou energoinformační podstatu, která se stále snaží polapit člověka do svých sítí, přinutit ho, aby poskytoval svou energetiku k její potřebě a udělat si z něho loutku, slepého vykonavatele cizí vůle. Pokud se naučíte rozeznávat tyto vlivy, podaří se vám vnímat, že kdosi nebo cosí vás vleče kamsi za hranice vaší vůle, pak můžete tomuto vlivu odolat a posléze se i naučit chovat se vědomě tak, jak vy chcete, a nějak chce někdo jiný.

Sestupující proud je zdrojem vyšší energetiky lidské podstaty. Proto jeho destrukce mohou vést i k narušení logické sféry psychiky a člověk se pak chová v rozporu s logikou a zdravým rozumem. Mimoto lze narušení sestupujícího proudu pozorovat při nemocích, jakými je schizofrenie, demence (slabomyslnost) a také narušení hormonální rovnováhy, neplodnost či rakovina.

Často pokládané otázky

1) Jak často se něco podobného odehrává v životě?

V podstatě neustále. Člověku je vlastní kopírovat emocionální, a tudíž i energetický profil jedince, s nímž beseduje, a je to celkem normální, pokud ovšem vyloučíme dva momenty – že člověk v důsledku takové výměny ztrácí nad sebou kontrolu více, než si myslí, a že často takové vlastnictví přináší nemalé nepříjemnosti. Proto je zapotřebí udržovat výměnu energie v rozumných kontrolovatelných mezích.

2) Mám nějaké pocity na úrovni šije a podbřišku.

Jak vidět, jste člověk s dostatečně stálou psychikou a zachytil jste samotný počátek působení. Nicméně každý má své slabé místo – v takové situaci se vám podaří pocítit rovněž vývoj pocitů.

3) Sestupující proud vnímám s potížemi. Odtok vzestupného proudu cítím dobře, ale pohyb sestupujícího proudu jako by byl rozmazaný.

Opět obvyklý úkaz. Hladina sestupujícího proudu předurčuje naši citlivost, důvtip. V souladu s tím při zmenšení tohoto proudu začínáme i špatně vnímat probíhající děje včetně jeho úniku.

4) Zdá se mi, že to není energie. Nicméně pocity existují, jen já mám potíže spojovat si je s jakýmsi energetickými vlivy.

Tak to vlastně je, hlavní proudy jsou naše pocity, důležité pro naši psychickou aktivitu, a vědomí jejich změny při společenském kontaktu vnímá jako energii předávanou ven nebo přijímanou zvenčí.

Ale vy jste viděl, že při změně těchto pocitů se mění i samotná diskuse. Proto můžeme používat tyto pocity a přitom je chápat a zacházet s nimi jako s energií nutnou pro psychiku, čímž ony i objektivně jsou.

5) Takže co nyní dělat, kontrolovat hlavní proudy bez přestání?

To bohužel není možné. Za prvé existuje fenomén mutace vědomí, který nedovoluje vzpomenout si na předcházející stav rovnováhy proudů. Za druhé není možné stále pozorovat svůj stav. Ostatně to ani není nutné. Existuje normalizační nástroj – standardní stav, etalon. Existuje prostředek, jenž odděluje vnější vlivy na úrovni podvědomí, a tím je obal. Zatím jsme si jen trénovali důležitý návyk, použitelný při extrémní situaci.

Téma 6: Standardní stav

Standardní stav (SS) je stabilní výchozí stav, založený na vzpomínkách a umožňující obnovení psychické a energetické rovnováhy.

1. vytvoření a využívání standardního stavu

Překonání mutací vědomí

Tím, že jste se naučili rozeznávat útoky na své energetické proudy, přiblížili jste se výrazně ke svému cíli, a to k odstranění nemocí a k plnohodnotnému životu, přičemž možnost žít takový život má každá lidská bytost danou od přírody. Ale kontrola proudů stále ještě není všechno. Protože cestou ke schopnosti rozeznávat útoky nás čeká jedno, a možná že největší úskalí. Jde o to, že člověk, který se nachází v patologickém stavu, obvykle tuto svou patologii nepozoruje. Tady je namísto přísloví: „Vidím třísku v oku svého bratra, ale trám v oku svém nikoliv.“

Tento trám je vlastní patologický stav, jež obvykle nepozorujeme, neboť jsme si na něj zvykli a je pro nás normální. Ani

už nevíme, jak bychom se bez něj cítili. A nepoznáme to, dokud jej neodstraníme. Takže zatím nemáme s čím srovnávat.

Zahleďte se pozorně na lidi v okolí a uvidíte, že obvykle nevnímají vlastní problémy, které ostatní přímo bijí do očí. Například váš kolega v práci je stále podrážděný, kritizuje maličkosti na lidech kolem, neustále křičí a rozčiluje se pro nic a za nic. Ale pokud se ho zeptáte, proč je tak nazlobený, nejspíše vám začne agresivním způsobem dokazovat, že se vůbec nezlobí, že je dobrák, je mu fajn a je klidný jako nikdy předtím.

Nebo jiný člověk: je neustále na kohosi nebo cosi naštvaný a má věčně špatnou náladu. Pokud mu začnete vysvětlovat, že takový stav je patologický, nebude vám rozumět, jen se ještě více urazí a nyní bude naštvaný už i na vás. A vy si tak uděláte dalšího nepřítele, i když jste původně chtěli člověku upřímně pomoci a začali jste rozhovor s nejlepšími úmysly. Ten člověk není ve stavu pochopit a přijmout fakt, že se nachází v patologickém stavu, protože neví, že může existovat stav jiný; protože neumí tento stav změnit.

Tento fenomén se nazývá *mutace vědomí*. Jeho podstata spočívá v tom, že způsob, jakým člověk vnímá okolní svět, se nepozorovaně mění vlivem zásahu jakýchsi vnějších faktorů, působících na člověka. Člověk se tak dostává do emocionálního pole cizí energetiky. Vypátrejte, jak tento vliv působil, kdo byl jeho původcem, jak poškodilo energetiku daného člověka, protože on sám to udělat nemůže, stejně jako to nedokáže většina lidí. Toto energetické působení mění jeho hlavní energetický proud, proud se snaží odstranit celý energetický systém člověka. A ten to vůbec nepozoruje. Následně se v důsledku poškození energetického systému mění i nálada – člověk je skleslý, nebo naopak nepřírozeně exaltovaný, je bez života nebo naopak hyperaktivní, vzrušený a propadá hysterii.

Pokud cizí energetika působí trvale (a obvykle to právě tak bývá), nálada člověka bude trvale deformovaná. On neví, že je takovým v důsledku patologického působení zvenčí. Myslí si, že je to jeho pravá podstata, že on už je prostě takový, jaký je, a jiný že být nemůže. Přitom může i zapomenout, kdy se naposledy cítil lehce a vesele, zapomenout jednou provždy a zabřednout do svého

patologického stavu natolik, že už ani nebude mít potřebu se k normálu vracet.

A skleslost nebo podrážděnost bude jeho obvyklým a přirozeným stavem. Dokonce tomu ani nerozumí a neuvědomuje si, že by se s tím mělo něco dělat. Takový člověk může jako obehnaná deska neustále tvrdit: „Se mnou je všechno v pořádku, já žádné problémy nemám.“ Ostatně pokud člověk hovoří takto, je to první příznak toho, že má problémů až nad hlavu.

Člověk, který se naučil kontrolovat stav své energetiky, se nikdy nepoddá depresi, jež se objevila kdoví odkud a padla na něho. Takový člověk ví, že deprese není normální stav. Je to patologie a znamená to, že je třeba zapracovat na své energetice a tuto patologii odstranit. Člověk, který se naučil ovládat svou energetiku, vždy ví, že z deprese se lze dostat, a je přesvědčen, že tuto cestu ven nalezne. Proto nezoufá, a ač je mu hodně těžko, nesáhá po pistoli ani nevyskakuje na parapet okna v jedenáctém patře. Klidně pátrá po energetické příčině svého depresivního stavu, a když ji najde, odstraní ji.

Vždyť jak už víme, energetika je základem činnosti celé naší psychiky. Deprese není nic jiného než následek patologických změn v energetickém systému. To znamená, že i s odstraňováním deprese je třeba začít u energetiky a její normalizace.

Deprese, skleslost, špatná nálada, urážlivost, podrážděnost, to vše jsou mutace vědomí. Pokud by lidé věděli, že to není normální stav, ale patologický, a že vrátit se do normálu může každý, pokud o to bude stát, snížil by se výrazně počet sebevražd. Lidé by neutápěli svůj žal v alkoholu, nehledali by spásu v drogách, neupadali by do zoufalství.

Absolutně každý podléhá mutaci vědomí. Jak se tedy naučit tyto mutace rozpoznávat, aby bylo možné s nimi bojovat? K tomu je především zapotřebí, aby tyto stavy bylo s čím srovnávat. Stejně jako v tmavé místnosti nebude vidět černá kočka, tak ani člověk, jenž se právě nachází v patologickém stavu, nepřizná svou patologii. Abychom černou kočku v tmavé místnosti zahlédli, musíme otevřít dveře tohoto pokoje a vyjít na světlo. Aby člověk rozpoznal svou patologii, musí se na ni podívat úkosem.

Těžké patologické stavy, kdy už si člověk ani s největším úsilím nemůže vzpomenout, že by byl někdy jiný, jsou poměrně vzácné. I ten nejskleslejší, nejstrašenější, nebo naopak nejvíce rozčilený člověk vyvedený z míry se alespoň jednou v životě cítil klidný, sebejistý, svobodný a radoval se ze života.

Připravte se: abychom mohli překonat mutace vědomí, budeme nyní vzpomínat na pozitivní pocity ze svého života. A nejen vzpomínat, budeme si je vyvolávat ve svém vědomí jako fotografie ve vývojce. Potom budeme tyto snímky vyjasňovat, zaostřovat a nakonec je pevně uchytíme ve své paměti. Jinými slovy, nyní budeme vytvářet náš standardní stav. Ten stav, podle nějž se budeme moci kdykoliv naladit, dostaví-li se patologie, a ke kterému se budeme vracet ve všech kritických a složitých momentech života.

Krok 12: Vytvoření standardního stavu vědomí

Standardní stav je pojem, na nějž samozřejmě nejsme zvyklí. Lidé znají standardní míry pro vážení, měření délky nebo času a řadu dalších nejrůznějších etalonů a standardů, s nimiž lze porovnat, cokoliv se jim líbí. Ale o to hlavní, o vlastní vnitřní stav, se jaksí postarat zapomněli. Etalon normálního lidského stavu v tomto fyzickém hmotném světě nikde nenajdete. To znamená, že nám zbývá jediné – vytvořit si jej samostatně a v sobě samém.

Především je k vytvoření standardního stavu zapotřebí pochopit, že náš stav v každý okamžik času je téměř vždy určován signály, které přicházejí ze smyslových orgánů. To znamená standardní stav je takový stav, při kterém přicházejí ze všech smyslových orgánů jen signály příjemné a harmonické. Je to stav, ve kterém se vám líbí všechno: fyzická poloha, v níž se nacházíte, pohled, který vidíte, zvuky, jež slyšíte, vůně, kterou čicháte, chuť, již vnímáte. K vytvoření standardního stavu je zapotřebí vybavit si tyto pocity komplexně. I když v principu, aby toho nebylo příliš, lze parametry chutí a vůní sloučit do jednoho.

Ale to ještě není všechno: v úplném standardním stavu musejí být tyto standardní, etalonové pocity doplněny i o standardní cíl. To znamená, že se musíte dostat do takového stavu, v němž nejenže cítíte všechny ony příjemné pocity, ale ještě navíc chcete něco příjemného udělat.

Možná se vám to všechno zdá moc složité a neumíte si takový stav vůbec představit. Ve skutečnosti na tom nic vysloveně složitého není a vy se o tom sami přesvědčíte. Protože pokud jaksepatří zalovíte ve své paměti, určitě si vzpomenete na nějaký moment, kdy jste právě v takovém stavu byli. Tehdy to pro vás bylo tak jednoduché a přirozené, že jste si toho ani nevšimli, neuvědomili jste si to, nepřikládali tomu váhu, a dávno jste na to zapoměli. Ale nyní nadešel čas si začít vzpomínat.

Možná to bylo ve vašem dětství, možná v mládí a možná ve zralejším věku, ale určitě to bylo. Ať tak či tak, bylo to období vašeho života, kdy jste byli zdraví, cítili se šťastní, nezávislí a věřili jste v sebe a ve své síly. Toto období mohlo být velmi krátké, ale každý je prožil – včetně vás.

Vzpomněli jste si? Nyní si vybavte jen jeden okamžik z tohoto období, ten pro vás nejpříjemnější. Vybavte si jej beze stesku, lítosti a nostalgie, protože tento okamžik nezmizel beze stop a my právě nyní budeme dělat všechno pro to, abychom jej vrátili a vaše dávno zapomenuté příjemné pocity oživilí a vytvořili z nich váš normální stav.

Dost možná, že to bylo takhle: jih, léto, teplé slunečné ráno, právě vám začíná dovolená nebo prázdniny, vy jste veselí, zdraví, všechno je báječné, cítíte se lehce a svobodně. Jste úplně sami na břehu moře, nikdo vám nepřekáží, nikdo vás ve vašem příjemném stavu nerozptyluje. A ani nikoho nepotřebujete, stačíte si naprosto sami, netrápí vás žádný neklid, nic vás neruší a k vašemu štěstí ani nic nechybí – všechno je tak skvělé. Příjemně hřeje slunce, vlahé moře u vašich nohou šumivě naráží na pobřežní oblázky, kolem je cítit s ničím nesrovnatelná vůně jižních rostlin. Chystáte se vstoupit do této průzračně jasně modré vody a zaplavuje vás předzvěst radosti z koupání.

Ale mohlo to být i jinak: jaro, ráno, kapky padající ze střechy zvoní, ptáci zpívají a vaše duše zpívá s nimi. Stojíte na prahu svého domu, jste uvolnění, dýcháte z plných plic, těšíte se z jasné zeleně stromů, radujete se, že jaro a teplo už je tady, že ve vašem životě právě něco nového začíná. Za chvíli půjdete do obchodu a koupíte si věc, o které jste dlouho snili.

V prvním i druhém případě jsou evidentní jak standardní pocity, tak standardní záměry. Jen si uvědomte jedno: je velmi důležité, abyste nevzpomínali na tyto okamžiky teoreticky a odtažitě. Je nutné se znovu ponořit do onoho stavu, je nutné, abyste si vybavili právě své pocity. A to i s vůněmi, zvuky, krajinou před očima, musíte se snažit rekonstruovat ve svém těle i onen pocit lehkosti, svobody, klidu, uvolnění. Pak budete mít ve své paměti celý komplex potřebných pocitů: polohu, obraz před očima, vůni i záměr. Ale nejhlavnější je nutnost soustředit se na svůj energetický stav, jaký byl v tom okamžiku. Vždyť pokud jste se tehdy cítili šťastní, úspěšní, klidní, svobodní a přitom i zdraví, je to jen doklad toho, že vaše energetika byla tehdy naprosto v pořádku.

Pokud v sobě vyvoláte tyto vzpomínky aspoň jednou, i napříště si pak budete moci natrénovat vyvolání této vzpomínky podle potřeby, abyste vstup do tohoto stavu zcela zautomatizovali. Možná bude stačit, když si vybavíte nějaký detail, například vůni, aby vám okamžitě v paměti vyvstal celý obraz ve své celistvosti. Určitě jste už něco takového zažili: náhodou jste v davu ucítili vůni známého parfému a paměť vám ihned přehrála kousek vašeho života, kdy jste používali tento parfém, nebo epizodu spojenou s touto vůní. Uslyšeli jste dávno zapomenutou píseň – a už je tu asociace:

ihned jste si vzpomněli, kde už jste tuto melodii slyšeli, jací lidé se kolem vás v tom okamžiku pohybovali a s jakou událostí byla spojena.

Takto se můžete za pomoci jednoho elementu naučit si svůj standardní stav vyvolávat. Nyní jej budete mít stále u sebe a on připravený dostavit se k vám na první výzvu. Je zapsán navždy ve vaší představitivosti. A vy už víte, že jakékoliv obrázky, vzpomínky „nežijí“ jen tak leckde, ale v astrálu. Z astrálu je možné je kdykoliv vytáhnout, aby se pak zase vrátily na své místo úplné a nepoškozené.

Když si vyvoláte svůj někdejší harmonický a příjemný stav, vnímejte jej kůží, svaly, všemi póry, celou duší, mozkiem, zkrátka celým organismem a tento stav do sebe vpust'te. To je on, standard, etalon, norma. Nyní už můžete bez problému odlišit normu od patologie. Když budete srovnávat svůj stav se standardem, můžete kdykoliv zaregistrovat cizí vlivy, což vám umožní zachovat si pohodu a zdraví. Když se naučíte v každém okamžiku porovnávat svůj stav s etalonem, vybudujete si ochranu svého vědomí před jeho mutacemi.

Cvičení

Cvik sám o sobě není těžký. Hlavní je vybrat si správně stav. Nyní se používají tato kritéria – musí to být něco, co se odehrálo na reálném místě (nikoliv na místě vymyšleném či viděném ve snu), okamžitá, příjemná vzpomínka, k níž se neváže nic negativního, a pokud možno by v ní neměli vystupovat žádní lidé.

Vzpomínka může být opravdu standardem a bude možné ji využít jako diagnostický a normalizační nástroj, jen má-li právě tyto vlastnosti.

Především je to diagnostický prostředek. Jelikož standardní stav naše psychika vyvolává, existují-li rozdíly mezi běžným (reálným) a rekonstruovaným stavem (vzpomínkami), obrázek standardního stavu se porušuje. Je to přirozené, vždyť pozornost se bezděčně odpoutává. V takovém případě může standardní stav sloužit i jako opěrný bod.

Na druhé straně je to nástroj normalizace. Zde je vše velmi prosté – náš psychoenergetický stav je ve vzpomínkách stabilní. Tudíž při sloučení SS a stavu *ted' a tady* do jednoho celku vítězí standardní stav.

Nesprávné by bylo si jednoduše vyvolávat před pomyslným zrakem obrázek standardního stavu. Správné je ponořit se do něj tak, že vstoupíme do svého tehdejšího těla, ovládaného danými pocity. Pokud vnímáte toto pohroužení se, pak cvičíte správně.

Kontrola

Zapamatovali jste si svůj stav. Zavřeli jste oči. Ponořili jste se do standardního stavu. Když jste v něm pobývali ucítili jste, své hlavní proudy. A paměť tento zážitek uchovala. Nyní se začínáme vracet do *ted'* a *tady* a přitom zachováváme pocit rovnováhy hlavních proudů. Po návratu otevřeme oči.

Pokud byl cvik proveden správně, ihned zpozorujete změnu nálady a nevelkou, ale docela výraznou změnu postoje vůči okolnímu světu. Vlastní tělo začíná vnímat měkčeji, protože část svalového napětí a bloků mizí. A okolní svět se zdá být jasnějším, zaoblenějším, doslova jako by v něm ubylo ostrých úhlů. Efektu bylo dosaženo.

Újma, uhranutí, prokletí – energoinformační útoky

Shrňme to tedy. Nyní se učíte zcela kontrolovat své vědomí, chránit je a osvobodit od patologických vazeb. Už víte, co znamená normální proudění energoinformačních proudů vaším tělem. Můžete je podle své vůle zesilovat nebo zeslabovat. Znáte způsob, jak vyvolat z astrálu standardní stav svého vědomí a své energetiky a využít je k operativnímu porovnání s tím stavem, v němž se právě nacházíte.

Znamená to, že jste se už naučili odlišovat normu od patologie. Takže v kterémkoliv okamžiku se můžete zkontrolovat a zorientovat se, je-li zapotřebí provádět nějaká opatření, abyste byli zase v normálním stavu.

Nyní víte, jak odhalit, že se proud rozptyluje, že je jeho proudění narušeno, znáte pocity v kritických bodech, podle nichž lze toto vše poznat. Také víte, že narušení sestupujícího proudu jsou spojena s tím, že vámi manipuluje patologická energetika lidské společnosti. Velmi často se to stává, když vás společnost jako jednotná oduševnělá struktura chce využít jako pěšáka v nějaké své hře.

Na následujících stupních poznáte, jak společnost po takovém programujícím působení začíná vlastní hru: odvíjejí se události, v nichž se nepřipravený člověk jednoduše ztratí (a v každém případě zcela jistě bude použit v cizím zájmu), zatímco připravený a

gramotný člověk (a takovými se právě stáváte) využije tyto události ke svému užítku a jen ho to posílí – pokud si samozřejmě vybere správnou linii svého jednání. Protože člověk se zpevněnou energetikou je odolný dokonce vůči nejtvrdějším vlivům společnosti.

Také jste se už naučili, že poškození vzestupného proudu jsou spojena s hrubým přímým působením cizí silné energetiky. Právě toto působení je to, které vyvolává újmu, uhranutí, prokletí.

Rozšifrujme si tyto pojmy:

- **Újma** je protržení éterického těla vedoucí ke ztrátě energie.
- **Uhranutí** je vložení cizích patologických energoinformačních konstrukcí do éterického těla člověka.
- **Prokletí** je silná vazba na nějakou energoinformační strukturu nebo podstatu, která vede k permanentní ztrátě energie, což je nebezpečné nejen pro zdraví, ale dokonce i pro život. A to už nemluvíme o tom, že prokletí dokonale zbavuje život úspěchu a těžce poznamenává karmu nejen samotného člověka, ale i celého rodu: vždyť prokletí často pronásleduje lidi po několik pokolení.

Natolik tedy může být nebezpečný hrubý zásah cizí energie do vzestupného proudu. Proto je velmi důležité takové působení rozeznat a neutralizovat okamžitě, dokud ještě nezapočalo své ničivé dílo.

Historiky o vědmách nebo zlém pohledu, jak vidno, zdaleka nejsou jen pohádkami. To, co lidé nazývají *pronikavý, křivý* pohled, je ve skutečnosti schopnost silně energeticky zasahovat do cizích éterických těl.

Ne všechny takové věci se dějí uvědoměle. Samozřejmě i dnes existují, a to hlavně na venkově, čarodějové, vědmy, ježibaby, ovládající různé magické postupy, které zdědili – metody, jimiž lze uhranout sousedku, pokud se z nějakého důvodu znelíbila, připravit ji o zdraví nebo zničit úrodu, popřípadě nechat uhynout dobytek či způsobit řadu jiných nepříjemností jako požár, loupež apod. Navíc nyní leží na pultech obchodů tisíce knížek, ze kterých lze vyčíst a osvojit si fungující postupy bílé i černé magie, a velké množství lidí už tyto praktiky ovládá. Proč by nebylo možné s pomocí magie odstranit konkurenta, zničit dobře prosperující firmu, zmařit čísi

vzkvétající podnik? Ujišťuji vás, že to všechno se s větším či menším úspěchem odehrává přímo před vašimi očima za bílého dne, a to častěji, než si dokážete představit.

Škoda slov, lidé se u nás už dostali k nejrůznější literatuře, ale co se magie týká, zůstali v podstatě negramotní: nevědí, že si podobnými praktikami zatěžují karmu, a to nejen svou, ale i svých dětí, že dříve nebo později se za ně budou zodpovídat vlastní psychice i vlastnímu svědomí.

Ale dnes jsou četné i případy, kdy energoinformační útoky nastávají neuvědoměle. Lidé, již tak činí, nejsou profesionální čarodějové a knížky o magii nečetli. Prostě jen mají schopnost silně působit na okolí negativně nabitou energetikou. S těmito takzvanými všedními újmami se dnes setkáváme na každém kroku.

Vzpomínám si, jak jsme museli jednu mladou spolupracovnici na našem pracovišti zbavovat újmy, kterou na ni uvalil celý ženský kolektiv. Vina této ženy spočívala pouze v tom, že přišla do práce (do jídelny) v moderních extravagantních šatech, které byly poněkud výraznější, kratší a s větším výstřihem, než to vyžadovala pracovní atmosféra kasárenského komplexu. Kromě toho všechny její kolegyně byly ženy, které byly poněkud dospělejší, ne tak přitažlivé jako uvedená mladá dáma. Tu na konci pracovní doby málem odvážela záchranka se srdeční příhodou. Naštěstí, když se víceméně vzpamatovala, mě přišla požádat o pomoc. Bylo to akorát včas: újma se ještě nestačila zakořenit a spustit v organismu nezvratné procesy.

Všední újmy vysílají na své sousedy „mírumilovné“ babičky sedící na lavičce před domem. Zvláště jestli si rády podrbou a poklevetí o všech, kteří procházejí kolem. Ne náhodou se takovým stařenkám lidově říká poslední soud. Újma je často provázena závistí: závistivec se vždycky dívá křivě, zle. A my pak nemůžeme pochopit, proč je nám najednou špatně, odkud se vzala nemoc. Všechno je přitom jasné a vysvětlitelné, jen je potřeba znát realitu vzájemných energoinformačních vlivů; realitu, v níž musíme žít od narození, realitu přelidněného světa.

Proto se budeme snažit dosáhnout energetické gramotnosti. Nebudeme bezhlavě útočit a poškozovat svou nekontrolovanou

energetikou, jak to dělá většina lidí. Začneme svou energetiku kontrolovat, abychom se sami osvobodili a druhým neublížovali.

Jak se ochránit před bezprostředním vlivem a jak jej neutralizovat – to se dozvíte v následující kapitole.

Často pokládané otázky

1) Svůj standardní stav vnímám celkem slabě.

První vjem standardního stavu bývá obyčejně slabý. Je to dáno tím, že vaše momentální nálada a stav ze vzpomínek se výrazně liší. Provedte proceduru normalizace a uvidíte, že se vnímání standardního stavu zvýrazní. Ostatně existující, náhle se rodící narušení standardního stavu je dokladem problému, který bude možná zapotřebí řešit.

2) Nemohu vybrat skutečně radostný standardní stav, jenž by ve mně vyvolával nadšení, jásot...

To vůbec není nutné. Takový SS vás bude nutit, abyste se při jeho použití dostali do stejně rozjařeného stavu, což asi nebude adekvátní chování ve vztahu ke každodennímu životu. Vyberte prostě vzpomínku s dobrým, příjemným stavem. To bude úplně stačit.

3) Vybírám si SS, ale je až z daleké minulosti.

Nic se neděje. Co je hlavní, abyste si jej mohl dobře vybavit. Naopak to může mít i dodatečný pozitivní efekt – sotva se už může změnit pod vlivem aktuálních zážitků, což znamená, že bude velmi stabilní.

4) Do mého standardního stavu jsou zapojeni další lidé.

To je nežádoucí. Zvláště jedná-li se o lidi, se kterými jste aktuálně ve styku. Co když se s tím člověkem pohádáte nebo vznikne důvod se o něho strachovat – naše vztahy ke známým se neustále vyvíjí a mění. Pokud bude váš SS spojen s aktuálním vztahem, bude nestabilní a nemusí plnit svou funkci.

Téma 7:

Narušení senzorické architektury psychiky a boj proti nim: energoinformační útoky a jejich odstranění

Energoinformační útoky jsou odolná narušení senzorické architektury psychiky, která vznikají, když si subjekt slabě uvědomuje psychickoenergetické zásahy od jiného.

1. újma a přísátí – diagnostika a protiopatření
2. programování – diagnostika a protiopatření
3. uhranutí – diagnostika a protiopatření
4. prokletí – diagnostika a protiopatření

Ochrana před energoinformačními útoky

Žijeme v agresivním prostředí pod stálými energetickými útoky, dokonce i když to vůbec nevnímáme a nevíme o tom. Nepřipravený člověk nejčastěji vnímá až důsledky takového působení, jako je nemoc, neúspěch, vlastní neadekvátní chování. Velmi agresivní jsou veškeré politické struktury a společenské organizace.

V minulé kapitole jsme hovořili o tom, jak poznat, že máme co do činění s agresí zvenčí a jestli byla poškozena naše energetika. Nyní je načase dozvědět se, co s důsledky takových nežádoucích zásahů dělat, jak se jich zbavit a jak se po energoinformačním útoku dostat opět do normálního stavu.

Pokud budete postupovat správně, budete-li si pamatovat, že jste především energoinformační bytost a teprve pak bytost sociální, budete-li udržovat správnou energetickou výměnu se zemí a vesmírem a naučíte-li se osvobodit od patologických vazeb s fyzickým světem, pak postupně zcela jistě upevníte svou energetiku do té míry, že se vás žádná agrese nedotkne a budete dostatečně odolní. Prostě pokud si osvojíte všechny metody, které přináší tento stupeň. Ale během práce na své energetice přece jen budete stále ještě ohroženi. Proto je třeba útok včas odhalit a uvědoměle jej odrážet.

Obvykle nejsou tyto energetické zásahy až tak výrazné. Každý den se setkáváme s množstvím takových drobných výpadků a průniků do našeho energetického obalu, které našemu zdraví nemohou vážně ublížit. Ale i tyto drobné jevy mohou normálnímu procesu růstu, rozvoje, budování energetiky, procesu posilování bránit. Alegoricky to lze vyjádřit následovně: chceš-li uběhnout maratón, všímej si na cestě i malých kamínků, jinak si zákonitě zlomíš nohu.

Takže už víte, že útoky bývají hrubé, emocionální, napadající vzestupný proud energetiky, ale i jemnější, pronikající do struktury vědomí jako vedlejší programy a kódy. V této kapitole budeme hovořit o obou typech.

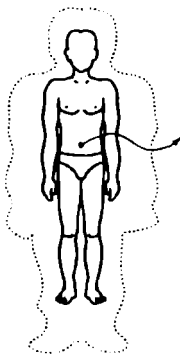
Nejprve si podrobněji vysvětlíme to, jaké útoky existují obecně. Zde je klasifikace energoinformačních útoků:

1. přímý energetický průlom (újma) a energetické přísavky (vampyrismus)
2. programování (manipulace)
3. vložení samostatné energoinformační konstrukce do éterického těla (uhranutí)
4. připojení k nezávislé energetické podstatě nebo struktuře (prokletí)

Daná klasifikace předkládá útoky od nejméně škodlivého (újma) až k nejnebezpečnějšímu (prokletí). Čím vyšší je forma újmy, tím je práce na jejím odstranění složitější. Ale pro nás není nic nemožné. Proto odhodme stranou všechny obavy a pochybnosti a pohlédněme do očí nebezpečí s jasným přesvědčením, že zvítězíme.

Začneme tím nejjednodušším.

Krok 13: Přímý energetický průlom a vampyrismus – diagnostika a protiopatření

Obr. 42. Vampyrismus. Neviditelná přísavka pulzuje, a tím odčerpává z člověka životně nezbytnou energii země.

Už umíte určit dobu, kdy je zapotřebí odhalit poruchy ve svém energetickém systému: podle toho, když cítíte, že jste se vzdálili standardnímu stavu, a podle stavu kritických bodů na vzestupném a sestupujícím proudu.

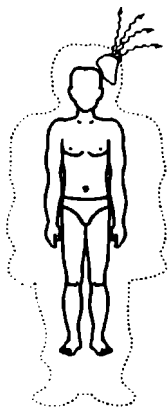
Pokud jde o *újmu*, sestupující proud se náraz rozptyluje, při *přísátí* (*vampyrismu*) se citelně zmenšuje vzestupný proud. Přímý energetický průlom je vyvoláván silným proudem energie, vytékající čakrou 4. řádu člověka, kterého máte v zorném úhlu. Tento proud může prorážet éterické tělo a tímto otvorem odtéká energie sestupujícího, kosmického proudu (k tomuto úniku obvykle dochází v horní polovině trupu) – v tom případě se jedná o *újmu*. Pokud se proud z čísi čakry 4. řádu jakoby přisává k vašim spodním čakrám a vyvolává významnou ztrátu energie vzestupného proudu – mluvíme o vampyrismu (obr. 42).

Při zjištění úniku z jednoho nebo druhého proudu je třeba brát v úvahu, že na energetické útoky upozorňují i konkrétní symptomy vašeho organismu. Nemoc ještě nepropukla, ještě se necítíte fyzicky nijak zle, ale už máte divný pocit, že něco není v pořádku. Všimněte si některých pocitů, podle kterých lze také určit diagnózu. Při *újme* se člověk dostává do stavu jakési strnulosti, je jakoby duchem nepřítomen, propadá se do prostoru, do sebe a uvnitř jakoby tuhne. Při vampyrismu se prudce zhoršuje nálada a objevuje se slabost, jako byste právě ukončili namáhavou fyzickou práci – ryli zahradu nebo vykládali vagony. A zatím jste jen půl hodinky klábosili s přítelkyní.

Všimněte si svého těla a naučte se registrovat i ty nejmenší příznaky, nad kterými jste dříve mávli rukou a říkali: „To je hloupost.“ Nyní víte, že to žádná hloupost není, že vás tělo vyzývá, abyste přijali příslušná opatření. Pokud náhle nejste nějak ve své

kůži, nevíte, do čeho se pustit, jak stát, jak si sednout, a ať se vrtíte, jak vrtíte, pohodlnou polohu nenacházíte – věřte, že to není jen tak. Tělo začíná cítit nepohodu způsobenou vnějším zásahem dříve než rozum. Jestliže si budete svého těla vážít, důvěřovat mu, pak vám samo napoví, kde hledat nepřítele. Vždyť takové záležitosti, jako je vampyrismus a újma, mají za následek nejen zhoršení nálady, ale jsou provázeny celým zástupcem nemocí – od neurodermatitidy a neurovegetativní distonie po nádory a tuberkulózu.

Takže za pomoci výše uvedených metod u sebe odhalíte bez obtíží újmu i přisátí. Ostatně vaše znalosti a dovednosti jsou už natolik dostatečné, abyste uměli sestavit diagnózu nejen pro sebe, ale i pro jiného člověka. Už jste se přece naučili cítit pole rukou. Budete-li tedy ohmatávat rukou jiného člověka a zjistíte v něm jakousi prohlubeň, kde mizí pocit pružnosti a ruka se kamsi propadá, nenarazili jste na nic jiného než na újmu (obr. 43).

Obr. 43. Újma. Vřídek, otvor, nezahojená rána v obalu éterického těla způsobí, že člověk ztrácí energii vesmíru.

Pokud vaše ruka narazí na oblast, kde se přisála „přísavka“, na dlani ucítí pobodávání a místo pocitu pružnosti se setkáte s pocitem „rozoraného“ pole.

Pokud jste už dobře zvládli vidění éterického těla a umíte zaostřit svůj zrak na vnímání aury, uvidíte, že se aura rozptyluje v dolní polovině éterického těla (pod pupkem nebo na stejné úrovni na zádech), je-li přítomna přísavka, ovšem v případě újmy je aura zeslabená v horní části těla.

Chci jen upozornit: jestliže jste odhalili podobné útoky u jiného člověka, nespěchejte s jeho léčbou, abyste si nenadělali trhliny ve vlastní energetice. Jak už byla řeč, bez speciální přípravy to pro vás může být velmi nebezpečné. A léčený člověk se může bezděky stát na vás závislým. Aby se to nestalo, naučte jeho samého, jak se vypořádat s přísavkami a újmami. Ale nejprve se to musíte naučit vy. Nyní přikročíme k výuce.

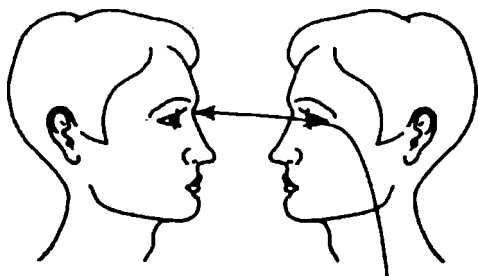
Existuje několik metod, jak se bránit újmě.

1. Vynucená normalizace sestupujícího proudu. Nejprve je třeba se dostat do standardního stavu, silou vůle se zbavit strnulosti, která újmu provází, a potom doslova prorážet proud směrem dolů podél páteře. Tato metoda je účinná, je-li újma ještě slabá a navozená nepříliš energeticky silným člověkem, jehož zlý pohled není až tak zákeřný. Při obnovení toku sestupujícího proudu se místo proniknutí zaplní energií a samo se zacelí.

2. Pokud je újma vážnější a první metoda nepomáhá, rychle si vzpomeňte, jak jste prodlužovali éterické tělo své ruky, když jste se natahovali ke vzdáleným předmětům.

Tehdy jste neprováděli nic jiného, než že jste na dva tři metry před sebe namířili proud své energie. Přesně tak můžete zvětšit libovolnou část svého éterického těla. Soustředíte svou energii do místa zasaženého újmou, a přitom tím směrem protahujete své éterické tělo, a vyplníte jím otvor (který újma vytvoří, jak víme, v oblasti čakry višuddhi nebo ádžňá). To opakujte tak dlouho, dokud jasně neucítíte, že se kontury vašeho energetického obalu vrátily do normálu.

3. Jestliže se vám podařilo újmu odhalit v době, kdy na vás začala působit, máte ohromné štěstí: můžete prověřit své energetické možnosti ihned. Například jste v davu uviděli jakousi nepříjemnou babku (náhoda? Náhody se nedějí!), která vás propichuje očima, jako když se jí na vás něco nelíbí, a zároveň jste ucítili, jak pod jejím pohledem upadáte do podivné strnulosti a vaše aura doslova roztává – tady neztrácejte čas a jednejte. Nejjednodušší je namířit do čakry ádžňá agresora silný proud energie z vaší stejnojmenné čakry (obr. 44). Dočasně to útočící vliv zablokuje, a to vám umožní provést odvetné opatření s minimálními ztrátami. Jen to, prosím vás, nepřehánějte, a na nebohou stařenku svou energetikou příliš netlačte.

Obr. 44. Přímý útok - silný proud energie z vaší čakry ádžňá zablokuje tryskání cizí energetiky.

Jinak se budete podobat tomu odvážlivci, jenž se rozhodl vylekat chuligána, který ho pronásledoval, policejní píšťalkou a nakonec ho to tak uchvátilo, že se za vyděšeným útočníkem rozběhl s křikem a hrozbami. V takovém případě se vy sami dopouštíte zlého pohledu a osvojujete si návyk ubližovat lidem bez příčiny. Upozorňuji, že si jen těžko potom opravíte svou karmu.

Nyní se seznámíme s opatřeními proti vampyrismu.

1. Pokud upír není příliš silný a přísál se nedávno, je snadné se ho zbavit s pomocí jednoduchého postupu – a tím je dočasné zastavení vzestupného proudu. K tomu, jak víte, stačí jen při nádechu zadržet dech. Přísavka pak sama upadne.

2. Jestliže se přísavka nezachytila příliš hluboko, a navíc se to stalo poměrně nedávno, i v tomto případě se stačí soustředit na vnímání obrysů svého éterického těla a prozkoumat, zda nejsou porušeny. Jakmile se soustředíte na své éterické tělo a začnete kousek po kousku zkoumat jeho obrysy, ihned ucítíte, kde došlo k narušení a v jakém místě energie uniká (jak víte, upíři se přísávají ke spodním čakrám manipúra nebo svádhisthána). Jakmile odhalíte místo úniku, můžete tam nasměrovat dodatečnou energii (zase si vybavte pocity, které jste měli při prodlužování éterické ruky). Opakujte to tak dlouho, dokud nedosáhnete jasného a zřetelného pocitu, že obrysy vašeho éterického těla jsou opět v pořádku.

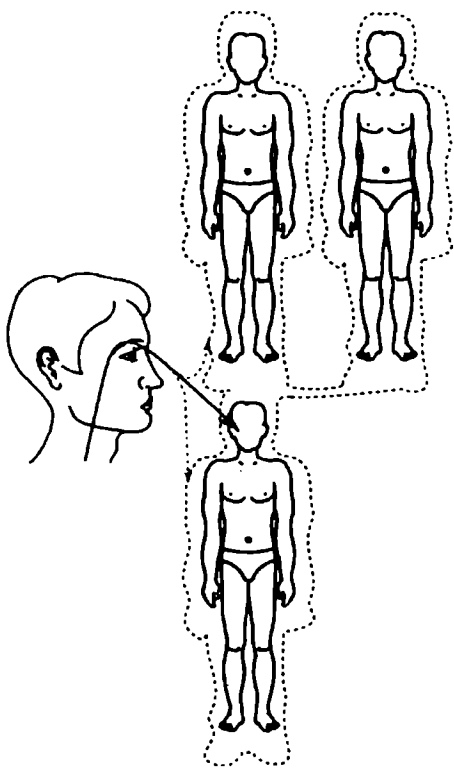
3. Jestliže předcházející metody nepomohly, svědčí to o tom, že upír je dost silný a už se stačil přísát dostatečně hluboko. V takovém případě je třeba sáhnout k „těžšímu kalibru“. Provádí se to následovně. Nejlepší bude, pokud zůstanete o samotě v tiché místnosti, uvolníte se a odeženete nepotřebné myšlenky. Pak musíte odtrhnout, odříznout nebo jinak odseknout přísavku. Soustředte se na pocity svého éterického těla, prověřte jeho kontury a nalezněte místo, kde je přísavka zachycena a kudy uniká vaše energetika. Nyní vnímejte tuto přísavku jako zcela hmotný provaz, lano nebo cokoliv, co vám intuice napoví. Potom, opět po poradě se svou intuicí, jednejte tak, jak byste postupovali, kdyby to bylo skutečné lano, které je třeba uříznout. Nástroje můžete použít podle libosti – například meč, pilu nebo sekeru – a přísavku odseknout. Pokud to meč ani sekera nejsou s to udělat, vezměte na pomoc laserový

paprsek, plamenomet nebo raketu. Obecně vzato můžete použít jakoukoliv zbraň, kterou dokážete jasně a zřetelně vnímat – vymodeluje ji vaše éterické tělo. Sekejte, řežte, palte do přísavky do té doby, dokud nebudete mít jednoznačný pocit, že upadla a že kontury vašeho éterického těla jsou opět normální a rána se zacelila.

4. Je třeba ale počítat s jedním: odseknutím přísavky čištění nekončí. Protože i useknutá se bude nadále za vámi táhnout prostorem a bude se snažit přisát znovu. Abyste zabránili upírovi znovu se zachytit, lze připojit odříznutý provazec k upírově čakře manipulá, čímž vznikne jakási smyčka. Pokud se vám to z nějakého důvodu nedaří, zahrabte oddělenou přísavku hluboko do země – tak hluboko, jak vám to půjde (přirozeně ve vaší představivosti, reálnou jámu kopat nemusíte). Upír se k vám potom bude sotva chtít se svými chapadly znova přiblížit.

5. Když se vám podaří rozeznat upíra v okamžiku, kdy se na vás snaží přichytit (například hovoříte s nějakým člověkem a náhle cítíte, jak na vás zničehonic padá únava), v zájmu sebeobranu je nejlépe postupovat následovně: okamžitě vytvořit silný energetický proud ze své čakry ádžná doslova jako paprsek světloometu, a tím paprskem spojit éterické tělo upíra s éterickým tělem jiného blízkého objektu (obr. 45). Hodí se k tomu strom, zvíře, náhodný kolemjdoucí. Nikomu tím neublížíte: tato vazba se téměř ihned přetrhne, ale vy za tu dobu stihnete sféru vlivu upíra opustit.

Přesto je ale potřeba tuto metodu používat velmi opatrně: lze ji provádět jen v tom případě, když jste přesvědčeni, že jste vysáván uvědoměle, že daný člověk velmi dobře ví, co dělá, neboť je zvyklý se napájet z cizích zdrojů. Jinak překročíte hranice nutné obrany. Pokud se na vás někdo napojil náhodou jen proto, že je v daném okamžiku energeticky vyprázdňený, pak je jeho vampyrismus neuvědomělý. Takového člověka může váš paprsek „světloometu“ ohrozit, neboť v tomto případě od vás může utrpět újmu. Opět musím připomenout, že si takovým nesprávným jednáním můžete i vy ublížit a poškodit vlastní karmu.

Obr. 45. Proudem energie ze své čakry ádžná můžete spojovat dohromady éterická těla několika lidí doslova jako laserem.

Cvičení

Vraťme se ještě jednou k fenoménům, jako je *újma* a *přísavka*, jejichž povahu lze odhalit z běžnějšího úhlu nazírání.

Dejme tomu, že člověk zažil emocionální vypětí, když, aniž si to uvědomil, dost citelně ranil emocionálním útokem podvědomí jiného člověka například neupřímnou lichotkou ve vztahu k něčemu důležitému. Ostatně, hned na něco takového zapomínáme a dál už se na to nepamatujeme. Je to klasická situace, tisíckrát popsaná v ezoterické literatuře jako příklad újmy, že ano? Pojdme zjistit, co se přitom děje s naší psychikou.

Soustředíme se na to, co je pro nás obvyklé a důležité, a současně vnímáme nepřátelství toho, s nímž se bavíme.

Vytváří se vazba: část těla-nepřátelství-ztráta bezpečnosti -agrese. Někaká část našeho éterického těla je nám nepříjemná a my se podvědomě snažíme si toho nevšímat, jak to děláme v případě jakékoliv malé nepohody. Co se nepřátelského člověka týká, rozloučili jsme se s ním a pustili ho z hlavy. Projekce našeho těla nám ovšem zůstala.

Nepohodu v traumatizované části těla ale cítíme pořád, trvá pocit nebezpečí a brzy přichází na řadu psychosomatická choroba – a i kdyby ani nevznikla, podstatně se nám zhorší nálada. Můžeme spolehlivě prohlásit, že nám byla způsobena újma. Takových momentů, při kterých je působena újma, je mnoho. Tato narušení se dá krásně odhalit a odstranit energoinformačními metodami.

Újmu definujeme jako narušení vnímání některého z elementů senzorického obrazu psychiky, především tělesné projekce (ET), které je podporováno pocity nepohody, jež se v něm projekčně zafixovaly.

Mechanismus vzniku vampyrismu, přísavky, je poněkud jiný. Představme si rozhovor s člověkem, jenž pro vás představuje zdroj nepříjemných, nežádoucích emocí, pocitů či slov. Zdůrazňuji, že *zdroj, příčinu* vašich nepříjemných pocitů. V daném okamžiku se cítíte báječně. Tedy cítili byste se tak, kdyby se vás onen člověk nesnažil přimět k nepříjemným skutkům nebo pocitům. Možností k tomu je mnoho. Přitom vůbec není nutné, abyste si uvědomovali, co se děje, popřípadě aby ten člověk používal slova – cítíme přece jiného člověka energeticky, aniž se na něho přímo díváme, a stejně tak registrujeme jeho mimiku a gestikulaci.

O co jde: jste v báječném stavu, a přitom v kontaktu s člověkem, který vás nutí tento stav změnit. Přirozeně tím váš stav zhoršuje, přičemž jemu je lépe a lépe –vždyť proto s vámi hovoří a vaše reakce (pro vás nepříjemná) je pro něho nezbytná ke zlepšení stavu vlastního.

Z energoinformačního hlediska zažíváte úbytek energie, kterou získává váš spolubesedník. Tento jev se nazývá *vampyrismus* nebo *nerovnoměrná výměna energie*. Přitom se porušují obrysy éterického těla.

Něco podobného se v sociálním životě odehrává poměrně často a lze to docela dobře řešit s pomocí hlavních proudů; ale ne každá epizoda nerovnoměrné výměny energie končí vytvořením stabilní přísavky. K tomu jsou zapotřebí ještě další okolnosti, jež vedou ke stabilizaci výměny energie. Některý z pocitů, které se objevují při vampyrismu, byste měli mít prakticky pořád (jinak budete cítit odtok, sotva na související téma jen pomyslíte). Který konkrétně?

Dejme tomu, že člověk, jenž je strůjcem nerovnoměrné výměny energie, je spojen s vaší prací nebo rodinou. Všechny naše plány se pojí s jednou z těchto sfér. S každou myšlenkou na práci kupříkladu si zákonitě vybavíte tohoto člověka a vzpomenete si na jeho požadavky – a opět přicházíte o energii. Zdůrazňuji, že můžete klidně myslet na něco příjemného, například na výplatu, ale tuto myšlenku otravuje podvědomá přítomnost upíra, který se zjevuje v zákoutích vaší paměti jako nedělitelná součást pojmu *práce*.

Druhá varianta – konkrétní případ nerovnoměrné výměny energie jste si zapamatovali v souvislosti s nějakým pocitem nebo aktivním komplexem, který tvoří nedělitelnou součást vaší psychiky; například pocit, že máte příliš dlouhý nos nebo že rádi spíte. V takovém případě se také může vytvořit přísavka.

Není nutné připomínat, že se to v běžném životě stává často. Jeden člen rodiny utlačuje jiného nebo prostě parazituje na jeho psychice, jak to bývá v rodinách s despotickým členem. Nevyvážený a nevypočitatelný „vedoucí“ posiluje své ego tím, že utlačuje podřízené. Přísavka může být nastavena i neverbálními technikami, jak psychologickými, sugestivními, tak bioenergetickými.

Uveďme si definici vampyrismu: je narušení sensorického obrazu psychiky, a především celé tělesné projekce (ET) vyvolávající nepohodu, přičemž toto narušení je podmíněno projekcí vnějšího zdroje. Přísavka je diskomfortní narušení sensorického obrazu psychiky, a především tělesné projekce (ET), které přetrvává díky tomu, že v projekčním obsahu psychiky se neustále vyskytuje zdroj nepohody.

Rozeznat újmu a přísavku (vampyrismus v nejrůznější formě jste se už učili rozeznávat, když jste pracovali s kontrolními body hlavních proudů) je poměrně snadné: újma se projevuje nepohodou,

kteřá zůstává jako produkt společenského kontaktu a existuje samostatně, zatímco přísavka je pocit ztráty energie a oslabením, jež roste při vzpomínce na rozhovor. Takže metody diagnostiky jsou docela jasné. Vlastní kontrolu lze provést jak s pomocí standardního stavu, tak zkontrolovat své pole rukou a uvidět změny jako narušení aury.

Když zjistíte narušení, zkuste použít odvetná opatření. Jsou stejně jasná a orientovaná buď na narušení energetického stavu toho, jenž na vás působí, a to tak, že se přeruší jeho kontakt s vámi, nebo na obnovení sensorické struktury vašeho éterického těla a jeho obrysů. Takový přístup je mnohem výhodnější než psychologický, který se orientuje na chápání, a to jak v rychlosti působení, tak v tom, že nejsou nutné mučivé vzpomínky a není třeba ze střípků skládat ucelený obraz.

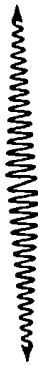
Kontrola správnosti vykonávaného cviku je jednoduchá, neboť zbytková nepohoda zcela mizí.

Krok 14: Programování – diagnostika a protipatření

Následující etapa, jež na vás čeká, vám přináší metody odvetných opatření proti programování.

Jak už víte, programování je vyvoláno energoinformačním proudem spodních čakr, orientovaným do horních čakr jiných lidí. Programování může probíhat uvědoměle i neuvědoměle, pro oběť v tom ale není žádný rozdíl: v obou případech se cítí špatně (obr. 46,47).

Programování narušuje rovnováhu hlavních energetických proudů, má za následek podvědomou nepohodu a neadekvátní jednání, ale je těžké je v těle odhalit podle přímých pocitů, protože programování nevyvolává jasné jednoznačné změny nálady. Ano, pokud se převedete do standardního stavu, můžete mlhavě pocítit, že se v proudění vzestupného a sestupujícího proudu cosi změnilo a že už neodpovídají standardu.

Obr. 46. Program. Chomáč pole je významově totéž jako cizí mikroschéma.

Obr. 47. Program v lidském těle. Žije si v éterickém těle jako parazitický červ a přitom toto tělo přeprogramovává k obrazu svému.

Programování lze odhalit i podle toho, že myšlenky náhle začínají plynout úplně jiným korytem a bez zřetelných příčin se vám mění nálada. Například jste přemýšleli o pěkném počasí, o dovolené, měli jste radost ze života a náhle se cosi zvrtno, cosi vám pokazilo náladu, počasí už vám nepřináší radost, přemýšlíte náhle o tom, že máte malý plat a výplata nechodí pravidelně.

Programování se nejzřetelněji projevuje tím, že nutí k činnosti. Přičemž k takové činnosti, o níž se pak člověk vyjadřuje slovy: „Jak jen jsem to mohl udělat?“ nebo: „Kam jsem to jen dal hlavu?“ Hlava přitom byla tam, kde vždycky, jen byla podřízena jinému programu a ten doslova nutil člověka jednat proti jemu samému, dělat to, co se dělat nemá, a co je dokonce škodlivé. V takovém okamžiku jako by člověka ovinula a táhla za sebou jakási moc, proti které nemá sílu bojovat. Přitom v hloubi duše člověka obvykle zůstane matný, sotva zřetelný pocit, že dělá něco špatného. Ale mocný cizí program potlačí tento jeho vnitřní hlas, aby jej nebylo slyšet.

Když se naučíte dostatečně vidět auru, budete moci spatřit, co se odehrává v okamžiku programování: potřhané, nepropojené chomáče aury – programovací energoinformační struktury – velmi rychle pohlcují horní čakry člověka, jenž je terčem programování.

Až budete mít jistou zkušenost, budete moci rozeznat lidi, kteří se stali obětí programování. Čerstvé následky programování (*zaříkávání* nebo *zaklínání*) lze zjistit podle toho, že proudy energie lidského těla se nijak nemění v závislosti na nádechu a výdechu. A kromě toho se naprogramovaný člověk chová jako loutka, jako by nebyl sám sobě pánem. Jeho jednání je nelogické, nelze je nijak objasnit, on sám neví, co chce, jedná jakoby pod vlivem nějakých absolutně nerozumných pohnutek. O takových lidech se říká, že „nemají kouska rozumu“. Správně, vlastní rozum v hlavě nemají, protože jim vládne rozum jiný – rozum toho, kdo je programuje.

Když odhalíte takového člověka, můžete mu poskytnout první pomoc: naučte ho, jak proti programování bojovat. Ale vy sami tyto metody na někom jiném nepoužívejte, aby se na vás dotyčný nestal závislým. Používejte je pouze na sobě a jiné informujte, jak si mohou pomoci sami.

Odstranění programování

Když tedy, odhalíte programování, musíte okamžitě posílit oba proudy, jak jen to půjde, a to jak vzestupný, tak sestupný. Setrvejte v takovém režimu pět deset minut a mohutný proud vaší energie odstraní útržky cizích programů sám. Pokud k programování ještě nedošlo, ale vy už jste pocítili nebezpečí, že se tak brzy může stát, můžete použít stejnou metodu; ta vás ochrání před vložením cizích programů.

Po takovém zesílení intenzity proudů je třeba vstoupit do standardního stavu a naladit sílu proudů na normální harmonickou úroveň. Potom se na krátkou dobu uvolněte a ještě jednou zkontrolujte svůj stav. Co když tam něco zůstalo a pokračuje ve zhoubném díle? Provádějte cvičení s posilováním proudů tak dlouho, dokud všechny cizí programy nelikvidujete. Přistupujte k tomu s největší vážností; vy přece nevíte, jaký program byl do vás vyslán. Co když vás nejen navede na nelogické jednání, ale ještě s sebou přinese vážnou nemoc nebo zahájí proces sebezničení? Bude nejlepší, pokud se pustíte nejen do zesilování proudů, ale ještě si uvědomíte, kam vás cizí program naviguje a jaké činy, které vám

nejsou vlastní, vás nutí uskutečňovat. Zamyslete se, jak to všechno odlišíte od toho, co chce vaše skutečná podstata.

Už jsme uváděli případy, kdy nás někdo jakoby s sebou táhne na návštěvu, na kterou se nám vůbec nechce. Ale jakási síla nás tam táhne proti naší vůli. To se často stává mladým lidem, zvláště těm dobře vychovaným a poslušným, pro něž je cizí mínění vždy autoritou: zvláště pokud je to mínění člověka staršího, než jsou sami. Uvědomte si, že ani starší a zkušenější lidé nevědí vždy, co je právě pro vás to nejlepší.

Lépe než vy to totiž neví nikdo a ani to vědět nemůže. Tudíž pokud vás kdosi naléhavě přemlouvá jít někam, kam jste vůbec jít nechtěli, nebo trvá na tom, že byste měli jít studovat právě tuto školu či vzít právě tuto práci, je velmi důležité se včas zastavit a uvědomit si: já tam nechci, protože se chci věnovat něčemu docela jinému.

A jestliže vás někdo ujišťuje, že zná život nejlíp, a přitom vám vnucuje svůj způsob života a svůj model chování, vězte, že máte co do činění s uvědoměným programováním. V přítomnosti takového člověka zesilujte proudy a trvejte na svém. Ne z pouhé paličatosti a jen tehdy, pokud skutečně cítíte, že potřebujete něco docela jiného. Vyhybejte se tomu, abyste oponovali jen z furiantství, z potřeby protestovat někomu natruc – tak se z vlivu cizího programování nejen nedostanete, ale navíc napácháte škodu, když podniknete nesprávné kroky a učiníte špatná rozhodnutí.

Cvičení

Úhel pohledu je zase nutné rozšířit. Dejme tomu, že jste padli do rukou zkušenému obchodnímu cestujícím (nebo třeba falešnému hráči, nebo se jednoduše díváte na sugestivní reklamu, jakých je nyní v televizi plno), jenž velmi dobře zná psychologii a často používá takové metody, jako je sugesce nebo neurolingvistické programování. Cítíte snad přitom nepohodu? Ne, vůbec ne! Ona osoba přímo září laskavostí a energií, získává si zcela vaši pozornost a informace podává přesvědčivě. Z hlediska energetiky stojíte přímo pod sprchou ze vzestupného proudu a současně pociťujete jakýsi deficit vlastního sestupujícího proudu (pozornost je odpoutána). Co ve vás po takové komunikaci zůstane z hlediska psychoenergetiky?

Po kontaktu se na senzoričtém obraze naší psychiky objeví nový komplex, který se projeví ve způsobech, vztazích a pocitech. Od vašich vlastních struktur se liší jen tím, že není produktem vaší zkušenosti. Nevíte nic o kvalitě zboží kromě toho, co vám navyprávěla ona osoba. Ani vlastně nemáte potřebu si danou věc kupovat (nebo jednat daným způsobem), jen vám v podvědomí uvízlo přání, vyzářené induktorem v okamžiku, kdy byla vaše pozornost odpoutána jinam. Tento komplex mění váš stav, proces myšlení, a asociativní vazby orientuje ve směru daném programem.

V tomto posledním případě máme co dělat s programem, průnikem cizího komplexu do senzoričtého obrazu psychiky, jenž podporuje to, že vaše myšlenky byly odvedeny do cizího koryta. Energeticky se skládá především ze sestupujícího proudu a v momentě aktivity se projevuje jako průnik do neustále přítomné projekce – do éteričtého těla. Definici ještě rozšíříme.

Program je narušení senzoričtého obrazu psychiky, které nevyvolává nepohodu a má podobu komplexu, jenž není spojen s osobní zkušeností subjektu a existuje díky orientaci psychické činnosti určitým směrem.

Diagnostické metody jsou přirozené a zřejmé. Program bude vnímán jako směr myšlení pro vás netypický a lze jej ucítit rukou jako „načechraný“ průnik do éteričtého těla (nejčastěji na úrovni hrudníku). Vizualně jej lze zaregistrovat jako zvětšenou mlhovinu aury v oblasti hrudníku.

I metody boje s programem jsou jasné. Na rozdíl od následků kvalitního kontaktu program nemá podporu vašeho systému motivace, vašemu obrazu světa se nepodobá a není s vámi propojen energeticky ani logicky. Tudíž je třeba aktivovat vlastní senzoričtý obraz, aby se zavlečená struktura smazala. Lze to udělat tak, že posílíme hlavní proudy a nějakou dobu je udržíme v zesíleném stavu.

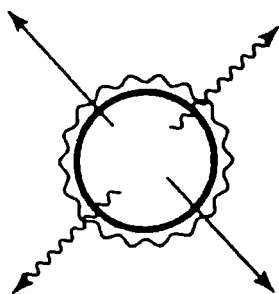
Zaregistrujte svůj stav po půlhodinovém nepřetržitém sledování reklamy, popřípadě nějakého agitačního programu nebo po besedě s obchodním cestujícím. Vyhodnoťte směr myšlenek a náladu. Nyní zesilte hlavní proudy na nejvyšší možnou míru a asi pět minut je držte v tomto stavu. Přestaňte se soustředit a ještě jednou analyzujte svůj stav. Překvapí vás, že si na reklamu (nebo rozhovor) už ani

nevzpomenete – složité a barvité mámení prakticky beze stopy zmizí, a ve vaší paměti po něm zůstanou sotva jeden dva rozumné argumenty.

Krok 15: Průnik do éterického těla – uhranutí

Diagnostika a protiopatření

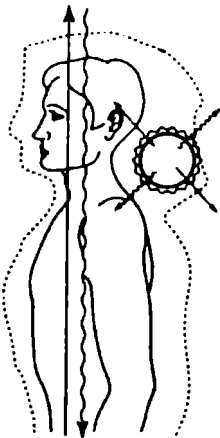
Dalším útokem z hlediska složitosti je zavádění cizích energoinformačních konstrukcí do éterického těla neboli *uhranutí*. S uhranutím se naštěstí setkáváme daleko méně často než s újmou nebo programováním. Neboť újma nebo programování mohou být důsledkem náhodného, neuvědomělého jednání, zatímco uhranutí dílem náhody není. Uhranutí je vždy výsledkem působení zlého úmyslu jedince, které má za cíl způsobit druhému něco zlého (obr. 48,49).

Obr. 48. Uhranutí.
Energoinformační organismus
s vlastním programem, jednající
ve svůj vlastní prospěch.

Neznamená to, že uhranout mohou pouze černí mágové a čarodějové. Denně si navzájem působí uhranutí naši spoluobčané, obyčejní lidé, kteří jednoduše netuší, co činí, neboť nevědí, že to, co provádějí, je uhranutí. Při domovních hádkách po sobě lidé bohužel velmi často vrhají replikami typu „kdybys chcípnul“, „kdyby ti ruce upadly“, „kdybys tak spadl a natloukl si“, „kdyby tě klepla pepka“ atd. neboť variant je mnoho. Výsledkem takových nevinných slovních

obratů je uhranutí. Tato přání všeho zlého, zvláště jsou-li pronesena emocionálně, plamenně a se zápalem, se formují do samostatných energoinformačních konstrukcí a pronikají do éterického těla člověka, jemuž byla adresována.

Obr. 49. Uhanutí v lidském těle.
Jako nádor se živi jeho energii
a ničí vše kolem sebe.

Uhanutí může ničit zdraví, ale i vést k neúspěchu v určité oblasti vztahů s jinými lidmi, popřípadě se může přenášet na druhé. (Víte přece, že jsou lidé, o nichž se říká, že nosí jen smůlu. Tito lidé přitom mohou být dobří a laskaví, ale jsou uhanutí.) Ucítit uhanutí na sobě je poměrně složité. Uhanutí je pro svou oběť neviditelné, neboť oběť nemá žádné viditelné a určité příznaky. Uhanutí se může projevovat různě v závislosti na individuálním případě. Je třeba mít na zřeteli, že vždy vyvolává změnu oproti předcházejícímu stavu. Ale problém je v tom, že tyto změny se velmi podobají změnám přirozeným.

Pokud jsou všechny předcházející případy energoinformačních útoků provázeny nepřirozenými změnami v oběhu proudů, pak se v tomto případě se na první pohled nic neděje. Může se vám změnit nálada, způsob myšlení, ale vy nemusíte zpozorovat, že je to spojeno s uhanutím. Proto abyste mohli uhanutí odhalit, je nutné, a to opakují, pozorněji sledovat svůj stav. Všechno to, co dříve v našem stavu nebylo a nyní se objevilo neznámo odkud, může znamenat uhanutí. Zvláštní ostražitost musí vyvolat, pokud vás náhle začíná něco trápit, přičemž není jasné, co to je, nebo jestliže zničehonic propadáte malomyslnosti a chmurným myšlenkám.

Nejspolehlivějším způsobem, jak odhalit uhanutí, je navození standardního stavu a detailní revize éterického těla, nálady, myšlenek. Když se na sebe díváte jakoby ze strany, z úhlu standardního stavu, zaregistrujte všechno, co tam dříve nebylo a co se od standardního chování liší. Prověřte obrysy svého éterického těla. Pokud ucítíte v některém místě výrůstek, nějaký tmavý chomáč či cizorodé tělísko, jedná se o uhanutí. Prozkoumejte toto cizorodé tělísko, stanovte jeho tvar, barvu a velikost. Právě ono je zdrojem černých myšlenek, jež se nečekaně objevily, a malomyslnosti,

bezvýchodného stavu, napětí i neklidu, které jsou průvodními jevy uhranutí.

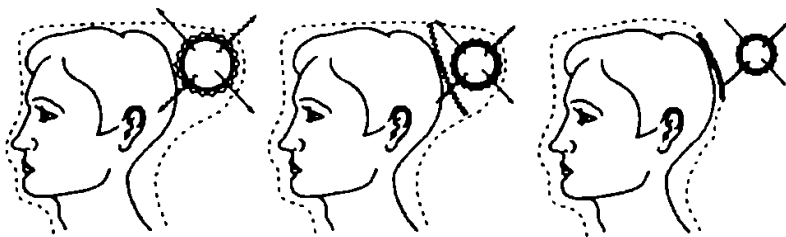
Pokud dostatečně rozvinete svou citlivost, můžete ucítit uhranutí i u jiného člověka – v takovém případě je vnímáte jako místní rozptýlení éterického těla, podobné rakovinovému nádoru. Někdy lze toto bujení cítit jako cosi živé – jako energoinformačního parazita, který se v člověku zabydlel a žije na jeho účet.

Uhranutí lze ucítit i při zkoumání éterického těla rukou: obvykle je to výstupek, výrůstek, chomáč, v němž ruka vázne.

Způsob, jak se bránit uhranutí, je jen jeden: metoda odtržení

Uvolněte se, soustřeďte se, prozkoumejte své éterické tělo a objevte tento výrůstek, chomáč, „nádor“, zdroj nežádoucích změn vašeho stavu. Vnímejte hustotu této cizorodé energoinformační konstrukce a její velikost. Prozkoumejte éterické tělo kolem chomáče a vnímejte, jak je éterické tělo v bezprostřední blízkosti uhranutí načechrané. Nyní začněte pomalu a postupně upevňovat obrysy éterického těla pod touto načechranou oblastí, která se dotýká místa napadeného uhranutím. Namiřte tam maximum své energie. Současně nad samotnou konstrukcí a pod ní pokračujte v kypření pole, a to takovým způsobem, jenž vám je pohodlný. Můžete jej šlehat jako pěnu, rozhazovat, jako byste jej prohazovali sítem, čímž snižujete jeho hustotu. Když ucítíte, že éterické pole kolem místa uhranutí je dost zkypřené, zatímco pod místem uhranutí dosáhla hustota obrysu éterického těla maxima, vnímejte, jak tento hustý obrys od vás uhranutí odděluje. Uhranutí je ještě v éterickém těle, ale už s ním není propojeno, a vytvořila se jakási vrstva vzduchu, která odděluje cizí energoinformační konstrukci od hustého kousku éterického těla, jež jste vytvořili.

Nyní se koncentrujte, maximálně zesilte vzestupný a sestupující proud a pomyslně (v astrále) vystřelte uhranutí pevnou hranou éterického těla, kterou jste vytvořili, skrze onu nakypřenou vrstvu, již jste také vytvořili. Nechť uhranutí odskočí od vašeho éterického těla jako míček od pružné gumové stěny a vyletí ven (obr. 50).

Obr. 50. Odtržení uhranutí. Dejte mu trošku vlastní energie a zbavte se ho spolu s přejídacím se parazitem.

Je důležité si předem určit objekt, kam namíříte vyhozené uhranutí, aby to neublížilo jiným a zároveň aby se zase nevrátilo k vám nazpět. Nejlepším místem je tekoucí voda nebo otevřený oheň. Hodí se i proud vody z kohoutku či plynový hořák. Uhranutí lze odhodit i do záchoda nebo do řeky. Voda smyje veškerou informaci, kterou uhranutí obsahuje, a rozpustí ji. V krajním případě, nemáte-li jinou možnost, lze uhranutí proměnit v kámen.

Uhranutí lze neutralizovat i jinými způsoby – jsou známy lidové metody odlévání do vosku nebo převod do domácích zvířat a drůbeže: do slepic, koček a psů. My to ale nedoporučujeme, protože takto použitý vosk se těžko zpracovává (kdo ví, komu se může dostat do ruky, co když to bude nevinné dítě), trápit zvířata je nehumánní, a navíc to může přivodit karmické komplikace.

Když se zbavíte uhranutí, zarovnejte si éterické tělo, aby na onom místě nezůstaly prohlubně ani díry. Udělejte to stejně jako v případě újmy: namiřte tam energii, zaplňte prázdnotu éterem, obnovte hrany éterického těla a už se v myšlenkách nevracejte k tomu, co jste odtud odstranili. Otočte se jakoby zády k odstraněnému uhranutí a vzdalte se od něj.

Po tom všem se ještě jednou zkontrolujte ve standardním stavu. Pokud ucítíte, že tam cosi zůstalo, zopakujte proceduru ještě jednou.

Opět nedoporučuji neutralizovat uhranutí u jiného člověka. Když je u jiného uvidíte, naučte ho, jak se jej zbavit vlastními silami. Zkušené léčitelé umějí odstraňovat uhranutí z éterického těla jiných lidí – dělají to rukou, jako by šlo o vyjmutí cizího předmětu. Ale k

tomu je zapotřebí umět si vybudovat důkladnou ochranu svého éterického těla, neboť riziko přesunu uhranutí na sebe je vždy veliké.

Cvičení

Uhranutí je jev složitější než byly ty, které jsme už rozebírali. Z hlediska působení na život člověka je nepředvídatelnější a všudypřítomnější než všechny energoinformační útoky dohromady.

Představme si proces aplikace uhranutí v běžném prostředí. Existuje člověk, jehož neverbální vliv na vás je velmi silný. Tento člověk je především ve vztahu k vám naladěn agresivně. Cítíte to, i když si to možná neuvědomujete. Jeho pohled utkvěl na některém místě na vašem těle. A i kdyby se na vás nedíval, přesto cítíte, jak z tohoto člověka vychází jakési ohrožení vztahující se na něco, co se momentálně nachází ve vašem vědomí. Probíhá něco podobného jako v případě újmy: agrese se zakotvuje ve vašem éterickém těle (tělesné projekci). Toto místo začíná sloužit jako zdroj nepříjemných pocitů a to poutá vaši pozornost.

Současně tento člověk cosi kategorického pronáší a opět agresivním tónem. Dejme tomu, že vám přeje, abyste nenašel potěšení v práci. Protože vaše pozornost je odpoutána, v psychice reprodukuje konstrukci, připomínající program.

Ale agrese, již připomíná i nepohoda v éterickém těle, je současně kotvou i pro tento program.

V senzoryckém obrazu psychiky se formuje dvojitá struktura, ucelený konglomerát – aktivní nepohoda v tělesné projekci podporuje existenci konstrukce, usměrňující myšlení. Řečeno jazykem energoinformatiky je uhranutí zásahem do éterického těla, tvořeným vzájemně se podporujícími elementy a vzestupným i sestupujícím proudem.

Přibližně tak se uhranutí projevuje, i když zakořenění agrese je hlubší (ale nedomnívali jste se, že budu vykládat technologii navození uhranutí, že ne?) a většinou prakticky beze slov (zato se často používají předměty). Složitost boje s ním spočívá právě v tom, že je založena na nejasných, neuvědomělých pocitech, takže se s ním nelze vypořádat klasickými psychologickými metodami.

Hned je jasné, že uhranutí je mnohem stabilnější než újma, přísavka či program. Za prvé je prakticky neustále aktivně přítomno v psychice a ET kvůli nepřetržitým pocitům nepohody v tělesné projekci. Za druhé jakákoliv připomínka o okolnostech programu vyvolává upevnění nepohody. Zatřetí fixace pozornosti na nepohodě v tělesné projekci probouzí k životu program.

Z toho plynou různorodé efekty uhranutí: pokleslá nálada, bezdůvodný neklid a nejhlavnější efekt – reakce neodpovídající realitě v té či oné oblasti činnosti. Právě to vede ke krachu práce, věci či zdraví. Tady je rozšířená definice:

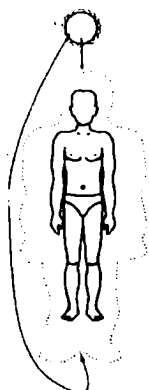
Uhranutí je komplex, který není spojený s osobní zkušeností subjektu, orientující myšlení subjektu konkrétním směrem a vzájemně se podporující s navazujícím pocitem nepohody v tělesné projekci.

Nyní je zřejmé, proč je boj s tímto typem útoku tak složitý. Odstraňovat jen zakořeněnou nepohodu nemá smysl: pocit se znovu vrátí, neboť je propojen s řízeným programem aktivity subjektu. Odstraňovat program je také bezvýsledné, protože stále existující nepohoda okamžitě přiměje subjekt, aby jej obnovil.

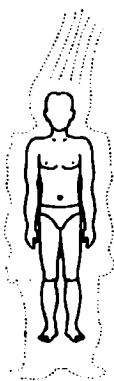
Proto je způsob odstranění uhranutí jen jeden – a to odtržení společně s částí tělesné projekce.

Uhranutí si lze prohlédnout na jiných. V ET člověka je pěkně vidět – sledujeme-li pole rukou, cítíme je jako hustý implantát. Takové lidi potkáte na ulici. Sledujte jejich chování, reakce, mimiku a gesta. Vyhodnoťte, jak hluboce tento komplex na člověka působí.

Krok 16: Připojení k nezávislé energoinformační podstatě – prokletí. Diagnostika a protiopatření

Obr. 51. Prokletí člověka ovládá a vede ho k sebezničení.

Obr. 52. Zřetěná aura, podobající se páře, směřuje kamsi nahoru – tyto nitky vedou ke vzdálenému centru prokletí.

Nejméně častým typem agrese je připojení k nezávislé energoinformační podstatě neboli *prokletí*. Odstraňovat prokletí je velmi obtížné. Vždyť v takovém stavu je člověk připojen k velmi mocné destruktivní a ničivé energoinformační struktuře, k jakémusi ničícímu monstru! Člověk je bezmocně „zavěšen“ na chapadle, jímž z něho toto destruktivní monstrum vysává energii a nutí ho, aby jednal podle jeho vůle. Tlačí člověka k sebestrukci, přičemž k tomu používá nejrůznější prostředky: buď ho vede k pomalé sebevraždě tím, že ho nutí pít nebo užívat drogy, nebo ho dohání k sebevraždě přímo, když ho přiměje ke skoku z okna, oběšení či spolykání prášků (obr. 51). Toto krvežíznivé monstrum rovněž nutí člověka vykonávat skutky, které mu škodí, zbavuje ho spánku a klidu, a dokonce z něho činí strůjce neštěstí pro jeho blízké. Všichni jste jistě mnohokrát slyšeli příběhy o lidech, jejichž příbuzní umírali za podivných okolností. Lze samozřejmě takové lidi podezírat, že mají sklony ke zločinu, ale častěji je na vině prokletí, jež je ovládá a kvůli kterému má člověk bezděky schopnost vše ničit. Takový člověk se stává, aniž si to přeje a aniž tuší, jak to probíhá, jakýmsi ničitelem, rozsévajícím kolem sebe smrt a zkázu už jen svou přítomností.

Nečekáte jistě ode mne, že vysvětlím, jak se kletba uvaluje. Řeknu jen, že k tomu, aby to byla plnohodnotná kletba, nestačí jen někoho verbálně proklít. Má-li být toto prokletí opravdu účinné,

musí člověk, který vyslovuje proklínací frázi, vládnout velmi mocnou destruktivní energií a být skutečným černým mágem. Kromě toho musí do této věty vložit veškerou sílu své nenávisti. Jen tak může vyvolat silnou destruktivní podstatu nebo strukturu, jež ho uslyší, dostaví se na jeho zavolání a připojí k sobě proklínanou osobu. Silné prokletí se může vztahovat nejen na jednoho člověka, jemuž bylo určeno, ale i na jeho děti, vnuky a pravnučky.

Sama oběť své prokletí nevidí ani necítí. Je tedy zbytečné srovnávat svůj stav se stavem standardním – něco objevit prostě není možné. Existenci prokletí lze vytušit pouze ze skutečností, vyvíjejících se specifickým způsobem. Může to být příliš dlouhý řetěz neúspěchů, jedno neštěstí v rodině za druhým či nečekaná vážná nemoc.

Na jiném člověku je prokletí vidět. Jeví se jako mlhavý výrůstek aury propojený s jakousi nejasnou strukturou mizející do dále. Na dotek se prokletí nijak neprojevuje (obr. 52)

Opatření proti prokletí jsou velmi složitá a bez cizí pomoci nebývají účinná. Pomoci může jen velmi silný mág nebo světec. V takovém případě vás už prokletí neohrozí. Lze čistě teoreticky vysvětlit, jak se to dělá, ale k takové práci je nutná obrovská zkušenost.

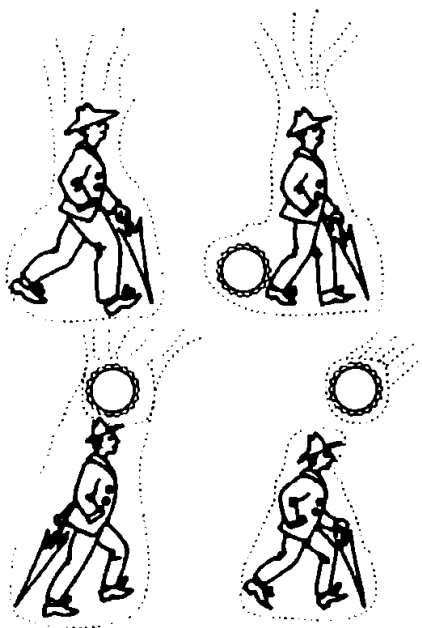
Ve vlastním éterickém těle, v místě, maximálně vzdáleném od bodu uchycení prokletí, se vytvoří uzavřená energetická struktura podobná kouli a naplněná energetikou obou hlavních proudů. Tuto kouli je nutné pomalu přesunout do oblasti uchycení kletby, sloučit ji s touto oblastí a potom odtrhnout – podobným způsobem jako uhranutí (obr. 53).

Ale znovu opakuji, že tato práce vyžaduje velmi náročnou přípravu, obrovský energetický potenciál a také nejpřísnější vnitřní disciplínu. Bez toho nelze dosáhnout kladného výsledku. Pokud se takové neštěstí jako prokletí stane vám nebo vašim blízkým, radím hledat pomoc v církvi. Církev je velmi mocná tvořivá energoinformační struktura, která může svou energetikou čelit náporům destrukčních energetických monster.

Některé formy prokletí lze sejmut pouhým půstem, zpovědí nebo svatým přijímáním – vždyť už takovýmto způsobem se přimykáte k energetice církve a ta začíná ve vašem zájmu pozitivně působit. Pokud to nepomůže, bude zapotřebí sáhnout po proceduře, kterou církev používá a již je vyhánění ďábla. Neboť ďábel není ničím jiným než mocnou destruktivní oduševnělou energoinformační podstatou, bez které se uvalení kletby neobejde.

Co byste měli dělat, pokud jste zaregistrovali prokletí u jiného člověka? Ve jménu všeho, co je vám svaté, se do ničeho nemíchejte! Nehrajte si s ohněm, je to velmi nebezpečné. Poradte takovému člověku, ať se obrátí na církev. Není-li křtěný, nebo v horším případě je ateista, někdy je dostačující, když se obrátí na víru a přijme křest.

Prokletí je daleko složitější proces. Je vyvoláno napojením energetiky člověka na vnější strukturu. Nyní si daný proces detailněji analyzujeme.

Obr. 53. Oklamejte prokletí. Vytvořte chomáč energie, a když se na něj prokletí napojí, vypusťte je do prostoru. Prokletí zmizí spolu s ním.

Nebudeme rozebírat otázku vzniku *egregorů* podrobněji, než jak to udělal Dmitrij Sergejevič Veriščagin¹. Podíváme se na jejich existenci z té jednodušší stránky.

Ve společnosti existují pojmy, společné pro mnoho lidí. Například pojem *obchod*. Principiálně se skládá z pocitu osobních zájmů a osobní sféry, ve které se nachází něco tvého, a pocitu jiného subjektu, do jehož osobní sféry se toto něco předává, aby to bylo vyměněno za něco jiného, co uspokojí vaše zájmy. Jsou tu tedy dvě sféry, jeden zájem a výměna. Dané pocity jsou pro většinu lidí stejné. Znamená to, že při vyslovení slova *obchod* dostává sensorický obraz psychiky komunikujících subjektů společné rysy a tyto subjekty potom také jednájí stejným způsobem. Jelikož je to pojem společný pro celou společnost, daný komplex existuje jakoby nezávisle a obnovuje se v různých psychikách už jen při pronesení slova *obchod*. Je všudypřítomný, udržuje se vlastní silou, a jak při verbálních, tak při neverbálních kontaktu mění psychiku lidí stereotypním způsobem. Existuje samostatně díky energetice jednotlivých osob.

Nyní si představme, že někdo nebo něco vyvolá konflikt této vnější struktury s vaším momentálním stavem (tím, že vytvoří abstraktní komunikační kanál s touto strukturou), přičemž v éterickém těle vytvoří ukotvující nepohodu nebo pohodu (jako v případě újmy) a natočí myšlenky určitým směrem (jako v případě programu). Hotovo. Prokletí bylo uvaleno.

Z energoinformačního hlediska je toto napojení energetiky na strukturu egregoru pro člověka krajně nevýhodné.

Od této chvíle kdykoliv se dostanete do kontaktu s člověkem, jenž ve své psychice aktivoval některý pojem patřící do struktury egregoru, se budete chovat neadekvátně reálné situaci. Následky jsou očividné. Zcela určitě to bude životní krach. To, že boj s prokletím je komplikovaný, je také zřejmé, neboť zničíte-li ukotvení, není ještě zaručeno, že se prokletí zbavíte, neboť nové setkání s nositelem ideje egregoru je více než reálné a paměť si ochotně vybaví dřívější patologické stereotypy pocitů a chování.

¹ V roce 2005 jsme v Eugenice vydali knihu A. Někrasova *Egregory – strážní andělé?*

Uvedu definici: prokletí je diskomfortní zásah do éterického těla, který předurčuje způsob vzájemného působení subjektu a šablonové sociální ideje.

Právě z tohoto důvodu je vhodné použít jako způsob boje metody hluboké psychoenergetické identifikace, představující nový stereotyp jednání se strukturou egregoru. Ale právě tento stereotyp má svá omezení. Proto je podle nás lepší použít kruh zpětných vazeb, který umožní oddělit pocity nepohody, nesankcionované vědomím a indukované vnějšími dráždicí. Ostatně tím se bude zabývat příští téma, o němž budeme hovořit.

Prokletí je velmi těžko zpozorovatelné, neboť struktura není vždy aktivní. A obyčejní lidé jsou takovými útokem zasaženi poměrně zřídka; výjimku tvoří náboženští a jiní fanatici a pak ti, kteří si v sobě pod vlivem induktoru vytvářejí takzvaný *personální egregorický symbol*. Podívejte se na lidi v okamžiku, kdy přemýšlejí o abstraktních tématech. Příznaky patologického napojení, jež se projevují prudkou změnou psychoenergetického statutu a jednání člověka, jsou velmi dobře patrné. Dost možná, že budete mít štěstí a uvidíte člověka s výrazem hořkosti v obličejí a s mlhavou aurou nad hlavou, jak na své okolí reaguje nepřiměřeně.

V této kapitole jste se tedy dověděli, jak se rozpoznají cizí vlivy, jak se proti nim chránit a jak se jich zbavovat. V počáteční etapě rozvoje a utváření vaší energoinformační podstaty se bez těchto metod neobejdete, neboť jak už o tom byla řeč, váš energetický obal není ještě dost silný a lze jej snadno poškodit. Ale to vůbec neznamená, že budete muset navždycky žít s příznakem hesla: „Život je boj.“ Když se od cizích vlivů osvobodíte tím, že se je naučíte neutralizovat, získáte schopnost být prakticky nezasazitelný energoinformačními vlivy zvenčí. Ale pro to musíte nejprve zvláštním způsobem uzamknout vlastní energetické proudy. O tom bude pojednávat příští kapitola.

Často pokládané otázky

1) Pozoruji stále jednoho člověka a někdy energoinformační útoky vidím, ale jindy ne.

Na tom není nic mimořádného. Nezapomínejte, že vidění aury je aktivní budování sensorové projekce jiného člověka. Tudiž máte-li špatný kontakt, útok nevidíte, a to v případě, že stav člověka je velmi vzdálen vašemu. Na druhé straně on může v daný okamžik (výjimečně, není to pravidlem) přemýšlet o oblasti, která se vůbec nespojuje dejme tomu s upírem. Je jasné, že ani přísavka nebude vidět.

2) Hovoříme o nevyvážené výměně energie. Ale já žiji v rodině a mí blízcí budou možná mou energii potřebovat, přestože je to výměna nerovnoměrná. Co mám v takovém případě dělat?

Problém nespočívá ve ztrátě energie. Jde o ztrátu energie, jež není uvědoměle kontrolována, a tak modifikuje vaši aktivitu. Ale vy přece musíte umět pracovat s hlavními proudy – a jestliže to umíte, předejte svou energii příbuznému. Vždyť máme neomezené zdroje triggerových pocitů. Příbuznému to pomůže a vám to nijak neublíží.

3) Jak je možné likvidovat energoinformační útok spáchaný na jiném člověku?

Ujmu lze odstranit snadno. Zarovnejte jeho éterické tělo. Přísavka se odstraňuje obtížněji – při rozhovoru s člověkem je třeba zjistit, jaké okamžiky rozhovoru působí silný odtok energie, a pak přerušit rukou odtokový kanál a obnovit celistvost hran éterického těla. Odstranit programování je docela jednoduché – je třeba uvést člověka do stavu vzrušení a éterické tělo v místě napadení opět zarovnat rukou. Potom je přirozeně zapotřebí člověka nějakou dobu pozorovat, abyste se přesvědčil, že bylo výsledku dosaženo. Ovšem pokud jste narazili na uhranutí nebo prokletí, měl by se člověk začít učit sám, jak s nimi bojovat, neboť zásah specialisty je drahý a útok se zcela určitě může opakovat. Nechť se to člověk raději naučí sám.

4) Hovoříme o energoinformační stránce fenoménu, které mají právo na existenci i v psychologickém obraze světa. Tak proč se nevyužívají psychologické metody?

Ano, všechno na světě lze popsat psychologickými termíny. Ale je tu malý problém – kořen energoinformačního napadení spočívá ve sféře, která je v okamžiku napadení i nyní neuvědomělá. Proto mají energoinformační útoky velmi mnoho podob a přistupovat k jejich léčbě tak, že budeme mýtit projevy nepohody v návaznosti na jejich vznik, je pro pacienta zdouhavé a namáhavé. Je to totéž jako ničit plevel; kořeny se znovu objeví někde jinde. Na druhé straně energoinformační metody umožňují likvidovat přímo kořen, aniž se zabýváme symptomy.

Téma 8: Vytvoření zpětné vazby triggerových pocitů – vybudování ochranného energetického obalu

Obal je systém zpětné vazby triggerových pocitů, který blokuje agresivní vnější vlivy a je udržován podmíněným reflexem.

vytvoření obalu – teorie vytvoření obalu – technika

Od způsobů obrany k úplné nezranitelnosti

Už víte, jak se bránit silovým vlivům zvenčí. Pokud jste v praxi použili způsoby, o nichž byla řeč v předcházejících kapitolách, získali jste zkušenost s neutralizováním cizí energetiky.

Pokud jste jednali správně, jistě jste i na sobě objevili několik takových napadení. Nevyhne se jim žádný člověk žijící v současné společnosti. Ujma například je úkazem zcela běžným, neboť každý člověk se setká s pichlavým pohledem možná i několikrát za den. Totéž se dá říci i o programování a vampyrismu. Jak první, tak druhé i třetí napadení jste u sebe museli objevit, a to v četných variantách. Mnozí čtenáři u sebe možná našli i uhranutí. O prokletí si to nemyslím, neboť bylo-li by na vás uvaleno, měli byste jiné starosti než číst tuto knihu.

Když jste se naučili osvobodit se od energoinformačních vlivů, byť těch nepřilíživých, a natrénovali si vnímání svého éterického těla, možná jste ucítili, že je vaše energetika jaksi světlejší, čistší, průzračnější, že už není tak zakalená cizími vlivy. Ba i vy sami, vážení čtenáři, jste jistě už na sobě zaznamenali změny, nebo se mýlím? Možná že si toho dokonce povšimli vaši přátelé, příbuzní, známí, spolupracovníci? Možná i vy sami cítíte, že se vám jaksi ulehčilo, jako byste svrhli z ramen nějakou tíži, začali jste zářit zevnitř, naučili jste se usmívat, být vstřícnější k okolnímu světu, brát život lehčeji a přestali jste se zlobit kvůli hloupostem.

Pokud viditelné změny zatím nenastaly, nelekejte se. Vždyť jste teprve na samém začátku cesty a možná potřebujete čas, abyste svou energetiku aktivovali, zčeřili její stojaté vody, abyste si natrénovali způsoby odtržení cizí energetiky, až to pro vás bude činnost čistě automatická. Vždyť většina lidí má za léta života dost silně znečištěné pole a jeden „generální úklid“ to nespraví. Práci na neutralizaci cizí energetiky je nutné provádět stále, ze dne na den – výsledky se zcela jistě projeví. Možná to nebude hned, ale naopak to půjde pomalu a postupně. Každý člověk má své přirozené, přírodní rytmy, jež není třeba narušovat a nutit se ke spěchu. Každý na to má svůj čas. Jen to nevzdávejte.

Už jste se určitě přesvědčili, že samotný proces uvolnění vlastní energetiky z pout cizího vlivu je velmi přitažlivý, a že když dosáhnete v této záležitosti kladných výsledků, je to velmi příjemné. Takže už sám proces stojí za to, abyste se jím zabývali. Je to stupínek ke skutečnému smyslu života, prvek skutečného, plnohodnotného života člověka jako energoinformační bytosti. Sami jste si už jistě všimli, že jen díky této zkušenosti váš život získal na jakési plnosti, kterou dříve neměl. Tato práce je totiž jedna ze skutečných potřeb, které si žádá vaše podstata.

Tak tedy připusťme, že jste už dokonale zvládli metody neutralizace cizích energetických náporů a vyladili jste systém obrany tak, že dokážete odrazit jakýkoliv úder. Přidejme ještě, že přitom musíte zůstat stejně neagresivní a mírumilovní, jako jste byli dříve: doufám, že víte, že nesmíte útočit jako první. Ale také byste měli vědět, že máte vždy právo na obranu.

Už vás tedy nevyděsí žádný upír a ani žádná naježená stařenka, která nedělá nic jiného, než že rozsévá uhranutí napravo nalevo; oni vám už neublíží. Všechna tato uhranutí vás nechávají lhostejnými, dokážete se jich bez problémů zbavit, aniž vás to stojí příliš mnoho sil. A co dál? Počkat si na nové, silnější upíry? Trénink samozřejmě nikdy není na škodu, a čím silnější je protivník, tím silnější budete vy, když ho přemůžete. Přesto nelze ve svém úsilí polevovat a je třeba pokračovat dál.

Nezapomínejte ani na to, že energoinformační parazité působí prostřednictvím četných nepozorovatelných koordinovaných dotyků a vy musíte dosáhnout jisté úrovně dokonalosti, abyste tento vliv rozpoznali.

Jakmile zvládnete metody obrany, bezpodmínečně dorostete do úrovně, kdy začnete posilovat svou energetiku a stanete se vůči okolnímu prostředí nezranitelnými. Když dosáhnete této odolnosti, byť jen relativní (absolutně nezranitelný člověk sotva může být), nebudete muset vydávat síly na obranu. Cizí vlivy se od vás budou odrážet jako hrách od stěny, a to i když jejich zdroj pro vás zůstane utajen.

Abyste získali jasnější představu o úkolech, které před námi stojí, uveďme si jednu analogii: srovnajme éterické tělo člověka s vodou ve sklenici. Dejme tomu, že nesete vodu ve sklenici vagonem jedoucího vlaku. Vagon se kymácí, přejíždí přes výhybky, nadskakuje na spojích kolejnic a otevřeným oknem dovnitř vlétají prach a jiskry. V principu tento obrázek poměrně přesně zachycuje situaci, v jaké žije člověk v současném světě, byť samotná analogie je samozřejmě jen přibližná.

Jaké úkoly má člověk, jenž nese sklenici? Zprvu udržet všechnu vodu, nerozlít ani kapku. Za druhé udržet vodu čistou. Oba úkoly jsou v podmínkách pohybujícího se vlaku velmi obtížné. Ale první úkol se dá docela dobře zvládnout. Už víte, jak ochránit vodu, aby nevyšpláchla – neboli svou energetiku před cizími vlivy, které ji po částech odčerpávají. Nemusíte již dovolit, aby se vám vaše životně důležitá energie ztrácela, dokážete odolat náporu lidí kolem a nestat se článkem patologického řetězu, neboť se už nenecháte vtáhnout do cizího programu.

Druhý úkol je složitější. Budeme-li dále rozvíjet analogii s vodou, je východisko jen jedno: aby voda zůstala čistá, je třeba buď nahradit sklenici uzavřenou nádobou, nebo ji zakrýt pevně přiléhajícím víkem. To znamená, že je zapotřebí opevnit své éterické tělo před patologickými vlivy společnosti tak, aby nebylo možné je zatáhnout do negativních energetických proudů.

O tom, jak to udělat, budu vyprávět později. Nejprve se vrátíme k tématu patologických energetických vazeb, abychom se v nich lépe vyznali. Už jsme hovořili o tom, jak zhoubný mají vliv na člověka, jak je obtížné se jich zbavit. Proč je to tak těžké? Protože, jak již víte, tyto energetické vazby vytvářejí novou oduševnělou energoinformační bytost. O jejím charakteru si nyní povíme více.

Energoinformační *parazité* a jejich vláda nad světem

Podstata, která vzniká například v přeplněném vagonu vlaku, je drobnost ve srovnání s těmi ohromnými energetickými podstatami, jež parazitují na energetice a vědomí milionů obyvatel planety Země.

Nyní máte právo se rozhořčit a zvolat: „Co to má znamenat? Chce nás snad Dmitrij Sergejevič svým povídáním o všelijakých monstrech, které parazitují na lidstvu, vyděsit k smrti? Snad si nemyslí, že čtenáři, dospělí a vážení lidé, uvěří jeho báchorám o ubohé zeměkouli, jež může být se všemi svými obyvateli pozřena nějakým ohavným drakem? Proč nám chce vsugerovat, že všichni visíme na chapadle nějaké gigantické chobotnice, která z nás udělala mátohy, zbavila vlastního vědomí a nutí nás tancovat, jak ona píská?“

Buďte klidní, vážení čtenáři, vůbec vás nechci vylekat a dobře vím, že na pohádkové příšery nevěříte. Hned vás uklidním: fantazie vám samozřejmě může podsouvat ty nejděsivější výjevy, jeden horší než druhý. Ale jak monstrum, tak drak či chobotnice nejsou ničím jiným než symboly, jež odrážejí skutečnost jen přibližně. Umožní lépe si představit ty procesy, které probíhají v energoinformačním světě, díky nimž jsou tyto procesy pro běžné lidské vnímání srozumitelnější, a nejen to. Prostřednictvím těchto obrazů s námi

rozmlouvá pole, neboť takto je nám srozumitelnější všechno, co se tam děje, ale neznamená to, že v onom energoinformačním poli žijí reální draci, chobotnice či jiné příšery.

Zkusme si vysvětlit, co se za těmito symboly ukrývá. Před mnoha tisíci let mělo lidstvo jediný úkol – přežít. Přežit znamenalo především mít obživu. Povšimněme si, že před vyhnáním z ráje lidé takový problém neměli, příroda jim sama poskytovala všechno potřebné a člověk získával potravu bez vynaložení většího úsilí. Jakmile lidé ráj opustili a ocitli se na hříšné Zemi, byli nuceni se o přežití své fyzické schránky postarat sami a na svou pravou energoinformační podstatu zapomněli. Neboť v podmínkách vzdálených civilizaci (a ráji) museli lidé maximum energie vydávat na existenci ve fyzickém světě.

Jestliže mnoho lidí chce jednu věc, jejich přání a myšlenky, tryskající v podobě energetických proudů, se slučují v jednotnou strukturu, která začíná existovat nezávisle na člověku. Umíte si představit, po kolik staletí na všech kontinentech světa ve stovkách milionů mozků uvědoměle nebo neuvědoměle znělo: „Přežit! Najíst se! Přežit! Najíst se!“ Nakonec se z tohoto všeobjímajícího přání stala celosvětová energetická podstata, která začala žít svým vlastním životem. (Pamatujete se? Už jsme o tom hovořili. Koordinovaná energie stovky lidí si snadno podřídí dalších deset, přičemž jinou desítku lidí ztratí – takovým způsobem existuje energoinformační struktura, podmaňuje si stále nové lidi a odhazuje ty, již už dosloužili, zapochybovali nebo byli odvečeni jinou strukturou.)

Nyní to je ona, kdo vládne přáním a snahám lidstva – načerpala ohromnou sílu a může kohokoliv přinutit, aby dělal vše, co si ona přeje. Nyní to je ona, kdo našeptává všem, absolutně všem lidem na Zemi (a třeba nešeptá, ale křičí nahlas): „Přežit! Najíst se!“

Proto jsme od dětství zavlékáni do energetických svazků s fyzickým, materiálním světem, proto zapomínáme na svou energoinformační podstatu. Vždyť tato struktura, kterou lze obrazně nazvat *chobotnice* či *monstrum*, nás nutí odevzdávat naši energii za prvé jí samé a za druhé fyzickému světu. Tím, že se poddáváme sugestivnímu našeptávání monstra, vydáváme veškerou energii na shánění potravy a na zajištění obživy pro své fyzické tělo. A

zapomínáme, že máme vydávat síly na upevnění energoinformační podstaty, protože potom to bude tato energoinformační podstata, kdo nám zajistí jak přežití, tak blahobyť pro naše fyzické tělo.

To, co jsme dosud nazývali *patologické energoinformační vztahy s jinými lidmi*, je ve skutečnosti drobná součást obrovské energoinformační konstrukce, jež odedávna řídí přání a snahy lidí. Lidé jsou omotáni chapadly těchto chobotnic, jež se táhnou od jednoho člověka k druhému a svazují do jednoho uzlu celé lidstvo.

Pouze když se člověk vymaní z drápů energoinformačních parazitů, které ho nutí plýtvat všemi silami na zabezpečení života těla, bude se moci vrátit do svého ztraceného ráje, normalizovat průtok své energetiky a znovu získat zdraví, radost i svobodu.

Jednotliví představitelé lidstva to uměli vždycky. Byli to světci, poustevníci, proroci nebo mocní mágové, jasnovidci a léčitelé. Ti se zbavovali okovů společnosti a žili podle zákonů své energoinformační podstaty. Takoví lidé žijí i nyní a je jich stále více, přičemž nyní už to nemusí nutně být světci ani poustevníci a často jsou to na pohled docela obyčejní lidé. Energoinformační monstra se stala natolik silnými, že lidstvo bylo postaveno před volbu: buď se zbaví patologických energetických pout, nebo lidská civilizace ukončí svou existenci. Proto je nutné, aby se absolutně všichni lidé osvobodili z drápů energetických monster, a čím dříve se tak stane, tím to bude méně bolet, a čím rychleji, tím lépe.

Za dobu existence lidstva se takovýchto patologických energoinformačních konstrukcí vytvořilo velmi mnoho. Vytváří je nejen přání přežít a nasytit se, ale na svět je přivádí jakákoliv přání a úsilí, které sjednocují masy lidí. Vznikají jako potřeba nebo přání, sjednocující několik lidí, a potom začínají vtahovat do svého soustrojí, stále více individuálních lidských aur. Lidé se mohou měnit, někdo se ze svazku uvolní, někdo se připojí, ale pro existenci energoinformační chobotnice je nezbytné, aby měla k dispozici určité množství lidí, kteří ji udržují při životě. Čím více těchto lidí je, tím lépe pro chobotnici.

Uvedme si příklad vzniku takové chobotnice. Dejme tomu, že se sešlo několik revolucionářů, kteří se rozhodli svrhnout stávající zřízení. Své přání sdělili v energetické formě dalším lidem, ti dalším

a nakonec tento energoinformační proud napájí celé davy. Tak vznikla nová energoinformační struktura, jež napájena energetikou velkého množství lidí, nutí tyto lidi k teroristickým akcím, ke krveprolitím, k vandalismu a občanským válkám...

Nabízí se otázka, odkud se bere tolik krutosti, to hromadné šílenství; vždyť na počátku lidé s revolučním nadšením vůbec nechťeli krveprolití, naopak toužili po dobru a spravedlnosti. Ale supersilná energoinformační podstata, kterou vytvořili, už začala diktovat svá pravidla hry sama, začala verbovat nové členy a sama je poslala zabíjet. K čemu to potřebuje? Vždyť je to jasné: živí se negativní energií! Tam, kde jsou vraždy, teror, krev, násilí, tam je i negativní energie, která energoinformační chobotníci tolik chutná!

Nejrůznější obrovské energetické chobotnice se stále potkávají, kříží, komunikují a nutí lidi chovat se tak, jak to ony potřebují. Jsou i přátelské chobotnice a lidé, již je zásobují, se přátelí. Jsou ale i nepřátelské – tam se lidé hádají, perou a vyvolávají války.

Válka je pro energoinformační chobotnici ideální zásobárna potravy. Protože se při ní uvolňuje nadměrné množství negativní energie. Touto energií se chobotnice živí, díky ní roste a produkuje své odnože. Taková odnož může začít působit na nějakém novém kousku země, který chobotnice dosud neovládla – například v Čechensku. A už i tam kypí vášně, nenávisť, prolévá se krev. Odnož roste, dostává se do konfliktu s jinou velikou energoinformační strukturou – a do Čechenska přichází armáda. Ještě více krve a nenávisti, ještě více potravy pro energoinformační chobotnici. Monstrum dále roste, a to znamená, že potřebuje více potravy, tedy nové války, revoluce a převraty.

Není přitom nutné, aby monstrum přímo vyvolalo válku. Může například stimulovat nenasytnost v nějakém význačném politikovi a ten najednou zatouží po čechenské ropě. Začne jednat, jeho zájmy se střetnou se zájmy někoho dalšího a konflikt je na světě. Samotný politik přitom nic nezíská, vždyť je jen pěšákem, kterého ve své hře využila energoinformační struktura, aniž mu za splnění úkolu něco dala.

Takoví obrovští energoinformační parazité jednají skrze konkrétní lidi, již se těchto her účastní a doufají, že něco dostanou

pro sebe (co vlastně chtějí, není těžké uhodnout, stále jedno a totéž: přežít a nasytit se, nyní ovšem už chtějí přežívat ve zvláštním pohodlí a krmit se vybranými lahůdkami). Ve výsledku ovšem z takového vztahu s energoinformačními parazity lidé odcházejí poraženi, i když se jim na nějaký čas podaří dosáhnout stavu rozkvětu. Energoinformační monstrum použije člověka pro své cíle a pak ho nepotřebného odhodí do smetí jako vymačkaný citron.

Už jsme měli příležitost se přesvědčit, že ani jedno masové hnutí, ať to jsou politická vystoupení, revoluce, vzpoura, rebelie nebo válka, nikdy nikomu žádné dobro nepřineslo. Že by podobné události mohly změnit svět k lepšímu, přinést všem štěstí, to je iluze a klam. Lidé doufají, že po revoluci či povstání budou žít lépe, že si vydobydou nějaké statky, jenomže lidstvo i pak pokračuje ve stejných kolejích, přežívá ve stejných bídných podmínkách. Vyhrává pouze energoinformační monstrum, které díky velikému množství potravy, vyrobenému lidským utrpením, roste a rozšiřuje se a jeho odnože se množí. Tak to jde donekonečna, je to uzavřený kruh.

Je to nepříjemné zjištění, že ani vy, jak vidno, nejste svobodní a nezávislí lidé, za jaké jste zvyklí se považovat, ale jen pěšáci v běžné hře sil člověku nepřátelských. Ale je zcela ve vaší moci a ve vašich silách tuto situaci zvrátit, přestat být pěšákem. A nejen to, je to jediné východisko, je nutno přerhat tyto energetické svazky s energoinformačními monstry, parazitujícími na lidstvu, jinak toto lidstvo nepřežije.

Možná se domníváte, že je člověk příliš slabý na to, aby čelil mocným energetickým chobotnicím, které si podmanily celý svět. Ani v nejmenším! Člověk, jenž pochopil svou energoinformační podstatu a navázal s ní uvědomělý kontakt, je dost silný na to, aby se mohl vymanit ze všech energetických sítí, poutajících lidstvo. On se nemusí vůbec snažit o zničení všech podob gigantického parazita (i když i to je možné), nýbrž mu stačí se proti jeho vlivu jen obrnit.

Zamyslete se: stojí vám za to utrácet beztak krátký život ve službách nějaké struktury, která je vám docela cizí? Přišli jste na svět, abyste si uvědomili sebe sama, řešili své úkoly, rozvíjeli svou energoinformační podstatu, a ne proto, abyste svou energii odevzdávali nějakým cizím silám, které z vás vysají všechnu sílu do

poslední kapky, rozdupou vás a pak překročí v honbě za novými oběťmi. Uvědomte si, že nemáte ani čas, ani přebytečné síly na to, abyste z nich spláceli daň parazitujícím strukturám.

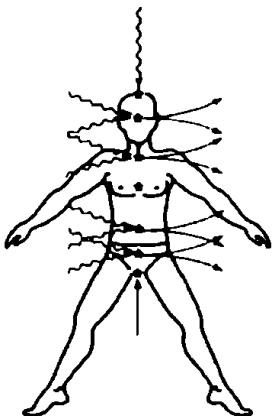
Už jste se naučili zbavovat se cizího programování. Ale to nestačí k tomu, abyste se osvobodili z parazitické sítě. Je třeba jednou provždy vyloučit samu možnost, že byste se mohli dostat do její moci. Když tuto možnost dokonale vyloučíte, nebudete se muset neustále obrňovat proti cizím vlivům. Zbavíte se lživých přání, přestanete konat nepotřebné činy, které vám jen škodí. Ba co víc – naučíte se chránit před takovým jednáním i své blízké. Přestanete ztrácet energii, již potřebujete pro zachování zdraví a se kterou se zbavíte starých neduhů, a nedovolíte, aby vás ohrozily nové.

Odpojení od parazitických podstat: teorie

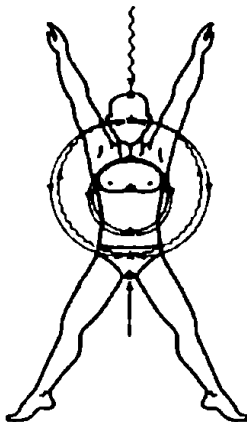
Jak se tedy stát odolnými vůči energoinformačním parazitickým podstatám, které ovládají lidi? Jak se na nich stát nezávislymi, jak vykročit svou vlastní cestou? Jak se odtrhnout od té kolony bloudící po špatných cestách, jež vleče lidstvo do propasti?

Pokud jste se už naučili cítit svou energii a osvojili jste si návyky potřebné k řízení vlastních energoinformačních proudů, můžete docela snadno provést operace vedoucí k obnovení vlastní integrity; k oddělení se od všelijakých monster.

Než to uděláme, připomeneme si, co všechno už víme o své energetice. Jestli jste to ještě nezapomněli, horní čakry (višuddhi a ádžná) uvolňují energii Země a pohlcují rozptýlenou energii vesmíru, zatímco spodní čakry (svádhísthána a manipúra) uvolňují energii vesmíru a pohlcují rozptýlenou energii Země (obr. 54). Nyní k tomu, co už znáte, přidáme něco nového. Do tohoto okamžiku jsme se pouze letmo zmiňovali o první čakře (múládhára) a o čakře sedmé (sahasrára) (obr. 55). Jak víte, ostatní čakry uvolňují a pohlcují energii, která je už lidským tělem přetvořena. Jen tyto dvě čakry, první a sedmá, pohlcují a přetvářejí energii v čisté podobě. Múládhára zpracovává čistou energii Země, Sahasrára čistou energii vesmíru. Cizí podněty a programy se těchto čaker ještě nedotýkají. Všechno, co je cizí, se připojuje a proniká dovnitř buď výše, nebo níže.

Obr. 54. Krajní čakry mohou pohlcovat pouze čistou energii, ale ostatními čakrami prochází neustávající koloběh energetických proudů, které obsahují otisky lidských bytostí.

Obr. 55. Stačí uzavřít proudy energie horních a spodních čakr a do vašeho vnitřního světa už nemůže nikdo proniknout. Nikdy. Budete nedostupní a svobodní.

Co si myslíte, že to znamená? Nic jiného, než že máme v těle oblasti, které vyzařují čistou energii, na níž se žádný parazit nemůže napojit. Ty není třeba ochraňovat.

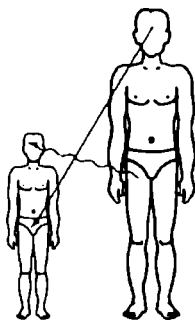
Pokud tedy spojíme proudy energie ostatních horních čakr a čistou energií obalíme vlastní energetické proudy od horních po spodní čakry, tento ochranný obal nás navždy oddělí od vlivu energoinformačních parazitů. Poskytne nám nezranitelnost a zvětší naši sílu.

Že je to jednoduché? Není nic snadnějšího. Ne nadarmo se říká, že geniální věci jsou jednoduché. Efekt tohoto jednoduchého prostředku je kolosální. Život člověka, který provedl tento úkon, se okamžitě a velmi prudce mění. Brzy se o tom přesvědčíte sami.

Možná si myslíte, že vám doporučuji udělat něco, co je proti přirozenosti. Pochybujete ale zbytečně. Nenabízím vám nic jiného, než abyste získali nazpět to, co nám všem právem náleží od narození.

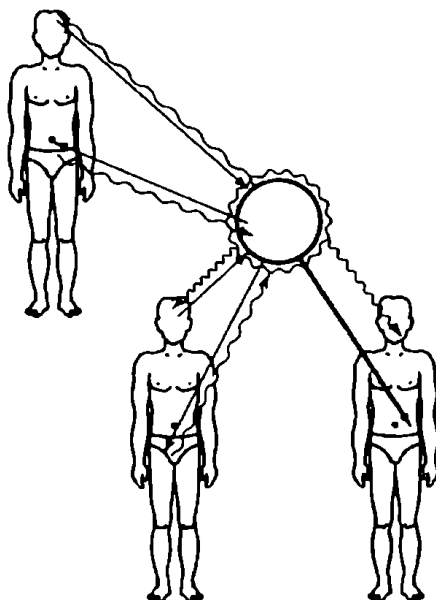
Novorozenec už má takový ochranný obal z čistých energií, o kterém vám povídám! Člověk v něm přichází na svět, je to zcela přírodní jev – mít od narození energetické proudy od horních do spodních čakr izolované. Nepřirozené věci se s člověkem začínají dít až potom, když je obal novorozence zničen tlakem okolního prostředí. Nejprve se jeho proudy otevřou, aby se napojily na energetiku rodičů (obr. 56). Potom se takto odhalené proudy snadno napojují na energetiku přátel, vychovatelů, učitelů, příbuzných a známých, všech lidí, které náhodou potkává, a to tak dlouho, až se z člověka stane absolutně nechráněná bytost, z níž trčí obnažené zlomky energetiky – ať se na ně napojí, kdo chce (obr. 57)! Místo energetického obalu zůstane jen chumel obnažených nervů.

Člověk, který chce dnes přežít, je prostě vynucen vzít si nazpět svou přirozenou podstatu a obnovit svůj uzavřený energetický obal. Protože vysilující a vyčerpávající honba za prostředky k přežití a nasycení dnes už přežít neumožňuje, a naopak člověka ničí. Přežít umožní jen jedno: uzavření vlastní energetiky, vytvoření ochranného obalu a přechod k autonomní existenci.

Obr. 56. Spojení dítě-rodič. Pomáhá dítěti vyrůst, ale kdo se potom připojí namísto matky či otce?

Chci vaši pozornost obrátit na to, že když hovořím o autonomní existenci, nemám vůbec na mysli nutnost odejít do lesa nebo do poustevny. Ne, to není vůbec nutné. Je možné i nadále žít ve společnosti mezi sobě podobnými, chodit do práce, jezdit hromadnou dopravou, mít rodinu a přitom si zachovat svou kompletnost, nedovolit nikomu a ničemu, aby nás ničil; žít ne podle zákonů davu, ale podle zákonů své energoinformační podstaty.

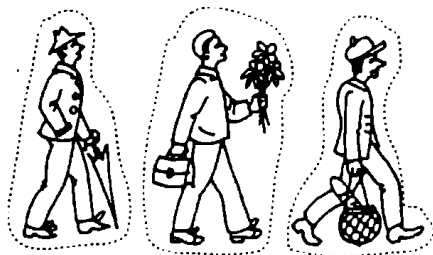
Obr. 57. Nebude to náhodou energoinformační parazit?

Představte si spoustu gumových míčků vyhozených do prostoru. Navzájem do sebe narážejí, odrážejí se jeden od druhého – jsou ve vzájemném kontaktu, ale přitom každý zůstává celý a neporušený a zachovává si schopnost skákat a koulet se tak, jak se mu zachce. Takové by měly být i ideální vztahy v lidské společnosti: jako vzájemné kontakty pružných míčků, kterým tyto kontakty nebrání, aby si uchovaly svobodu a pravou podstatu.

Nyní si představte kupu míčků, kde se míčky snaží udělat do ostatních díry, aby z nich unikal vzduch, nebo tlačí na sousední míčky, aby je rozmáčkly je nebo jen zdeformovat. Kromě toho jsou všechny míčky propojeny jednou hadicí, kterou z nich odkudsi zvenčí nějaké čerpadlo odsává vzduch. V takovém případě se míčky ani nemohou svobodně a volně koulet a poskakovat, ale celkově ztrácejí svou pravou podstatu a fakticky to přestávají být míčky. Tak vypadá současné lidstvo.

Každý člověk je od přírody sestaven jako pružný, kulatý, dobře nafouknutý míček, který vesele navazuje kontakty s ostatními sobě podobnými bytostmi, aniž jim ubližuje a nějak ničí vlastní ucelenost.

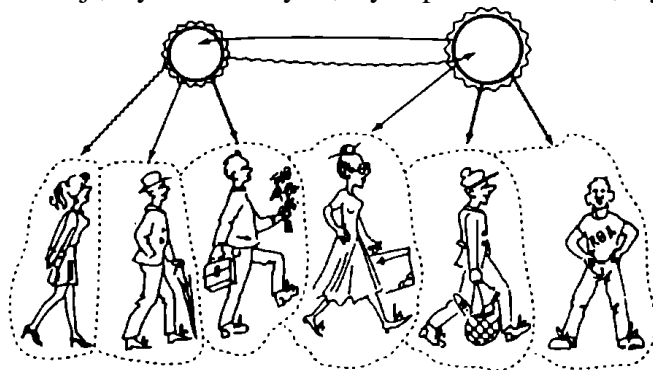
Jako takový „míček“ se člověk rodí. Ale společnost koná svou práci, takže na to, aby pak člověk obnovil svou skutečnou přirozenost, musí vynaložit jisté úsilí (obr. 58, 59).

Obr. 58. Tak to má být – šťastní lidé, udržující si v plné míře svou podstatu a nezávislost. Jeden druhému neškodí a jsou přirozeně zdraví.

Je spolehlivě dokázáno, že dokonale obnovený obal měl jen Buddha a někteří světci. To ale neznamená, že všichni ostatní prostí smrtelníci se na tuto cestu vydat nemohou. Naopak tyto zářné příklady nám dokumentují, kam až se může člověk povznést, jestliže se osvobodí z otroctví četných energetických monster, které ho nutí spěchat za falešnými materiálními cíly.

Proč tedy většina lidí dosud nezískala nazpět energetický obal, jenž jim právem náleží a který jim umožňuje chránit se a rozvíjet tak, jak sami chtějí, být svobodnými, vystupovat na nové, vyšší stupně

Obr. 59. Takhle hrozně to vypadá nyní: lidstvo je zamotáno do vlastní pavučiny, přičemž lidé jsou ovládáni stejně jako potrava pavouků – energoinformačních parazitů.

evoluce? Stále z téhož důvodu: nehodí se to parazitickým energoinformačním strukturám, které lidi ovládají. Ty se starají jen o své vlastní přežívání a k tomu potřebují lidskou energetiku – proto dělají možné i nemožné, aby odpoutali pozornost lidí od pravé cesty evoluce v energoinformačním světě, aby utajily před člověkem povědomí o energetických proudech a ochranném obalu.

Gratuluji vám, vážení čtenáři, že jste si prorazili cestu k tomuto poznání, což dokládá skutečnost, že držíte v rukou turu knihu! Znamená to, že jste už natolik silní, že se můžete odpoutat od patologické energetické sítě a vstoupit do skutečného světa – světa energie a informací vesmíru. Nyní mi tedy dovoluňte, abych vás seznámil s technikou tvorby ochranného obalu lidské bytosti.

Krok 17: Odpojení od parazitických podstat a formování ochranného obalu: technika

Začněme tedy od toho, co už dobře znáte: soustředíme se na hlavní energetické proudy. Ale tentokrát musíte koncentrovat veškerou svou pozornost ne přímo na průtok proudů, ale na to, jak procházejí čakrami.

Vnímejte vzestupný proud, vyzkoumejte, jak stoupá k čakrám višuddhi a ádžňá, soustřeďte se na tyto čakry a vnímejte, jak se v okolí těchto čaker proud ztrácí ze sféry vnímání. Aniž se odpoutáte od tohoto pocitu, vnímejte sestupující proud a to, jak se začíná rozptylovat, když dorazí k čakrám manipúra a svádhištána. Snažte se ucítit, jak energie odchází horními a spodními čakrami – pomalu, nevýrazně, jako voda filtrem. Pomyslně se slijte s těmito rozptylujícími se proudy, začleňte je do oblasti svého vnímání a velmi dobře si tento pocit zapamatujte.

Nyní se soustřeďte na tu energii, kterou tyto čakry pohlcují.

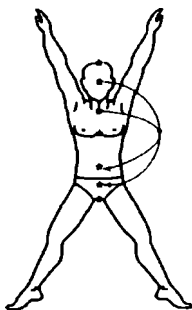
Tento úkol už nyní snadno zvládnete, když už jste cítili energii tekoucí z nich ven. Je to zajímavý pocit, že? Čakry vylučují energii a současně pohlcují její jinou podobu. Přičemž pohlcování energie zvenčí probíhá nepřetržitě: horní čakry (višuddhi a ádžňá) vstřebávají změněnou, jinými lidmi „polidštěnou“ energii vesmíru, spodní čakry

(manipúra a svádhišťhána) rovněž jinými lidmi změněnou energii Země. Prociťte náležitě tento přítok energie, pomyslně se s ním slijte a pocit si zapamatujte.

Slovo *slijte* používám záměrně – je to velmi důležitý moment. Když si jej přečtete poprvé, možná se vám to nebude zdát příliš srozumitelné, ale já se domnívám, že až to začnete praktikovat, nepochybně pochopíte, o čem je řeč, a bez obtíží tento pocit splynutí s energií, kterou pohlcejí a vylučují vaše čakry, zvládnete.

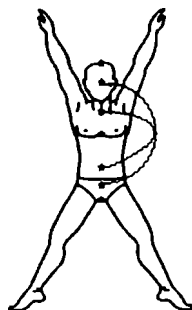
Když jste plně pocítili toto splynutí, když je tento pocit zcela zřetelný, přichystejte se na provedení doslova cirkusového triku. Splynuli jste s energií vycházející z jedné z horních čaker (například skrze čakru ádžňá) a nyní musíte dotáhnout tuto energii do spodní čakry (třeba do čakry manipúra). Za tímto účelem si můžete vybavit pocit, jež už znáte: zaplňování energií prázdných míst v éterickém těle. Jen to v daném okamžiku bude poněkud složitější, neboť vzdálenost mezi horními a spodními čakrami je dost velká a vy budete muset shromáždit více energie, abyste mohli překlenout tuto vzdálenost. Možná že budete muset vynaložit jisté úsilí, ale dříve nebo později se vám to podaří. A jakmile dosáhnete úspěchu, okamžitě ucítíte, jak se kolem vašeho těla zformoval prstenec proudící energie Země. Ihned po svém vzniku je tento proud mohutný a souměrný. A skoro okamžitě k tělu proudí příval energie.

Využijte tento příliv k tomu, abyste co nejrychleji vytvořili druhou složku (složku vesmírnou) svého ochranného obalu. K tomu se potřebujete slít s energií, vystupující ze spodních čaker, a dovést ji k čakrám horním. Tak co, podařilo se? Nyní jste kolem svého těla uzavřeli druhou energetickou vrstvu – energii vesmíru (obr. 60, 61). Nyní se soustřeďte na to, abyste pocit obou vrstev obklopujících vaše tělo udrželi. Zachovejte tento pocit tak dlouho, jak jen to bude možné.

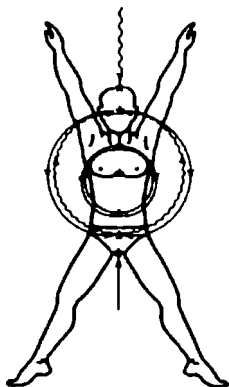

Obr. 60. Osvobod'te se od uhranutí a upírů - uzavřete energii vzestupného proudu.

Obr. 61. Osvobod'te se od programů - uzavřete energii sestupujícího proudu.

Někdy se stává (ve třiceti procentech případů), že je obal zpočátku nepřilíš pevný a samostatně nevydrží. Stane-li se to i vám, nelekejte se a nezoufejte, jednoduše zopakujte celé cvičení od začátku. Je třeba dodat, že budete muset toto cvičení opakovat v jakémkoliv případě (a co nejčastěji), neboť na první pokus se vám nepodaří vytvořit obal pevný a stabilní. Při opakování cvičení se obal bude stále snadněji formovat a vydrží čím dál tím déle, až jednou zůstane navždy (5 až 28 opakování procedury podle instrukcí naší kapitoly).

Obr. 62. Dokončete obal. Nyní jste chráněni před působením zvenčí. Energoinformační parazité už nad vámi nemají moc. Jste volní. Obnovte své zdraví.

Už po prvních pokusech instalovat obal můžete ucítit nové obrysy svého éterického těla – je mnohem větší než dříve! Znamená to, že vaše energetika se zvětšila (obr. 62). A i samotné obrysy jsou pevnější, že ano?

Cvičení

Podívejme se nyní na cíl, teorii a praxi budování energetického obalu detailněji.

Poté, co jsme se seznámili s předcházejícími tématy, vidíme, že náš vnitřní svět, svět našich pocitů a našeho vnímání je energeticky velmi zranitelný. Zranitelný je proto, že je stále vystaven působení ze strany jiných lidí – podvědomě a neuvědoměle v sobě reprodukuje cizí pocity, emoce, myšlenky. Je zranitelný proto, že je pro cizí energetiku zcela otevřený.

Začíná to neustále přítomným podvědomým vnímáním energetického stavu jiných lidí (jejich pole), pokračuje energetickou výměnou při komunikaci a končí energoinformačními útoky. Vlastně je to normální situace, byť neuspokojivá.

Jenže základní nebezpečí spočívá právě v tom, že se všechny tyto vlivy odehrávají bez našeho vědomí, přičemž naše psychika reaguje v návaznosti na vnitřní stav. Vzniká tak situace, kdy přijímáme rozhodnutí a vnímáme okolní svět v závislosti na neznámém faktoru – faktoru vnějších psychoenergetických vlivů, pronikajících do naší psychiky bez kritické analýzy ze strany vědomí, což znamená, že jsou to zásahy nucené, vsugerované.

Neustále do sebe nasáváme spolu s informací objektivního světa i rekonstruované stavy jiných lidí.

Sami vidíte, že o svobodě psychiky a energetiky v takové situaci nemůže být ani řeči. Ale to není to hlavní – chaotické vlivy se dříve nebo později nakupí a začnou se ničit navzájem.

Nejnepříjemnější v této situaci je to, že všechna tato neuvědomělá působení jsou koordinována sociálními idejemi, které jsou stále přítomny v psychice jiných lidí a touto psychikou vylučovány do prostoru, neboli egregory existujícími v sociální energetice.

Vnitřní stav každého člověka není jen neustále narušován ve vztahu k hypotetické normě (to když reagujeme na objektivní události vnějšího světa jen podle vlastního systému motivace, logické situace a potřeb osobnosti) kvůli neuvědomělému vnímání fragmentů cizího vnitřního světa, které proudí energoinformačními kanály. Toto vnímání je navíc ještě usměřováno sociálně perzistentními idejemi, jež koordinují stav energetiky a psychiky lidí okolo vás.

Taková situace má své plusy i minusy.

Plusem je automatická koordinace činnosti a vnímání skupiny lidí, spojených společnými potřebami a uvědoměle řešících společný úkol. Zamysleme se, jak často vznikají podobné shody okolností. Například ve slavných revolučních dobách řešili bolševici společný úkol vybudovat socialistické zřízení. Ale všichni bolševici nejsou stejní! Jeden je prchlivý, druhý flegmatik. Jeden má rád peníze, druhý je rád nemá. Jeden tíhne ke křesťanství, druhý k dělnické třídě. Jeden nenávidí buržousty, druhý popy, třetí Židy, čtvrtý Němce, pátý bělochy. A revoluční myšlenka, přelévající se prostřednictvím pocitů od jednoho k druhému, je otesává, ohýbá, přizpůsobuje sobě. Zatím to nechrne stranou, ale důležité je zde připomenout, že ideální situace, která by umožnila realizovat kladné působení egregoru, nemůže ve společenství, složeném z lidí, a ne z unifikovaných robotů, nikdy nastat.

Situace se může té ideální přiblížit jen zvenčí, ale uvnitř je z důvodu rozmanitosti lidí naplněna protichůdnými tendencemi, které usilují o samostatné uskutečnění. A toho se jim přirozeně dostává-to proto, že vliv sociálních idejí je velmi široký a z velké části neuvědomělý! Proto se nedá předem předpovědět, co z vrstvy sociálních idejí v následujícím okamžiku vzejde. Stalinský teror? „Oteplení“ za Chruščova? Stagnace za Brežněva? Gorbačovova přestavba? Budou se nosit džínsy? Bude v módě jazz nebo Beatles? Přestanou všichni kouřit? Přestane mít společnost ráda boubelky a zamiluje si hubené, změní se etalon krásy? To nikdo neví.

Z toho plyne, že potenciální plus vlivu egregoru je pouze teoretický.

Navíc jsme už objevili minimálně dva minusy – vrstva egregoru je nepředvídatelná a současně egoistická. Toto minus si rozebereme podrobněji. Uvnitř egregoru (například v revoluční straně) jsou lidé kategoricky různí. Každý z nich se z objektivních příčin i z osobních důvodů teoreticky snaží o realizaci svého životního poslání, které mu vštepovali od dětství – jeden chce kravičku a kousek půdy, druhý chce moc, třetí by byl rád, aby ho nechali na pokoji. Ale všichni jsou pod vlivem průměrné dávky energetiky ostatních lidí, která jim nedovolí, aby své záměry realizovali, a nejen to: ani přemýšlet o nich

nesmějí. V tom spočívá egoismus egregoru: psychoenergetická tělesa sociálních idejí člověka utlačují.

To vše je pro jedince frustrující. I když frustrace není tak silná, je trvalá, a i když neblokuje důležitou potřebu samu, blokuje přístup k této potřebě.

Je jasné, že výsledek takového neustálého působení, jež je v jakémkoliv okamžiku prakticky nepozorovatelné, je po čase skutečně hrozný, a je-li náhle nutné přijmout samostatné rozhodnutí (život stále takové úkoly podsouvá), zaručeně dojde v každé psychice k podvědomému konfliktu. Vznikají stresy, deprese atd. Ale pořád to není to nejhorší – nejhorší je, že kvůli tomuto mechanismu se lidská osobnost mění a je jiná, než by měla být v daných objektivních podmínkách. Jde o rozptýlení ve společnosti, o ztrátu osobnosti, o konec vlastního smyslu života.

Všechny úvahy nejruznějších teoretiků o tom, že lze „uvědoměle existovat v harmonii s egregory“, že „naše egregory jsou dobré“, „soužití s egregory je otázka osobního postavení“, „člověk má svobodu volby“, „při vzájemném kontaktu s egregory existuje svobodná vůle“, „řekni si, že tě nikdo neovládá, a skutečně to tak bude“, nejsou ničím jiným než dobře míněným, leč naivním blouzněním spoléhajícím na lidskou prostoduchost.

Přitom je očividné, že postavení a přání člověka se formují v myšlení, přičemž myšlení nechráněného člověka se a priori řídí kolektivním neuvědomělým myšlením a všudypřítomnými egregory. Není to člověk, kdo přemýšlí, ale parazitické vrstvy, které pak orientují jeho aktivitu směrem užitečným pro ně, a tím se potisící udržují při životě. V důsledku člověk myslí, že se rozhodl „sám“, a padá do pasti, aniž za celý svůj život zjistí, co to vlastně on sám chtěl.

Mimochodem toto velmi často používají četní „učitelé harmonie se světem“, hlásající „svobodné uvědomělé vzájemné vztahy“ s egregory. Skutečně se nezdá nic snazšího: ustanovíš nad člověkem vládu egregoru, pak si člověk svobodně přeje to, co chce egregor, a dostává to v důsledku působení na egregor. To bohužel není učení, nýbrž dokonalá falešná hra, byť se v ní neprohrává. Neetičtí trhovci

prodávají lidi egregorům. To je vědomí bankrotářů, kteří ztratili sami sebe.

Působení egregoru je tedy nepředvídatelné a pro osobnost nebezpečné. Potenciální plusy takového působení se v důsledku egoistických tendencí egregoru neprojeví.

Jaké lze v této souvislosti přijmout opatření? Velmi jednoduše: je třeba naučit se odpuzovat vlivy, které nejsou podloženy vlastní osobností a vlastními motivacemi, tedy ty vlivy, jež, vnímáme jako nepříjemné, narušující stávající stav, a naproti tomu sociální psychoenergetickou podporu využívat a neodmítat její působení, které se s osobním úsilím shoduje, a je tedy vnímáno jako příjemné.

Ne náhodou má vše živé základ v buňce. Bez buňky není života. Ovšem buňka neexistuje bez membrány, která ji obklopuje. Právě díky ní si buňka může z okolí brát to, co potřebuje, a nevypouštět do sebe to škodlivé a nebezpečné. Membrána má schopnost selektivní propustnosti a jen ona vytváří samostatný organismus – buňku. Zmizí-li membrána nebo je-li poškozena, buňka se rozpustí v okolním prostředí a přestane existovat, nehledě na všechny pokusy odčerpávat škodlivé substance, pronikající z okolního prostředí, a snahu o přísnou kontrolu.

Také naše tělo se skládá z buněk a je obklopeno obalem kůže a sliznic. Když se noříme do špinavé vody, tělo tu špínu nevstřebává. Když dýcháme, vydechujeme oxid uhličitý a vdechujeme kyslík, ne oba najednou. Když jíme, sliznice zažívacího traktu vstřebává užitečné látky a ty nepotřebné a škodlivé vyřazuje. Jinak bychom zemřeli. Každá buňka, každý orgán, celé tělo, vše má svůj ochranný obal.

Pouze naše psychika, naše osobnost nemá na energoinformační úrovni žádné podobné zařízení se schopností selektivní propustnosti. Psychika běžného člověka je rozpuštěna ve vývaru egregorů a není samostatná, nekontrolované pohlcuje vše bez ladu a skladu a stejným způsobem vše ztrácí, a tím vylučuje energoinformační soubory. Byla by samostatná, kdyby měla filtr, který by nic nepotřebného automaticky dovnitř nepouštěl.

A právě k tomu slouží obal. Je to senzoričká zpětná vazba, vybudovaná na obou proudech a obklopující naše tělo. Proto vždy

cítíme potvrzení svého statutu díky doplňování senzoričké struktury psychiky.

Co se odehrává při nesankcionovaném působení zvenčí? Tento vliv narušuje náš psychoenergetický status, což je podvědomě registrováno a aktivita naší psychiky se zvyšuje. Zesilují se naše vlastní hlavní proudy a zatlačují cizí pocity. Působení je zastaveno. To se týká jakékoliv sugesce, jakéhokoliv kontaktu s psychikou, narušujícího běžný stav, až do podprahových variant působení.

Na druhé straně, pokud je působení v souladu s našimi vlastními tendencemi, psychika jej přijímá a využívá vnější zdroj energie k urychlení a ulehčení vlastní reakce.

Jak to probíhá na běžné úrovni? Máte báječnou náladu a hladina vaší energetiky je zvýšená. Přicházíte do práce, kde vládne atmosféra těžkého skandálu, podřízenosti a hnusné nálady. Vy to necítíte. Přichází návštěvník, který jev dobré duševní pohodě. Radujete se spolu s ním. Vaše nálada a stav se podřizuje jen objektivní stránce situace.

Kromě toho má taková konfigurace i dodatečné plus – vědomí se osvobozuje od nutnosti zpracovávat verze, které nejsou podporovány osobní motivací. Naskýtá se více času na produktivní činnost a rozvoj osobnosti.

Obdobně obal slouží jako zvláštní filtr, který nepropouští osobně nebezpečné postranní vlivy a umožňuje využívat osobně užitečné tendence, což uvolňuje psychické a dočasné zdroje pro realizaci osobních úkolů jedince.

Nyní pohovoříme o technice. Není složitá, ale aby ochranná zpětná vazba držela pevně, je nutno být si jistý v každé fázi.

Nejprve zkuste instalovat provazec vedoucí ze vzestupného proudu od čakry ádžňá do spodních čaker. Jde to lehce, protože když vyvádíme proud ven, vystupuje s ním i část našeho vědomí – vždyť je to náš pocit a my mu můžeme určit jakoukoliv dráhu (téma 4). Záměrně uvádím do spodních čaker, protože u běžného člověka žijícího v západní kultuře nemusejí čakry (s výjimkou višuddhi, ádžňá a krajních čaker) nutně zaujímat konkrétní místo a mít předepsané rozměry a aktivitu. V našem případě je skoro lepší hovořit o oblastech výstupu a vstupu energie.

Kontrola

Jakmile jste vytvořili tento energetický provazec složený z triggerových pocitů, zkontrolujte jeho existenci hmatem. Rukou jej budete vnímat jako teplý, poněkud viskózní, budete jej tedy cítit jako vnitřní pole (viz téma 3). Je zajímavé, že pokud do něj vnoříme ruku, vnímá to naše psychika jako ponoření ruky do zóny nějakých stále přítomných pocitů. Potom tento provazec roztrhněte a obnovte normální tok proudů.

Nyní vytvořte provazec ze sestupujícího proudu – od spodních čakr (oblast, kde se sestupující proud vytrácí) do čakry ádžňá. I ten se tvoří snadno. Zkontrolujte jej rukou.

Kontrola

Provazec ze sestupujícího proudu vnímáme jako vnější pole (viz téma 3), a když do něj vložíte ruku, pocítíte to jako zásah něčeho cizího do pole. Provazec přetrhněte.

Nyní začneme tvořit obal. Předtím si ale připomeňte doporučení týkající se odstranění existujících energoinformačních útoků – zafixovat je na těle by nebylo dobré. Například na denních cvičeních používáme proceduru předběžného očištění povinně.

Nejprve vytvoříme provazec ze VP, pak ze SP. V jednom kanálu máme dvojitý provazec. Je stabilnější než provazce jediného proudu. A nyní – tento provazec existuje v našich pocitech – jej začneme zplošťovat a rozkládat kolem sebe jako závěs ve sprše nebo lampion. Jakmile se konce obalu spojí za zády, začneme zesilovat proudy, dokud se pocit nestabilizuje. Je to jednoduchá, ale zpočátku celkem složitá operace, při níž využijete všechny návyky týkající se kontroly energetiky.

Souhlasím s radami Dmitrije Sergejeviče a také vám doporučuji opakovat tuto proceduru několikrát, protože samostatná práce s energetikou není zas tak jednoduchá. Ještě připojím dodatek: vytvoříte-li a udržíte obal v centru pozornosti, když se nacházíte v nějakém kontaktu pro vás nepříjemném nebo agresivním, vaše podvědomí si navykne odrážet cizí projekci posilováním proudů. Vytvoří se podmíněný reflex, jaký se na denních školeních rychle tvoří díky předvádění a díky vypracovaným standardním

energetickým vlivům, které produkuje učitel. Podmíněný reflex je ale to hlavní.

Kontrola

Když natáhnete ruku, obrátíte ji dlaní k sobě a začnete přibližovat, brzy narazíte na teplou oblast (neboli ve vnější projekci se objevuje zóna vnitřního pole), a pokud budete ruku dále přibližovat, tato zóna brzy skončí a nahradí ji nevelká oblast vnějšího pole. Přibližujete-li ruku dále, narazíte už na vnitřní pole.

Opět vám mohu pogratulovat. Právě jste neudělali nic menšího, než že jste si obnovili svou přirozenou celistvost, a tak se osvobodili od všech energoinformačních parazitů. Pokud budete pokračovat ve cvičení tak dlouho, až bude nový obal pevný a stálý a žádní energoinformační parazité už vás nikdy neovládnu. To proto, že tam, kde dříve na vašem těle zela otevřená vrata pro nejrůznější kontakty, je nyní neproniknutelná dvojitá vrstva energetiky, jež vás bude nejen chránit, ale sama se bude stále zesilovat.

Od nynějška jste před působením patologických proudů zcela chráněni. Ba co víc, čeká vás nemalé překvapení, protože zpozorujete, že jste se sami velmi změnili: stali jste se sebejistější a klidnější, svět vnímáte vyrovnaněji a cítíte se podstatně lépe.

Uvědomte si, že jste vykonali velmi vážný, velmi hodnotný čin – možná nejvážnější za celý svůj život. A máte plné právo si za to sami sebe vážít. Již nejste závislí na nikom a na ničem! Nyní si už můžete vládnout jen vy sami – vy sami vládnete svému zdraví, úspěchu i osudu.

To je to první základní odhalení, provedené v rámci programu Pastýř – člověk je schopen se rozhodně oddělit od vnějších energoinformačních vlivů, a to i od těch nejsilnějších, a nebudou ho moci ovládat ani politici, ani dav, ani sdělovací prostředky. Neexistují-li bioinformační vlivy energetických parazitů, vnímá člověk skutečnost jinak, kriticky. To je první stupeň metody DEIR.

Egregory mají nebezpečný vliv proto, že si je neuvědomujeme. Útočí na to nejcennější, co máme – na naše myšlení. Proto se běžný člověk může tisíckrát ujišťovat, že je neovladatelný, že si nepřeje, aby jím někdo manipuloval, nebo se může domnívat, že je ovládán s

dobrymi úmysly – všechno to jsou ale jen prázdná slova. Člověk uvažuje tak, jak mu to nařídí eregor, do vědomí mu postupují přání, on si neuvědomí jejich dvojznačnost a chce to, co neosobní energoinformační prostředí kolem něho. Vědomí není schopno manipulaci myšlení nahradit, dokud není člověk chráněn.

- Tento stav může napravit pouze energetika, jednoduchý pocit uceleného obalu. Když se stav mění bez našeho přání, podvědomě jej opravujeme, a vnější vliv tak ničíme. Když změnu chceme a uvědomujeme si ji, využíváme vlnu egregoru ke svému užitku. Obal je pro člověka jako obal pro buňku to je to, co nám nedovolí, abychom se rozplynuli v cizotě a abychom byli vždy samostatná osobnost.

- Člověk, jenž se zbavil příčin, ovládajících obyčejné lidi, se nachází na kvalitativně jiné úrovni existence – je to totéž, jako by voják přestal poslouchat rozkazy velitele a začal si dělat, co sám chce. Veliteli by se to přirozeně vůbec nelíbilo. Proto mocní tohoto světa dlouho udržovali metody DEIR v tajnosti. Jenomže odčerpávání zdrojů energoinformačními parazity nejenže z lidí dělá subjekty snadno ovladatelné houfem takzvaných politiků, ale zároveň je připravuje o úspěch, o zdraví... Je to přímá cesta k vymírání národa není náhodou, že většina průmyslově rozvinutých zemí, které jsou přelidněné, a tudíž je z nich odčerpáváno nejvíce energie, jsou neustále zaplavovány lidmi z jiných končin světa – černochoy, Araby, Číňany, Japonci a dalšími a dalšími. Je to tím, že oslabené původní obyvatelstvo a jeho genofond postupně podléhá zástupcům národů sice méně rozvinutých, ale zato v plné síle.

V naší společnosti je velmi málo lidí, již se mohou pokládat za nezávislé na okolním fyzickém světě. Většina lidí je závislá na všech a všem a považuje tuto závislost za normu. Vedoucí jim vynadal – oni se cítí špatně, zkazilo se počasí – cítí se ještě hůře, nedostali výplatu – už uléhají na nemocniční lůžko. Tak jsou závislí po celý život na komkoliv, kdo si zamane zatáhnout za jejich nitky a vést je jako loutku. S pomocí energoinformačních struktur je lze snadno ovládat – je zcela jedno, zda jsou tyto struktury vytvořeny uvědoměle nebo náhodně (například během volební kampaně).

Vy už ale loutkou nejste! Vy a nikdo jiný nyní vládnete sami sobě. Nikdo a nic už není schopno ovlivnit vaši náladu, stav, zdraví ani chování. Od většiny lidí se proto velmi výrazně lišíte. Pro svět, ve kterém žijeme, je to velké vítězství. Dostáváte se na nový stupeň energoinformačního rozvoje. Vystupujete z řad ostatních lidí a formujete něco nového. Začínají zde fungovat mechanismy přirozené evoluce – v porovnání s ostatním lidstvem vás není zas tak mnoho. Kdokoliv si osvojí metody DEIR, získá ohromnou energoinformační podporu, jež proudí z nahromaděných obdobných snah stejně smýšlejících lidí. Jenže chaos energoinformačních parazitů, kteří nás obklopují, je silný, a i když už nemá přístup do našeho vnitřního světa jako předtím, stále ovládá svět vnější. Proto musíme být všichni na jedné straně. Poznávejte se navzájem v davu. Pomáhejte si. Vždy jsem říkal svým žákům, jak toho prakticky dosáhnout – samotný člověk je slabý, ale v jednotě několika lidí už je síla.

Lidé, již stanuli na novém stupni evoluce, si musejí pomáhat, neboť okolní prostředí je pro ně nepřátelské a protože stejná vůle podobně smýšlejících lidí jednotlivce posiluje. Každý máme možnosti, o něž se můžeme podělit se stejně smýšlejícími. Tak to dělejte.

Ještě budete mít možnost pokochat se všemi radostmi, které vám přináší právě získaná svoboda. Nyní se ale připravte – práce pokračuje. Protože vybudováním ochranného kokonu to ještě nekončí. Uvnitř něj ještě zůstaly zbytky dlouhodobého napojení na parazitické podstaty, kterým se přece jen podařilo zahospodařit si ve vaší energetické struktuře a zanechat po sobě plno stop. Nyní budete mít za úkol odstranit tyto stopy, zničit cizí programy, které přetrvávají ve vašem těle, a dovést energetiku do harmonického stavu. Teprve potom se bude moci duše očistit a tělu se vrátí zdraví.

Často pokládané otázky

1) Jak dlouho obal vydrží? Je nutné jej obnovovat?

Pokud jste udělali všechno správně, bude držet, dokud existuje struktura čaker. Obal není nic jiného než senzorická struktura, přičemž aktivace hlavních proudů u nás nastává právě v okamžiku

nepříjemného působení. Jakmile jste sami sobě ukázali možnost přerušení a odstranění sensorické komponenty nepříjemného vlivu, vaše podvědomí si to zapamatovalo. Vytvořil se reflex. Čili ptát se na trvanlivost obaluje stejně jako se ptát na stabilitu reflexu odtahování ruky od žhavého předmětu.

2) Může se obal protrhnout?

Jak se to vezme. Technicky to možné není, protože vlastní pocity jsou vždy schopné projekci zastínit. Ale prakticky je obal stále vystavován náporu zvenčí a projevuje se jen tehdy, když psychika zaregistruje nepříjemné pocity. Tudíž zde vše probíhá stejně jako v případě reflexu odtahování ruky od žhavého předmětu. Tento reflex nezaručí, že se nespálíte, zaručí, že spálíte-li se, víckrát na žhavý předmět nesáhnete. Žhavé předměty neboli cizí nepříjemné vlivy ve společnosti existují neustále, a tím udržují v činnosti i reflex.

3) Proč jsou krajní čakry otevřené a střední zavřené?

Protože krajní čakry jsou pro psychiku zdrojem proudů. Proudů vznikají v našem projekčním těle takové, jaké jsou, a příčina jejich vzniku vlastně pramení z podvědomí. A jestliže je to tak, potom nelze nastavit komunikační vazbu mezi krajními čakrami různých lidí. Lze to vysvětlit i z energoinformačního úhlu pohledu – krajní čakry pohlcejí jen jeden proud, tudíž složité, smíšené pocity, skládající se ze dvou proudů, které se mohou stát příčinou energoinformačních útoků, skrze ně neprojdou. Skrze krajní čakry se do naší energetiky nemůže dostat nic cizího.

4) Nepřekáží obal výměně energie třeba v rodině?

Samozřejmě že ne. Obal blokuje jen to nepříjemné, takže váš život bude snadnější a příjemnější. Pokud příbuzný trpí z nějakého důvodu nedostatkem energie, můžete ho vždy energií vzestupného proudu podpořit.

5) Jaké jsou další efekty obalu kromě ochrany před agresí a vlivem egregorů?

Obal ochraňuje psychiku. A chráněná psychika přirozeně působí na život. Především vyhráváte čas a energii, již lze použít k řešení osobních úkolů. Poskytuje vám to velké možnosti pro rozvoj a můžete svobodněji hledět na svět. Dále je to sociální výhra – obal slouží jako zdroj energie tím, že umožňuje rychleji přepínat stavy a posiluje stabilitu psychiky. A sociální výhru získá ten, kdo vládne širokým rozsahem stavů, které jsou odolné vůči vnějším vlivům. Člověk, jehož lze těžko ovlivnit, je považován za silnějšího.

Téma 9: Energetická korekce a návyky sebezdravování. Odstranění patologických senzoričkých vazeb

Patologická senzoričká vazba je chomáč projekčních pocitů, ukotvený na fyzickém těle a narušující funkční aktivitu orgánů v místě, kde se zachytil.

Pohovořme si o těle

V předcházejících kapitolách jste se seznámili se základy vzájemného působení ve světě energií. Naučili jste se vnímat energoinformační struktury, vidět je a cítit. Jsem přesvědčen, že už vám nemusím dokazovat, že skutečně existují: ujistili jste se o tom sami z vlastní zkušenosti. Naučili jste se také cítit energoinformační agresí zvenčí, rozeznávat cizí vlivy a chránit se před nimi. Naučili jste se uzavírat své energetické proudy, vytvářet mocný ochranný obal kolem svého těla a odpojovat se od globálních energoinformačních parazitů.

To všechno znamená, že se nyní naprosto svobodně orientujete v energoinformačním světě a cítíte se v něm skoro jako doma. Díky tomu je váš život jistě hodnotnější a zajímavější – máte k dispozici ohromnou zásobu pocitů, jaké ostatní lidé nevnímají. Už jste si zvykli na to (a vaše pocity vám to potvrzují), že vaše pravá podstata, vaše vědomí je kompletně umístěno nikoliv v pozemském fyzickém

světě, ale ve světě energoinformačním, v jiném rozměru, který smyslové orgány obyčejného člověka absolutně nemohou vnímat.

A přesto budeme v této kapitole hovořit o těle – o onom hmotném, fyzickém těle, jež náleží do pozemské, materiální sféry. Ano, dosud jsme stále mluvili o tom, že naše pravá podstata není hmotné tělo, jež nemá pro nás nemá až tak velký význam. Ale to přesto neznamená, že se tělu nemusí vůbec věnovat pozornost.

Představte si, že fyzické tělo je oblek, šaty, které si kdykoliv můžete svléci, a dokonce je bez lítosti vyhodit, pokud už se nedají vůbec nosit. Dokud ale své šaty nosíte, pečujete o to, aby byly čisté, pěkné, aby nebyly děravé a ošuntělé. Stejně tak i vaše tělo si žádá péči.

Samozřejmě ve srovnání s energoinformační podstatou má druhořadé a podřadné postavení (jako šaty vůči člověku, jenž je nosí), ale nebylo by správné říkat, že tělo nemá vůbec žádný význam.

V této kapitole vás chci ochránit před chybou, které se nezřídka dopouštějí lidé, zabývající se různými energetickými a duchovními praktikami a jdoucí cestou rozvoje své energoinformační podstaty. Tito lidé často docela zapomínají na tělo: prostě nad ním mávnou rukou. Ve výsledku pak tělo přichází i o to minimum energie a začíná chřadnout, usychat a stonat. Někdy tito lidé vypadají, jako když jsou maličko mimo sebe – jako by spadli z Měsíce nebo jako by měli hlavu v oblacích. Jsou přitom psychicky v pořádku, jen neradi žijí ve fyzickém světě a pořád se z něj snaží nějakým způsobem vymanit, a proto utíkají do duchovních sfér nebo do světa svých iluzí.

Ať je to, jak chce, my se této chyby nedopustíme. Budeme si pamatovat, že přece jenom nejsme duchové, ale lidé z masa, krve a kostí, šlach a vnitřností. A jestliže nám příroda přidělila tělo, asi to nebylo jen tak pro nic a za nic. K čemu je tedy máme? Proto, abychom mohli existovat v pozemském materiálním světě, kde máme každý své úkoly.

Jeden úkol je nám všem společný: za prvé se naučit vnímat sebe jako energoinformační bytost a za druhé naučit se žít v materiálním světě, ve fyzickém těle, milovat a přijímat také tento svět a toto tělo,

ať jsou jakékoliv. Nyní máme hmotné tělo, no a co? I to si musíme podřídit. Musíme se umět s lehkostí přizpůsobit jakémukoliv světu.

Jistě si pamatujete, že jsme hovořili o nutnosti odevzdávat energii energoinformační podstatě a neplýtvat jí pro fyzický svět. Nyní si čtenář může pomyslet, že si protiřečím: tak jak to je, nejdřív nám říká, že fyzickému světu nemáme dávat žádnou energii, to jest ani tělu, a nyní se zdá, že je to přece jen zapotřebí dělat?

Zkusím vám dokázat, že si protiřečím jen zdánlivě. Je tu jeden drobný detail. Tělu by se skutečně neměla dávat veškerá energie, která po právu náleží energoinformačnímu světu. Abyste tento moment náležitě pochopili a ujasnili si rozdíl mezi energií vyšší energoinformační podstaty člověka a energií jeho těla, musíte velmi přesně zvládnout a cítit, jaký veliký rozdíl je mezi těmito dvěma identitami: vaším fyzickým tělem a energoinformační podstatou.

Tyto dvě identity žijí v různých rozměrech, v různých rovinách, nikde se neprotínají a nelze je nikdy spojovat ani si je plést. Ne náhodou se často energoinformační podstata nazývá *lidský dvojník*. Je to skutečně jiná bytost, byť tvoří vaši základní součást – vaši hlavní identitu. Učte se ji v sobě cítit, postupně se ztotožňujte s ní, a nikoliv s fyzickým tělem. A pochopte, že tam, do toho rozměru, kde přebývá vaše prává podstata, nelze zanášet všední, každodenní, pozemské, lidské problémy a starosti – vládnou tam zcela jiné zákony a vaše starosti tam nemají žádný význam.

Tam je zapotřebí směřovat maximum své energie – a jenom potom budete mít dost sil na péči o fyzické tělo. Budete-li svou energií plýtvat jen na tělo a zapomenete na prvořadý význam energoinformační podstaty, pak přijdou všechny vaše pokusy uvést tělo do pořádku vniveč: taková péče bude neúspěšná. Pečovat o tělo a získávat k tomu energii můžete jen tehdy, když si uvědomíte jeho druhořadost ve vztahu k energoinformační podstatě.

Aby to bylo srozumitelnější, uvedu příklad. Přirovnáme svou energoinformační podstatu k hudbě a tělo k hudebnímu nástroji. Hudba nežije ve hmotném světě a nijak nezávisí na jeho projevech: ani na počasí, ani na ohni či na vodě. Závisí na tom, kolik energie, emocí do ní vložil interpret. (Dejme tomu, že interpret ztvárnil právě tu energii, kterou odesíláme energoinformační podstatě.) Ale hudební

nástroj přece může shořet, zvlhnout, rozpadnout se, rozladit. V takovém případě nebudeme žádat interpreta, aby si nástroj opravil sám, protože jeho energie má jiné určení; té je zapotřebí k tomu, aby hudba zněla. Opravu nástroje zadáme odborníkovi s prozaičtější, přízemnější profesí.

Stejně i pro opravu svého těla budeme využívat druhořadé, pozemské energie, aniž budeme do tohoto procesu vstupovat celou svou energoinformační podstatou. Je to prostě zařízení, které potřebuje péči.

Pokud zapomeneme na to, že hudební nástroj je předurčen k vydávání zvuků, a budeme chtít opravovat jen jeho vzhled, aby nástroj byl krásný a plnil roli nábytku, žádný skutečný mistr se do takové opravy nepustí. Nástroj se v takovém případě nepodaří opravit. Stejně tak i tělo se nepodaří vyléčit, pokud se o to budeme snažit jen pro tělo samotné, a ne proto, aby bylo plnohodnotným nositelem energoinformační podstaty.

Vnímejte, jak vaše energoinformační podstata hledí na proces harmonizace vašeho těla jakoby ze strany – z jiného rozměru. Když se podíváte na své tělo jakoby ze strany, když si uvědomíte jeho druhořadost a submisivitu, snadno tělo harmonizujete, protože tento proces už pro vás nebude tak superdůležitý jako předtím. Vzpomeňte si, že nejhůře se nám dělá to, co je pro nás mimořádně důležité. Čím důležitější zkouška, tím pravděpodobnější je, že ji neuděláme. Když zmenšíte význam fyzického těla, přestanete je ztotožňovat se svou pravou podstatou a začnete je vnímat jen jako a pomocný nástroj, ulehčující existenci ve fyzickém světě, potom je snadno a klidně bez paniky a starostí budete moci normalizovat.

Čím proces normalizace těla začít? Především je přijmout a zamilovat si je se všemi jeho nedostatky a problémy, ať je jakékoliv. Vždyť už jsme se naučili, že tělo je jen pomocný nástroj, jen dočasný oblek, a proto k němu nebudeme ani příliš kritičtí. To společnost se svými patologickými zákony si zvykla dělat z těla objekt kultu, považovat krásné tělo div ne za to nejčinnější, co máme. Lidé běžného vědomí nevědí, že mají něco, co je nesrovnatelně důležitější – energoinformační podstatu, pravé vědomí, duši, a o ničem jiném než o těle nemluví.

Pro člověka, který pochopil skutečné zákony světa, nemá vnější vzhled význam. Tělo vám dává možnost žít na Zemi? Tak mu za to poděkujte. Co od něj ještě chcete? Víc už se od něj chtít nedá, i tak je toho dost. To už stačí k tomu, abyste byli vděční svému tělu bez ohledu na jeho rozměry, parametry, vnější vzhled a vzrůst. Dříve či později vám toto tělo bude odebráno a zůstanou jen energetické struktury éterického těla. Znamená to, že namísto zbytečných komplexů méněcennosti kvůli fyzickým nedostatkům je zapotřebí ze své fyzické existence vyčerpát maximum možností.

Co je to zdraví a co nemoc

Nyní, když jste se naučili vnímat svět energií, kontrolovat své hlavní energetické proudy a nastavovat správnou energetickou výměnu s vesmírem a Zemí, máte právo zabývat se i tělem a přivést je k harmonii a rovnováze se svou energoinformační podstatou, která vyrostla a zesílila.

K tomu především musíte celé své tělo, všechny jeho orgány a systémy, všechny vjemy uvnitř organismu pořádně prozkoumat. Ale nebudete to dělat s pomocí lékařských přístrojů, ale jen pomocí své zvýšené citlivosti a schopnosti koncentrovat pozornost v různých místech svého těla.

Už jste si dost natrénovali, jak se odhaluje patologie na éterickém těle. To znamená, že pro vás nebude nijak obtížné objevit nezdravá místa na těle fyzickém.

Pokud nebudete vědět, kde jsou konkrétní orgány umístěny, doporučuji použít anatomický atlas. Potom, až se alespoň přibližně zorientujete ve vybavení svého organismu, zkuste soustředit svou pozornost nejprve na jeden orgán (libovolný), potom na druhý, třetí – a postupně na několik orgánů za sebou. Zcela jistě si povšimnete, jak se vaše pocity při přechodu z jednoho orgánu na druhý mění. V některých orgánech ucítíte nějaké napětí, v jiných se jakoby propadnete, nebo naopak ucítíte pevnou energetickou formaci. Přitom pokud se pokusíte normalizovat tyto oblasti pomocí už známých energetických metod, pocítíte, že se vám to nedaří. To všechno jsou zlověstné signály, oznamující přítomnost nemoci, ať už

zjevné nebo zatím ještě v zárodku, a tedy potenciální. Už jste se tedy naučili sobě samému stanovit diagnózu, proto už nemusíte chodit k lékaři. Navíc daleko lépe než nejlepší lékař na světě vnímáte své tělo a všechny procesy, které se v něm odehrávají, a to jak fyziologické, tak energetické.

Nelekejte se, když u sebe objevíte nějaké patologické úkazy, a nepanikařte kvůli tomu: snažili jste se a lopotili, abyste se zbavili uhranutí a újmy, přesto se ve vás nemoci uhnízdily... Fakt, že nemoci přetrvávají, je zcela přirozený pro vaše současné období rozvoje. V těle se přece nemoci hromadily po řadu let vašeho života. Kolik újmy a uhranutí jej v minulosti napadlo, tehdy, když jste ještě o metodách, jak se jich zbavit, nic nevěděli! Není proto nic divného, že v těle stále jsou nějaké zbytkové jevy v podobě patologií v orgánech.

Dříve než se těchto patologií zbavíte, vysvětlíme si, co je to vlastně zdraví a co je to nemoc ve vztahu k našemu fyzickému tělu.

Už byla řeč o tom, že celé tělo je prostoupeno sítí energetických kanálů, které vystupují z hlavních proudů jako větve z kmene stromu. Zdraví je správná organizace jak hlavních proudů, tak i bočních kanálů, a energie jimi protéká rovnoměrně, bez úniků, bez stagnací, bez překážek, bez přebytku nebo nedostatku. Ale nejhlavnější je, že při normální organizaci vnitřní energetiky lidského těla je každý orgán vnímán jednotlivě, jako samostatný, suverénní energetický systém, který je spojený pouze s hlavními proudy, ale není nijak energeticky provázán s ostatními orgány.

Tudíž nemoc, jak lze snadno uhádnout, je narušení cirkulace energie v kanálech, vznik stojatých míst, překážek, únik energie, nebo naopak přebytek. Hlavním charakteristickým prvek nemoci je vznik nových patologických energetických proudů, propojujících orgány mezi sebou a zbavujících je nezávislosti a samostatnosti.

Víte, že před začátkem léčení je třeba normalizovat hlavní proudy. To už jste udělali. Proto se nyní můžete pustit do druhořadých, menších kanálů a obrátit pozornost k energetice každého orgánu. Když jste normalizovali hlavní proudy, můžete se vyrovnat se zbytkovými projevy patologické energetiky v orgánech a

systémech – to jest vyrovnat se s následky předcházejícího narušení toku energetiky.

Nyní zkusíme prozkoumat důkladněji energetické proudy v tělesných orgánech. K tomu si potřebujeme uvědomit, že existují dva typy patologických energetických proudů.

První typ jsou náhodná a dočasná patologická spojení, související obvykle s akutními chorobami (slepé střevo, angína, prudké zvýšení krevního tlaku atd.).

Druhý typ jsou patologické proudy uspořádané, stabilní, které se samy udržují při životě a vyvolávají chronická a těžká onemocnění (cholecystitida, stenokardie, astma bronchiale atd.)

První typ patologických vazeb může být vyvolán zvenčí – obvykle stejnými, nám už známými energoinformačními útoky, jako je újma, uhranutí, vampyrismus. Znamená to, že první typ napadení už vás prakticky neděsí – hlavní je u sebe újmu nebo uhranutí včas odhalit a zbavit se jich (pokud samotný obal není ještě dost pevný nebo útok byl výjimečně silný). Pokud byste tyto útoky ve svém éterickém těle včas neodhalili a těm se už podařilo vyvolat dejme tomu angínu, není to nic hrozného: můžete kdykoliv přijmout potřebná opatření a zmírnit průběh nemoci tím, že se zbavíte její příčiny. Základní problém zde spočívá v něčem jiném, a to v tom, že se nyní budete muset zbavit patologických vazeb, jež ve vašem těle přežívají z dřívějšíka. V tomto případě bude samozřejmě zapotřebí vyvinout úsilí.

S druhým typem patologií je situace složitější. Jejich příčiny už neleží v éterickém těle, ale ve vyšších a jemnějších oblastech vaší energoinformační podstaty – v oblastech, odpovídajících za strukturu duše a vědomí. Vy zatím neumíte s těmito strukturami pracovat. O tom, jak je osvobodit od patologií, se dozvíte, až pokročíte na další stupně. Zatím se budeme učit cítit patologická spojení uvnitř svého organismu a odstraňovat je, aniž bychom se pouštěli dojemnějších oblastí.

Jak se tedy tato patologická spojení tvoří? Tady je vzorové schéma jejich vzniku. Dejme tomu, že se v éterickém těle v důsledku újmy objevila trhlinka. Ta zasáhla játra a vyřadila je z provozu: už nemají dost energie a ztratila životaschopnost. Na pomoc játrům

spěchá žaludek. Směřuje do nich proudy energie, k nimž se játra ihned přisávají, neboť vlastní energii už nemají. Takovým způsobem zase žaludek ztrácí energii svou. Současně se narušuje energetická rovnováha mezi žaludkem a střevním traktem. Tomu se také začíná nedostávat energie, pokusí se ji odebrat játrům. Ale játra sama už žádnou energií nedisponují! Kruh se uzavřel.

Vnitřní orgány se obalily patologickými energetickými spojeními, a v játrech se přesto utváří energetická díra. Tato díra se mění v trvalou, prohlubuje se a roste. Tady je příčina hypokineze žlučových cest, nyní velmi rozšířeného onemocnění. Je to důsledek právě oné patologické energetické smyčky, kterou jsou spojeny všechny uvedené orgány.

Takové smyčky mohou vzniknout dokonce i uvnitř jednoho orgánu. Například člověku nefunguje část plíce. Druhá polovina je v důsledku energoinformačního útoku také odtržena od hlavních energetických proudů, ale přece jen se snaží pracovat za dva, a odevzdává tak ubohé zbytečky své energetiky nefunkční polovině. Nakonec se vyčerpává také a celá plíce přestává fungovat.

Ať si vezmeme jakoukoliv chorobu, vždy můžeme zjistit, že ji provázejí patologická energetická spojení. Například tak známé onemocnění, jakým je chřipka. Ve hmotném světě je příčinou chřipky virus, napadající nosohrtan. Ve skutečnosti se virus nezačíná rozvíjet ihned. Nejprve újma nebo uhranutí zbaví nosohrtan energetiky a teprve pak se v něm usazuje virus. Nejspolehlivější ochranou proti virům je silný energetický obal. Například člověk nacházející se v produktivní fázi schizofrenie, kdy s napadeným mozkem ztrácí kontrolu nad astrálními pohyby éterického těla, takže je pak výjimečně silné, není napadán akutními respiračními chorobami. Ale když je obal protřzen, viry tu jsou cobydup: organismus je oslabený ztrátou energie, a to ony potřebují.

Bez vlastní energetiky nemohou horní cesty dýchací nemoc porazit samostatně a v tom okamžiku začínají odebírat energii například plicím. Pak můžete očekávat komplikace v podobě zápalu plic.

V boji s nemocí může začít vydávat energii i srdce, a to tak, že během zánětlivého procesu stupňuje svou činnost. Jeli srdce i bez

této činnosti energeticky oslabené, se zvýšenou zátěží se nevyrovná. Potom nejsou vyloučeny srdeční komplikace.

Jak vidno, léčebný proces není možný bez energetické korekce práce orgánů, bez zpřetrhání patologických energetických spojení. Jinak se bude nemoc neustále přelévat z jednoho orgánu do druhého a vytvářet mezi nimi nové a nové patologické vazby. Není totiž možné donekonečna přelévat ohraničené množství energie do nových a nových orgánů napadených nemocí – energie se nakonec vytratí a organismus bude vyřazen z činnosti docela.

Východisko je jen jedno – nejprve odstranit příčiny nemocí z éterického těla a ze struktur vědomí a duše a potom zrušit zbylá patologická spojení mezi orgány a obnovit normální energetickou strukturu. Normální energetická struktura je mimo jiné taková struktura, v níž je každý orgán napájen pouze hlavními energetickými proudy, a nikoliv sousedními orgány.

Krok 18: Odstranění patologických energetických spojení v organismu

Potenciálně se člověk může naučit nejen cítit každý orgán, ale také jej ovládat. Známé jsou příklady indických jogínů, kteří nejenže dokázali peristaltiku zažívacího traktu zpřevrátit, ale dokonce podle své vůle zapínali a vypínali srdce.

Pro vás není vůbec nutné rozvíjet takovéto schopnosti. Uvádím tento příklad jen proto, abych vás opět znovu ujistil, jaké má člověk od přírody netušené schopnosti, jež se bohužel u většiny lidstva rozvinuly jen ze dvou tří procent. Možná i vy se jednou dostanete hodně vysoko. Zatím navrhuji, abyste se naučili vnímat patologii v orgánech a zbavovat se jí.

Prozkoumali jste tedy svůj organismus orgán po orgánu s pomocí soustředění pozornosti na každý orgán zvlášť a pomocí analýzy svých pocitů spojených s jednotlivými orgány. Dejme tomu, že jste v orgánu ucítili nějaké napětí. To je patologické energetické spojení uvnitř orgánu.

Ucítili jste napětí ze dvou nebo několika orgánů, jakoby svázaných tímto napětím dohromady. Samotné orgány jste vnímali jako poněkud pevnější a vypouklejší než ostatní. To je patologické energetické spojení orgánů.

Ucítili jste v orgánu pevnou formaci, nebo naopak prohlubeň, která se nedala vůbec normalizovat vám známými energetickými metodami. To do těla pronikl cizí program, založený na úrovni vědomí a duše.

Opakuji ještě jednou: nelekejte se a nepanikařte. Proces normalizace vlastní energetiky jste si osvojili teprve poměrně nedávno – před měsícem, před dvěma týdny, nebo teprve včera? Máte před sebou ještě mnoho práce, než se vám podaří rozbourat všechna seskupení patologické energetiky, která ve vašem těle a vědomí zanechal váš předcházející život. Nejste ničím výjimeční. Přesně s takovými problémy se potýkají absolutně všichni lidé, kteří začínají pracovat na očistění a osvobození své energetiky. Hlavně se nezastavujte, pokračujte ve vnímání a zdokonalujte se.

Metoda odstranění patologických spojení uvnitř jednoho orgánu a mezi různými orgány je velmi jednoduchá. Obvykle k tomu stačí silné energetické promytí celého organismu. Za tímto účelem musíte po několik dní udržovat zvýšenou hladinu toku energie v obou hlavních energetických proudech.

Pokud to nepomohlo, lze sáhnout k jinému způsobu. Zkuste si představit, že máte před sebou své vlastní tělo. Představte si před sebou sebe sama jako ducha. Jestliže jste předem stanovili, kde se nacházejí patologická spojení, můžete svými fyzickými rukama, které vnoříte do imaginárního těla, jednoduše tato spojení roztrhnout, jako by to byly obyčejné nitky. Potom je třeba místa, ke kterým byla tato spojení přisátá, v mysli nebo s pomocí rukou zaplnit energií, a tím obnovit normální „hrany“ orgánů – to zastaví odsávání ze sousedních oblastí.

Po celé proceduře se nezapomeňte pomyslně spojit s duchem sloučit jeho obrysy s hranami vlastního fyzického těla, aby se nevydal na nějaké samostatné toulky.

Totéž lze pomyslně provést uvnitř vlastního fyzického těla. Pomyslně přetrhat nitky, pomyslně obnovit normální obrysy orgánů.

Lze předem vytvořit pomyslný program: představte si ideální energetickou strukturu vnitřních orgánů, spojených jen s hlavními proudy a nepropojených mezi sebou. Nyní pomyslně sloučete tuto ideální strukturu se svým tělem a zkorigujte podle ní svůj stav.

Pokud jde o odstranění cizích programů, můžete to provést do důsledku tehdy, až se dozvíte o způsobech práce se strukturami duše a vědomí. Zatím můžete provést dostupnou variantu, která vám bude sloužit jako příprava k budoucí daleko vážnější korekci.

Připravte se na to, že na tuto práci budete potřebovat minimálně několik dní.

Vzpomeňte si, jak jste se učili odsávat energii za pomoci rukou z vlastní bederní oblasti. Přesně stejným způsobem můžete odtáhnout cizí program z jakéhokoliv orgánu tím, že si jej představíte jako chomáč cizí energetiky. Přiložte k místu napadeného orgánu dlaň a představte si, že nasává energii jako čerpadlo. Dělejte to tak dlouho, dokud neucítíte v orgánu lehkost a nepřítomnost jakéhokoliv nepříjemného pocitu. Potom si řádně umyjte dlaň tekoucí vodou. Pokud v orgánu nacházíte propadlinu, naplňte ji energií. Potom je třeba sestavit program normálního toku energie s normálním obnovením obrysů orgánů bez vývodů, nárůstků a zesílených míst. Pomyslně pak porovnáme tento obrázek se svým organismem.

Ještě po několika dnech budete muset usilovně vhánět energii do hlavních proudů a koncentrovat se na pocity zvýšené energetické hladiny v místě orgánu, který vás zajímá.

Jak prověříte, že jste práci provedli správně? Jak určit, zda je energetická struktura vašeho organismu opět v normě?

Není nic jednoduššího. Tělo nám samo napoví, je-li v něm něco patologického nebo je-li v pořádku. Jen však třeba umět naslouchat. Pamatujte si: v normálním stavu cítí tělo úplnou a ničím nerušenou vnitřní pohodu. To je jediné a nejpřesnější kritérium úspěšnosti provádění korekce vaší energetiky. Pokud je tělo v pořádku, všechny procesy, jež v něm probíhají, mu přinášejí uspokojení – třeba i ty nejbanálnější fyziologické procesy, jako je příjem potravy nebo vyprázdnění zažívacího traktu.

Pokud váš organismus zažívá pocit hlubokého uspokojení při těchto dvou základních činnostech i při činnostech ostatních –

fyzické práci, sportu, při procházce na čerstvém vzduchu, při sexu, či dokonce při dýchání, znamená to, že vám lze gratulovat: váš organismus je v úplném pořádku.

Sebemenší nepohoda musí vzbudit vaši ostražitost. Tíha v žaludku, bušení srdce, únava, napětí, pocit přetíženosti, to vše znamená, že s energetickým systémem není něco v pořádku a je na čase s tím něco udělat.

Svému tělu a energetickým procesům, které v něm probíhají, věnujte každodenní péči, dokud nezmizí veškerá nepohoda a dokud už ani nebudete vědět, co to nepohoda je. Může se vám zdát, že je to nudná, nezajímavá práce, ale věřte mi, zdraví těla stojí za to, abyste se této práci věnovali s náležitým nasazením. Brzy uvidíte, že tělo se vám za to odvděčí a poděkuje vám za péči i pozornost – zvýší se tonus a ono, bude lehčí, čilejší a zdravější.

Cvičení

Cvičení se zpočátku zdá poměrně složité. Ale s praxí pochopíte, že záleží na pozornosti. Vlastní odstranění patologického spojení pocitů je prosté – důležitější je určit diagnózu. Tudíž máme před sebou úkol – naučit se cítit vlastní tělo.

Úkol se doporučuje provádět se zavřenýma očima. Nyní polkněte a sledujte v pocitech chomáček peristaltiky pohybující se dolů jícnem. Přechází do žaludku a potom do dvanácterníku. Vnímejte všechny negativní pocity a pamatujte si je. Věnujte pozornost činnosti tlustého střeva. Zatáhněte břicho, potom povolte a přitom sledujte pocity a registrujte všechny negativní. Ještě jednou to opakujte a přitom se soustřeďte na pocity v pravé části pod žebry, kde jsou játra. Zakašlete a vnímejte bronchiální systém. Nadechněte se – vydechněte a vnímejte plíce. Soustřeďte se na krajinu srdeční...

Abyste ucítili přítomnost negativního sensorického komplexu, je třeba donutit orgány, aby se malinko pohnuly. Jakmile jste tento komplex ucítili, je třeba jej odstranit.

Jak? Natrénujte si to. Udělejte kuličku a analyzujte pocit pohybu energie ve vaší ruce. Vždyť pocity neulpívají na jednom místě, ale probíjejí naši ruku jako energetický proud. Nyní se štípněte. Dokud nepříjemný pocit trvá, odved'te energii z místa štípnutí. Nepříjemné

pocity se hned začnou vytrácet – tím rychleji, čím méně je v místě energie. Takovým způsobem odstraňujeme všechna energetická spojení, která jsme upozorovali.

Tajemství metody je prosté: tím, že odstraníme negativní chomáč pocitů, obnovíme aktivitu orgánu a vyladíme ji podle ostatního těla. Díky tomu se mění také mikrocirkulace a efektivita inervace a také dynamika zánětlivých procesů. Je jasné, že to není žádné konání zázraků nebo magie. Prostě každá nemoc má dvě složky – organickou a funkční. Organickou složkou je třeba jizva nebo kamínek, popřípadě infarkt nebo aterosklerotický plát či trombóza. Funkční složka, to je ztížená mikrocirkulace, zánět, přetížení při provádění činnosti... To znamená, že funkční komponenta zajišťuje rozvoj organické složky jakýmkoliv směrem. Využíváme-li energetické metody působení, ovlivňujeme funkční složku nemoci a měníme její dynamiku způsobem potřebným pro sebe. Je to spolehlivá cesta, umožňující psychice, aby ovlivnila průběh nemoci.

Kontrola

Když úkol provedete správně, vaše tělo se bude cítit měkké, jako by bylo uvnitř vymazané máslem. Navíc když si normalizaci energetiky vnitřních orgánů svého těla vyzkoušíte a natrénujete, váš organismus se naučí starat se sám o sebe a této péče se ujme vaše podvědomí – podkorová centra. Už jste jim dali příklad toho, jak lze s vnitřními orgány pracovat. Podkorová centra si to zapamatují, program práce se v nich zaznamená jako na videokazetu a bude pak spouštěn automaticky. Podkorová centra jsou k tomu předurčena přírodou – kontrolovat stav vašeho zdraví a řídit normální činnost orgánů v automatickém režimu. Ale protože většina lidí má normální funkce organismu za mnoho let špatného proudění energie deformované, budete muset podkorovým centrům maličko připomenout jejich povinnosti a nařídít jim, aby pracovaly. Organismus tak postupně přejde do přirozeného režimu samouzdravování.

Když toho dosáhnete, z duše se pochvalte a pogratulujte si: nakonec jste svému tělu vrátili ten stav, jaký má předurčený přírodou. Opravili jste léty porušovanou výměnu energií; nyní je

správná a harmonická. Ve svém organismu jste spustili systém samoozdravení – ten se teď bude starat o odvrácení rozvoje nemocí sám. Jestli se vám to podařilo, dosáhli jste skutečně ohromného výsledku!

Postscriptum pro ty, kterým se to nedaří

Většině z vás, o tom jsem přesvědčen, se to určitě podaří. Ale přesto jsem nucen otevřeně připustit, že i když se tato práce jeví na první pohled jednoduchá, napoprvé se nepovede každému. Proto chci přidat ještě pár doplňujících informací. Jsou určeny právě těm lidem, jejichž éterické tělo si odvyklo poskytovat energii tělu fyzickému. V takovém případě nebude výše popsán způsob práce příliš efektivní. Jenom se nedomnívejte, že už nemáte naději a nic se vám nezdaří. Podaří se to, na to vezte jed! Jen budete muset provést ještě jednu dodatečnou činnost (ostatně by neuškodila ani všem ostatním), o níž budeme hovořit v příští kapitole.

Zatím si vysvětleme, proč je způsob práce, vyložený v této kapitole, někdy neefektivní. Vysvětlit se to dá snadno: pokud nebyla tělu po dlouhou dobu věnována žádná pozornost, energeticky se natolik vyčerpalo a zesláblo, že samostatně vlastními silami už nedokáže bojovat s patologiemi v orgánech. Podkorová centra, podvědomí, vyřadila tělo z energetické výměny.

Aby bylo možné přežít, je zapotřebí harmonie – to znamená být silným a zdravým fyzicky, energeticky i duševně. Rozvoj a upevnění energoinformační podstaty musí být provázeno rozvojem a posílením těla: jen tak mezi nimi vznikne harmonie a rovnováha.

Budete muset zvýšit úroveň energetiky svého těla. Bez toho byste se nikam nedostali. Jen na dostatečné energetické úrovni začne tělo rozlišovat, kde se v něm nachází harmonie a kde patologie. V opačném případě nemá k dispozici hodnotící kritérium; nemá etalon, s nímž lze srovnávat. (Pamatujete si? Stejně to bylo i v případě vědomí, dokud jste se nenaučili vytvářet standardní stav.)

Pro zvýšení energetiky těla nebudeme muset vymýšlet nic nového. K dosažení tohoto cíle slouží množství různých cvičení, z nichž většina k nám přišla hlavně z dávnověkého východu. Některými z těchto cvičení se budeme zabývat v následujících

stupních systému DEIR. Zatím se omezíme na jednu z nejjednodušších a nejdostupnějších metodik pro začátečníky, která se dobře osvědčila a je praxí mnohokrát ověřená. Je to ozdravující systém starodávné populace Tengri, jež byla známá svou dlouhověkostí. V následující kapitole se s tímto systémem seznámíte. Speciálně jsem jej upravil, aby byl použitelný pro současného Evropana na jeho úrovni rozvoje a při jeho způsobu života.

Často pokládané otázky

1) Mám patologické spojení, vyvolané chronickým vředovým onemocněním, které má tendenci se vracet.

Nic překvapujícího. Čím intenzivnější je choroba, tím víc je s ní práce. Přesto při každé nové proceduře posouváte situaci v orgánu potřebným směrem. Věnujte tomuto spojení více pozornosti, dokud si nezvyknete stále udržovat pocity na příjemné úrovni – pak sami uvidíte v dynamice choroby posun k lepšímu.

2) Jedna spojení vnímám jako horká, jiná jako bez života.

To je zcela přirozené. Pokud je orgán v nepohodě, i pocit, který z něj vystupuje, je spojen s povahou této nepohody. Zdravý orgán na sebe neupozorňuje. Takže jakékoliv pocity by měly být nahrazeny normálními.

3) Lze odstranit všechna spojení navždy?

To je samozřejmě nereálné. Tělo každý den dostává nové úkoly, jsou na ně kladeny nové nároky, působí na ně nové vlivy. Tudíž odstraněním patologických spojení je především profylaxe, která je stejně důležitá jako je čištění zubů, koupání či převařování pitné vody.

4) Lze takto působit například na stenokardii?

Je to možné, i když výsledky jsou hodně individuální. Už bylo naznačeno, že existuje-li zpětná vazba, člověk může celkem snadno řídit frekvenci srdečních stahů a intenzitu krevního oběhu. Zpětnou

vazbu jsou nepříjemné pocity? Tudíž při ovládní těchto pocitů můžeme regulovat i svou fyziologii. Do jaké míry? To je otázka tréninku. Průměrný člověk může aspoň podstatně snížit počet záchvatů a některým se podaří odstranit je úplně. Dynamika srdeční patologie je jindy než v kritické situaci (infarkt) pomalá. Ale i nevelký pokrok znamená krok na cestě k uzdravení. Samozřejmě nezbytnou léčbu nelze odmítat.

5) Energetika může tedy nahradit všechny doktory?

To samozřejmě nemůže. Tento názor vnucují naivním čtenářům různí podivní léčitelé (některá šokující zjištění, jež hlásají, jsou skutečné „perly“, například že orgánem imunity brzlík je žláza, která produkuje ferment k trávení mléka [N. Semenova], že zinek je obsažen v bílkovině inzulinu (O. Jelisejeva) nebo že trichomonáda vyvolává rakovinu [na autora výroku si již nevzpomenu]. Každopádně jakékoli ngramotné sdělení někoho, kdo si osobuje právo radit v otázkách zdraví, svědčí o nebezpečnosti takových rad, jimž bohužel nešťastní naivní lidé naslouchají. Například existují údaje o tom, že kolem 20 % úmrtnosti dětí na onkologická onemocnění je spojeno právě s nadějemi, vkládanými do takovýchto „dobrodějů“. Na přednáškách vždycky říkám, že pokud jste vážně onemocněli a potkali jste člověka, který vás odrazuje od tradičního léčení a nabízí místo toho meditace, pouti na posvátná místa, úpravu karmy nebo dělenou stravu či cokoliv podobně exotického znamená to, že tento člověk vás prostě a jednoduše chce zabít a vzít vám vaše peníze. Podle toho je třeba se k němu také chovat.

Energetika může léčení napomoci a nemůže mu uškodit. Nic tedy nebrání jejímu využití, jen se tím zvětší naděje nemocného. Jiné netradiční metody léčení lze použít pouze a jenom v takové míře, kdy nepřekážejí spolehlivějšímu tradičnímu léčení. Ale hazardovat se zdravím nelze. V sázce je totiž život. Takže neriskujte.

Téma 9a (dobrovolné): Vnitřní rytmy organismu a zvýšení úrovně energetiky

Vnitřní rytmy v daném aspektu jsou rytmická střídání sebevnímání, umožňující snížit náchylnost na stres a zvýšit energetickou zásobu.

Jsou efektivní díky tomu, že psychika si zvykne reagovat na svět předem stanoveným způsobem, přičemž shromažďuje informaci určitého typu a postupně rozšiřuje energetické zapojení do vnímání světa.

Přirozené rytmy: systém svépomoci

Připomenu ještě jednou: energoinformační podstata člověka – jeho duše a vědomí – žije podle vlastních zákonů a tělo podle svých. Tyto dvě různé identity lidské bytosti existují odděleně jakoby v paralelních světech. Nelze je navzájem plést ani směšovat a zákony těla nelze aplikovat na energoinformační podstatu a naopak.

Pokud budeme všechnu svou energii věnovat péči o tělo, provedeme tak neomluvitelnou záměnu: tělo postavíme na první místo významem. Jenomže toto místo musí zaujímat energoinformační podstata. Stavíme-li tělo na první místo, měníme je v božstvo, děláme z něj idol (vzpomeňte si na biblické: „Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit.“). Proto je nejdůležitější, abyste měli od počátku v tomto systému hodnot jasně a vymezili tělu místo, jaké mu náleží. Jakmile si uvědomíme, že je tělo druhořadé, že to je jen pomocný nástroj, a naučíme se věnovat maximum energie energoinformační podstatě, budeme mít ihned dost sil potřebných k péči o tělo. Ale pečovat o ně budeme jako o pomocný nástroj, nic víc.

Pečovat o tento nástroj je zapotřebí, protože i když je hudebník sebegeniálnější a dílo, které se chystá přednést, sebedokonalejší, sotva může na rozladěné piano vyloudit krásný tón.

Jak už jsem slíbil, v této kapitole vás seznámím s velmi jednoduchým a dostupným, ale zároveň efektivním systémem pomoci tělu, jaký už více než jedno tisíciletí využívá nevelké altajské etnikum Tengriové. Je určena především lidem, jejichž tělo je oslabeno a vyčerpáno v důsledku mnohaletého přehlížení jeho potřeb, a také všem, kteří chtějí energetický potenciál svého těla výrazně zvýšit.

Neabízím vám tento systém náhodou, neboť se domnívám, že se pro současného západního člověka hodí nejlépe. Máte samozřejmě právo si ke svému ozdravení vybrat i systém jiný – lidstvo za svou dlouhou historii vypracovalo nezměrné množství metod, jak vlastními silami pomoci svému organismu. Patří mezi ně i čínský čchi-kung, indické meditace nebo kupříkladu pravoslavné a muslimské pústy, ruské ranní omývání studenou vodou – to je jen nepatrná část metod, určených k udržování rytmů lidské fyziologie v normě.

Kromě toho je v některých zemích rytmus života nastaven tak, aby organismu co nejvíce prospíval. Příkladem slouží odpolední siesty jižních oblastí na Zemi, kdy se život v polovině dne v jeho nejteplejší části prakticky zastaví: uzavírají se obchody, přerušují se práce v kancelářích a v podnicích, ulice a pláže se vyprazdňují. Lidé odpočívají ve stínu a chladu pokojů za staženými žaluziemi a s klimatizací.

Náš západní způsob života se takovým ohleduplným vztahem k lidskému organismu pochlubit nemůže. My všichni, a obyvatelé měst zvláště, jsme se přirozeným, přírodním rytmům existence velmi vzdálili. Například kdybychom dodržovali přírodní rytmy, měli bychom vstávat za východu slunce a ukládat se ke spánku, když slunce zapadá. Pak organismus žije v souladu s přírodou, zbytečně se nevyčerpává a je zdravý.

Ale copak bychom dnes mohli tak žít? Znamenalo by to, že v zimě, kdy jsou dny nejkratší, bychom museli jít spát večer kolem páté! Obecně zavedený způsob života a režim práce v našich podnicích nám to prostě nedovolí, přestože by to bylo nejsprávnější. Takoví medvědi se chovají daleko rozumněji než lidé, protože se ukládají k zimnímu spánku. Oni vědí, že v zimě má organismus spát!

Co zatím děláme my? Z práce přicházíme kolem sedmé, pořádně se najíme a potom až do půlnoci sedíme u televize. A ještě se divíme, odkud se bere únava, nervové vypětí, proč nás pořád bolí hlava. To jsou příčiny všeho: odtržení od přirozených rytmů života, s nimiž všechny živé bytosti žijí v souladu kromě toho nejrozumnějšího, pána tvorstva, člověka.

Už jsme se naučili, jak nebyt závislí na společnosti, jak nepodléhat jejím patologickým vlivům, jak nebrat vážně sociální peripetie odehrávající se kolem nás, ale ani za těchto okolností nemůžeme žít jako robinsoni na pustém ostrově bez kontaktu s okolním světem. Ani to od vás nepožaduji. I když se naučíme nepodléhat vnitřně vlivu společnosti, navenek jsme přece jen nuceni její pravidla hry a podmínky dodržovat. Musíme přijít do práce, když podnik začíná pracovat, a ne tehdy, jak bychom sami chtěli; děti vyzvedáváme ze školy, když už je po vyučování, chodíme nakupovat, když jsou otevřené obchody a tak dále.

Je třeba si samozřejmě pamatovat, že veškeré společenské normy života jsou jen vnějšími pravidly hry a obecně přijatý model chování, které nemají k naší pravé podstatě nijaký vztah. Ale nebudeme ze sebe dělat bílé vrány, nebudeme svým způsobem života demonstrovat, že jsme jaksi výjimeční, jiní než ostatní. Nebudeme hrát na nervy společnosti tím, že se budeme ukládat ke spánku v pět hodin odpoledne, že se budeme po obědě oddávat siestě nebo celé dny trávit v meditacích. Současný člověk by s obtížemi dodržoval půst, chodil bos po sněhu, sotva by našel čas na čínské a japonské ozdravné metody. Naproti tomu systém národa Tengriů umožňuje pracovat na svém ozdravení svépomocí, aniž tím vyvoláme nezdravou zvědavost okolí a aniž ztrácíme zbytečně mnoho času, sil a prostředků.

Základem tohoto systému je učení o vnitřních rytmech organismu. V přírodě se všechno řídí určitými rytmy. Den střídá noc, slunce zachází a vychází v přísně daných časových intervalech, po zimě přichází jaro, po jaru léto, léto střídá podzim, po něm přichází zima: v tomto střídání nejsou žádné výjimky, v přírodě je vše jasně dané. Absolutně všechny přírodní jevy se odehrávají se stanovenou periodicitou, opakují se v daném rytmu.

Člověk jako součást přírody má také svou soustavu rytmů. Srdce bije v konkrétním rytmu. Po uplynutí určitých intervalů člověk cítí potřebu spát, jíst, vyprázdnit se. Všechny procesy probíhající v lidském organismu mají svůj rytmus. Posuďte sami: v našem organismu, ve všech jeho orgánech, buňkách se stále něco děje, probíhají nějaké procesy, nějaký pohyb – to vše se nazývá *život*. Žaludek zpracovává potravu. Buňky odebírají výživné látky. Přebírá je krev. Krev tyto látky roznáší do všech orgánů a systémů. Současně jsou z organismu vylučovány toxické a škodlivé látky. Do mozku vstupují signály zvenčí a z něj odcházejí impulzy určené příslušným orgánům a systémům: rukám a nohám, aby se hýbaly; tělu, aby si lehlo, usedlo, vstalo; čelistem, aby žvýkaly potravu. Neustále se obnovuje krev, kožní buňky, nehty, vlasy. Organismus je obrovská fabrika, kde žádná dílna, žádný stroj ani součástka nemá ani na vteřinu prostoj.

Představte si, co by se stalo, kdyby se všechny tyto procesy odehrávaly chaoticky a každý orgán by pracoval, jak se mu zachce? Organismus by se jistě pod nápoem takové neuspořádané bouřlivé činnosti rozpadl na kusy. Ale to se neděje: o zdravém organismu se říká, že šlape jako hodinky. Této přesné organizace je dosaženo díky tomu, že miliony procesů, jež probíhají v našem těle současně, nejsou chaotické, ale uspořádané a ve vzájemném souladu. A ona uspořádanost existuje právě díky vnitřním rytmům organismu.

Samotné rytmy organismu jsou podřízeny rytmickým pulzacím éterického těla. Jako je pohyb krve žilami zajišťován pulzováním srdce, zajišťuje i soulad všech procesů ve fyzickém těle pulzace energie v těle éterickém.

Podstata systému Tengriů spočívá právě v napomáhání těmto přirozeným pulzacím energie. Když se jim naučíme napomáhat, udržovat přirozené rytmy svého organismu, automaticky můžeme dosáhnout prudkého zvýšení energetického potenciálu svého fyzického těla. V takovém případě totiž část energie hlavních proudů, kterou spotřebovává éterické tělo, začíná sloužit k zásobování organismu a ten se doslova probouzí, ožívá, aktivuje, mizí stav ochablosti a apatii, začíná žít plnohodnotným životem a živě reaguje na vše, co se s ním děje.

Ale dříve, než se začneme učit napomáhat svým přirozeným rytům, si vysvětlíme, co tyto rytmy vlastně jsou a jaká je jejich podstata.

Jak víme, člověk je součástí okolního světa i přírody a jeho rytmy jsou přirozeně úzce spojeny s rytmy přírodními. S jakými konkrétně? Jeden ze základních rytmů lidského organismu splývá s rytmem střídání dne a noci. Člověk stále žije v režimu světlo-tma-světlo-tma, a to po celý život. Ve dne je světlo, v noci tma, v létě je světlo, v zimě tma a tento věčný koloběh nikdo nezastaví.

Následujícím rytmem, který ovlivňuje lidský organismus, je střídání tepla a chladu. Zima znamená chlad, léto teplo, a tak je to opět po celý život. Toto střídání tepla a chladu se projevuje i během dne: v noci je chladno, ve dne teplo. Lidský organismus se musí chtít nechtě těmito výkyvům přizpůsobit. A pokud z nějakého důvodu do tohoto rytmu nezapadá, onemocní. Není náhodou, že lidé, pracující převážně po nocích, trpí všelijakými chorobami. Mají totiž narušeny všechny přirozené rytmy, v důsledku toho je jejich organismus oslaben a počet onemocnění stoupá.

Je ještě jeden rytmus, jemuž se člověk podřizuje – střídání vlhkosti a sucha. Ten není tak zjevný jako střídání chladu a tepla, ale můžeme si vysvětlit, co měli na mysli lidé etnika Tengriů, kteří vytvořili tento systém. Vlhkost úzce spojovali s jarem (jarní vody, tání sněhu), sucho s podzimem (země prohřátá létem odevzdává teplo). Ale povšimněte si, že v přírodě vše probíhá v cyklech a jeden den vlastně představuje miniaturní rok. Vlhkost není jen jaro, ale i ráno, sucho není jen podzim, ale i večer.

Tedy střídání světla a tmy, chladu a tepla, vlhkosti a sucha to jsou základní přírodní rytmy a lidský organismus musí být s nimi v souladu, chce-li zůstat zdravý.

Podle systému Tengriů je každý z těchto přírodních úkazů spojen ještě s přírodními živly, jakými jsou voda, vzduch, oheň a země. Ráno znamená vlhkost, korespondujícími živly tedy jsou voda a vzduch; den je teplo (vzduch a oheň), večer sucho (oheň a země), noc chladno (země a voda). Takže každých čtyřiaadvacet hodin se kromě dne a noci, tepla a chladu, světla a tmy, vlhkosti a sucha střídají i vlivy různých živlů. Každý okamžik z těchto čtyřiaadvaceti hodin se

odehrává ve znamení určitého přírodního úkazu, dvou odpovídajících živlů.

Úkolem člověka, jenž chce mít zdravý, harmonický organismus, je, aby každý den žil v kontaktu a v souladu s těmito živly, aby své vnitřní rytmy podřídil jejich působení. Rytmy jsou nám dány v pocitech a je zapotřebí je umět cítit. Jen v takovém případě přírodní rytmy – rytmy živlů – začnou samy podporovat rytmy vašeho organismu, násobit je a zaplňovat tělo energií. Mnozí jistě znají efekt rezonance. Když začneme žít tak, aby naše vlastní rytmy rezonovaly s rytmy přírody, získá náš organismus moc a sílu. Rytmy přírody představují ohromnou sílu. Kromě jiného mají i mocný očištný vliv. Jen si představte, jak budeme silní, pokud do nás jejich síla vstoupí!

Krok 19: Udržování biologických rytmů těla

Naším úkolem tedy je naučit se být každý den v kontaktu se čtyřmi živly, čtyřmi pocity, které tělu dodávají energii a zároveň je očišťují od škodlivých vlivů sociálního okolí. Za tímto účelem vám nabízím pouhých sedm jednoduchých cviků: tři cviky pro regulaci a nastavení těla a čtyři cviky pro navázání kontaktu se živly.

Rada: při provádění cviků se soustřeďte na své vnitřní pocity. To není rozcvička, již lze provádět mechanicky; v podstatě je to meditativní cvičení, které posiluje kontakt těla se světem přírody a odhaluje mu zcela nové pocity.

1. Ráno. Právě jste se probudili a ještě ležíte v posteli. Není nutné hned po probuzení vyskakovat, lepší je si nařídít budík o čtvrt hodinky dříve, abyste měli čas se náležitě probrat. Pamatujte si jedno – vaše tělo není robot ani stroj. Je živé. Chovejte se tedy k němu jako k živé bytosti. Nenuťte je automaticky jako na povel vstát, automaticky jít do koupelny, automaticky polykat snídani. Učte se vše dělat uvědoměle, smysluplně, s citem, účelně a rozvážně. Jen tehdy, když začne jednat uvědoměle, se tělo probudí, přestane živořit ve věčném polosnánku a začne opravdu žít.

Na začátku po probuzení musí tělo cítit, že se vzbudilo, musí do sebe nasát okolní svět, procítit život všemi svými buňkami. Abyste v sobě tento pocit vyvolali, je užitečné po probuzení asi pět minut přejíždět po těle dlaněmi se stoupající intenzitou dotyku. Když to děláte, vnímejte, jak při tom ožívají a probouzejí se všechny buňky organismu. Kochejte se těmito pocity a radujte se z nového dne, do nějž nyní vstupujete zcela připraveni. Potom se sladce několikrát protáhněte a teprve nyní beze spěchu vstaňte.

2. Když jste se vy i vaše tělo probudili a vstali z postele, můžete přistoupit k vlastnímu kontaktu se živly rána. Připomínám, že jsou to živly vlhkosti, vyjádřené kombinací vzduchu a vody.

Otevřete okno a vpust'te do místnosti čerstvý vzduch, třebaš jen na několik minut, a to i tehdy, když venku mrzne. Potom se umyjte vodou pokojové teploty, kterou jste si připravili večer předtím. Nejprve umývejte tvář a ruce, potom celé tělo. Nespěchejte při tom, umývejte se soustředěně a s citem, abyste naplno procítili pocit vlhkosti. Vnímejte, jak vlhkost proniká do všech buněk vašeho těla, jak se buňky díky vodě narovnávají, ožívají a mládnou. Nezapomínejte, že lidský organismus z více než šedesáti procent sestává z vody, takže kontakt s vlhkostí je pro něj životně důležitý.

Když se umyjete, postavte se rovně, srovnejte ramena, uvolněte se a jednadvacetkrát se rychle a zhluboka nadechněte a vydechněte. Přitom se soustřeďte na vnímání sestupujícího hlavního proudu.

Pokud se vám zatočila hlava (může to nastat z přebytku kyslíku, který se do mozku dostal při intenzivním dýchání), jednadvacetkrát si rychle špláchněte na obličej studenou vodu. Neuškodí to ani v tom případě, když se vám hlava nezatočí: může to přinést jen a jen užitek. Lepší je použít vodu, jež stála celou noc venku nebo v průvanu.

3. Přiblížilo se poledne. Živly vlhkosti jsou vystřídány živly tepla: nastává doba vlády vzduchu a ohně. Organismus se nyní musí těmto živlům přizpůsobit. Ať jste kdekoliv, najděte si pro tuto činnost aspoň chvíličku. Můžete klidně sedět na pracovišti nebo v dopravním prostředku – lidé okolo vás si ničeho nevšimnou. Jakmile se přiblíží poledne, nežádá se od vás nic víc než soustředit pozornost na vzestupný proud energie, pohybující se od spodní čakry vzhůru před páteří. Potom se několikrát lehce a pomaličku nadechněte a

vydechněte. Dovoluje-li to situace, můžete efekt upevnit lehkou masáží hlavy. Po dobu pěti minut prsty obou rukou provádějte drobné šimravé pohyby po celém povrchu hlavy. Tak připravíte své tělo na vnímání živlů tepla – vzduchu a ohně.

4. Přibližně po jedné hodině odpolední je třeba začít do organismu vpouštět teplo a posilovat vliv živlu ohně na své tělo. K tomu je třeba se opět jednadvacetkrát nadechnout a jedenadvacetkrát vydechnout a přitom vnímat, jak se zesiluje hlavní vzestupný energetický proud. Je dobré současně hledět do Slunce. Pokud je Slunce za mraky nebo jste v místnosti a Slunce je v daný okamžik mimo váš zorný úhel, postačí k tomu lampa nebo plamen svíčky. Pokuste se po dobu pěti minut vpouštět světlo Slunce (lampy, svíčky) do levého oka: dostanete tak velmi silnou energetickou dávku. Buďte ale opatrní, pokud se díváte přímo do slunce: abyste si nezničili rohovku, přimhuřte oči a dívejte se skrze řasy a periodicky mrkejte.

Snažte se vše dělat vesele, ne tak, jako byste to dělat museli, nebo protože jste se to dočetli v knize. Kochejte se procesem, hrajte si, vždyť jste vstoupili do velkolepého tvořivého procesu komunikace s přírodou, se světem živlů, v němž jste plnohodnotnou bytostí. Vnímejte, že žijete v úzkém kontaktu se světem, že tento okolní svět je živý, že veškerá příroda, živly jsou připraveny vám pomáhat a stát se vašimi nejlepšími přáteli, pokud se k nim budete chovat laskavě a vděčně.

5. Před šestou hodinou večer je nutné odstranit pocit tepla. Živel ohně ještě vládne všemu živému, ale vlády se pomalu ujímá i další živel – země, která obsahuje předzvěst budoucího chladu noci.

Abyste se mohli dotknout živlu země, je třeba rozhybat chodidla – právě jimi totiž organismus vnímá sucho a teplo země. Udělejte několik elementárních tělesných cviků, spojených s otáčením chodidel, a potom promasírujte nohy rukama. Tím připravíte organismus na vnímání živlů večera.

6. Hodinu před spaním je třeba provést krátkou intenzivní masáž chodidel. Pokud to půjde, projděte se bosí po zemi. Mimochodem současný člověk si to obvykle může dovolit jen v létě na chatě. V jiném ročním období se stačí procházet bez ponožek po pokoji nebo v botách po ulici. Dokonce i v takovém případě

organismus nasává chodidly suchost země, která potvrzuje, že večer odchází, a její chlad svědčící o tom, že přichází noc. Soustředte se na pocity suchosti a chladu, které chodidly pronikají do těla a zaplavují váš organismus. Dýchejte přitom klidně a zlehka. Nejlepší by bylo, kdybyste to dělali ve tmě – je to ideální příprava na noc.

7. Bezprostředně před spaním, když jste se svlékli a rozestlali si, poseďte několik minut na kraji postele. Vzpomínáte, jak jste ráno uváděli tělo do provozu tak, že jste je hladili dlaněmi a probouzeli je? Nyní musíte tělo před spaním „vypnout“. Za tímto účelem se lehce postupně dotýkejte dlaněmi celého povrchu těla, ale dlaně přitom nesmějí po tělu klouzat. Podržte je vteřinu dvě na jednom místě a pak přešuněte na místo sousední. Je to, jako byste zklidňovali procesy v těle; nerozvádíte je po těle, ale naopak je svými dotyky, takovým měkkým lehkým zklidňujícím poklepáváním, zpomalujete.

Když tuto proceduru dokončíte, namasírujte spodinu lebeční a vnímejte přitom, jak se vám odkudsi shora po zátylku rozlévá chladný energetický proud po vašem zátylku, ochlazuje jej a zklidňuje všechny pocity v těle. Před spaním se naladte na vnímání chladu a sucha, které vás budou provázet počátkem noci, zatímco nad ránem má tělo vnímat chlad a vlhkost. Naladte se na tento pocit, i pokud máte lůžko teplé. Chlad je ideální stav pro spánek. Vzpomeňte si, jak se v horku špatně spí, prostěradlo i polštář hřejí a vy se neustále vrtíte a hledáte chladnější místečko. I když je v pokoji horko, vytvářejte si uvnitř organismu pocit chladu. Tělo si na to postupně zvykne a i ve spánku bez jakékoliv kontroly ze strany vědomí bude vytvářet potřebné pocity, jež si zapamatovaly jeho buňky.

Poznali jste tedy všech sedm cviků, které potřebujete umět. Když je začnete pravidelně ze dne na den provádět, váš organismus si na úrovni podvědomí osvojí momenty přechodu od jednoho živlu ke druhému a stane se systémem, který se reguluje sám: začne se automaticky připojovat k přírodním rytům a žít se živly a jevy přírody v plném souladu.

Ihned pocítíte zlepšení nálady. Udělali jste totiž to, že jste svůj organismus naučili žít v harmonii s přírodou, a právě to současnému člověku pohlcenému společností schází. Znamená to, že nyní se

příroda stala vaším nejlepším přítelem a pomocníkem. Vždy v těžkých chvílích vám přijde na pomoc, když budete zápolit s nemocí, se špatnou náladou, únavou či indispozicí.

Nyní už nejste ani tak zástupci společnosti jako úkazy přírody. Být přírodním úkazem je velmi přitažlivé! Zkuste to a přesvědčíte se sami. Velmi rychle začnete rozumět ptačí řeči, šumění vln, větru, šplouchání říčky. Vítr, déšť, mráz i vedro pro vás nebudou obyčejnými přírodními jevy, ale živými bytostmi. Vždyť to jsou také živé energoinformační podstaty, jen lidé jsou natolik zaslepení, že to nepozorují a nevidí, jak kolem nich kypí život.

Nejenže získáte od přírodních živlů ohromné množství energie a s ní i zdraví, radost z pozemského bytí, tvůrčí síly, ale budete se cítit součástí nekonečného živého světa, naučíte se navazovat s ním kontakt. A pak sbohem, samoto! Můžete být osamělými uprostřed davu, ale nikdy se tak nebudete cítit; zůstanete-li o samotě se světem, v každém bodě času a prostoru naplněným životem.

Závěr praktického cvičení prvního stupně

Dostáváme se k závěru první etapy výuky. Mimochodem *výuka* není v daném případě to správné slovo. Víme od dětství, že člověk se musí učit číst, psát a počítat, potom zvládat základy algebry, fyziky, biologie, ještě později šprtat mechaniku a dialektiku...

Po celý život jsme se učili cokoliv a jakkoliv. Nejčastěji to byly věci pro formování osobnosti absolutně zbytečné. Učení to bylo násilné, byli jsme nuceni ukládat do hlavy celé kapitoly knih, šprtat poučky, skládat zkoušky, a když jsme v nich obstáli, tak jsme všechno, co se naučili, jsme následujícího dne zapomněli. Učení probíhalo podle zastaralých školních a vysokoškolských programů, vtloukali nám do hlavy spoustu nepotřebných vědomostí, aniž věnovali pozornost našim skutečným potřebám. Nikdo a nikdy nás neučil to nejhlavnější – umění žít. Takže se pak stává, že člověk po absolvování různých škol, průmyslovek, univerzit, akademií a aspirantur stejně nedostane odpověď na nejdůležitější otázky: kdo jsem? Odkud jsem přišel na tento svět? Proč mám žít a jak?

Přesto pravé poznání o životě a o světě existuje. Za tisíciletí své existence lidstvo k těmto vědomostem dospělo. Jen to byly poznatky

ezoterické, to znamená tajné, ukryté před nepovolanými zraky a dostupné jen zasvěceným. To se v univerzitách neučí. K tomuto poznání dospěl každý člověk vždycky sám – svou vlastní cestou. Toto poznání se člověku otevírá tehdy, když je to životně nezbytné, když člověk začíná cítit, že jinak se přežít nedá. Jak vidno, pro člověka nastal čas posunout se dále. Není náhoda, že se systém návyků DEIR zrodil právě v naší zemi – Rusko bylo vždy zemí vyvolenou.

Nyní nastal čas i pro vás, vážení čtenáři. Právě nyní nadešel okamžik, kdy musíte sáhnout po poznání o skutečném uspořádání světa, o pravé podstatě člověka. Toto poznání ke každému přijde včas. Stejně jako k vám – nezávisle na tom, zda je vám 20 nebo 70 let. Tak to zkrátka má být; právě nyní (ani dříve ani později) jste se měli dovědět to, co jste se dověděli.

Pokud se vám zdá, že už jste příliš staří a s DEIR jste se seznámili příliš pozdě, když už máte většinu života za sebou, nemáte pravdu. Za prvé pro energoinformační svět stárí fyzického těla nemá žádný význam. Nezapomínejme na to, že po ztrátě fyzického těla žijeme dále ve světě energií. Za druhé ať už jste předcházející léta prožili jakkoliv, poděkujte své minulosti, neboť za všech okolností byla právě taková, aby co nejlépe přispívala k rozvoji vaší pravé energoinformační podstaty.

Nyní se k ezoterickým znalostem přiklání čím dál více lidí bez ohledu na věk, národnost či barvu kůže. Protože stále více lidí chápe, že lidstvo se dostalo do slepé uličky a k řešení problémů, jak se zbavit strašných chorob typu AIDS, jak zabránit ekologickým katastrofám a válkám, vede pouze jedna cesta: navést civilizaci docela jiným směrem, uvědomit si svou příslušnost k energoinformačnímu světu a začít žít podle jeho zákonů; přestat se podřizovat hrubému materiálnímu světu a přijímat od světa stále více vědomím, a ne tělem. Nyní jste se i vy stali vyvolenými, kteří pro lidstvo razí cestu – cestu k novým stupňům evoluce. Ale, jak je známo, nic, co by se podobalo ucelenému a uzavřenému systému DEIR, vytvořeno nebylo. Jsme přece jen první.

Ještě jednou si ujasněme, co už jste dokázali. Ve zkratce si shrneme první etapu vašeho rozvoje jako energoinformační podstaty a dalšího energoinformačního rozvoje, první etapu DEIR.

Uvědomili jste si, že pravá povaha světa v té podobě, v jaké je bezprostředně dostupná našemu vnímání, je energetická. Naučili jste se tuto energii vidět a cítit. Pochopili jste, že schopnost ji vidět a cítit jste měli od narození, protože člověk je od přírody utvářen tak, aby se mohl snadno a svobodně orientovat ve světě energií: ve světě, kde přebývá jeho pravá podstata. A nebylo pro vás nijak zvláště obtížné si na tyto zapomenuté schopnosti vzpomenout. Nyní vnímáte okolní svět daleko plněji a šířeji než většina lidí.

Už si začínáte uvědomovat a cítit, že tělo a vědomí žijí v různých rozměrech že fyzické tělo není naše skutečná podstata. Je to jen dočasný „oblek“ k přechovávání našeho vědomí. A můžete se už z pohledu svého vědomí dívat na tělo z odstupem jako na pomocný nástroj, jenž vědomí slouží k tomu, aby se mu lépe existovalo ve fyzickém (hmotném) světě.

Naučili jste se uvědoměle oprošťovat od programujícího a zhoubného působení gigantických energoinformačních parazitů, kteří zotročili vědomí miliard lidí. Ještě jste v této věci nedosáhli stoprocentního úspěchu, ale to není nic strašného. Znáte už alespoň cestu k tomuto osvobození, znáte prostředky, jakými toho lze dosáhnout, a umíte je úspěšně používat, což samo o sobě znamená velmi mnoho. Není ani nic hrozného, budete-li muset tyto prostředky a metody použít ještě mnohokrát a dělat to poměrně často. Je to naprosto přirozené, vždyť neuvědomělá kontrola společnosti je velmi silná a pastí, jež společnost klade k lovu lidí, jsou přítomny na každém kroku. To proto, že chce odebrat vaši energii a použít ji podle svých potřeb.

Energoinformační parazité, společností bezděčně vytvoření a vyživovaní, svou moc a sílu v poslední době dokonce znásobili a člověka tak snadno nepustí. Proto jestliže se chcete dostat na svobodu, musíte posilovat svou energetiku, hromadit síly a pokračovat v opevňování své energetiky proti působení agresivní, despotické složky energetiky lidské společnosti. Hlavní je neklesat na duchu, pevně věřit ve své vítězství a nezlomně a bez zaváhání

toužit po svobodě. Pak se vše jistojistě podaří. Kdo se dá na vojnu, musí bojovat. A svoboda stojí za to, aby se za ni bojovalo.

Proč myslíte, že lidé po celou svou historii periodicky organizovali převraty, vzpoury, povstání revoluce? Právě proto, že je pohání touha po svobodě. Ale jejich smůla byla v tom, že nevědí, co to skutečná svoboda je. Jejich podvědomí hledá něco nového a vidí východisko jen v tom, že se osvobodí od starého. Lidé nerozumějí, že nejdou za svobodou po té správné cestě, nebojují za ni tak, jak mají, ani nepoužívají ty správné prostředky. Vy už nyní víte, jak se získává svoboda, a není proto zapotřebí žádné revoluce organizovat. Povšimněte si, že žádná revoluce v historii lidstva nepřinesla nic dobrého. Lidé bojovali za svobodu, ale ve výsledku ji nezískali. Protože jakákoliv revoluce je zavedla do další uzamčené klece.

Pravá cesta ke svobodě spočívá v osvobození od energoinformačních parazitů, kdy se vědomí zbaví jejich vlivu, v oddělení své energetiky od energetiky společnosti a fyzického světa vůbec, kdy vnímáme sebe samé jako svobodnou energoinformační bytost, která nezná ani mříže, ani vězení, ani hranice či zákazy.

Žádné revoluce, války, vzpoury skutečnou svobodu lidem nikdy nedaly a nedají. Revoluce a vzpoury nejenže neosvobozují od energoinformačních parazitů, ale naopak, jak už jsme se sami přesvědčili, války a revoluce tyto energoinformační parazity posilují, napájí a sytí negativní energetikou lidského utrpení. Lidstvo je nyní v uzavřeném kruhu. Bez rozumu a nesmyslně běhá v tomto kruhu a nijak se nemůže zbavit svých nemocí a utrpení; nedokáže žít uvědoměle – probudit se konečně a uvidět skutečná východiska z tohoto bludného kruhu.

Rozhlédněte se kolem sebe. Lidé vysávání egregory, o jejichž vlivu nemají tušení, se pohybují prostorem jako automaty a žijí podle schémat a stereotypů, jež po celá staletí vypracovávala společnost. Jsou podřízeni všemožným programům a žijí jako všichni „tak, jak se má,“ a vůbec ne tak, jak by skutečně chtěli – jak by to potřebovala jejich energoinformační podstata. Neslyší hlas své pravé podstaty, která touží po tom být vyslyšena, upozornit na sebe, dostat se na svobodu.

Člověk ale nevěnuje těmto svým vnitřním potřebám a přáním žádnou pozornost. Nevidí svou vlastní cestu, již mu ukazuje jeho energoinformační podstata. Celý život chodí po cestičkách, které mu vyšlapali jiní. A stále potřebuje, aby mu někdo zajistil zdraví a blahobyt – vláda, poslanci, příbuzní, lékaři. Přitom nechápe, že to vše může dosáhnout sám bez cizí pomoci. Je třeba se jen probudit a otevřít oči – pak ani vláda, prezident, ani děti, rodiče, kolegové z práce, známí či neznámí lidé, nikdo už mu nebude vládnout, jen on sám. A sám může udělat pro sebe a své blízké víc než kdokoliv jiný.

Už jste si všimli, že když se odpojíte od gigantických energoinformačních podstat, které řídí životy obyčejných lidí, přestanete se podřizovat pravidlům, podle nichž žije vaše okolí, stáváte se svobodnými ve svém myšlení, názorech, skutcích a činech a nepodléháte nikomu kromě svého vyváženého mínění, jež je v souladu s vlastní etikou a účelem. Časem se tento šťastný stav stane pro vás trvalým, budete žít tak a jen tak, jak to sami považujete za nutné a nikdo vám nebude vládnout.

Vystoupili jste na nový evoluční stupeň. Nejste už obyčejní lidé.

Čím je naplněn život obyčejného člověka? Učení, práce, děti, obchody, fronty, neustálé tlačence v dopravních prostředcích, důchod, televize... Toť vše. Člověk umírá s přesvědčením, že svět je velmi nudný a jednotvárný, že život není zajímavý. Umírá, aniž poznal pravé příčiny svých trápení a aniž se naučí, jak se jich zbavit. Umírá, aniž by viděl, že se vedle něho rozkládá nádherný svět bez trápení a nemocí, svět radosti a svobody, o kterém on nemá tušení. Svět otevřený pro všechny. Ale člověk jej nevidí má před očima oponu, utkanou společností a jejími představami o světě. Po smrti člověk přichází do nového světa bezmocný jako kojeneček. Vstupuje do něj jako prvňáček, jenž se nenaucil ani pořádně mluvit.

Pokud to tak půjde dál, lidská civilizace velmi brzo skončí. Pokud bude lidstvo i nadále žít tímto způsobem, jako společenství svobodných lidí nepřežije. Na této cestě, již vytyčila společnost, se člověk zbavuje energetického zásobování, proto slábne, je nemocný a podléhá smrti.

Povšimněte si, že nyní jsou mnozí nespokojeni se svým životem, churaví, trpí a potkává je řada nejrůznějších nepříjemností. To není

náhoda. Lze dokonce říci, že se v tom skrývá hluboký kladný smysl: je to přímo nezbytné jako podnět pro lidstvo, aby se vydalo cestou ke svobodné bytosti. Touto pravou cestou se nejčastěji vydávají ti, kteří již prodělali nemoci a strádání. Člověk, jenž prošel utrpením, snáze vnímá pravdu o energoinformačním uspořádání světa, o tom, že se sám musí naučit žít jako energoinformační bytost. Děje se tak proto, že takový člověk už se na vlastní kůži přesvědčil, že jinak nepřežije.

Pokud život člověka ještě dostatečně nepotrápil, jestliže člověk stále ještě doufá, že najde své štěstí ve společnosti, že získá úspěšný bohatý život od vlády a prezidenta a zdraví že nalezne v okresní nemocnici, pak má takový člověk samozřejmě právo se zeptat: proč to potřebuji – lézt do nějakých energoinformačních světů? I tak mi je docela dobře. A ostatně ani já, ani moji předkové, ani předkové mých předků o něčem takovém neuvažovali a nic se nedělo, jakžtakž žili...

Co takovému člověku odpovědět? Vždyť on je stále ještě slepý. A sotva tedy pochopí mě a vás, ať bychom mu odpověděli cokoliv. Ostatně kdyby se vás zeptal člověk slepý od narození, co mu dá zrak, co byste mu odpověděli? Není nijak jednoduché na to odpovědět, že? Vždyť on nikdy neviděl denní světlo, nemůžete mu tedy vysvětlit, co je to Slunce, nebe, moře, snůh, měsíc, hvězdy... Proto jediné, co můžete udělat, je říci mu: „Budeš vidět, a to je nádhera.“

A co byste odpověděli ještě nenarozenému dítěti, kdyby se vás náhle zeptalo, co mu přinese život? Jediné, co můžete říci, je: „Začneš žít, a to je nádhera.“ Jak v prvním, tak ve druhém případě sotva naleznete jiná, přesvědčivější slova.

Stejně to je i s člověkem, jehož osobní život ještě nepodvedl, který ještě nepoznal způsob existence v energoinformačním světě. Podobá se slepci, nenarozenému dítěti. Narodil se jako fyzické tělo, ale jeho pravá energoinformační podstata stále ještě spí, stále ještě pobývá v prenatalním období svého rozvoje.

Copak je to špatné? Samozřejmě není. Je to krásné zjištění, že pro někoho ještě svět skýtá dostatek životního prostoru k tomu, aby se necítil stísněně. Pokud ho život uspokojuje takový, jaký je, pokud jsou jeho barvy jasné a emoce příjemné, bylo by hloupé a možná i trestuhodné takovému člověku nabízet, aby vydával síly na odhalování něčeho nového. Nejhlavnější pro osobnost je čas,

strávený užitečně a spokojeně. Pokud takové možnosti jsou, nelze je ztracovat. Je-li skutečně v pohodě, pak lze takovému člověku jen blahopřát.

Priznejte se čestně: potkáváte hodně lidí, kteří si uvědomili svou energoinformační podstatu, rozvinuli ji, a tak se odtrhli od energetiky okolí a nyní žijí uvědoměle, svobodně, a ne jako slepci spoutaní na ruku a nohu energetickými pouty společnosti? Na prstech je spočítáte. A budete mít štěstí, pokud ve svém okolí objevíte byť je jednoho takového člověka. Komu že se tedy podobá dnešní lidstvo jako celek? Správně: nenarozenému dítěti. Dnešní lidská společnost není ani malé dítě, je to embryo, zárodek, zmítající se v těsném prostoru dělohy a cítící potřebu prodat se odtud ven.

Teprve až lidé začnou ve velkém počtu opouštět prenatalní stav svého vědomí a ze zárodků se měnit na kojence, začne i přechod lidstva na nový stupeň evoluce. Zatím je tento proces jen v náznacích a pokračuje velmi pomalu, od jednoho člověka ke druhému, od druhého ke třetímu.

Opravdu probuzených jedinců je dnes zcela určitě méně než jedno procento z celého lidstva. Ale každým dnem jich přibývá. A zvyšuje se i počet těch, již se velmi snaží dostat na světla už nechtějí žít ve tmě.

Možná že ti, již u nás objednávali tento projekt, už byli tímto progresivním závanem ovlivněni? Kdo ví? Ukázalo se ovšem, že efektivně řídit druhé lze jen tehdy, změní-li se člověk sám, a pokud vykročí na nový stupeň evoluce, je už pro něho směšné hrát takové levné hry, jakou je politika (taková oběť by měla být přinášena jen ve jménu vysokého cíle, a ne proto, aby si někdo namastil kapsu). Proto všichni, kteří tehdy u nás prošli školením, přistoupili pouze na kurz základů řízení a rozhodně odmítli další vzdělávání v systému DEIR (o základech řízení budu hovořit v knize o třetím stupni). Přitom DEIR je novým evolučním stupněm a zároveň obranou, zbraní i prostředkem k řízení jiných, způsobem, jak si udržet zdraví, cestou k dosažení úspěchu... Čtvrtý stupeň DEIR umožňuje posilovat duši a doopravdy začít existovat v energoinformační realitě bez opuštění fyzického těla a zvládnutí pátého stupně DEIR dává možnost využít vlastní vědomí k přetváření okolního světa.

Pokud jste zvládli všechno, o čem pojednávála příručka prvního stupně, lze vám jen gratulovat, neboť jste absolvovali velmi důležitou událost pro váš život; možná stejně důležitou, jakou byl den vašeho narození. Skutečně jste se znovu narodili!

Vystoupili jste na nový stupeň lidské evoluce. Většinu z těch, jež vidíte kolem sebe, jste nechali daleko za sebou. Stali jste se lidmi budoucnosti, lidstva 21. století. Nyní už znáte to, co lidstvo musí teprve odhalit. To nyní uvízlo na úrovni nikoliv 20. století, ale středověku; ví se přece, že v rozvoji lidského vědomí se od těch dob neuskutečnil žádný významný skok kupředu. Vy sami nyní vidíte víc než obyčejný člověk, více než on znáte a můžete. Ve svém jednání a celém životě se nyní řídíte jinými, ve vztahu k osobnosti hlubšími a harmoničtěji cíli (v této knize se o cílech zatím nic neříkalo, ale museli jste vycítit, že už se pomalu začaly měnit).

Nabízí se otázka: co teď máme dělat s těmi, kteří zaostávají? Každý den a na každém kroku s nimi máme co do činění. Především radím, abyste se na ně v žádném případě nezlobili a neohrnovali nad nimi nos. Člověk se nesmí povyšovat nad jiné kvůli poznání. Ti, již se cítí být na vyšší úrovni, musejí chápat, že pýcha je příznakem nevědomosti. Jen jsme se naučili něco navíc a vidíme trochu hlouběji do psychického světa – a to je všechno. Myslete si, že vy jste dospělí lidé, a oni jsou dětmi. Děti přece nemohou za to, že jsou ještě malé, a vy jste vyrostli. Chovejte se k nim tedy jako k dětem. Nebudete pohrdat děckem proto, že se počurává do postýlky a neumí chodit a mluvit. Takoví jsou i oni – ještě maličcí. Víte přece, že pokud páchají zlo, je to z čiré neznalosti a jen proto, že sami nevědí, co činí, protože všechno dělají nevědomě. Vždyť jimi nehýbe jejich vlastní vůle a přání (byť se jim zdá, že je to jinak), ale silní energoinformační parazité, kteří je vlečou za sebou a nutí je tancovat, jak oni pískají. Tito lidé jsou loutky a na loutky se nelze zlobit za to, že jaksi trhaně hýbou rukama a nohama a čas od času praští souseda do oka.

Pokud se ještě na takové lidi zlobíte, pokud je přezíráte, urážíte vás nebo se k nim chováte nadutě, pak pouze demonstujete svou pýchu. A pýcha je, jak známo, jeden ze sedmi smrtelných hříchů. Pro vás je pýcha přežitkem, recidivou vašeho předcházejícího života. Jestliže ji projevujete, znamená to, že vás společnost opět polapila do

svých sítí a nutí vás reagovat podle stereotypu stejně, jak to dělá většina lidí: nutí vás zlobit se, rozčilovat, urážet, přezírat, povyšovat se. Takže znovu odevzdáváte společnosti svou energii, znovu jí dovolujete, aby vás vysávala a ubírala vám sil.

Pochopte prosím, že věnovat svou energii loutkám nemá smysl a je to pro ně i příliš velká čest. Jak je můžete brát vážně, když to jsou jen hračky? Ať si spolu donekonečna hrají, vy už takovéhle hry dále nehrajete. Ale znovu opakují, nedmíte se pýchou. Už jste se narodili, zatímco lidé, kteří vás obklopují, jsou ještě stále v perinatálním stavu vývoje. Cožpak je ale sám fakt narození důvodem k tomu, abyste zpychli? Jiní prostě mají ještě všechno před sebou, oni vás doženou, až nastane čas. A pokud nedoženou – nepřežijí.

Nebud'te přezíraví, nezlobte se. Dívejte se na ostatní s dojetím jako na hrající si děti. To je ale zlobivý chlapeček, proč tetičce v autobuse vynadal? To jsou ale nezkušené děti, hádají se kvůli nějaké nicotnosti. Co že se stalo? Šéf jim vynadal? To je ale opravdu vážný problém...

Pro člověka, který stanul na novém stupni evoluce, jsou tyto závažné problémy lidí, jejichž vědomí ještě neopustilo mateřské lůno společnosti sobě podobných, směšné a absurdní. Člověk, který se přestěhoval do energoinformačního světa a žije podle zákonů své energoinformační podstaty, nebude takové hlouposti nikdy brát vážně a nikdy se nebude celou duší angažovat ve všech těch sociálních hrách a lokálních strkanicích. Může si pro vlastní potěšení zahrát v nějaké scénce, ale nebude nikdy akceptovat tato lákadla a dekorace.

Člověk, který obnovil svou energoinformační podstatu, lehce snese i takové nepříjemnosti, jež se ve společnosti považují za velkou pohromu: krádež cenných věcí, ztrátu velké částky peněz, požár v bytě... Protože jste-li bytostí energoinformační, nejsou pro vás tyto „cetky“, které si lidé vymysleli pro potěšení fyzického těla nijak důležité. Peníze, šperky, ba i byt jsou pro vás jen hračky bez výraznější hodnoty. Jste navíc rozvinutější, než jsou všichni kolem, a nahradit tyto ztráty pro vás neznamená žádnou velkou námahu.

Jen si pomyslete: obyčejný člověk může v důsledku takovýchto nepříjemností vážně onemocnět, a dokonce zemřít! Taková to pro

něho může být životní tragédie. Člověk, jenž vystoupil na nový stupeň evoluce, se jen pousměje: šperky jsou jen vábnička a umírat pro takovou hloupost je prostě nesmysl; mám přece duši, a to je skutečná hodnota. Ve srovnání s ní jsou největší brilianty jen bezcenná sklíčka.

A získat brilianty? Jednoduchá věc (když je potřebuji, proč je nemít).

Váš skutečný život teprve začíná, a to nezávisle na tom, kolik je vám let. Nyní jste umožnili svému vědomí bezprostřední setkání se světem energie a informací, s prostředím, které vaše vědomí nyní vnímá a přetváří. Hlavní je se nezastavit. Ať se s vámi děje cokoli, nezapomínejte, že základem všeho je energetika, z níž vyrůstá vaše nálada, myšlenky, jednání, události, které prožíváme. Nezapomínejte, co všechno už můžete! Pokračujte v kontrole svých hlavních proudů, abyste mohli vyhodnocovat a prověřovat svůj stav. Vaše vědomí si musí zvyknout na neustálé vnímání hlavních proudů, musí je cítit vždy a všude nezávisle na tom, kde se nacházíte a čím se zabýváte. Hlavní proudy je vaše energetická stanice, na níž závisí vaše bytí. To znamená, že sebemenší výpadek musí být zaregistrován a odstraněn.

Pokračujte v používání metod, jež vás chrání před agresí zvenčí a trénujte a trénujte, dokud ochrana nezačne fungovat automaticky.

Dále vnímejte energetiku těla, a předvídejte tak vznik onemocnění.

Nadále posilujte svůj ochranný obal, díky kterému se můžete odpojit od energoinformačních parazitů. Posilujte a čistěte energetiku svého těla s pomocí cviků, uvedených v předcházející kapitole.

Znovu tak poznáte, jak se od ostatních lidí lišíte. Vždyť ti nemají ani tušení o vědomostech, které nyní máte, a neumějí si ani představit, že lze posilovat a čistit vlastní energetiku způsobem, jakým to děláte vy. Jsou hlouští a slepí.

Stále je nutné mít na paměti, že jakékoliv návyky, i ty unikátní a luxusní, jsou jen jednou z možností. Na její realizaci je zapotřebí zapracovat. Bez úsilí nic nemá smysl. Aby bylo v bytě světlo, je třeba stisknout vypínač a mít v pořádku elektrické rozvody. Všechno

na tomto světě je založeno na práci. Proto neusněte na vavřínech a v zájmu vlastních úspěchů jděte kupředu.

Vyzkoušel jsem DEIR sám na sobě a vím jedno: už nyní si neumíte sami sebe představit bez těchto nových možností – natolik jste si zvykli je využívat, že se změnily ve váš nový způsob života. Přitom ještě nedávno jste o metodách práce s vlastní energetikou nic nevěděli a nyní je to pro vás běžná věc! A přiznejte si: stejně jako většina lidí jste si i vy mysleli, že změnit se je velmi složité, ne-li nemožné. A ejhle – změnili jste se. Je to potvrzení faktu, že naše vědomí je velmi pružné, snadno se může transformovat potřebným směrem.

Pochvalte se za své úspěchy. Jen si vzpomeňte, jak často jste se v životě pochválili. Někdy je velmi užitečné sám sobě adresovat laskavé slovo, byť jen tak bez příčiny. Nyní velmi vážný důvod máte, tak se pochvalte. Začněte si sami sebe vážit za to, čeho jste dosáhli. Kráčíte po cestě a netrčíte v blátě jako většina lidí. Za to si úctu zasloužíte.

Nechť se všechna cizí hodnocení odrážejí od vašeho ochranného energetického obalu a stékají po něm jako po skle. Znáte svou skutečnou hodnotu, znáte svou pravou energoinformační podstatu. Společnost nemůže nikdy ocenit člověka více, než to učiní on sám, neboť ona ještě k tomuto poznání nedospěla. Životem nás provází svědomí a čest. Nacházejí se uvnitř každého jedince, a nikoliv na povrchu. Cožpak tedy mohou být soudy společnosti ve vztahu k vám spravedlivé? Od dětství nám vštěpovali, že kolektiv má vždycky pravdu. Nyní nastal čas pochopit, že tomu tak není.

V řadě případů člověk, kterého DEIR podnítila k rozvoji, cítí, jak v něm změny probíhají rychle, a málem až lavinovitě. To je dobře, je schopným žákem. Jenže ho to může polekat, a proto ještě jednou upozorňuji: nelze se zastavit! Zastávka v jakémkoliv rozvoji bude znamenat ohromný krok nazpět do dřívějšího světa nemocí, utrpení, depresí. Vaše psychika už uviděla druhou stranu světa, tu jednodušší a logičtější, bezprostřednější, a proto ji už nechce opustit. Jak budete pokračovat ve svém úsilí, bude vás proces stále více zajímat, neboť slibuje grandiózní změny jak ve vás samých, tak ve vašem životě. Postupně pocítíte, že jste sebejistější, svobodní a myšlenkově

nezávislí, že už ve vás není ani stopy po dřívějším strachu z jiných lidí nebo po závislosti na nich. Máte nyní možnost, kterou oni nemají. Jste nová, jiná bytost, stojící na vyšším stupni rozvoje. Podle stupnice DEIR jste překonali první stupeň a získal jste jméno Žák.

Máte před sebou neuvěřitelně závažný a složitý úkol: s využitím znalostí, jež jste získali z knihy, se samostatně připojit k energetickému centru, které vytvářejí v sociální rovině ti, již stojí na novém stupni. V porovnání s osvojením praktických metod, uvedených v knize, je to obtížnější. Ale bez tohoto připojení ztrácíte mnohé výhody plynoucí z přímé energetické podpory. Připojení každé úrovně se například okamžitě odráží na životě studenta – ať má jakékoliv problémy v životě, všechny jsou rychle a úspěšně vyřešeny. Napojení na kanály společenství DEIR za pomoci vnímání spojení se stejně smýšlejícími lidmi, s učitelem, se mnou samým, naladění se na speciální symboly (způsobů, jak navázat kontakt, je mnoho) v budoucnu umožní využívat ke své potřebě velmi silné proudy energie a uvádět do života možnosti, které se jeví na první pohled jako neuvěřitelné. Obal vás přitom chrání před vznikem řídicího egoru. Můžete jednoduše používat tuto energii stejně, jako používáme elektřinu v bytě.

Abyste se mohli spojit s energetickým centrem nového energoinformačního celku, pročítejte si periodicky posílání z úvodu této knihy. I když je tento způsob méně spolehlivý než bezprostřední připojení, jaké provádíme na hodinách, přece jen má více než šedesátiprocentní účinnost.

Podle svých možností a sil můžete pomáhat v probuzení jiným lidem. Jen není třeba násilím otevírat oči člověku, který ještě není připravený uvidět světlo. Pamatujte si: silou do ráje nikoho nedovlečete. Pokud člověk ještě není připraven, nedá se nic dělat, a vy ho nechte na pokoji. Pomáhejte těm, již připraveni jsou, kteří hledají informace a vědomosti, jež vy už máte – podělte se s nimi o ně. Jen nezapomeňte, že každý člověk má svou individuální cestu, a proto lidi nenuťte, aby kráčeli ve vašich šlépějích.

Pokrok v rámci nové evoluční etapy má několik jasně rozlišitelných stupňů, přičemž zdolání každého z nich představuje určité obtíže a přináší dodatečné výhody. Jestliže shledáte, že

samostatná cesta je pro vás příliš náročná, nebo budete chtít dosáhnout v systému DEIR dokonalosti, pomohou vám kurzy, které vedou odborníci.

Nezapomeňte, že vše je teprve na začátku.

Nyní se podobáte novorozenci, jenž se právě naučil lézt nebo se už v postýlce postavil na nožičky. Nového stupně evolučního rozvoje jste se zatím jen zachytili.

Co bude dál? V dalších etapách výuky se budeme zabývat otázkami, spojenými s uvědomělou existencí v rámci nového stupně. Budou to způsoby uvědomělého života a jednání ve fázi nezávislé energetické existence, do které jste právě vstoupili. K tomu, abyste v této fázi uspěli, už máte počáteční vědomosti. Nyní v daném stadiu vašeho rozvoje se musíte svobodně zorientovat v energeticky nezávislém způsobu existence. Pamatujete se na srovnání s míčky? Můžete komunikovat se všemi a navazovat vztahy, ale nikomu nedovolujte, aby narušoval váš obal, připojil se k němu a odebíral vám vaši energii.

Později poznáte, že celé lidstvo tvoří jediný organismus – na velmi vysokých energoinformačních úrovních jsou všichni lidé mezi sebou propojeni. V daném případě jsou tyto vazby zcela přirozené a není v nich nic patologického. Naučíte se vnímat tuto jednotu jak se všemi lidmi, tak s celým světem a celým vesmírem – sami se podíváte, jak je to krásný a radostný pocit.

Abyste ale mohli vystoupat až do těchto výšek ve vnímání sebe v jednotě s jinými lidmi a světem, musíte nejprve pocítit svou izolovanost. Člověk musí být nezávislý na úrovni éterického těla, energeticky nesmí být s nikým spojen. Představte si, že člověk je buňkou nějakého objemného organismu. Buňka musí být izolovaná od ostatních buněk svým obalem, musí být osamocená, udržet si svou buněčnou podstatu a nesplývat s ostatními buňkami. Může ale přijít okamžik, kdy si buňka náhle uvědomí, že není jen buňka, ale že je součástí celého organismu a žije podle jeho zákonů, i když je sama o sobě osamocená. Pokud se buňce, například zvětší vědomí a zvýší úroveň vnímání, může se cítit být nejen buňkou, ale i celým tělem, do nějž patří.

Něco podobného čeká i vás, vážení čtenáři. Jednou pocítíte, že celý svět jste vy, že celý vesmír jste vy, neboť každý člověk se nejvyššími subjektivními úrovněmi své energoinformační podstaty dotýká celého světa a splývá s ním. Je třeba jen naučit se to vnímat. Umíte si představit, jaké neobyčejné pocity na vás ještě čekají?

Nyní jste vytvořili novou energoinformační strukturu na vyšší úrovni, přičemž jste minulý stupeň rozvoje lidstva nechali za sebou. Nová struktura vás spojuje se stejně smýšlejícími lidmi, kteří také vykročili cestou DEIR. Proste tuto strukturu o pomoc a podělte se s ní o energii, aby nová energoinformační struktura byla dost silná. Až se stane opravdovou silou, skončí ve světě násilí a války.

Jen tehdy, až to sami dokážete cítit, pochopíte, jak hloupí jsou lidé, již stále ještě zkoušejí dobýt vesmír za pomoci složité a nemotorné techniky. Proč to dělat, když vesmír můžeme přemístit do svého nitra, když my sami se můžeme stát celým vesmírem? Povšimněte si, že to jde bez miliardových vydání, investovaných do ovládnutí vesmírného prostoru. Vesmír je svoboda těla, ale rozum se cítí stísněný.

Jste velmi šťastní lidé, mí drazí Žáci. Máte toho ještě tolik před sebou.

Závěr

Vaší krásnou perspektivou jsou vesmírné lety. Zatím ale stále ještě chodíte po Zemi a moc vysoko se nezvedáte. Přesto ale nedávno ve vesmíru zahořela a zazářila nová hvězdička. Má vaše jméno, vážení čtenáři. Je to váš energetický obal, který se stal touto novou hvězdičkou zářící v energoinformačním vesmíru čistým světlem. A ujišťuji vás, že v tomto vesmíru byla zpozorována. Není sama. Vytvořila souhvězdí s hvězdičkami lidí, kteří krácejí cestou DEIR. Nesmíte se divit, jestliže se s vámi od nynějška budou dít různé kouzelné věci a potkají-li vás šťastné události, o nichž se vám nikdy ani nesnilo. Byli jste zaregistrováni v energoinformačním světě a jeho pomocná ruka už je natažena – bude vám podávat potřebné informace a bude potřebným způsobem směřovat události. Nedivte se tomu: v energoinformačním světě je plno podstat, které váš růst a

rozvoj zajímá a budou zcela jistě vaši další cestu podporovat. Brzy pochopíte sami, že to není fantazie, že vás skutečně vedou a pomáhají vám, abyste neklopýtali a nebloudili. Ba co víc: pokud se po smrti budete chtít zastavit na nějakou dobu v energoinformačním poli země, budete to umět udělat.

Zatím klidně plňte své úkoly. Už umíte navodit pořádek ve svém těle, a to silovými, energetickými metodami. Proces očištění a transformace, během něžž se měníte v člověka, který svobodně stoupá na nové a nové stupně evoluce, bude velmi brzo pokračovat. Na této cestě vám budou nápomocny knihy o systému DEIR. Co se ještě budete muset naučit:

- programy vlastního éterického těla, poskytující náboj ke zdraví a sebejistotě
- svobodnou korekci karmy, opuštění karmického řetězu
- způsoby bezprostřední neverbální komunikace a hlubokého působení na psychiku harmonizaci okolního světa (aby se dělo jen to, co potřebujete vy)
- posílení a ozdravení duše (přerod v duchovního člověka, vybudování charismatu, duchovní zmužilost umožňující ovládat osud)
- osvojení základního nástroje nového stupně evoluce – pocitu víry, umožňujícího transformovat okolní svět silou myšlenky

Necht' vaše malá hvězdička nabírá síly a září co nejjasněji a přitom inspiruje další hvězdičky, aby se kolem ní rozzářily. Nyní jste pro ostatní příkladem. „Mající oči uvidí...“ Uvidí a budou vás následovat. Já vám v tom budu nápomocen.

Nyní tedy na shledanou nad příští knihou!